

பொருளியல் நோக்கு

ஜூன்/ஜூலை
1986

89-48

[Handwritten signature]

மக்கள் வங்கியின்

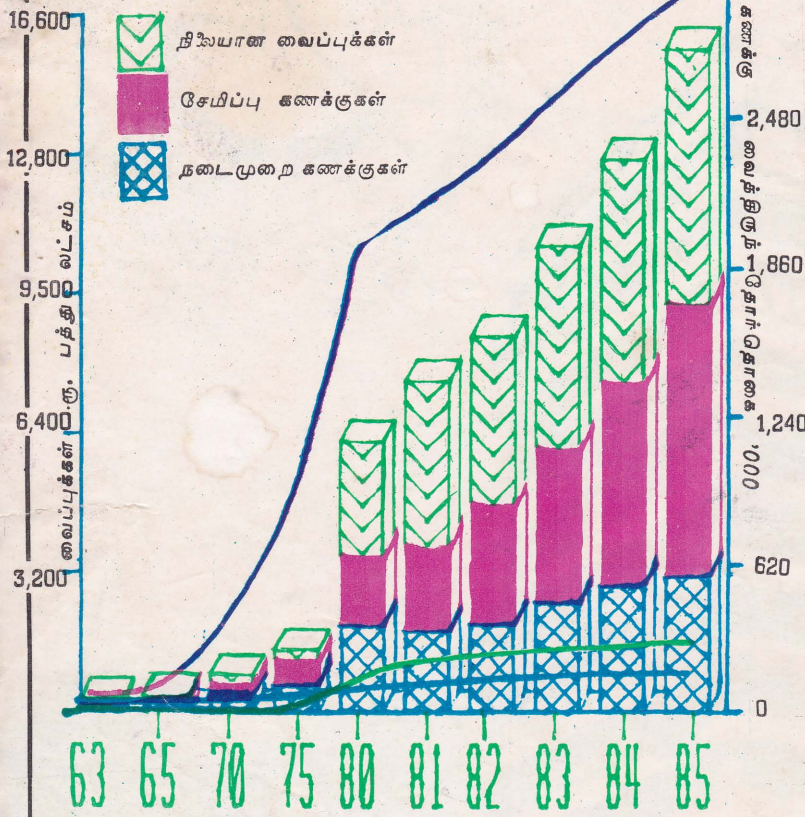
இருபத்தைந்து ஆண்டுகள்

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

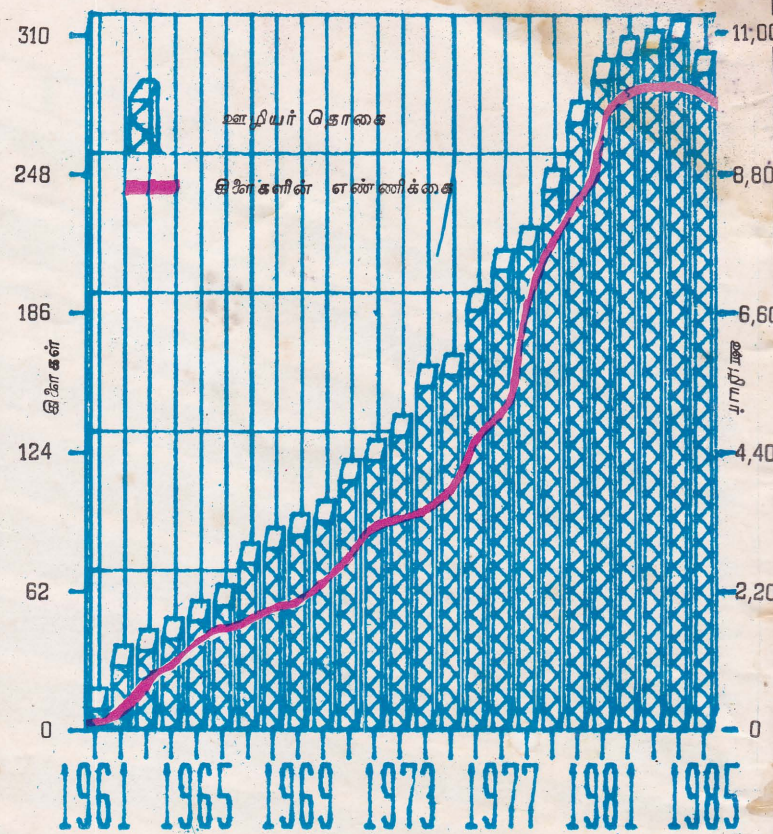
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

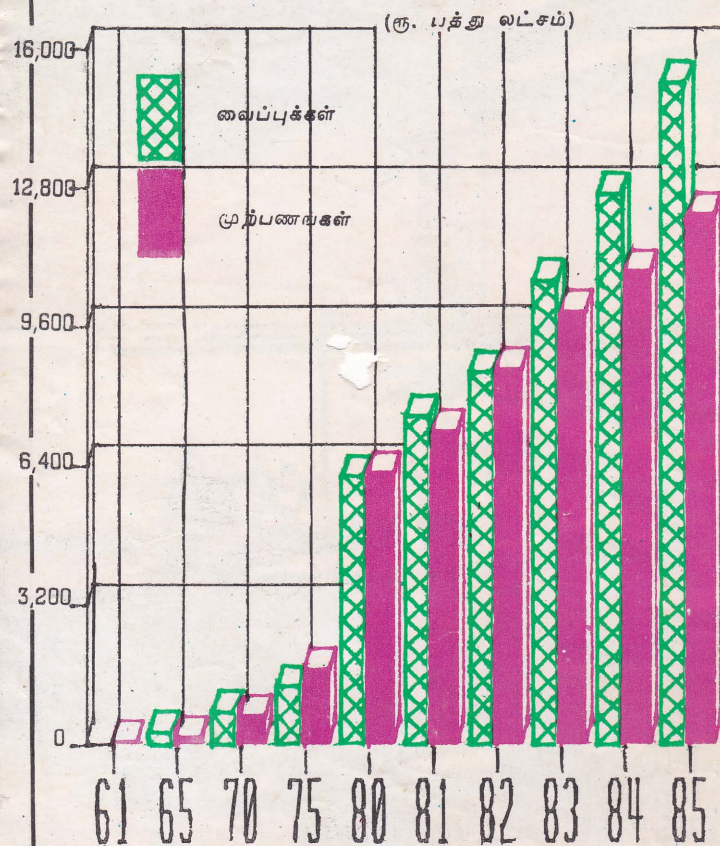
கணக்குகளும் வைப்புக்களும் 1961-85

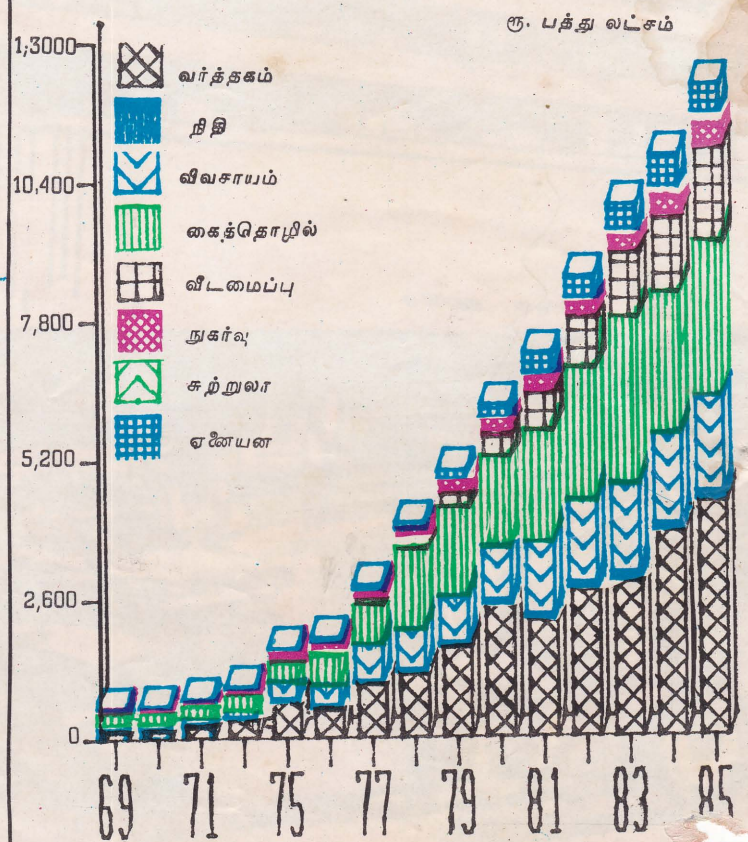
கிளைகளும் ஊழியரும் 1961-85

முற்பணங்களும் வைப்புக்களும்

முற்பணங்கள்-துறைவாரியாக

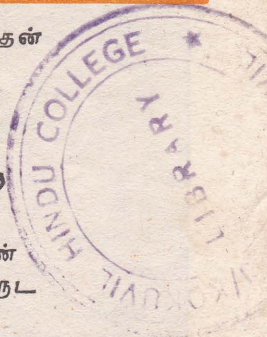

நிரல்கள்

நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு	2	மக்கள் வங்கியின் இருபத்தைந்து வருடங்கள்
வெளிநாட்டுச் செய்தித்தொகுப்பு	59	போர்ச்சா தனங்கள் - அபிவிருத்திக்குத் தடைக்கல்
பொருளாதாரம்	60	1985 ல் இலங்கையின் பொருளாதாரம்

விசேஷ அறிக்கை

	3	மக்கள் வங்கியின் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள்
ரஞ்சித் டி. லிவேரா	8	மக்கள் வங்கி - அதன் தோற்றமும் ஸ்தாபகர்களும்
டப். ஹெட்டியாரச்சி	10	மக்கள் வங்கியின் எண்ணக்கரு - ஒரு கண்ணோட்டம்
கிளாரன்ஸ் பெர்னாண்டோ	23	மக்கள் வங்கி-அதன் ஆரம்பமும் 25 வருட முன்னேற்றமும்
ஓல்கொட் குணசேகரா	33	மக்கள் வங்கியும் கூட்டுறவுத்துறையும்
நிமல் சந்திரன்	43	மக்கள் வங்கியும் கிராமியக் கடன் விஸ்தரிப்பும்
எஸ். டி. எஸ். குணதிலகா	51	இலங்கையின் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் மக்கள் வங்கி

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உரையாடல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் அவ்வகை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதற்காக கோளாகக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் சமூகப் பணித்திட்டமாகும். என்னும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இருக்கும். அவை வங்கியின் கொள்கையையோ உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் கிறிப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின் சொந்தக்கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சாந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரபலிப்பனவுமாகா இத்தகைய கட்டுரைகளும், குறிப்புகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதந்த் தோறும் வெளிப்படுத்தும் அதன் சந்தா செலுத்துவதன் மூலமோ, விநியோக நிலையங்களில் நன்தோ பெற்றுக்கொள்ளும்.

அடுத்த இதழில்

★ கொழும்பு துறைமுகம் - நேற்று, இன்று, நாளை.

சந்தாதாரர் கவனத்துக்கு இந்த விசேஷ அறிக்கையின் முக்கியத்துவத்தை கருத்தில் கொண்டு 'பொருளியல் நோக்கு' மீண்டும் ஒருமுறை இரட்டை இதழாக வெளியிடப்படுகிறது. இவ்விதழ் சந்தா நோக்கங்களுக்காக இரு தனித்தனி இதழ்களாக கருதப்படும் என்பதை எமது சந்தாதாரர்களுக்கு தெரியப்படுத்துகிறோம்.

இந்த இதழுக்கான மக்கள் வங்கி குறித்த சகல கட்டுரைகளும் மக்கள் வங்கியின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடு முகமாக ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்ட சிறப்புப் பிரசுரமொன்றிலிருந்து பெறப்பட்டன.

மக்கள் வங்கியின் 25 வருடங்கள் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

1961

மக்கள் வங்கி மசோதா அமைச்சரினால் பாராளுமன்றத்தில் மே 9 ஆம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

மக்கள் வங்கி மசோதாவக்கான ஒப்புதல் திகதி - மே 30.

ஜூன் 20 - 25 ல் திரு. வின்சன்ட் சுபசிங்காவை தலைவராகக் கொண்ட முதல் இயக்குனர் சபை நியமனஞ் செய்யப்பட்டது.

வங்கியின் அங்குராப்பணம் - ஜூலை 1.

வங்கியின் முதற்கிளை கோட்டை, அய்யக் வீதியில் இயங்கத்தொடங்கியது - ஜூலை 1.

வங்கியின் முதலாவது வெளியூர் கிளை மாத்தளையில் திறக்கப்பட்டது - ஆகஸ்ட் 19.

வங்கியின் வெளிநாட்டுக்கிளை ஸ்தாபிதம் - செப். 15.

இலங்கை வங்கி ஊழியர் சங்கம் மக்கள் வங்கிக்கிளை ஸ்தாபிதம்.

1962

மக்கள் வங்கியின் தலைமைக் காரியாலயம் யூனியன் பிளேசுக்கு மாற்றப்பட்டது.

1964

கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிகள் திட்டம் அங்குராப்பணம் - மார்ச் 31. கவாநிதி எச். ஏ. டி. எஸ். குணசேகராவை தலைவராக கொண்ட இரண்டாவது இயக்குனர் சபை ஜூன் 26 ஆம் திகதி நியமனஞ் செய்யப்பட்டது.

1965

திரு. உ. பி. பானபொக்கே தலைமையிலான மூன்றாவது இயக்குனர் சபை மே 29 ஆம் திகதி நியமனஞ் செய்யப்பட்டது.

வங்கியின் ஊழியர் தொகை 1000 ஆகியது.

1966

வங்கியின் 50 ஆவது கிளை ஏப்ரல் 23 ம் திகதி மெயின் வீதியில் திறக்கப்பட்டது.

1967

மக்கள் வங்கியின் தலைமைக் காரியாலயம் அரசாங்க இலகிதர் சேவை சங்க கட்டடத்துக்கு மாற்றப்பட்டது.

1969

தலைமைக்காரியாலய கட்டடத்துக்கான அடிக்கல் ஜூலை 4 ஆம் திகதி பிரதமர் ட்வி சேனாநாயகாவினால் இடப்பட்டது.

1970

திரு. ஹெக்டர் அபேவர்தன தலைமையிலான நான்காவது இயக்குனர் சபை ஜூன் 7 ஆம் திகதி நியமனஞ் செய்யப்பட்டது. முதலாவது ஒப்பந்த சேமிப்புத்திட்டம் முதலீட்டுச் சேமிப்புக் கணக்குகள்.

1971

வங்கியின் 100 வது கிளை ஆகஸ்ட் 24 ஆம் திகதி மரந்தகலை முலையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

1973

பிராந்திய தலைமையலுவலங்களை தாபிக்கும் திட்டம் ஏப்ரல் 2 ஆம் திகதி ஆரம்பம்.

விரிவான கிராமிய கொடுகடன் திட்டம் - ஜூன் 1973.

1976

திரு. எம். பி. அபேவர்தன தலைமையிலான ஐந்தாவது இயக்குனர் சபை ஜூலை 26 ஆம் திகதி நியமனஞ் செய்யப்பட்டது.

1977

மக்கள் வங்கியின் முதலாவது தலைமைக்காரியாலய கட்டடம் பிரதமர் சிரிமாவோ பண்டாரநாயகாவினால் ஜனவரி 22 ஆம் திகதி திறந்து வைக்கப்பட்டது.

வங்கியின் 200 ஆவது கிளை கொள்ளுப்பிட்டி. மாதிரிச்சந்தையில் மே 9 ஆம் திகதி திறந்து வைக்கப்பட்டது.

500 ஆவது கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிக்கிளை மே 9 ஆம் திகதி மாகந், துறையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

வங்கியின் ஊழியர் தொகை 5000 ஆகியது.

திரு. எச். ஏ. கோட்டேகோட தலைமையிலான ஆறாவது இயக்குனர் சபை ஆகஸ்ட் 4 ஆம் திகதி நியமனஞ் செய்யப்பட்டது.

1978

முதலாவது கடற்றொழில் வங்கி மார்ச் 13 ம் திகதி கொரலவல்லையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இருபது வங்கி வசதிகளும் வார இறுதி வங்கி வசதிகளும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டன.

ஐரோப்பிய சேவக சங்கமய கிளை ஸ்தாபிதம்.

1979

திரு. ஏ. ம. ச. த. எஸ். விஜேரத்ன தலைமையிலான ஏழாவது இயக்குனர் சபை ஜூலை 1 ஆம் திகதி நியமனஞ் செய்யப்பட்டது.

உலக வங்கி/தேசிய அபிவிருத்தி வங்கிகளால் நிதிப்படுத்தப்பட்ட சிறு - நடுத்தர அளவு கைத்தொழில்கள் செய்திட்டமான முதலாவது வெளிநாட்டு நிதி தொடர்பான திட்டத்தில் வங்கி டங்குபற்றியது; குருணாகல் மாவட்டத்தில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை உலக வங்கி நிதிப்படுத்தியது.

1980

இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட வங்கி வசதிகளின் அறிமுகம்.

1981

விஸ்தரிக்கப்பட்ட கணக்குகள் (இளவயதினர் சேமிப்புகள்) திட்டம் ஜனவரி 1 ஆம் திகதி அங்குராப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

கவாநிதி எஸ். பி. ஜி. பெர்னாண்டோ தலைமையில் எட்டாவது இயக்குனர் சபை ஏப்ரல் 3 ம் திகதி நியமனஞ் செய்யப்பட்டது.

1982

வங்கியின் 300 ஆவது கிளை ஜூன் 6 ம் திகதி இங்கிரியாவில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

வங்கியின் ஊழியர் தொகை 10,000 மட்டத்தை எட்டியது.

1983

வங்கியின் முதலாவது உப நிறுவனம் (வரையறுக்கப்பட்ட மக்கள் வணிக வங்கி) மார்ச் 1983 ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

1985

900 ஆவது கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிக்கிளை திறந்துவைக்கப்பட்டது.

மக்கள் வங்கி

அதன் தோற்றமும் ஸ்தாபகர்களும்

அறிமுகம்

வறுமையும், படுகடன் நிலைமையும் இலங்கையில் என்றுமே எம்முடனிருந்து வந்துள்ளது. இவை பெரும்பான்மையான மக்கள் வாழும் கிராமியப் பகுதிகளிலேயே பரவலாக காணப்படுகின்றன. இந்த மக்களுக்கு கடன்கள் தொடர்ந்தும் நிறுவன ரீதியற்ற மூலங்களாலேயே வழக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மூலங்களில் பெரும்பாலானவை ஊறு விளைவிப்பவை ஆதலால் கிராமிய படுகடன் சுமை பெரும் இன்னல்களை உருவாக்கி அதன் விளைவாக விவசாய உற்பத்தியில் வீழ்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இக்காரணங்களுக்காகவே கடந்த காலத்தில் தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள், இவ்விஷயத்தில் அதிக அக்கறை காட்டின; சிறிய விவசாயிக்கு ஸ்தாபன ரீதியிலான கிராமியக் கொடுகடனையும், உதவிகளையும் வழங்கவும் வழிகளைக் கண்டறிந்தன. இந்த வகையில் இலங்கையின் முதல் அரசு நடவடிக்கையாக 1911ம் ஆண்டு கூட்டுறவு சங்கச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. நாட்டில் வறுமையும், தீராத கடன் சுமையும் உச்சமட்டத்தைடைந்த காலகட்டமிதுவாகும். சுய உதவியும், பரஸ்பர உதவியும் என்ற கோட்பாட்டைக் கொண்ட கூட்டுறவுக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் விவசாய சமூகத்தை சங்கங்களாக ஸ்தாபன ரீதியில் ஒழுங்கு செய்வதையே காலனித்துவ அரசாங்கம் நோக்கமாக கொண்டிருந்தது. இப்புதிய சங்கங்களுக்கு ஆரம்பத்தில் அரசு நிதியுதவி வழங்கியது; நாளடைவில் இவ்விதம் தனது கூட்டுறவு வங்கி முறையை வளர்த்துக் கொண்டது.

அடுத்த முக்கிய உத்தியோக பூர்வ முயற்சியான விவசாய உணவு அமைச்சர் பிலிப் குணவர்

தன 1958 இல் சமர்ப்பித்த விவசாயத்திட்டமே இந்தக் கூட்டுறையின் முக்கிய கவனத்தைப் பெறுகிறது. இந்தத் திட்டம் விவசாயத்துறையின் நிலையான வளர்ச்சியை உறுதி செய்யும் ஒரு முழுமையான நடவடிக்கைத் திட்டத்தை அமுலாக்க செய்யப்பட்ட முயற்சியாகும். இது கடந்த 47 ஆண்டுகளில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் செயற்பாட்டை ஆய்வு செய்து, நிறுவன ரீதியிலான கொடுகடன் முறைக்கு அதன் பங்களிப்பு ஆகக் குறைந்த அளவிலேயே இருந்ததென்ற முடிவுக்கு வந்தது. எனவே இத்திட்டம் புதிய மாற்று வழிகளை தேட முயன்றது. எனினும், இத்திட்டத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட நிறுவன அமைப்பும் பிறிதொரு கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான கூட்டுறவு கட்டுக்கோப்பேயாகும். 'சுய உதவி' பரஸ்பர உதவித் தத்துவம் இலங்கையைப் போன்ற ஓர் அபிவிருத்திப் பொருளாதாரத்திற்கு தம்மளவில் போதியவைல்ல என்று கருதப்பட்டது. இச்சூழ்நிலையில் சுய உதவியும், பரஸ்பர உதவியும், அரசின் நேரடி உதவியையும், பங்குபற்றுதலையும் வேண்டி நின்றது. பரந்த அடிப்படையில் விவசாய சமூகம் பங்குக்கொள்ளும் முழு நாட்டையும் தன் ஆளுகைக்குள் உள்ளடக்கும் ஒரு கூட்டுறவுக் கூட்டுக்கோப்பையே இத்திட்டம் முன் வைத்தது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பல நோக்கு அடிப்படையில் தாபிக்கப்பட்ட ஒரு சங்கத்தை நிறுவுவதெனவும், அதுவே அக்கிராமத்தில் சமூக பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் கேந்திர ஸ்தானமாக இருக்குமெனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இத்தகைய பரவலான அமைப்பிலான ஒரு கூட்டுக் கோப்பை தாங்கி நிற்பதற்கு நிதிவளமும், நிபுணத்துவமும் அடங்கிய ஒரு நிதி ஸ்தாபனம்

ரஞ்சித் டி லிவேரா

(முன்னாள் பொது முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி)

தேவைப்பட்டது. இந்தத் தேவைகளை பூர்த்திசெய்ய ஏற்கனவேயுள்ள கூட்டுறவு வங்கி முறை போதியதாக இருக்கவில்லை. இதற்குப் பதிலாக பிறிதொரு புதிய பலம் வாய்ந்த கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியை ஸ்தாபிக்க இத்திட்டம் இடமளித்தது.

கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு சேவையாற்ற ஒரு புதிய வங்கி நிறுவப்படவேண்டுமென இலங்கை மத்தியவங்கி 1954ம் ஆண்டிலேயே எடுத்துக் கூறியுள்ளது. அப்போது மத்திய வங்கி ஆளுனராக இருந்த சேர் ஆர்தர் ரணசிங்கா இந்த எண்ணக் கருவை பலமாக ஆதரித்தார். இவரும் பிலிப் குணவர்தனவும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுமே நாளடைவில் உத்தேச கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியின் நகல் சட்டக் கோவையைத் தயாரித்தனர். கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி, 'மக்கள் வங்கி' யென்ற பெயரில் 1961ம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதற்கு அவ்விருவருமே முதன்மையான பிதாமகர்களாக இருந்தனர். இருப்பினும் சுமார் அரை நூற்றாண்டுக்கு முன் 1911 இல் உத்தியோக பூர்வமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவு அமைப்பின் இயல்பு, வளர்ச்சி என்பவற்றின் தர்க்க ரீதியான பரிணாம வடிவமாகவே இவ்வங்கி உருப்பெற்றது. 1949ல் உச்சாணி வங்கியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கி இலாபம் மிக்க வர்த்தக வங்கித் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு முதன் சட்டக் கோவைகள் தடையாக அமைந்தன. எனவே அத்தகைய வருவாய் மிக்க வர்த்தக வங்கித் தொழிலில் ஈடுபட அனுமதிக்கப்பட்ட உச்சாணி வங்கியே அடுத்த வெளிப்படையான மார்க்கமாகியது. இதுதான் பிலிப் குணவர்தனவும், சேர் ஆர்தர் ரணசிங்கா ஆம் பிரேரித்த கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியின் பின்னணியிலிருந்த காரணியாகும்.

ஆரம்பம்

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல், 1961 ம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மக்கள் வங்கியின் தோற்றம், அதற்கு 50 வருடங்களுக்கு முன் 1911 இல் ஆரம்பமான ஒரு வளர்ச்சிப்படிமுறையின் இறுதி விளைவாகும். நாட்டின் பாரம்பரியப் பொருளாதாரத்தில் கணிசமான சிதைவுகளை 400 ஆண்டுகால அந்நியராட்சி ஏற்படுத்தியிருந்தது. மேலும், 19ம் நூற்றாண்டில் மேலிருந்து திணிக்கப்பட்ட நவீன தொழிற்சாலை முறை, பெருந்தோட்டத் தொழில் அமைப்பு போன்றன மேலும் சீர்குலைவுகளைக் கொண்டு வந்தன. இப்புதிய பெருந்தோட்டங்களால் நூற்றாண்டுகளாக அனுபவித்து வந்த நிலங்களிலிருந்து பெருந்தொகையான விவசாயிகள் இடப் பெயர்ச்சிக் குள்ளானார்கள். தானியவரியின் பாதிப்புமிருந்தது. இவ்வரிசுகமை சில குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களில் பட்டினிச் சாவுகளை ஏற்படுத்தியது. கே. எம். டி. சில்வா 'இலங்கையின் சரித்திரம்' என்ற நூலில் நுவரெலியா உதவி அரசு அதிபரின் 1888 ம் ஆண்டு அறிக்கையை மேற்கோள் காட்டி 1882 ம் ஆண்டுக்கும் 1886 ம் ஆண்டுக்கும் இடையில் இவ்வரி கொடாமையால் வெளியேற்றப்பட்ட கிராமவாசிகளில் 1049 பேர் பட்டினியால் இறந்துள்ளனர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

1909 ம் ஆண்டு விவசாய வங்கிகள் குழு

தேசாதிபதி சேர் ஹென்ரி மக்கலம் விவசாய வங்கிகள் குழு என்ற பெயரில் குழுவொன்றை இப்பிரச்சனைகளைப்பற்றி விசாரணை நடத்தி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப் பணித்தார். இக்குழுவின் விசாரணை வரம்புகள், இலங்கையின் விவசாய நிலை, காணிச் சொந்தக்காரர் பண்ணையாளரிடையேயுள்ள தொடர்புகள், பயிர் செய்வோரின் கடன் நிலுவையின் அளவு, அவர்களுக்கு

தேவைப்படும் உதவி, இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட விவசாய வங்கிகள் இலங்கையின் நிலைக்கு ஒத்தவையாபோன்ற அம்சங்கள் வரையில் விரிந்திருந்தன. விவசாய வங்கிகள் குழு, 1904 ம் ஆண்டு இந்திய கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் சட்ட விதி போன்ற சட்ட விதியொன்றை ஆக்க சிபாரிசு செய்தது. இந்த சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்த 1911 ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இக் கூட்டுறவு கடன் சங்கங்களின் ஸ்தாபிதம், பாரம்பரிய பொருளாதாரத்தினை ஓரளவுக்கு பணமயமாக்குவதற்கும் சேமிப்பு ஒன்று திரட்டலுக்கும் சிறு அளவில் உதவிற்றெனினும் இது கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கையிலேற்படுத்திய தாக்கம் போதியதாயிருக்கவில்லை. மேலும், தனது இயங்கு திறனையும், தலைமைத்துவங்களையும் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய மக்களின் இயல்பான இயக்கம் என்ற அரசின் கூற்றுக்கு மாறாக கூட்டுறவுப் பதிவாளரே அதி உன்னத மத்தியஸ்தராக நின்று வழி நடாத்திய இயக்கமாகவே கூட்டுறவுத்துறை நடைமுறையில் காணப்பட்டது. 1926 - 1942 ஆண்டு காலத்தில் கூட்டுறவுப்பதிவாளரே இவ்வியக்கம் முழுவதிலும் வியாபித்திருந்தார் என 1970ம் ஆண்டின் கூட்டுறவு ஆணைக்குழு அறிக்கை கூறியுள்ளது. பதிவாளர் மெதுவானதும் நிதானமானதுமான வளர்ச்சியில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்; கூட்டுறவு எல்லோருக்கும் பொதுவான தாபனம் என அவர் கருதவில்லை. அநுமதிக்கத் தகமை வாய்ந்த தெரிவு செய்யப்பட்ட மனிதர்களுக்கே இவ்வியக்கம் உரியதென்று அவர் கருதினார். அதன் வளர்ச்சியின் உச்சகட்டத்தில் கூட இச்சங்கங்கள் 10 வீதத்திற்குக் குறைந்த தொகையான சிறிய விவசாயிகளுக்கே சேவையாற்றியதென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பரவலாக்கல்

நுகர்ச்சிக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் 1942 ம் ஆண்டில் 38 ஆக

விருந்து 1945 இல் 4004 ஆக அதிகரித்தன. கூட்டுறவு விளைபொருள் உற்பத்திச் சங்கங்கள் 1955 ம் ஆண்டளவில் 217123 மொத்த அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாக இருந்தன. எனினும், கிராமிய கொடுகடனில் அரசு, வர்த்தக வங்கி, கூட்டுறவு இயக்கம் ஆகியவற்றின் இணைந்த பங்களிப்பு 1957 அளவில் சொற்பமான 7.8 வீதமாக இருந்தது; இதில் கூட்டுறவின் பங்களிப்பை பிரித்தெடுப்பின் அது 4.1 வீதமாக மட்டுமிருந்தது.

பலநோக்குக் கூட்டுறவுகள்

1911 ம் ஆண்டுக் கூட்டுறவுச் சங்கச் சட்டம், இங்கு நிலவும் சமூக பொருளாதாரக் காரணிகளைக் கணக்கிடாததும், பெரும்பாலான விவசாயச் சனத்தொகைக்கு சேவையை விஸ்தரிக்காததுமான மொத்தமாக வெளிநாட்டிலிருந்து பெயர்த்துக் கொண்டு வந்த ஒன்றென 1958ம் ஆண்டு விவசாயத்திட்டம் இனம் கண்டது. நடைமுறையிலிருந்த ஒரு நோக்குக் கூட்டுறவு சித்தாந்தத்தையும் நிராகரித்து, அத்திட்டம் கூட்டுறவு ஒழுங்குகளை பலநோக்கு வழியில் அமைக்க வேண்டுமென விவாதித்தது. பிலிப் குணவர்தன பாராளுமன்றத்தில் பின்வருமாறு கூறினார். "கிராமங்களிலுள்ள ஆற்றல் மிக்க மக்களின் சக்தியைப் பல சங்கங்களில் வீணடிப்பது பயனற்றது. இவர்களை ஒரு ஒழுங்குமுறைக்குள் கொண்டுவருவது மிகச்சிறந்தது; அதாவது பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற ஸ்தாபனத்துக்குள் இவர்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். கிராமத்தின் சகல பொருளாதார, மற்றும் நடவடிக்கைகளை ஒன்று சேர்த்து ஒரு பல நோக்குச் சங்கம் மூலம் சேவையாற்ற முடியும்."

1958 ம் ஆண்டு விவசாயத்திட்டம்

1958 ம் ஆண்டு விவசாயத்திட்டத்தின் மூன்று முக்கிய கூறுகளில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை பல

நோக்கு அடிப்படையில் மாற்றி அமைப்பது ஒன்றாகும். “முக்காலி” எனக் குறிப்பிடப்பட்ட இத்திட்டத்தின் ஏனைய இரு கால்களும் நெற் காணிச் சட்டமும், கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியுமாகும். இத்திட்டம் விவசாய உணவு அமைச்சரான பிலிப் குணவர்தனவினால் அப்பொழுது கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளராக இருந்த திரு. ரொனீடி மெல் மற்றும் சில அரச அதிகாரிகளின் உதவியுடன் முன்வைக்கப்பட்டது. பிலிப் குணவர்தனவின் முக்கிய கவனம் உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் பாரம்பரிய விவசாயியின் பால் சென்றது. பயிரிடக் கூடிய காணியை அதிகளவு பிரயோசனப் படுத்துவதே அவர் அடிப்படைக் கொள்கையாகும்.

1958 ம் ஆண்டு நெற்காணிச் சட்டம்

நிலமானியத் தொடர்புகள் என அவரால் கருதப்பட்ட நிலச் சொந்தக்காரர், குத்தகைக்காரர் தொடர்புகளை ஒழிப்பது அவரின் முக்கிய முன்னுரிமை விடயங்களிலொன்றாகும். இதை 1958 ம் ஆண்டு நெற்காணிச் சட்டமூலம் நடைமுறைப்படுத்த முற்பட்டார். உத்தேசமாக 300,000 குத்தகைக்கு பயிரிடுவோருக்கு நிலையான செய்கை உரிமை வழங்குவதுடன், காணிக்காரரால் அறவிடப்பட்ட வாடகையை கட்டுப்படுத்தல் மூலமும் பிலிப் குணவர்தன உற்பத்தியை துரிதப்படுத்தலில் மட்டுமன்றி, அவர் குறிப்பிட்டதுபோல் விவசாயிகளின் “தரத்தை உயர்த்து தலிலும்” குறியாக இருந்தார்.

நூற்றாண்டு காலங்களாக நிலவி வந்த சமூக பொருளாதார உறவுகளை தலைகீழாக மாற்றியதாலும், காணிக்காரர் இதுவரை அநுபவித்து வந்த பிரத்தியேக உரிமைகளை பறித்ததாலும் இச்சட்டவாக்கம் சர்ச்சைக்குரியதொன்றாக இருந்தது. இது காணிச் சொந்தக்காரரி

டையே பயத்தையும் திகிலையும் ஏற்படுத்தியது. அதன் கர்த்தா தானே முன்வந்துதான் ஒரு மாக் சில புரட்சி வாதியெனப் பிரகடனப்படுத்தியது, இப்பயத்தையும் திகிலையும் வலுப்படுத்தியது. 1956 ம் ஆண்டு முடிவில் நிலவிய அரசியல் காலநிலை காரணமாக, சட்டசபைக்கூடாக இச்சட்டம் தடையின்றி நிறைவேறிச் சென்ற போதிலும் 1959 ம் ஆண்டில் இதே அமைச்சர் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியை முக்காலியின் மூன்றாவது காலாக ஸ்தாபிக்க முயன்றபொழுது தேங்கி நின்ற அந்தப்பயங்கள் மீண்டும் தலைதூக்கத் தொடங்கின.

கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி

விவசாயத் திட்ட முக்காலியின் மூன்றாவது கால் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியாகும். பிலிப் குணவர்தன “மசோதா பற்றிய உண்மை” என்ற தனது வெளியீட்டில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “திவளாவிய பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க பின்னலமைப்பு புதிய கூட்டுறவு வங்கிக்கு வேண்டிய பலமான அத்திவாரமாக அமையும். மத்திய வங்கியும் சுயாதீனமாக அதே முடிவுக்கு வந்தது. அதாவது ஏற்கனவே இலங்கையிலுள்ள கூட்டுறவு கடன் ஸ்தாபனங்கள் திறனற்றவை என்றும் அவை போதிய தாயில்லை என்றும் அவை புனரமைக்கப்பட வேண்டியவை என்றும் மத்திய வங்கி கருதியது. குறிப்பாக இப்பொழுதுள்ள பல வீனமான திறமை குன்றிய கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கியின் இடத்தில் ஒரு பலம் வாய்ந்த, திறமை மிக்க கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்படல் வேண்டுமென்பது மத்திய வங்கியின் அபிப்பிராயமாகும்.”

மத்திய வங்கியின் புதிய கூட்டுறவு வங்கிப் பிரேரணை

1954 ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி பற்றிய ஒரு பரிசோதனையைத் தொடர்ந்து மத்திய வங்கி ஆளுனரான சேர் ஆர்

தர் ரணசிங்கா, நிதி அமைச்சர், விவசாய உணவு அமைச்சர் இருவருக்கும், கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியை புனருத்தாரணம் செய்ய வேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தினார். இதன் விளைவாக மத்திய வங்கி, விவசாய உணவு அமைச்சர் ஆகியவற்றின் அதிகாரிகள் கலந்துரையாடல் களை நடத்தி சில பிரேரணைகளுக்கு இணக்கம் தெரிவித்தனர். இதன் பின் 1955 ம் ஆண்டு மார்ச் 22 ம் திகதி இந்தப் பிரேரணைகளை உள்ளடக்கி விவசாய உணவு அமைச்சுக்கு மத்திய வங்கி ஒரு கடிதம் எழுதியது.

இக்கடிதம் புதிய கூட்டுறவு வங்கியை பதிவு செய்யப்பட்ட கூட்டுறவு நிறுவனமொன்றாக ஸ்தாபிக்காது பாராளுமன்ற சட்டவாக்கம் ஒன்றினால் அமைக்கப்படும் ஸ்தாபனமாகப் பிரேரித்தது. இது வர்த்தக வங்கிச் சேவையிலீடுபடவும், கிராமிய பகுதிகளில் கிளைகள் திறக்கவும் அதிகாரமுள்ளதாக இருக்கும் கடிதத்தின் 7 வது பத்தியில் குறிப்பிட்ட அதிகாரங்களும் குறிக்கோள்களும் பின்வருமாறு காணப்பட்டது. தற்பொழுது இலங்கை வங்கிக்கு வழங்கப்பட்ட எல்லா அதிகாரங்களும் இந்த புதிய வங்கிக்கு வழங்கப்படும். கூட்டுறவில் அதன் விசேட பங்கு, குறிக்கோள்களில் அழுத்தமாகக் காட்டப்படும். மற்றைய எல்லா வகையிலும் ஒரு வர்த்தக வங்கியாக இயங்குவதுடன் ஒரு நல்ல வர்த்தக வங்கியின் சாதாரண தரங்களுக்கும் அமைவாக அது இயங்கும். அமைச்சு அப்படி இணங்கினால் இந்தப் புதிய ஸ்தாபனம் வெளிநாட்டு நாணய மாற்றிலும் ஆரம்பித்த திகதியிலிருந்து அல்லது அமைச்சர் நியமிக்குமொரு குறிப்பிட்ட திகதியிலிருந்து வங்கிக் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யலாம்.

1956 ம் ஆண்டில் அரசமாற்றம்

1955 ம் ஆண்டு மார்ச் 22 ம் திகதிய மத்திய வங்கியின் கடிதத்திற்கு விவசாய அமைச்சிடமிரு

ந்து எதுவித மறுமொழியும் இல்லா நிலையில் 1956ல் புதிய அரசு அதிகாரத்திற்கு வந்தது. ஆளுனர் சேர் ஆர்தர் ரணசிங்கா காலதாமதமின்றி தனது பிரேரணையை அழுத்திக் காட்ட நடவடிக்கை மேற்கொண்டார். புதிய அமைச்சருக்கு 1956 மே 29 ந்திகதி ஒரு பிரத்தியேக கடிதம் எழுதினார். இப்பொழுது ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கி பொதுசனத்திற்கோ அன்றி கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கோ அதிக பயனுள்ளதாகக் காணப்படவில்லை. எனவே கிராமிய மக்களிடமிருந்து வைப்புகளை ஈர்ப்பது மாத்திரமல்ல அவர்களது கடன் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய ஒரு நடைமுறைத் தாக்கமுடைய ஸ்தாபனமாக இந்த வங்கியை அமைக்க வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு வங்கி முறை பலப்படுத்தப்பட்டு விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் மத்திய வங்கி அதிகாரிகள் உங்கள் அமைச்ச அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கி, கூட்டுறவு மாகாண, மாவட்ட வங்கிகளை கையேற்றதும் ஒரு புதிய வங்கியின் சட்ட திட்டங்களை வரையலாம்.”

பிலிப் குணவர்தனுவின் மறுமொழி உடனுக்குடன் கிடைத்தமையால் இரு ஸ்தாபன அதிகாரிகளும் 1956 அக்டோபரில் புதிய கூட்டுறவு வங்கியினது உத்தேச குறிக்கோள்கள், அதிகாரங்கள், கடமைகள் என்பனவற்றைக் குறிக்கும் உத்தேச சட்ட திட்டத்தை ஒரு அறிக்கை வடிவில் தயாரித்துப் பூர்த்தியாக்கினர். இந்த அறிக்கையின் பிரதி 1956ம் ஆண்டு டிசம்பர் 28 இல் நிதி அமைச்சுக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஐந்து மாதங்களுக்குப் பின் 1957ம் ஆண்டு மே 21 இல் நிதி அமைச்சின் நிரந்தர காரியதரிசி, அப்பிரேரணைகளுக்கு “4 சிறிய திருத்தங்களுடன்” நிதி அமைச்சர் ஒப்புதல் அளித்துள்ளதாக அறிவித்தார். எனவே பிரேரணை மந்திரி சபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்

பட்டு 1957ம் ஆண்டு அக்டோபர் 28 இல் அங்கீகாரம் பெற்றது. இப்பிரேரணை மனுவில் காட்டியபடி கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கியை மறு சீரமைக்க வேண்டிய சட்டப் பிரேரணையை வரைய வேண்டுமென மந்திரி சபை தீர்மானித்தது.

1959ம் ஆண்டில் விவசாய உணவு அமைச்சர் பிலிப் குணவர்தனாவுக்கும், அமைச்சரவைச்சகாக்களுக்கும்ிடையே இந்தக் சட்டமூலம் குறித்து கருத்து முரண்பாடு தோன்றி, இது ஈற்றில் அரசிவிருந்து பிலிப் குணவர்தனா இராஜினாமாச் செய்வதற்கு இட்டுச் சென்றது. 1959ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 14 இல் விவசாய உணவு அமைச்சு வெளியிட்ட “மசோதா பற்றிய உண்மை” என்ற வெளியீட்டில் அந்த சர்ச்சைக்குரிய விடயம் பற்றித் தனது விளக்கத்தை திரு. பிலிப் குணவர்தனா கொடுத்துள்ளார். வேறு விடயங்களுக்கிடையில் அவர் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிட்டார். “கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி ஸ்தாபிப்பதை, பணம், வங்கியியல் விடயங்களில் அரசின் நிபுணத்துவ அறிவுரைகளின் முக்கிய ஊடகமான நிதி அமைச்சும், மத்திய வங்கியும் அங்கீகரித்துள்ளன. இப்பொழுது இரு வருடங்களுக்குப்பின், கடன் வழங்குவது தனது கடமையெனவும், ஏற்கனவேயுள்ள விவசாய, கைத்தொழில் கூட்டுத்தாபனங்கள் கிராமியப்பகுதியின் சகல கடன் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்றும் நிதி அமைச்சர் கண்டு பிடித்துள்ளார்.”

1960ம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் புதிய அரசு அதிகாரத்திற்கு வந்தது. மந்திரி சபைத் தீர்மானத்தின் மூன்றாண்டு களுக்குப்பின் புதிய வர்த்தகம், கப்பல்துறை அமைச்சரான திரு. டி. பி. இலங்கரத்தன அந்தச் சட்டமூலத்துக்கு புத்துயிரூட்டினார். திருத்திய “மக்கள் வங்கி சட்டமூலம்” என்ற புதிய மசோதா 1960ம் ஆண்டு டிசம்பர்

பர் 2 இல் மந்திரி சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

1961ம் ஆண்டு மக்கள் வங்கிச் சட்டம்

1961ம் ஆண்டு மே 9ம் நாள் டி. பி. இலங்கரத்தனாவால் மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையில் மக்கள் வங்கிச் சட்டமூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. சாராம்சத்தில் இதுவும் பிலிப் குணவர்தனாவும், சேர் ஆர்தர் ரணசிங்காவும் முன்வைத்த கூட்டுறவு அபிவிருத்தி சட்டமூலமேயாகும். இச்சட்டமூலம் தன் சட்டமூலத்துடன், குடும்பச்சாயல் உடையதாக இருந்ததென பிலிப் குணவர்தனா ஒப்புக் கொண்டார். தொடர்ந்து, நடைபெற்ற சட்டமூல விவாதத்தின் போது இந்தச் சட்டமூலம் கூட்டுறவு எண்ணத்திலிருந்து பெருமளவில் விலகி விட்டதென அவர் குற்றம் சாட்டினார். அத்துடன் பெயர் மாற்றத்திற்கும் ஆட்சேபம் தெரிவித்தார். பிலிப் குணவர்தனாவைப் பொறுத்தமட்டில் உத்தேச வங்கியின் கூட்டுறவு தனித்தன்மையை தொடர்ந்து பேணுவது அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்பதில் ஐயமில்லை. இந்த உத்தேச வங்கி 1958ம் ஆண்டு விவசாய சட்ட மாற்றங்களின் ஓர் அங்கமென அவர் கருதினார். சேவை ஆரம்பம்

வங்கியின் முகாமை ஒப்படைக்கப்பட்ட இரு முக்கிய மனிதர்கள் முறையே வினசன் சுபசிங்கா - தலைவர், வில்மர் சொலமன்ஸ் - பொது முகாமையாளர் ஆகியோராவர். முந்தியவர் சந்தலங்காக் கூட்டுறவுக்கு ஆற்றிய ஆக்க வேலைகளால் பெயர் பெற்ற ஒரு கூட்டுறவு இயக்கத்தலைவர். பிந்தியவர் இலங்கை வங்கியினது ணிகர நடவடிக்கைக்கும், புதுமை புருத்தும் தன்மைக்கும் பெயர் பெற்ற ஒரு உயர் அதிகாரி. இலங்கை வங்கியில் அக்காலம் நிலவிய அதிக பழமைபேண் சூழலில் இவரது இயல்பான திறமைகளை வெளிக்காட்டக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் அருகியிருந்தன.

வங்கியின் நோக்கங்கள்

இவ்விரு முன்னோடிகளின் பங்களிப்பையும் ஒப்பு நோக்கி எடை போடும் பொழுது இருவரினதும் வித்தியாசமான பிண்ணணிகளையும் அதே வேளையில் வங்கியின் குறிக்கோள்கள் எனக் கருதப்பட்டவற்றில் காணப்பட்ட ஒரு மயக்க நிலையையும் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும். இவ்விளக்க மயக்கங்கள் வேறுபட்ட வியாக்கியானங்களுக்கு இடமளித்ததுடன் அணுகுமுறை நிலைப்பாடு போன்றவற்றின் வேறுபட்ட தன்மைகளுக்கும் வழிகோலின. சட்டத்தின் 4 ம் சரத்து பின்வருமாறு உள்ளது: “இலங்கையின் கூட்டுறவு இயக்கம், கிராமிய வங்கித்தொழில், விவசாயக் கடன் போன்றவற்றை அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்கள், பயிர்ச்செய்கைக் குழுக்கள், மற்றும் தனி நபர்கள் போன்றவற்றுக்கு நிதியும், வேறு உதவிகளும் வழங்குவது வங்கியின் நோக்கங்களாக இருக்கும்.”

மக்கள் வங்கி ஆணைக்குழு (1966) இந்நோக்கங்களை பின்வருமாறு வரிசைப்படுத்தியது.

- (1) இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அபிவிருத்தி, வங்கியின் முதல் பொறுப்பாகும். இந்தப் பொறுப்பை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதியுதவி வழங்குவதில் மட்டுமன்றி, கூட்டுறவுக் கொள்கைகளை பரப்புவதிலும், விருத்தி செய்வதிலும் வேறு உதவிகளை வழங்குவதிலும் இப் பொறுப்பை வங்கி நிறைவேற்ற வேண்டும்.
- (2) மக்கள் வங்கியின் குறிக்கோளைப் பொறுத்தமட்டில், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அபிவிருத்தியென்பது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் நிதி அமைப்பை வலுப்படுத்துவதன்றி அதற்குமேலே வேறெதையும் கருதாது.

(3) கிராமிய வங்கிகளின் கிளைப் பின்னலை ஸ்தாபிப்பதன் மூலம் கிராமிய வங்கி அபிவிருத்தியை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும். கிராமப்புறங்களில் மக்கள் வங்கிகளை அமைப்பதுடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வங்கி வசதிகளை வழங்க மக்கள் வங்கி உதவ வேண்டும்.

(4) விவசாயக்கடன் வசதி அபிவிருத்தியென்பது கூட்டுறவு அங்கத்தவர் அல்லாத தனியாளர் கமக்காரருக்கு நிதியுதவி வழங்குவதையும் உள்ளடக்கும்.

(5) ஒரு பகுதியின் அபிவிருத்திக் கான எல்லா முயற்சிகளுக்கும் வங்கி நிதி வழங்கக் கேட்கப்படலாம். இது பொதுவாக உள்ளூராட்சி சபைக்குரிய ஒரு பகுதியாக இருக்கும்.

வினசுண்ட்சுபசிங்கா கூட்டுறவுச் சித்தாந்தத்திற்கு தன்னை முற்றுமுழுதாக அர்பணித்த ஒரு மனிதர். தனிப்பட்ட சங்கங்களின் முகாமைத்துவ பலவினங்களை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆனால், இவ்வங்கியினால் கூட்டுறவுத்துறையை மேம்படுத்த முடியும் என அவர் பலமாக நம்பினார். அவரது மனதில் மக்கள் வங்கி என்பது கண்டிப்பாக கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியே. வங்கியின் வர்த்தக வங்கித் தொழில், தனது அடிப்படை இலட்சியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல தேவையானளவு நிதியைத்திரட்டும் சாதனமாக கருதப்பட வேண்டும். மித மிஞ்சி வர்த்தக வங்கித் தொழிலுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தால், வங்கி ஒரு சமயம் தனது அடிப்படை நோக்கிலிருந்து விலகிச் சென்றிருமோ என அவர் பயந்தார். கிராமிய பகுதிகளில் கிளைகள் ஸ்தாபிக்கப்படுவதை அவர் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், கிராமிய பல் நோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கங்களில் அமைக்கப்படும் வங்கி அலகினால் - அதாவது கிராமிய வங்கியினால் - சில பிரத்தியேக கார

ணங்களின் நிமித்தம் கிராமியத்துறைக்கு கூடிய வசதிகளையும், சேவைகளையும் வழங்க முடியுமென்பதில் அவர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

சொலமன்ஸ் போட்டிக் - கொள்கையில் ஊறிய ஒரு பாரம்பரிய வர்த்தக வங்கியாளர். ஆனால், அவர் மாறுதல்களை வரவேற்கக் கூடியவர். வளரும் நாடாகிய இலங்கையில் வர்த்தக வங்கிக் கொள்கைகள் கடினமாக பின்பற்றப்பட்டால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு, தேக்கநிலை உருவாகும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். மற்றைய வர்த்தக வங்கிகளுடன் பாரிய வர்த்தக வாய்ப்புக்களுக்காக கடுமையாக போட்டியிடும் அதே வேளையில், வர்த்தக வங்கிப்பழக்கத்தை விஸ்தரித்து, ஜனரஞ்சகப்படுத்தவதே அவரது அணுகுமுறையாக இருந்தது. அவர் பலம் வாய்ந்த, புதிய அணுகுமுறைகளுடனான ஒரு சர்வதேசக் கிளையை உருவாக்கினார். இதன் மூலம் வெளிநாட்டு நாணய மாற்று வர்த்தகத்தை வங்கியின் பிரதான வருவாய் மூலமாக ஆக்க முயன்றார். அதே வேளையில் நிலவிய வங்கி முறைமையிலிருந்து கடன் வசதிகளை பெற முடியாதிருந்த வளர்ந்து வரும் உள்நாட்டு கைத்தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு உதவி செய்யவும் அவர் தயாராகவிருந்தார். மேலும் ஒருபடி சென்று நகரப்பகுதி தொழிலாளருக்கும், கிராமிய மட்ட சிறு வர்த்தக முயற்சியாளர்களுக்கும் பயன் தரக் கூடிய கடன் திட்டங்களை அவர் அறிமுகம் செய்தார்.

ஆனால், கூட்டுறவு அமைப்புகளிலும், ஆற்றல் மிக்க தாபனங்களாக அவை வளருவதற்குரிய உள்ளாற்றலிலும் அவர் அவநம்பிக்கையுடையவராவார். மக்கள் வங்கி அதிகாரச் சட்டம் 4 ம் சரத்தை, கூட்டுறவைப்பற்றிய விளக்கத்தில் அவர் மேற்கூறிய இரண்டாவது அம்சத்துடனே பொருத்திப்போவது போலிருந்தது. 1964 ம் ஆண்டு அங்கு

ரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப் பட்ட கிராமிய வங்கித் திட்டத் திற்கு அவர் காட்டிய எதிர்ப்பு கூட்டுறவு இயக்கம் குறித்த அவரது மனோபாவத்தையே காட்டியது.

கிளைகள்

இந் நாட்டில் வங்கித் தொழிலை ஜனரஞ்சகப்படுத்திய முன்னோடியாக மக்கள் வங்கி திகழ்ந்தது. கிளை விஸ்தரிப்பில் அதிவியக்கத்தக்க செயல்பாடு காணப்பட்டது. இலங்கை வங்கிக் கிளைகளும் மற்றும் வர்த்தக வங்கிக் கிளைகளும் நகர மையங்களிலேயே அமைந்திருந்தன. மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்படும் வரையில் கிளை விஸ்தரிப்பு அவ்வளவு முக்கியம் வாய்ந்ததாக இருக்கவில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்து மக்கள் வங்கி காட்டிய விஸ்தரிப்பு வேகத்தினை 1961 ம் ஆண்டு யூலை முதல் 1969 டிசம்பர் வரை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 106 புதிய வங்கிக் கிளைகளில் 83 கிளைகள் மக்கள் வங்கியினது என்பதிலிருந்து அளவிட முடியும். “இலங்கை வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 1939 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1960 ம் ஆண்டு வரையில் அது 28 கிளைகளை ஸ்தாபித்துள்ளது. இவற்றில் 8 கிளைகள் கொழும்பில் அமைந்திருந்தன. 1961 ம் ஆண்டு முதல் 1967 ம் ஆண்டு வரை இலங்கை வங்கி மேலும் 16 கிளைகளை ஸ்தாபித்தது. இதுவிலிருந்து இக்காலப் பகுதியில் வங்கி கிளைகள் திறக்கும் வேகத்தை துரிதப்படுத்தியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இந்தக் காலத்தில் மக்கள் வங்கி குறிப்பிடத்தக்களவு கிளைகளைத் திறந்ததனால் ஏற்பட்ட போட்டியைச் சந்திக்கும் நோக்கிலேயே இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கலாம்” என இலங்கை ‘வங்கி ஆணைக்குழு (1968) தெரிவித்துள்ளது.

வங்கிக் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் சிங்களத்தையும் தமிழையும் அறிமுகப்படுத்தியது வின்சன்ட் சுபசிங்கவின் பாரிய பங்களிப்பு

புகளில் ஒன்றாகும். இந்த அறிமுகத்திற்கு முன் பொது மக்கள் வர்த்தக வங்கிகளுடன் கரும மாற்ற ஆங்கிலம் தவிர வேறு மொழி பாவிக்க முடியாத நிலையிருந்தது. ஆங்கில அறிவில்லாத வாடிக்கையாளர் வங்கியிலிருந்து தமது காசோலைப் புத்தகத்தைப் பெறும்போது வெற்றுக் காசோலைகளில் கையொப்பமிட்டு, வங்கி அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு கையொப்பத்தையும் அத்தாட்சிப்படுத்தும் சிறுமைக்கும், ஆபத்துகளுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டதை முந்திய சந்ததியினர் நினைவு கூறுவார்கள்.

அன்றும் இன்றும்

மக்கள் வங்கி நாட்டில் இயங்கிவரும் இரு முன்னணித் தேசிய வங்கிகளில் ஒன்று என்பதிலும் வங்கிப் பழக்கத்தை ஜனரஞ்சகப்படுத்திய முன்னோடி வங்கி என்பதிலும் கருத்து வேறுபாடு இருக்கமுடியாது. வளங்களை மிகைப்பகுதிகளிலிருந்து குறைவுப் பகுதிகளுக்கு மாற்றி மீள்பகிர்வு செய்யும் பணியிலும் முன்னணியில் இருந்துள்ளதென்பதனையும் எவரும் மறுக்க முடியாது. இருப்பினும் அதன் ஸ்தாபகர்களின் எண்ணத்தில் உதித்த கூட்டுறவு அபிவிருத்தி, நிறுவன ரீதியான கிராமியக்கடன் வசதி போன்ற துறைகளில் அதன் செயல்திறனைப்பற்றி கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டால் இத்தகைய ஒரு கட்டுரையில் அதிகப்பட்சம் பொதுப்படையாக சில குறிப்புக்களை மட்டுமே கூற முடியும்.

1950 களில் பிலிப் குணவர்தனாவும், சேர் ஆர்தர் ரணசிங்காவும் அந்த நேரத்தில் அவசர தேவையெனக் கருதப்பட்டதும், பலம் வாய்ந்த செயல் திறன் மிக்கதுமான கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியொன்றை ஸ்தாபிக்க அரும்பாடுபட்டபின் பல பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்து முடிந்து விட்டன. கூட்டுறவு, கிராமிய பொருளாதார மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் ஒர்பாலமாக நம்பப்பட்டது. அத்துடன் அதற்கு

உறுதுணையாக ஒரு வலுவாய்ந்த நிதி நிறுவனம் தேவை என்பதும் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. இவர்களது முயற்சியின் விளைவாக நாளைடைவில் வேறு பெயரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இவ்வங்கி (அதாவது மக்கள் வங்கி) அதன் ஆரம்ப வருடங்களில் கூட்டுறவு இயக்கத்துடன் நெருங்கிய விதத்தில் தொடர்பு கொண்டிருந்ததுடன் கூட்டுறவு இயக்கம் மீதான அதன் அர்ப்பணிப்பையும் வெளிப்படுத்தியது. ஆனால், இன்று 25 வருடங்களுக்கு பிறகு இவ்வங்கி வேறொரு துறையில் உன்னத நிலையை எய்தியுள்ளது. அதாவது வர்த்தக வங்கிப் பிரிவு; இதில் மக்கள் வங்கி இலங்கை வங்கியுடன் அதியுயர் ஸ்தானத்தை பகிர்ந்து கொள்கிறது. இவ்வங்கியின் ஆரம்ப நாட்களை நினைவு கூரும் ஒரு சிலரைத்தவிர ஏனையோர் இது ஒரு கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று கூறினால் ஆச்சரியப்படுவார்கள்.

இதே ஆண்டுகளில் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் 1958 ம் ஆண்டு விவசாயத் திட்டத்தில் நம்பிக்கையுடன் வரையப்பட்ட வழிமுறையிலிருந்து வீடுபட்டு, அத்திட்டத்தை உருவாக்கியவர்களின் நோக்கங்களிலிருந்து வெகுதூரம் சென்று விட்டன. 1958 ம் ஆண்டில் கிராமத்திற்கொரு சங்கமென உத்தேசமாக 12000 ஸ்தாபிப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி அதிக காலம் செல்லுமுன் வலுவிழ்ந்தது. பலநோக்கு சங்கங்கள் என்ற பகுப்பின் கீழ் காணப்பட்ட 5000 சங்கங்கள் பிழையானபகுப்பு என 1970 ம் ஆண்டு கூட்டுறவு ஆணைக்குழு தனது அறிக்கையில் கூறியுள்ளது. பல சங்கங்கள் ஓரிரு பணிகளில் மட்டுமே ஈடுபட்டிருந்தன. சொல்லின் முழு அர்த்தத்தில் அவை பல நோக்குச் சங்களாக இயங்கவில்லை.

1971 ம் ஆண்டின் கூட்டுறவு மறுசீரமைப்பினையடுத்து இன்று பல கிராமங்களைத் தன்

செயல்படு பரப்புக்குள் அடக்கிய 289 பெரிய சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன. மறுசீரமைப்புக்கு முன், அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்கச் செய்து விநியோகிக்கும் ஏகபோக உரிமை அந்நேரமிருந்த 2 ம் மட்ட கூட்டுறவு சமாஜங்களினுடையதாக இருந்தது. மறு சீரமைப்பில் இந்த சமாஜங்கள் குலைக்கப்பட்டு மொத்த வியாபாரம் இந்தப் புதிய சங்கங்களிடம் விடப்பட்டது. இதன் விளைவாக இச் சங்கங்களின் இயக்குனர் குழுக்களும், முகாமைத்துவ பீடங்களும் தமது முழுமையான நேரத்தையும் சக்தியையும் இந்தப் பொருள் பெறுதல், விநியோகத்துக்கான பொது ஸ்தாபனத்தை நிர்வகித்தலில் செலவு செய்தனர். இதனால் சங்கங்களின் பலநோக்கு குறிக்கோள்களை முன்னெடுத்துச் செல்லத்தேவையான நேரமிருக்கவில்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக, மக்கள் வங்கியினாலும், கூட்டுறவு அபிவிருத்தித் திணைக்கழத்தினாலும் மேற்கொள்ளப்படும் நெருங்கிய சுறுசுறுப்பான மேற்பார்வை காரணமாக கிராமிய வங்கி நடவடிக்கைகள் நியாயமான திருப்திகரமான மட்டத்தில் பேணி வரப்படுகின்றது.

சமீபத்திய கூட்டுறவு அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தின் நிர்வாக அறிக்கைகளில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பிரச்சினைகள் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, 1982 ம் ஆண்டு அறிக்கையில் திணைக்களம் சங்கங்களைப் பற்றிய பின்வரும் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டுள்ளது. “அத்தியாவசிய நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் விற்பனையில் சங்கங்கள் தங்கியிருப்பதனால், போட்டிப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைக்கு தம்மை பொருந்த வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. செய்திறனுள்ள முகாமைத்துவ முறைகளின் மூலம் தமது சேவைகளைப் பரவலாக்க வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது.” 1984 ம் ஆண்டு இலங்கைக் கூட்டுறவு முகாமைத்துவ ஸ்தாபனம் நடாத்திய ஆய்வின்படி, பரிசோதிக்கப்பட்ட

273 சங்கங்களில் 116 சங்கங்கள் “செயல்படுவதில் திருப்தியற்றன எனவும், நிதி நெருக்கடியான நிலையை அடையக் கூடியன எனவும், அடையாளம் காணப்பட்டன.” 1982 ன் நிர்வாக அறிக்கையின் பின்வரும் விளக்கக் குறிப்பும் காணப்படுகிறது. “முந்திய ஆண்டுகளில் இருந்தது போல, இந்த ஆண்டும் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அதிக இலாபகரமான பகுதியாக கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிப் பகுதி முக்கிய இடத்தை அடைந்தது. கூட்டுறவு வங்கிப் பகுதி மட்டுமே இலாபத்திற்கு அல்லது நட்டத்தைச் சமன் படுத்தலுக்கு தன் பங்களிப்பையளித்தது.”

1950 ம் ஆண்டுகளின் பிந்திய பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல நோக்குக் கூட்டுறவு அமைப்பு 1961 ம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மக்கள் வங்கி, 1964 ம் ஆண்டின் கிராமிய வங்கித் திட்டம், 1968 ம் ஆண்டில் அரசினால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட புதிய விவசாயக் கடன் திட்டம், 1970 ம் ஆண்டுகளில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட விவசாய உற்பத்தி நிலையங்கள் போன்றவை நிறுவனக்கடன் குறித்த உத்தியோக பூர்வ முயற்சிகளின் மைல்கற்களாகும். விவசாய உற்பத்தி மையங்கள் பல காலத்திற்குப் பின் கடைசியாக இலங்கை வங்கியின் கிராமிய பகுதிப் பிரவேசத்தைச் சுட்டிக் காட்டியது. அத்துடன் கூட்டுறவின் இடைத்தரகு இல்லாமலேயே நேரடியாக அரசு முன்னெடுக்கும் விவசாயக்கடன் வர்த்தக வங்கிகளில் கமக்காரர்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்கும் வழி கோலியது. அதன்பின் இலங்கை வங்கியைத் தொடர்ந்து சில வெளிநாட்டு வங்கிகள் உட்பட மற்றைய வங்கிகளும் கிராமியப்பகுதியில் புருந்துள்ளன. 1985 ம் ஆண்டின் 15 ம் இலக்க பிராந்திய கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கிகள் சட்டம் நிறுவன ரீதியான கொடுகடன் துறைக்கு அரசு துறையின் மிகப் பிந்திய பங்களிப்பாகும்.

முடிவுரை

முழு விவசாய உழைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஓர் பல நோக்குக் கூட்டுறவு அமைப்பின் உச்சாணி ஸ்தாபனமாக கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி இருக்குமென 1958 ம் ஆண்டு விவசாயத் திட்டத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், இதுவரை கூறியவற்றின் சாராம்சத்தைப் பார்க்கும் போது இது நிறைவேறவில்லை என்பது தெரிகிறது. இதன் பிரதம கர்த்தாவான பிலிப்குணவர்தன 1959 ம் ஆண்டு அமைச்சுப் பதவியிலிருந்து விலகிச் சென்றது இத் திட்டத்தின் முடிவைக் குறிப்பிட்டது.

இந்த இடத்திலிருந்து கூட்டுறவைப் பொறுத்தமட்டில் உத்தியோக பூர்வ கொள்கை நடைமுறைக்கு வந்தது. அந்த நிலைதான் 1961 ம் ஆண்டு மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்படும் பொழுது நிலவியது. “கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி” என்பதை “மக்கள் வங்கி” யாக மாற்றியதே இந்தப் புதிய கொள்கையின் அடையாள வெளியீடாகும். கூட்டுறவுச் சார்பு 29 ம் இலக்க மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தின் சட்டவரம்புக்குள் தொடர்ச்சியாக இடம் பெற்றிருந்தாலும் அரசு கொள்கைப்படி இவ்வங்கியின் வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு வழிகளும் திறந்து விடப்பட்டிருந்தன. வங்கியின் பிந்திய கால வளர்ச்சி குறிப்பாக இந்த வழிகளிலேயே சென்றது. ஆண்டுகள் செல்ல வங்கிதன் சகல வல்லமைகளையும் பல விதத்திலும் காட்டியுள்ளது. இந்த இருபத்தைந்து வருட காலத்தில் வங்கி கண்டுள்ள வளர்ச்சி உள்நாட்டு வங்கித் தொழில் துறையில் எய்தப்பட்ட தன்னிகரற்ற சாதனையாகும்.

இனிவரும் எதிர் காலத்திலும் இவ்வங்கிக்கு நிறைய வளர்ச்சி வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. எனினும், மிகுந்த போட்டி நிலவும் இன்றைய வங்கித்தொழில் சூழலில் விவேகத்துடனும், நவீன அணுகுமுறைகளுடனும் செயல்பட்டால் மட்டுமே இவ்வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

மக்கள் வங்கியினது எண்ணக்கரு - ஒரு கண்ணோட்டம்

அறிமுகம்

பொருளாதார அபிவிருத்தியில் வங்கித் தொழிலின் முக்கியத்துவத்தினைப்பற்றி வன்மையாக அழுத்திக் கூறவேண்டியதில்லை. ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியும், அதன் வங்கித் தொழில் விருத்தியும் ஒன்றுடனொன்று இணைந்து செல்கின்றதென்றும், குடிமக்களுக்கு நல்ல வாழ்க்கைத் தரத்தினை வழங்கும் அடிப்படைக் குறிக்கோளை அடைவதில் இவை ஒருங்கிணைகின்றதென்றும் பொதுவாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது வங்கிப் பழக்கம் விருத்தியடையாத சமூகங்களுக்கு வறுமையின் பிடியிலிருந்தும், பூர்வகாலத் தனிமைத்துவத்தில் இருந்தும் விடுவித்துக் கொள்வதற்கு வங்கிச் சேவைகளை துரிதமாக விருத்தி செய்து கொள்வதைத் தவிர அவற்றுக்கு வேறு வழிகள் இருக்கவில்லை. ஒரு நவீன முதலாளித்துவ அபிவிருத்திக்கு அடிப்படையாகவுள்ள பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் நிதிவலுவினை அதிகரிப்பதற்கு உதவியளிப்பதோடு மாத்திரமல்லாது அபிவிருத்தி முயற்சிக்கு வேண்டிய மூலவளங்களை எங்கிருந்தாவது பெறுவதற்கும் இது வழிவகுப்பதால், மேற்கூறிய சமூகங்களில் வங்கிப் பழக்கத்தின் விரிவாக்கமானது ஒரு முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகிறது. எனவே எந்த ஒரு நாடாவது பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் முன்னேக்கி நடக்க ஆர்வம் காட்ட விரும்பினால், அந்த நாட்டின் வங்கி முறைமையானது ஒரு துரித முன்னேற்றத்தினைக் காண வேண்டியது அவசியமாகும்.

இக் கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கம் இலங்கை மக்களுக்கு மக்கள் வங்கியினால் வழங்கப்படும் வங்கிச் சேவைகளில் அதன் பங்கு பற்றி மதிப்பிடுவதாகும். வங்கியினை ஸ்தாபிப்பதற்கான முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்றான

வங்கிச் சேவையினை கிராமியப் பகுதிக்கு எடுத்துச் செல்லல் என்ற அம்சத்தில் மக்கள் வங்கியினது பங்குபற்றி இங்கு ஆராய்கையில் விசேட கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. 1950 களில், அதாவது வங்கி ஸ்தாபிப்பதற்கு உடன் முன்னதாகவுள்ள காலப் பகுதியில் நிலவிய பொருளாதார நிலைமைகள் பற்றியும், வங்கி வசதிகள் பற்றியும் இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் கூறப்படுகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து ஒரு புதிய வங்கி அமைக்கப்பட வேண்டிய எண்ணம் உருவாகிய விதம்பற்றி சிறு விளக்கவுரை, அதன் உருவாக்கம், அதன் குறிக்கோள்கள் பற்றிய விளக்கம் என்பன தொடர்கிறது. இதற்குப் பின்பு வங்கியின் துரித வளர்ச்சி பற்றி மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. பின்பு வர உள்ள பகுதிகளில் கிராமிய வங்கியின் அபிவிருத்தி, கூட்டுறவுத் துறைக்கு நிதிவழங்கல், விவசாயக் கடனுதவிக்கான ஏற்பாடு போன்ற தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரிவுகளில் வங்கியின் பங்களிப்பு பற்றி ஆராயப்படுகிறது. அபிவிருத்தியிலாளர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டபடி வங்கியானது தனது குறிக்கோள்களை எய்தியதா? அவ்வாறு இல்லையாயின், தோல்விக்கான காரணங்கள் என்பனவும் ஆராயப்படுகிறது.

1950 களில் எமது பொருளாதாரம்

சுதந்திரம் அடைந்தபின்னர், இலங்கையின் குடித்தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்குக்கு மேற்பட்டோர் தமது போசனத்திற்கும், தொழில் வாய்ப்புக்கும் விவசாயத்திலேயே நேரடியாகத் தங்கியிருக்கும் ஒரு விவசாயப் பொருளாதாரத்தினைக் கொண்ட நாடாக இலங்கை இருந்தது. இக்காலப்பகுதியில், இலங்கையின் மொத்த உண்ணாட்டு உற்பத்தி

கலாநிதி டப். ஹெட்டியாராச்சி

ஆலோசகர் (வங்கி அபிவிருத்தியும், பயிற்சியும்)

இலங்கை மத்திய வங்கி

யின் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட தொகையினை விவசாயம் அளித்துவந்தது. குடித்தொகையில் மிக அதிகமானோர் கிராமியப் புறங்களிலே வசித்தனர். இலங்கையின் கிராமியத் துறையானது அநேகமாக சிற்றுடைமைகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. இதன் கருத்து யாதெனில், இவர்கள் தமது பிழைப்புக்கேற்ற விவசாயத்தில் ஈடுபடுபவர்களாகவும், இவர்களின் வருமான மட்டங்கள் ஒப்பீட்டுரீதியில் மிகவும் தாழ்ந்ததாகவும், மேலதிக முதலீட்டுக்கு வேண்டிய சேமிப்புகளை உருவாக்குவதற்கு போதாததாகவும் உள்ளது என்பதாகும். 1957 ல் புள்ளிவிபர இயல் திணைக்களத்தினால் எடுக்கப்பட்ட கிராமிய கடன்படுகை மதிப்பீட்டின்படி, 54 வீத விவசாயக் குடும்பங்கள் கடன்பட்டுள்ளார்கள் என்றும், இவர்களின் கடன் தேவைகளில் மிகவும்குறைந்த பங்கே, நிறுவனரீதியாக வழங்கப்பட்டுள்ளன என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிராமியத் துறைக்கு கடன் வழங்குவதில் வர்த்தக வங்கிகள் ஆற்றிய பங்கு, மிகவும் சிறிதளானதாகவே இருந்தது.

நாட்டின் சனத்தொகையில் மிக அதிகமானோராக இருக்கும் கிராமிய குடித்தொகையினரை, அவர்களின் பொருளாதார முயற்சிகளில் மேலும் உற்பத்தித்திறன் கூடியவர்களாக ஆக்கும் வரைக்கும் பொருளாதாரத்தில் ஒரு சமநிலையான அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த முடியாதென்பது மிகவும் தெளிவாகத் தெரிந்தது. இக் கிராமியக் குடித்தொகையினரின் உற்பத்தித்திறனை உயர்த்துமுகமாக மேற்கொள்ளக் கூடிய மிக முக்கிய முன்நடவடிக்கைகள், உள்ளீடுகளின் பாவிப்பு மட்டத்தினை உயர்த்துதலும், விவசாயச் செய்முறைகளை விஸ்த

ரித்தலும் ஆகிய இரண்டுமாகும். போதியளவு நிறுவன ரீதியான கடனுதவியில்லாது இவ்விரண்டு நடவடிக்கைகளையும் அடைய முடியாதிருந்தது. எனவே நாட்டின் வங்கி முறைமையானது, கிராமியத்துறையில் அதிகரித்த உற்பத்தித்திறனை அடைந்து, அதனூடாக இக்கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தினை மேம்படச் செய்யக்கூடிய வகையில் அதன் நடவடிக்கைகளில் விசேடித்த பங்கினை வகிக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

1950 களில் வங்கி முறைமை

1950 களில் இருந்த வங்கி முறைமையானது, அக்காலத்தில் மிகவும் பிரபல்யமடைந்திருந்த செலாவணி வங்கிகள் போன்ற அந்நிய வங்கிகளின் ஆதிக்கத்தினைக் கொண்டதாக இருந்தது. இவ்வங்கிகள் அநேகமாக தோட்டத்துறையினதும், ஏற்றுமதி/இறக்குமதி வர்த்தகத்துறையினதும் தேவைகளையே பூர்த்தி செய்து வந்தன. 1939 ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இலங்கை வங்கி கூடகதேசக் குடித்தொகையின் தேவைகளை பூர்த்திசெய்ய அமைக்கப்பட்ட போதிலும், வெளிநாட்டு வங்கிகளைப் போன்று, கடன் கொடுக்கும் கடமையில் இறக்குமதி/ஏற்றுமதி வர்த்தகத்திற்கு கடன் கொடுப்பதிலேயே பெரிதும் விருத்தியடைந்தது. இதன் கிளை அமைப்புகள் கூட முக்கியமாக நகர அடிப்படையாக இருந்ததுடன், கொழும்புக்கும், ஏனைய பிரதான நகரங்களுக்கும் மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது. 1960 ல் நாட்டில் 45 வர்த்தக வங்கிக்கிளைகள் இருந்ததுடன், இக்கிளைகளில் சிலவற்றினைத் தவிர ஏனையவை கொழும்பிலும், ஏனைய பிரதான நகரங்களிலுமே இருந்தன. நாட்டின் பொருளாதார வாழ்க்கையின் மிக முக்கிய அம்சமான கிராமியத்துறையானது, வங்கித்துறையினால் முற்றுமுழுதாக கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்தது.

இத்தகைய நிலைமைக்கு மிக நெருக்கமாக ஒத்துப்போகும் விதத்தில் வர்த்தக வங்கிகளின் வங்கி முறைமையிலும் இருந்த கடன்திட்டத்திலும் விவசாயத்திற்கான பங்கு புறக்கணிக்கப்படக்கூடியதாக இருந்தது. ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் கிராமியக் கடனை வழங்கக்கூடிய வேறு நிறுவனங்களும் இருக்கவில்லை. மாகாண மட்டத்தில் கூட்டுறவு மாகாண வங்கிக் கிளைகளைக் கொண்டிருந்த கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கி அக்காலத்தில் இருந்தது. ஆனால், இவைகளின் செயற்பாட்டு அளவானது, கிராமியத்துறையினது முழுதளந்த கடன் தேவைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு எல்லைக்குட்பட்டதாகவிருந்தது. மிகவும் சிறிய நிறுவனங்களாகவிருந்த இலங்கை கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கியும், மாகாண கூட்டுறவு வங்கிகளும் உண்மையில் 1936 ம் ஆண்டின் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தின் கீழ்ப்பதியப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களே ஆகும். இவை அவற்றின் சொந்த உபவிதிகளிாலேயே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. கடன் வழங்குதலைப் பொறுத்தவரையில், போதியளவு மூலவளங்கள் இல்லாமை காரணமாக கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கியும், மாகாண கூட்டுறவு வங்கிகளும் பாதிப்புக்குள்ளாகின. இத்தகைய நிறுவக கடன் இடைவெளியின் மத்தியில், கிராமியத்துறையானது பொதுவாக வறுமை நிலைமையிலேயே இருந்ததுடன் கிராமியக் கடன் சுமையானது மிகவும் பாரிய விகிதத்தினால் அதிகரித்தது. இவையிரண்டும், அபிவிருத்தியினைப் பொறுத்த வரையில் கிராமியத்துறையினை தனிமைப்படுத்தி விட வழிவகுத்தன.

ஒரு புதிய வங்கி உருவாகுதல்

இத்தகைய பின்னணியின் அடிப்படையிலேயே கிராமியத்துறையின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய இன்னொரு கதேச வங்கி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் உருவெடுத்தது.

1954 ல் இலங்கை மத்தியவங்கியானது, கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியின் செயற்பாட்டில் காணப்பட்ட சில திருப்தியற்ற அம்சங்களைப்பற்றியும், இவ்வங்கியானது உடனடியாக புனரமைக்கப்படவேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும், நிதி அமைச்சரினதும், கூட்டுறவுக்குப் பொறுப்பாயிருந்த விவசாய, உணவு அமைச்சரினதும் கவனத்தை ஈர்த்தது. மத்திய வங்கிக்கும், உணவு, விவசாய அமைச்சுக்கும் இடையே இடம்பெற்ற கலந்துரையாடலின் பலனாக, கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியானது ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற அமைப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்றும், விசேட சட்டத்தின் மூலம் கூட்டுற்தாபனமாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும், அதன் தலையாய நோக்கம், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு நிதிவழங்குவதாக இருக்க வேண்டுமென்றும், அதே சமயம், பொதுமக்களிடமிருந்து கேள்வி வைப்புகளைப் பெறுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்றும், மாவட்ட/மாகாண கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு முரண்படாதவகையில் கிராமியப்புறங்களில் கிளைகளைச் செயற்படுத்த வேண்டுமென்றும், வர்த்தக வங்கி முறைமையின் நியமங்களுக்கு இணங்கக் கூடியவகையில் இவற்றின் செயற்பாடுகளும் ஒழுங்காக்கப்படவேண்டும் எனவும் இணக்கம் காணப்பட்டது. 1957 ல் இச்சட்டம் இயற்றலுக்கான மாதிரிச் சட்டமூலம் தயாரிக்கப்பட்டது. இப்புதிய நிறுவனத்திற்கு "கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி" எனப் பெயர் வழங்கப்பட்டதுடன், இது கூட்டுறவு இயக்கத்தில் திறமையுள்ள நிதி நிறுவனமாக செயல்படுவதுடன், கிராமிய வங்கித்தொழில் அபிவிருத்திக்கும், விவசாயக் கடனுதவிக்கும் ஒரு விசேடித்த கடனுதவி நிறுவனமாக இருக்கும் எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. எனவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கடன் தேவைகளுக்கு நிதிவழங்குவதும், கிராமியப் பகுதிகளில் வங்கிச் சேவைகளை விஸ்தரிப்பதும், விவசாயிகளுக்கு அவசியமான கட

னுதவிகளை வழங்குவதுமே இப் புதிய வங்கியின் அடிப்படை அம் சங்களாகும்.

இதன்பின்னர் சட்டவரை ஞரால் தயாரிக்கப்பட்ட மாதிரிச் சட்டமூலத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலும் கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற்றன. இத்தகைய கலந்துரையாடல்களின் போது, சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மூல மாதிரிச் சட்ட மூலத்தில் அநேகத்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1960 ம் ஆண்டு டிசம்பர் இரண்டாம் திகதியில் இடம்பெற்ற அமைச்சரவைக் கூட்டத்தின் தீர்மானப்படி, நிதி, வர்த்தகம் உணவுக் கப்பற்றுறை அமைச்சுகளால் இறுதியாக திருத்தப்பட்ட பிரகாரம், இது “மக்கள் வங்கிச் சட்டமூலம்” ஆக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. எனவே, 1957ம் ஆண்டு அமைச்சரவையினால் மாதிரிச் சட்டமூலத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட “கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி” யானது, அதன் இறுதிச் சட்டமூலத்தில் “மக்கள் வங்கி” என்ற புதிய நிறுவனமாக அழைக்கப்பட்டது.

அமைப்பு

1961 ம் ஆண்டின் 29 ம் இலக்க மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தின் மூலம் இவ்வங்கி அமைக்கப்பட்டு, அதன் செயற்பாடுகள் 1961 யூலை முதலாம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவ்வங்கியானது இலங்கைக் கூட்டுறவு சந்தேச வங்கி விமீட்டெட்டின் இடத்தை எடுக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டதாக இருந்தது. அதன் பிரகாரம், கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கியின் சொத்துகளும், பொறுப்புக்களும், 1961 ஜூலை முதலாம் திகதியில் உள்ளபடி, மக்கள் வங்கிக்கு மாற்றப்பட்டன. முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போல், “இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தினை விருத்தி செய்வதும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்கள், பயிர்ச் செய்கைக்குழுக்கள், ஏனையோர் ஆகியவற்றுக்கு கிராமிய வங்கி வசதி

களும், விவசாயக் கடனுதவி வழங்குதலும்” என்பதையே தமது முக்கிய குறிக்கோள்களாக மக்கள் வங்கி கொண்டிருந்தது. இச்சட்டமூலத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்துப் பேசிய வர்த்தக, வியாபார, உணவு, கப்பற்றுறை அமைச்சர் கூறிய தாவது, “இந்த நாட்டிலுள்ள அதிகமான மக்களுக்கு பரந்த அளவில் உதவிகளை வழங்கும் ஒரு நிறுவனமாக இயங்குவதற்கும், கிராமியப் பொருளாதாரத்தினை மாற்றுவதில் தனது பங்கினைச் செலுத்துவதற்கும் இந்த மக்கள் வங்கிச் சட்டமூலம் கொண்டுவரப்படுகிறது” என்றார். மேலும், “கிராமப்புறத்திலுள்ள தனிப்பட்டோர்களுக்கு நேரடியாக கடன் வழங்காது கூட்டுறவுச் சங்கங்களினூடாகவே இவ்வங்கி கடன்களை வழங்கும்” என்றும் ஆலோசனை கூறப்பட்டது. மக்கள் வங்கியினுடைய மூலவளங்களின் அசைவுகள், இப்புதிய நிறுவனத்திலேயே செறிவுடையதாக இருக்கும் வண்ணம், எல்லாக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் நியதிச் சட்டமுறைப்படி மக்கள் வங்கியுடனேயே அனுசரணையாக இருக்க வேண்டுமென பணிக்கப்பட்டன. இங்கு “கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்” எனக் குறிக்கப்படும் பதம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தின் கீழ் பதியப்பட்ட சங்கங்களைக் குறிக்கும். இத்துடன், 1938 ம் ஆண்டின் 53 ம் இலக்க இலங்கை வங்கிச் சட்டத்தின் மூலம் இலங்கை வங்கியினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்கொத்தபடி இச்சட்டத்தின் 5(1) (ஆ) பிரிவில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள வர்த்தக வங்கிகளின் பொதுவான அதிகாரங்கள், கடமைகள் ஆகியவற்றுக்கமைய இப்புதிய வங்கிக்கும் அதிகாரங்கள், கடமைகள் வழங்கப்பட இருந்தது. மேலும், நகை அடைவு பிடித்தலுக்கான அதிகாரமும் இவ்வங்கிக்கு வழங்கப்பட்டது.

இவ்வங்கியை அமைப்பதற்கான அடிப்படைக் குறிக்கோளை கருத்திற் கொண்டு, இவ்வங்கி

யினது உடைமையானது அரசாங்கத்திற்கும், கூட்டுறவுத்துறைக்கு மிடையே பகிரப்பட்டது. அரசாங்கம் தனது பங்காக 50 வீதத்தினை இவ்வங்கியில் வைத்திருந்த அதேசமயம், மிகுதி 50 வீதமும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் கொள்வனவு செய்வதற்காக விடப்பட்டிருந்தது. எனவே இவ்வங்கியின் பங்கு முதலுக்கு அரசாங்கமும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் மாத்திரமே சட்டப்படியான பங்குதாரர்களாக இருந்தன. இவ்வங்கியினது பணிப்பாளர் சபையின் பணிப்புக்கமைவாக நடந்ததுடன், இதன் நிர்வாகக் கடமைகள் பொது முகாமையாளரினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இப்பணிப்பாளர் சபையில் எட்டு அங்கத்தவர்கள் இருந்தனர். ஆனால், 1980 ம் ஆண்டின் 61 ம் இலக்க மக்கள் வங்கி திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் இவ்வெண்ணிக்கை பத்தாக அதிகரிக்கப்பட்டது.

வங்கியின் வளர்ச்சி

இலங்கையின் வங்கிச் சரித்திரத்தில், மக்கள் வங்கியானது ஒரு வங்கி நிறுவனமாக இணையற்ற ஒரு வளர்ச்சித் தோற்றப்பாட்டினைக் காட்டிற்று. வைப்புக்களின் அசைவு, முற்பணங்கள் வழங்குதல், இதில் வேலை செய்வோரின் எண்ணிக்கை, நாடளாவிய ரீதியில் கிளைகளின் விஸ்தரிப்பு முயற்சி போன்ற பல அம்சங்களில் இந்நிறுவனத்தின் துரித வளர்ச்சி அவதானிக்கப்பட்டது.

1. பங்குமுதலில் அரசாங்கத்தின் பங்களிப்பு.
2. சாதாரண வர்த்தக வங்கி முறைகளிலும், நகை அடைவு பிடித்தலிலும் ஈடுபடுவதற்கான ஏற்பாடு.
3. கிளை விஸ்தரிப்பு அமைப்பிற்கான ஏற்பாடு.
4. கூட்டுறவுச் சங்கங்களை, மக்கள் வங்கியுடன் மாத்திரமே

அட்டவணை 1

மக்கள் வங்கி- வைப்புத்திரட்டலும் கடன் வழங்கலும்

ரூ. பத்துலட்சம்

காலம்	வைப்புக்கள்			முற்பணங்கள்*		
	வங்கிமுறை	மக்கள் வங்கி	மக்கள் வங்கியின் பங்கு	வங்கி முறை	மக்கள் வங்கி	மக்கள் வங்கியின் பங்கு
டிசம்பர் 1961	923.1	25.3	2.7	548.6	17.0	3.1
டிசம்பர் 1965	1,314.1	195.6	14.9	762.9	201.6	26.4
டிசம்பர் 1970	2,394.0	603.5	25.2	1,547.7	592.4	38.3
டிசம்பர் 1975	3,610.5	1,324.2	36.7	3,533.0	1,667.5	47.2
டிசம்பர் 1980	17,291.3	6,317.7	36.5	17,000.2	6,179.0	36.3
டிசம்பர் 1985	45,459.0	15,227.0	33.5	40,918.0	13,570.0	33.2

*பண வகைகள் முதலீடுகள், உண்டியல்கள், கடன்கள் அதிகப்பற்றுக்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கியது.
ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி, மக்கள் வங்கி

வங்கி நடைமுறைகளை மேற் கொள்ளும்படியான நியதிச் சட்டமுறை ஏற்பாடு.

5. பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், மக்கள் வங்கியினை ஆதரிப்பதற்கான விருப்பு என்பவற்றின் மூலம் வேண்டிய கட்டமைப்புப் பலனைக் கொண்டு இச் சாதனைகளை நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருந்தது.

1961 ல் மிகவும் சொற்ப தொகையாகவிருந்த மக்கள் வங்கியின் மொத்த வைப்புகள் ரூபா 2.5 கோடியிலிருந்து 1985 ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத முடிவில் ரூபா 1522.7 கோடியாக வளர்ச்சி அடைந்தது. முழு வங்கித் திட்டத்தினாலும் உருவாக்கப்பட்ட வைப்புகளில் ஒரு வளர்ச்சி அடைந்து செல்லும் பங்கினைப் பெறுவதில் வங்கி வெற்றி கொண்டதே வைப்புத் திரட்டு முயற்சியில் அதுபெற்ற குறிப்பிடத்தக்க சாதனையாகும். 1961 ம் ஆண்டின் இறுதியில், வங்கி அமைப்பினால் பெறப்பட்ட மொத்த வைப்புக்களில் மக்கள் வங்கியின் வைப்புகள் 2.7 வீதம் மட்டுமே காணப்பட்டது. எனி

னும் 1975 ம் ஆண்டின் இறுதியில் மக்கள் வங்கியின் வைப்பு மட்ட அளவு துரித கதியில் வளர்ச்சி அடைந்து 36.7 வீதத்தினை அடைந்தது. எனவே, 15 வருடத் திற்குட்பட்ட சிறிது காலத்துக்குள், நாட்டிலுள்ள வங்கி அமைப்புக்களின் நடவடிக்கைகளினால் பெறப்பட்ட மொத்த வைப்புக்களின் மூன்றிலொரு பங்கிற்கு மேலான தொகையினை, மக்கள் வங்கியினால் பெற முடிந்தது. 1980 க்கும் 1985 க்கு மிடைப்பட்ட காலத்தில் வங்கியின் வைப்புக்களின் பங்கில் வீழ்ச்சி காணப்பட்டதுடன் 1985 ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத முடிவில் இம்மட்டம் 33.5 வீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. இவ் வீழ்ச்சிக்கான ஒரு காரணமாக, 1979 லிருந்து ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு வங்கிகளின் 14 புதியகிளைகளைக் கூறலாம். இவை வங்கி முறைமைகளின் வைப்புகளின் பெரும்பங்கினை தம் வசம் எடுத்துக் கொண்டன. வெளிநாட்டு வங்கிகளின் (பழையவையும், புதியவையும்) வைப்பு அளவினை நோக்குகையில் 1979 ன் இறுதிப்பகுதியில் 10.7 வீதமாக இருந்த இதன்பங்கு

1985 ம் இறுதிப்பகுதியில் 22 வீதமாக உயர்வடைந்தது.

முற்பணங்கள் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையில், மக்கள் வங்கியின் செயலாற்றலானது, வைப்புகளை விட மிகவும் தீவிரமாக இருந்தது. 1961 ம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டதக்க தொகையாக விருந்த வங்கியின் மொத்த முற்பணங்கள் ரூபா 1.7 கோடியிலிருந்து 1975 ம் ஆண்டின் இறுதியில் ரூபா 166.7 கோடியாக அதிகரித்து, ஈற்றில் 1985 ம் ஆண்டின் டிசம்பர் இறுதிப்பகுதியில் ரூபா 1357 கோடியாக அதிகரித்திருந்தது. வங்கி முறைமையின் மொத்த முற்பணங்களில் மக்கள் வங்கியினது பங்கானது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் 1961 ம் ஆண்டின் போது 3.1 வீதத்திலிருந்து 1975 ம் ஆண்டில் 47.2 வீதத்திற்கு உயர்சியடைந்தது. அதாவது அக்காலத்தில் வங்கித் திட்டத்தின் மொத்த முற்பணங்களில், ஏறக்குறைய அரைவாசிப் பங்கினை மக்கள் வங்கி கொடுத்தது. முற்பணங்களை வழங்குவதில் பாரிய வெற்றி அடைந்த

ரு. பத்துலட்சம்

கடன் வழங்கப்பட்ட நோக்கம்	வங்கி முறை		மக்கள் வங்கி	
	ரூபாயை	பங்கு%	ரூபாயை	பங்கு%
1. வர்த்தகம்	18,127.6	49.8	4,082.7	34.4
2. நிதியியல்	824.0	2.3	118.7	1.0
3. விவசாயம்	3,088.4	8.5	1,518.0	12.8
4. கைத்தொழில்	8,888.8	24.4	3,333.6	28.1
5. சுற்றுலாத்துறை	761.4	2.1	234.3	2.0
6. வீடமைப்பு	2,595.4	7.1	1,608.7	13.6
7. நுகர்வு	585.6	1.6	364.6	3.1
8. ஏனையன	1,503.0	4.2	596.1	5.0
	<u>36,374.2</u>	<u>100.0</u>	<u>11,856.7</u>	<u>100.0</u>

மூலம்; இலங்கை மத்திய வங்கி, மக்கள் வங்கி

தற்கு மக்கள் வங்கியினது உற்
சாகமான கிளை வீஸ்தரிப்புத்
திட்டம் ஒரு வகையிலும், மத்திய
வங்கியினது மீளளிப்புத் திட்டத்
தின் கீழ் கடன் வழங்குவதில்
வங்கியினது பாரிய அளவிலான
ஈடுபாடு இன்றொரு வகையிலும்
காரணமாகும். எப்படியாயினும்,
1985 ல் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதி
யில், மொத்த முற்பணங்களில்
இவ் வங்கியினது பங்கானது
வீழ்ச்சி அடைந்து 33.2 வீத
மட்டத்திற்கு குறைவடைந்தது.
வைப்பீடுகளின் விடயத்தில்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்று,
1980 ம் ஆண்டிற்குப்பின்பு புதி
தாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வெளி
நாட்டு வங்கிக் கிளைகளின்
போட்டித்தன்மையே இவ் வீழ்ச்
சிக்கும் முக்கிய காரணமாய்ற்று.

ஆரம்பக்கட்டத்தில், வங்கி
யின் வளர்ச்சியும், அபிவிருத்தி
யும் பலதரப்பட்ட சாதகமான
காரணிகளால் உதவியினைப்
பெற்றது என்பதை இங்கு குறிப்
பிடலாம். முதலாவதாக, 1961 ம்
ஆண்டின் 65 ம் இலக்க நிதிச்
சட்டத்தின்படி, உள்ளூர் வங்கி
கள் மாத்திரமே புதிய வங்கிக்
கணக்குகளை திறக்கக்கூடியதாக
விருந்தது. அதாவது புதிய
வங்கிக் கணக்குகளில், மக்கள்
வங்கியும், இலங்கை வங்கியும்
ஏகபோக உரிமையை கொண்டி
ருந்தன. 1986 ம் ஆண்டின் 36ம்
இலக்க நிதித் திருத்தச் சட்ட
மூலம் கொண்டுவரப்படும்வரை
இக்கட்டுப்பாடு அமுலில் இருந்
தது. இரண்டாவதாக வங்கி
ஸ்தாபிக்கப்பட்டு 1975 ம் ஆண்டு
வரை, வைப்புக்களுக்கெதிராக
ஒதுக்குகளைப் பேணுவதில் மக்கள்
வங்கியானது, மத்திய வங்கியிட
மிருந்து சில சலுகைகளை அநு
பவித்தது. 1961 பெப்ரவரி
யிலிருந்து ஏனைய வங்கிகள்,
அவற்றின் வைப்புக்களின் எல்லை
அதிகரிப்புகளில் 38 வீதத்தினை
விசேட ஒதுக்கமாக பேணவேண்
டும் என்ற கட்டுப்பாடிருந்த
அதே சமயம், 1965 ம் ஆண்டு
வரை மக்கள் வங்கிக்கு இக்
கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விதிவிலக்
களிக்கப்பட்டது. 1965 ம் ஆண்

டில், மக்கள் வங்கியும் இவ்வி
சேட ஒதுக்குக்கட்டுப்பாட்டிற்
குள் கொண்டுவரப்பட்டதாயி
னும், குறைந்தவீதமான 28 வீத
ஒதுக்கச் சலுகை வழங்கப்பட்
டது. இச்சலுகையானது, 1975 ம்
ஆண்டு வரை, இவ் விசேட ஒதுக்
கத் தேவை வாபஸ்பெறப்படும்
வரை வழங்கப்பட்டது. மூன்றா
வதாக, அநேக எண்ணிக்கை
யான பொதுத்துறை வங்கிக்
கணக்குகள், இவ்வங்கியுடன்
பேணப்பட்டது. நான்காவதாக,
ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருந்
துவந்த மாவட்ட/மாகாண கூட்
டுறவு வங்கிகளை மக்கள் வங்கி
பொறுப்பெடுத்தது.

முழுதளந்த பொருளாதார
நோக்கில் பார்க்கும்போது, முற்
பணங்களின் முழுதளந்த வளர்ச்
சியினை விட, பொருளாதாரத்
தின் பல்வேறுபட்ட பிரிவுகளி
டையே அதன் பங்களிப்பே இங்கு
முக்கியமானதாகும். நேரடியான
உற்பத்தித்துறைகளுக்கு வழங்கப்
படும் முற்பணங்களின் அளவு

அதிகமாக இருக்கும் நேரத்தில்,
மேலதிக வளர்ச்சியினையும், வேலை
வாய்ப்பினையும் உருவாக்குவதி
லுள்ள தொடர்பு முயற்சிகளும்
அதிகமாக இருக்கிறது என்பது
இங்கு குறிப்பிடக்கூடியதாகும்.
இந்தக் கொள்கையின் அடிப்ப
டையில், பொருளாதார அபி
விருத்திக்காக மக்கள் வங்கியினால்
வழங்கப்பட்ட பங்களிப்பு பாரா
ட்டப்படக்கூடியதாகும். வங்கி
யினது முற்பணங்களின் கணிச
மான பங்கு, நேரடி உற்பத்தித்
துறைகளுக்கும், வேறு முக்கிய
நோக்கங்களுக்கும் கொடுக்கப்
பட்டிருக்கின்றது.

உதாரணமாக, எல்லா வங்கி
அமைப்புக்களாலும் விவசாய
முயற்சிக்கு வழங்கப்பட்ட முற்
பணங்களின் பங்கு 8.5 வீதமாக
மாத்திரம் இருந்தபோது, 1985 ம்
ஆண்டு ஜூன் மாத முடிவில், மக்
கள் வங்கியினால் விவசாயத்திற்கு
வழங்கப்பட்ட மொத்தக் கட
னின் பங்கு 12.8 வீதமாக இருந்
தது. வங்கித்திட்டத்தினால் வழங்

இலங்கையில் வங்கிக்கிளைகளின் வளர்ச்சி

1961-1985

வருட இறுதி	வங்கி அமைப்பு கிளைகளின் எண்ணிக்கை*	மக்கள் வங்கி கிளைகள்	மக்கள் வங்கியின் பங்கு வீதம்
1961	54	9	16.7
1965	97	48	49.5
1970	165	93	56.4
1975	263	158	60.1
1980	487	271	55.6
1985	599	293	48.9

*இலங்கை வங்கியின் விவசாய சேவை நிலையங்களும்

கிராமிய வங்கிகளும் நீங்கலாக. ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி, மக்கள் வங்கி

கப்பட்டுள்ள, விவசாய நோக்கங்களுக்கான மொத்தக் கூடன்கள் ரூபா 308.8 கோடிக்குச் சென்றுள்ள அதேசமயம், மக்கள் வங்கியின் பங்களிப்பு 50 வீதமாக இருந்துள்ளது. அதேபோன்று, குறித்த இதே திகதியில், கைத்தொழில் முற்பணங்களாக வழங்கப்பட்டுள்ள முழுதளந்த பங்காகிய 24.4 வீதத்தின் பங்கிற்கெதிராக, மக்கள் வங்கியானது கைத்தொழில் நோக்கங்களுக்காக 28.1 வீத முற்பணங்களை வழங்கியுள்ளது. வீடமைப்பு விடயத்திற்கூட ஒரு நாட்டினது வாழ்க்கைத் தரத்தினைப் பேணுவதற்கான மிக முக்கியமான துறையாகக் கருதப்படும் வீடமைப்புத்திட்டத்தில் - மக்கள் வங்கியானது ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. வீடமைப்பு நோக்கங்களுக்காக 1985 ம் ஆண்டு ஜூன் மாதமுடிவுவரையில், முழுவங்கித் திட்டத்தினாலும் வழங்கப்பட்ட முற்பணங்கள் 7.1 வீதமாக இருந்த சமயம், மக்கள் வங்கியின் முற்பணப் பங்களிப்பானது 13.6 வீதமாக இருந்தது. வங்கியின் நிதி ஸ்திரத் தன்மையைப் பேணுவதற்கு வர்த்தக ஆலோசனைகள் வங்கிக்கு முக்கியமாயினும், 1985 ம் ஆண்டு ஜூன் மாத முடிவில் மக்கள் வங்கியின் வர்த்தக முற்பணங்களுக்கான பங்களிப்பு 34.4 வீதமாக மட்டுமே இருந்தது. அதேசமயம் எல்லா வங்கித் திட்டத்தினாலும் அளிக்கப்பட்ட முழுதளந்த வர்த்தக முற்பணப் பங்களிப்பானது 49.8% ஆக இருந்தது. எனவே, முற்பணங்களின் பங்கீடு தெரிவிப்பது என்னவெனில், மக்கள் வங்கியின் கொள்கைகளில், முழுதளந்த வங்கித் திட்டத்திலும் பார்க்க சமூகப் பொருளாதார ஆலோசனைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு செல்வாக்குப் பிரயோகித்தன என்பது புலனாகிறது.

இவ்வங்கியின் பணியாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையானது; வங்கியினது செயற்பாட்டு விரிவாக்க அளவுடனும், அதன் துரித கிளை விஸ்தரிப்புத் திட்டத்துடனும் ஒத்தவாறு துரிதமாக

அதிகரித்தது. 1961 ம் ஆண்டின் இறுதியில் வங்கியின் பணியாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 149 ஆக இருந்தது. இத் தொகை துரிதமாக அதிகரித்து, 1975 ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத முடிவில் 3841 ஆகவும், 1985 டிசம்பர் முடிவில் 10,041 ஆகவும் அதிகரித்தது.

வங்கியினால் நேரடியாக வழங்கப்பட்ட தொழில் வாய்ப்பினைக் கொண்டு, வேலைவாய்ப்புச் சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்குவதில் இவ்வங்கி அளித்த பங்கினைத் தீர்மானிக்க முடியாது. இங்கு, வங்கியானது நிதி இடைநிலையாளராக விகிக்கும் பங்கு மிகவும் குறிப்பாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். தற்போது வைப்புக்களிலும் முற்பணங்களிலும் ஏறக்குறைய மூன்றிலொரு பங்கும், 1970 களில் இதைவிட கூடிய தொகையும், நாட்டின் வேலைவாய்ப்பு சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்குவதற்காக வங்கியினால் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. முற்பணங்களுக்காக வங்கியினைப் பெரிதும் நம்பியிருக்கும் கைத்தொழில்கள், வேறு முயற்சிகள் போன்றவற்றிலும், விவசாயத் துறையில் சுயதொழில் வாய்ப்பு வடிவிலும் இத்தகைய வேலை வாய்ப்பு முயற்சிகள் இடம்பெற்றன. வங்கியின்

எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட சராசரிப் பங்கினை விட, நேரடி உற்பத்தித் துறைகளுக்கு மக்கள் வங்கியினால் வழங்கப்பட்ட பங்கு பெரிதாக இருப்பதிலிருந்து, நேரடி வேலை வாய்ப்புகள் தெரிவிக்கக் கூடியதைவிட வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்குவதில் மக்கள் வங்கியின் பங்களிப்புகளும் விரிவாகி இருந்தது என்பது புலனாகிறது.

இலங்கையில் வங்கிக்கிளைகளின் விஸ்தரிப்பு வளர்ச்சியினை நோக்குகையில், மக்கள் வங்கியினது வளர்ச்சியும், பொதுமக்களுக்கு வங்கிச் சேவைகளை அளிப்பதில் அதன் பங்களிப்பும் மிகவும் திறமைவாய்ந்ததாக காணப்படுகிறது. மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 1961 ம் ஆண்டின் இறுதியில் 9 கிளைகள் மாத் திரமே இருந்ததுடன், இத்தொகை நாட்டில் இருந்த மொத்த வங்கிக்கிளைகளின் 16.7 வீதமாகவும் இருந்தது.

1975 ன் இறுதியில் மொத்த கிளைகளின் எண்ணிக்கை 158 ஆகவும், 1985 ன் இறுதியில் இது 293 ஆகவும் இருந்ததிலிருந்து, மக்கள் வங்கி, இலங்கையின் வங்கிச் சரித்திரத்திலேயே ஒரு இணையற்ற வகையில் தனது கிளை வில்

தரிப்புத் திட்டத்தினை மிக உக் கிரமமாக செயற்படுத்தி வந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது. 1975 ன் இறுதியில், நாட்டிலிருந்த வங்கிக்கிளைகளின் மொத்த எண்ணிக்கையில் மக்கள் வங்கியின் பங்கு 60.1 வீதமாக இருந்தது. மக்கள் வங்கிக் கிளைகளில் அநேகமானவை கிராமியப் புறத்திலேயே அமைக்கப்பட்டதிலிருந்து இக் குடித்தொகைக்கு வங்கிச் சேவைகளை வழங்குவதில் மக்கள் வங்கியே முக்கியத்துவம் பெற்றது என்பதை இது குறிப்பிடுகிறது. எப்படியாயினும், சமீப காலமாக, வங்கிக்கிளைச் சேவைகளில் மக்கள் வங்கியின் ஆதிக்கம் ஒரு திருப்பத்தை அநுபவித்ததுடன் 1985 ன் இறுதியில் நாட்டிலுள்ள வங்கிக் கிளைகளின் மொத்த எண்ணிக்கையில் மக்கள் வங்கிக் கிளைகளின் பங்கானது 48.9 வீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது. 1979 இலிருந்து வெளிநாட்டு வங்கிகள் இலங்கையில் தமது கிளைகளைத் திறந்ததாலும், அதிகரித்துவரும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் காரணமாக வடமாகாணத்திலும், கிழக்குமாகாணத்திலுமுள்ள கிளைகளைத் தற்காலிகமாக அவற்றின் செயற்பாடுகளின்றும் நிறுத்தவேண்டிய அல்லது ஏனைய பல கிளைகளை ஒன்றிணைக்க வேண்டிய தேவையினாலும் இத்தகைய நிலை ஏற்பட்டது. இப்படியிருந்த போதிலும், பொதுமக்களுக்கு வங்கிச் சேவைகளை வழங்கும் வங்கிக்கிளைகளைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள் வங்கியே தொடர்ந்தும் முன்னணியில் இருந்து வருகிறது.

கிராமிய வங்கித் தொழில்

சட்டமூலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, கிராமிய வங்கித் தொழிலின் முன்னேற்றமானது, மக்கள் வங்கியின் முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகும். இக்கடமையைச் செய்யும் முகமாக, ஏற்கனவே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்று, மக்கள் வங்கி அதன் ஸ்தாபிதத்திலிருந்தே, உக்கிரமமான கிளை

விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தினை செயலாற்றி வந்தது. நாட்டிலுள்ள இருபத்தைந்து மாவட்டங்களிலும் வங்கியின் கிளை விஸ்தரிப்புத் திட்டமானது ஓரளவிற்கு பரந்து வியாபித்துள்ளது என்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

கிளைகளின் மொத்த எண்ணிக்கையை விட, இதுவரை காலமும் வங்கி வசதிகளே இல்லாதிருந்த சிறிய பட்டினங்களிலும், கிராமியக்கரையோரப் பிரதேசங்களிலும் அதிகமான கிளைகள் திறக்கப்பட்டதே இங்கு முக்கியமாகும். மாநகரசபை, நகரசபை எல்லைக்குள் அமைக்கப்பட்ட கிளைகளின் எண்ணிக்கை 96 அல்லது கிளைகளின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 33 வீதமாகும். இவை சாதாரணமாக நகரப் பிரதேசங்களாக வகைப்படுத்தப்படலாம். மறுபுறத்தில் 197 கிளைகள் அல்லது 67 வீதமான கிளைகள், பொதுவாக கிராமப் பிரதேசங்கள் என வகைப்படுத்தக் கூடிய பட்டின சபை, கிராம சபைப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன.

கிராம சபைப் பிரதேசங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 135 கிளைகள் அல்லது 46 வீதமான கிளைகள், வங்கிக்கிளைத் தொழில்

மட்டத்தில் மிக முக்கிய பங்கினை வகித்தன. எனவே, இலங்கையில் வேறெந்த நிதி நிறுவனமும் இதுவரை செய்யாத அளவிற்கு, மக்கள் வங்கியானது, வங்கிச் சேவைகளை கிராமியப் பகுதிக்கு கொண்டு செல்வதில் பெரும் பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளது என்பதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. கிராமிய வங்கித் தொழிலானது, வர்த்தக வங்கித் தொழில் போன்று கவர்ச்சியற்றதாக இருந்த போதிலும், அநேக வங்கிகள் இலங்கையின் கிராமப்புறத்திற்குச் செல்வதற்கு வெட்கப்பட்ட போதிலும், கிராமியத்துறைக்கு மக்கள் வங்கியின் பங்களிப்பானது பாராட்டப்படக் கூடியதாகும்.

வங்கித் தொழில் வர்த்தகத்தில் கிராமியத்துறையினரை ஒரு கணிசமான அளவிற்கு ஈடுபடச் செய்வதில் வங்கியானது வெற்றிகண்டுள்ளதென்பதை கிடைக்கக்கூடிய தரவுகளிலிருந்து காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. 1985 ம் ஆண்டின் இறுதியில் வங்கியினால் சுழற்சிப்படுத்தப்பட்ட மொத்த வைப்புத் தொகையான ரூபா 1522.7 கோடியில் பட்டினசபை, கிராம சபை ஆகிய பிரதேசங்களிலுள்ள கிராமியத்துறையினரின் பங்களிப்பு ரூபா 514.7 கோடியாக

அட்டவணை 4
மக்கள் வங்கி-கிளைகளின் பரம்பல்

	மாநகர சபைகள்	நகர சபைகள்	பட்டின சபைகள்	கிராம சபைகள்	மொத்தம்
கிளைகளின் எண்ணிக்கை	52	44	62	135	293
பங்கு%	18	15	21	46	100
வைப்புக்கள்	7,552.6	2,527.7	2,436.3	2,710.4	15,227.0
பங்கு%	49.6	16.6	16.0	17.8	100.0
முற்பணங்கள்	6,486.4	2,374.8	2,279.8	2,429.0	13,570.0
பங்கு%	47.8	17.5	16.8	17.9	100.0

ஆதாரம்: மக்கள் வங்கி

அல்லது 33.8 வீதமாக இருந்தது. முற்பணங்களைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தத் தொகை ரூபா 1357 கோடியாக இருந்தபோது கிராமியத் துறையின் பங்களிப்பு ரூபா 470.9 கோடியாக அல்லது 34.7 வீதமாக இருந்தது. முழுதளந்த பருமனைப் பொறுத்தவரையிலும், இவை தொடர்பான அளவினைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்த அளவிற்கு வேறெந்த வங்கி நிறுவனமும் கிராமியத் துறையில் ஈடுபடவில்லை என்பது தெரிகிறது.

கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகளின் பங்கு

உண்மையில், கிராமியப் புறங்களில் திறக்கப்பட்ட வங்கிகளைக் களைகளின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டோ அல்லது சுழற்சியில் ஈடுபடுத்தக்கூடிய அல்லது கடனாக வழங்கக்கூடிய வைப்புக்கள், முற்பணங்கள் என்பவற்றின் பருமனைக் கொண்டோ மக்கள் வங்கியானது கிராமிய வங்கித் தொழிலுக்கு அளித்த முழுதளந்த பங்களிப்பினைக் கணிக்க முடியாது. இங்கு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கடன் பகுதியாக திகழ்ந்த கிராமிய வங்கித் திட்டத்தின் அமைப்பும், விஸ்தரிப்பும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். “இலங்கையில் கிராமியக் கடன் சுமை 1957” என்பதன் கணிப்பு முடிவுகளின் அடிப்படையில், கூட்டுறவுக் கட்டமைப்பினை அபிவிருத்தி செய்யும் முகமாகவும், இன்னும் வேறு குறிக்கோள்களுக்கிடையே கிராமியக் கடனை வர்த்தக அடிப்படையில் மேற்கொள்ளும் முகமாகவும், கூட்டுறவுக் கட்டமைப்பு முறையானது, பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற நாடளாவிய ரீதியிலான, அமைப்பு அமைக்கப்பட்டதன் மூலம் மறுசீரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. இதன் கருத்து என்னவெனில், கூட்டுறவின் ஒரு தனி நோக்கத்தினை விட, பல நோக்குச் சங்க அமைப்பில் கடன் வழங்குதல், சந்தைப்படுத்தல், நுகர்ச்சிப் பொருட்கள் வழங்குதல், வேறு

சேவைகளை வழங்குதல் போன்ற அம்சங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளதன் மூலம் இது மேன்மையான அமைப்பாக விளங்குகிறது. கடன்களை வழங்குகின்றதும், சேமிப்பு களை சுழற்சியில் ஈடுபடுத்துகிறதுமான ஒரு கிராமிய வங்கியாகவும், கிராமத்தின் முழுதளந்த அபிவிருத்தியினை தூண்டி விடுவதில் ஒரு ஊக்கியாகத் தொழிற்படக்கூடியதாகவும் ப.நோ.சு.ச. இயங்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மக்கள் வங்கியின் அனுசரணையுடன் ப.நோ.சு.ச. ஊடாக 1963 ல் விரிவுபடுத்திய கிராமியக் கொடுகடன் திட்டம் அமல் நடாத்தப்பட்டது. எனினும், எதிர்பார்க்கப்பட்டபடி இத்திட்டம் வெற்றியளிக்கவில்லையாதலால், கிராமியத்துறையின் முழுதளந்த நிதித் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய “கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கி” என்னும் விசேட அமைப்பு முறை அமைக்கவேண்டிய நிலை உருவாகியது.

ஒரு ஒழுங்கான முறையில் அங்கத்தவர்களிடமிருந்தும், அங்கத்தவரல்லாதோரிடமிருந்தும், நிலையான வைப்புகளையும், சேமிப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுதலும், விவசாய உற்பத்தி, கால்நடை வளர்ப்பு, வீட்டுக் கைத் தொழில், கடன் மீளுகை, மின்சாரமயமாக்குதல், நுகர்வு, பாதிக்கப்பட்டுள்ள இக்கட்டான நிலைமையில் கடன் போன்றவற்றுக்காக நிதி வழங்குதலும் கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கியின் கடமைகளில் அடங்கியிருந்தன. அத்துடன் மக்கள் வங்கியினது வங்கி முகவராகக் கடமையாற்றுவதுடன், பயிர்ச் செய்கைக்கான கிராமியக் கடனையும், அரசாங்கத்தினால் குறிக்கப்படும் வேறு நோக்கங்களுக்கான கடனையும் இது வழங்குகிறது. இவ்வங்கிகள் மக்கள் வங்கியின் முகவர் என்ற ரீதியில் அடகு பிடித்தல் கடமையையும் செய்கின்றது. எனினும், இவை கேள்வி வைப்புகளை ஏற்றுக் கொள்ளவோ கணக்குகளைப் பரிசீலிப்பதற்கோ இன்னும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. மக்கள் வங்கி

யானது, கிராமிய வங்கிகளின் குறைபாடுகளைப் போக்குவதற்கும், அவற்றை ஒரு சுய பூர்த்தியான, நிலைக்கக்கூடிய அலகுகளாக மாற்றுவதற்கும், நிதியுதவி, முகாமைத்துவம், மேற்பார்வை, தொழில் நுட்ப உதவி ஆகியவற்றை வழங்குவதன் மூலம் மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்க வேண்டியுள்ளது. மக்கள் வங்கியும், இக் கிராமியப் பகுதிகளின் நிலைமைகளைப் பற்றி அறியக்கூடியதாக இருப்பதோடு, அதன் மூலம் தனது கிராமிய வாடிக்கையாளர்களுடன் பலனுள்ள தொடர்பு முறையினை பேணக்கூடியதாகவுமிகுக்கிறது.

கிராமிய வங்கிகளின் களைகள் 1965 ல் 8 விருந்து 1970 ம் ஆண்டில் 90 ஆக மிகவும் மிதமாகவே அதிகரித்தது என அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. 1971 ம் ஆண்டில் எல்லா ப.நோ.சு.சங்கங்களையும் கடன்பகுதிகளை வைத்திருப்பதற்கோ அல்லது கிராமிய வங்கிகளை வைத்திருப்பதற்கோ அனுமதிப்பதென கூட்டுறவு திணைக்களத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்பின்பு, நாட்டிலுள்ள கிராமிய வங்கிகளின் எண்ணிக்கையில் துரிதமுன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. 1980 ல் 641 ஆக இருந்த கிராமிய வங்கிகளைக் களைகளின் எண்ணிக்கை 1985 ல் 907 ஆக அதிகரித்தது.

கிராமிய வங்கிகளின் வைப்புக்களின் மொத்தத் தொகையானது 1965 ல் ரூபா 5 லட்சத்திலிருந்து 1985 ல் ரூபா 105.4 கோடியாக அதிகரித்த அதேசமயம், முற்பணங்களின் தொகையானது இதே காலப் பகுதியில் ரூபா 12 லட்சத்திலிருந்து ரூபா 55.4 கோடியாக அதிகரித்தது. கிராமிய வங்கிகளின் வைப்புகளின் மேலதிகத் தொகை, மக்கள் வங்கியில் முதலீடு செய்யப்பட்டது. அதே சமயம் நிதிப்பற்றாக்குறையாகவிருந்த கிராமிய வங்கிகளுக்கு, மக்கள் வங்கியின் மூலம் பணம் வழங்கப்பட்டது. இப்படிச் செய்வதன் மூலமும் மக்கள் வங்கியானது, கிராமிய

கிராமிய வங்கிகளின் வளர்ச்சி

காலம்	கிராமிய வங்கிகள் எண்ணிக்கை			மொத்த வைப்புக்கள்	மொத்த முற்பணங்கள்
	கிராமிய வங்கிகள்	விசேட இணைகள்	மொத்தம்	ரூ. பத்து லட்சம்	ரூ. பத்து லட்சம்
1965	8	-	8	0.5	1.2
1970	90	-	90	16.9	9.1
1975	338	109	447	74.2	87.3
1980	284	357	641	368.4	176.7
1985	286	621	907	1054.0	554.0

*1985 செப்டம்பர் இறுதியில்

ஆதாரம்: மக்கள் வங்கி

வங்கித் தொழிலின் விருத்திக்கு தனது பங்களிப்பை வழங்குகிறது.

கூட்டுறவுத் துறைக்கான நிதியுதவி

ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்று, சட்டமூலத்தின் ஏற்பாடுகளின் கீழ், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதியுதவி அளிப்பதற்கான ஏற்பாடும், மக்கள் வங்கியினது பிரதான கடமைகளில் ஒன்றாகும். மக்கள் வங்கியானது, கூட்டுறவுத் திட்டத்தின் நிதி அமைப்பிலுள்ள அதியுயர்ந்த ஸ்தாபனமான கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கி லிமிட்டெட்டின் இடத்தினை எடுத்துக் கொண்டது. மக்கள் வங்கி அமைக்கப்பட்ட சமயத்தில், 1911 ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு இயக்கமானது, நன்கு முன்னேற்றமடைந்து, நுகர்வோர் சங்கத்திலிருந்து, உற்பத்தி, விற்பனவுச் சங்கங்களாகவும் பின்னர் ப.நோ.கூ. சங்கங்களாகவும் மாற்றமடைந்து கடன் வசதிகளுடன், சந்தைப்படுத்துதலையும் இடையே புகுத்திக் கொண்டது. மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிப்பதற்கான உடன் முன்னதான 1960 ம் ஆண்டின் டிசம்பர் இறுதியில், பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த

ப.நோ.கூ. சங்கங்களும் கடன்களுக்கான தேவையினையும், உள்ளார்ந்த அவசியத்தினையும் வலியுறுத்தின.

வெகுகாலமாக, மக்கள் வங்கியானது அது வழங்கிய மொத்தக் கடன் அளவில், கூட்டுறவுத் துறைக்கு வழங்கிய கடன்களின் அளவையும், முற்பணங்களின் அளவையும் 24 வீதமாகவே பேண முடிந்ததென்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. கூட்டுறவுத் துறையினது வைப்புச் சுழற்சியினை அவதானிக்கும்போது, இது மிகவும் குறைவாக இருந்ததினால், மக்கள் வங்கி அளித்த பங்களிப்பானது திருப்தியற்றது எனக் கூறுவதற்கில்லை. கூட்டுறவுத் துறையினது முற்பணங்களுக்கும், வைப்புக்களுக்குமிடையிலுள்ள விகிதமானது, தனியார் துறையினது முற்பணங்களுக்கும், வைப்புக்களுக்கும் இடையிலான விகிதத்திலும் பார்க்க அல்லது கூட்டுத்தாபனத் துறையினது முற்பணங்களுக்கும், வைப்புக்களுக்கும் இடையிலான விகிதத்திலும் பார்க்க அதிகமாக இருந்தது. இதன் கருத்து யாதெனில் வங்கியானது அரசாங்க, கூட்டுத்தாபன, தனியார் துறையினரிடமிருந்து பெற்ற வைப்புக்

களையே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதிப்படுத்துதலை மேற்கொள்வதற்கு உபயோகிக்கின்றது என்பதாகும். "கூட்டுறவுத் துறைக்கு நிதியுதவி செய்வதற்கு, வங்கியினது வர்த்தக ரீதியிலான மூலவளம் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும்" என்ற சட்ட வரைஞர்களின் நோக்கங்களுக்கமைவாகவே இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது.

எனினும், சமீப காலமாக முற்பணங்கள் வழங்குவதில் கூட்டுறவின் பங்கானது பாரிய அளவில் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளதுடன், 1980 ல் 11.5 வீதமாகவும், 1985 ல் 6.8 வீதமாகவும் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. மக்கள் வங்கியினது கடன் வழங்கும் திட்டத்தில், கூட்டுறவுத் துறையினது முற்பணங்கள் தொடர்ந்து முக்கியத்துவத்தினைப் பெறவில்லை என்பதனை 1985 ம் ஆண்டில் இருந்த கடன் அமைப்பினைக் கொண்டு அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. மறுபுறத்தில், 1970 களின் நடுப்பகுதி வரை வங்கிக்கடனைப் பெறுவதில் பின்தங்கியிருந்த தனியார் துறையினர், பின்னர் வங்கியினால் வழங்கப்பட்ட கடனை பெறுவதில் தமது பங்களிப்பினை அதிகரித்ததுடன், 1985 ம் ஆண்டளவில் தமது பங்களிப்பினை 78 வீதத்திற்குமதிக்கமாக உயர்த்தினர். வங்கியினது கடன் திட்டத்தின் இத்தகைய நிலைமையிலிருந்து அறியக்கூடியது என்னவெனில் 1970 களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இடம்பெற்று வரும் வங்கிச் செயற்பாடுகளின் துரித விஸ்தரிப்பானது, கூட்டுறவுத் துறையின் செயற்பாடுகளுக்கு வேண்டிய நிதியினை வழங்குவதில் வங்கியினது ஈடுபாட்டின் தொடர்பு வீழ்ச்சியோடு நெருக்கமாக இணைந்துள்ளது என்பதை அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனால் வங்கியானது தனது மூலக் குறிக்கோள்களிலிருந்து கணிசமான அளவு விலகிச் சென்றுள்ளது என்ற தவிர்க்க முடியாத முடிபிற்கு இது வழிவகுக்கிறது.

மக்கள் வங்கி- விவசாயக்கடன் செலுத்தப்படாதிருக்கும் நிலுவை

ரூ. பத்துலட்சம்

காலம்	விவசாயம்		ஏனையன		மொத்தம்	
	தொகை	பங்கு%	தொகை	பங்கு%	தொகை	பங்கு
1961	0.6	3.5	16.4	96.5	17.0	100
1965	14.3	7.1	187.3	92.9	201.6	100
1970	117.7	19.9	474.7	80.1	592.4	100
1975	344.8	20.7	1322.7	79.3	1667.5	100
1980	1020.2	16.5	5158.8	83.5	6179.0	100
1985 (ஜூன்)	1518.0	12.8	10339.0	87.2	11857.0	100

ஆதாரம்: மக்கள் வங்கி

சமீபகாலமாக, ஏனைய வர்த்தக வங்கிகளைப் போன்று, மக்கள் வங்கியும் வர்த்தக, விற்பனவுத் துறைகளுக்கு நிதி வழங்குவதில் தனது கவனத்தினைச் செலுத்த முன்வந்துள்ளது. பொருளாதாரத்தின் ஸ்திரமான நிலைக்கு இத்தகைய நடவடிக்கைகள் மிக அவசியமானதும், முக்கியமானதாகும். எனினும், வங்கியானது தனது அடிப்படையான குறிக்கோள்களைப் புறக்கணித்து நிதிஸ்திரத்தன்மைபற்றிய ஆலோசனைகளில் தனது விருப்புரிமைகளைச் செயற்படுத்துவதிலிருந்து, வங்கி அதன் குறிக்கோள் இலக்கினை அடைவதில் தோல்வி கண்டுள்ளது என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளாகிறது. உண்மையில் இத்தகைய நிலைமைக்கு சில கட்டாயமான காரணங்கள் இருந்திருக்கலாம். இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையின் அடுத்த பகுதியில் இவ்விடயம் பற்றி மேலும் ஆராயப்படுகிறது. விவசாயக் கடனுதவி

முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்று, மக்கள் வங்கியை ஸ்தாபித்ததற்கான அடிப்படைக் குறிக்கோள்களில் விவசாயக் கடனுதவி ஏற்பாடும் ஒன்றாகும். இங்கு விவசாயம் என்பது, தேயிலை, இறப்பர், தேங்காய் போன்ற பாரிய வங்கிப் பிரச்சினைகளைக் கொண்

டிருக்கும் தோட்டப்பயிர்கள் தவிர்ந்த நெல்லுற்பத்தியும், ஏனைய உப உணவுப் பயிர்களும் ஆகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கூட்டுறவுத் துறையின் அபிவிருத்தியும் கூட மக்கள் வங்கியினது இன்னொரு பிரதான குறிக்கோள் என்பதையும் அவதானித்துள்ளோம். நெல்லுற்பத்தியிலும், ஏனைய உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கையிலும் ஈடுபட்டுவந்த விவசாயிகளில் அநேகர், கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் அங்கத்தவர்களாக இருந்ததன் காரணமாக கூட்டுறச் சங்கங்களின் அபிவிருத்தியும் விவசாயக் கடனுதவி ஏற்பாடும் ஆகிய மக்கள் வங்கியினது இரு அடிப்படைக் குறிக்கோள்களும் ஒன்றுடனொன்று பொருந்துவதாக காணப்படுகிறது. விவசாயத் துறையின் நன்மைக்காக அமைக்கப்பட்ட இலங்கை மத்திய வங்கியினது இரண்டு மிக முக்கிய நிதியீளிப்புத் திட்டங்களையும் அமுல் படுத்துவதற்கு மக்கள் வங்கியே பிரதான மூலமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதென்பதையும் இங்கு கட்டாயம் குறிப்பிட வேண்டும். முதலாவதில், நெல்லுற்பத்திக்கும், ஏனைய உப உணவுப் பயிர்ச் செய்கைக்கும் வேண்டிய கடன்களுக்காக, இலங்கை மத்திய வங்கியானது, வர்த்தக வங்கிகளுக்கு சலுகை ரீதியிலான வட்டி வீதங்களின்

அடிப்படையில் மீளளிப்பு வசதிகளை வழங்கும் குறுங்கால உற்பத்திக் கடன்களை வழங்கியது. இப்புதிய திட்டத்தின் கீழ், 1967 ல் புதிய விவசாயக் கடனுதவித் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுப் பின்னர் 1973 ல் இது விரிவாக்கப்பட்ட கிராமியக் கொடுகடன் திட்டம் என மாற்றப்பட்டது. இக்கிராமியக் கொடுகடன் திட்டத்தின் கீழ் பங்குபற்றும் வங்கிகளுக்கு, மத்திய வங்கி வருடத்திற்கு 1 1/2 வட்டிவீத அடிப்படையில் மீளளிப்பு நிதியுதவியினை அளிக்கிறது. இவ் வங்கிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வருடத்திற்கு 5 வீத வட்டி அடிப்படையில் கடன்களை வழங்குகின்றன. பின்னர் இவை விவசாயிகளுக்கு 9 வீத வட்டி அடிப்படையில் கடன் வழங்குகின்றன. இதைவிட, வர்த்தக வங்கிகளும், விவசாயிகளுக்கு 9 வீத வட்டி அடிப்படையில் கடன்களை வழங்கக்கூடியதாக இருந்தது.

இரண்டாவதில், உத்தரவாத விலைத்திட்டத்தின் கீழும் தரை விலைத்திட்டத்தின் கீழும் விவசாயப் பயிர்களை சந்தைப்படுத்துவதற்கான கடன் அடிப்படையில் நெல்லையும், உப உணவுப்பயிர்களையும் கொள்வனவு செய்வதற்கு வேண்டிய குறுங்காலக் கடனை வர்த்தக வங்கிகள்

மேற்கொள்வதற்காக மத்திய வங்கியினால் வழங்கப்படும் மீளளிப்பு நிதியுதவி வசதி என்பதாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ், பொருள் கொள்வனவு ரீதுகளுக்கெதிராக வர்த்தக வங்கிகள் முற்பணங்களை வழங்குகின்றன. இதற்காக மத்திய வங்கியிடமிருந்து 3 வீதவட்டி அடிப்படையில் பெறப்படும் நிதிக்காக, உடன்படிக்கை சீட்டானது மத்தியவங்கியில் பிணையாக வைக்கப்படுகிறது.

தொகையின் அடிப்படையில், வழங்கப்பட்ட கடனின் அளவு உயர்ச்சியடைந்த போதிலும், நூற்றுவித அடிப்படையில் 1985 ம் ஆண்டு ஜூன் மாதமளவில் இம்மட்டமானது 12.8 வீதத்திற்கு குறைவடைந்தது. வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அதன் ஆரம்ப காலகட்டத்தில், விவசாய நோக்கங்களுக்காக முற்பணத் தொகையில் கிட்டத்தட்ட 20 வீதத்தினை வழங்கிய போதிலும், அதன்பின்னர் பொருளாதாரத்தின் இந்தப் பிரிவில் மிகவும் குறைந்த ஆர்வத்தையே வங்கி காட்டியது என்பதை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

நாட்டிலுள்ள ஏனைய வர்த்தக வங்கிகளிலும் பார்க்க மக்கள் வங்கியானது விவசாயத் துறையில் காட்டிய ஈடுபாடு, மிகக் குறிப்பிடக் கூடியதாக இருந்த போதிலும், இவ் வங்கியானது கிராமியத் துறையினரின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கே மிக முக்கியமாக அமைக்கப்பட்டது என்ற கூற்றின் அடிப்படையில், விவசாயத் துறைக்கு மக்கள் வங்கியினால் வழங்கப்பட்ட கடனின் அளவைப்பற்றி மேலும் குறித்துச் சொல்ல வேண்டியுள்ளது. மேலும், மத்திய வங்கியின் பாதுகாப்பின் கீழ், ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, திறந்து விடப்பட்ட மீளளிப்பு நிதி வசதிகள் கொண்ட பல கடன் திட்டங்கள் கிராமிய விவசாயத் துறைக்கென உருவாக்கப்பட்டன. இந்த நோக்கத்தின் அடிப்

படையில் மக்கள் வங்கியினது பங்களிப்பு தெரிவிப்பது என்ன வெனில், கிராமிய விவசாயத் துறைக்குகடன் வழங்குவதில் மக்கள் வங்கியினது பங்கு 1970 க்களில் ஓரளவுக்கு உற்சாகம் கொண்டதாக இருந்த போதிலும் அதற்குப்பின்பு பாரிய தடைப்படுத்தலுக்குள்ளாகியது என்பதாகும் இதற்குப் பின்வரும் பகுதியில், விவசாயம் தொடர்பாக வங்கியினது கடன் விநியோகம் குறைவடைந்ததற்கான காரணிகள் ஆராயப்படுகிறது.

குறிக்கோள்களும் அவற்றின் நிறைவேற்றமும்

ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, இலங்கையின் கூட்டுறவுத் துறையின் அபிவிருத்தி, கிராமிய வங்கித் தொழிலின் ஊக்குவிப்பு, விவசாயக் கடனுதவிக்கான ஏற்பாடு ஆகிய மூன்றுமே, மக்கள் வங்கியை ஸ்தாபிப்பதற்கான அடிப்படைக் குறிக்கோள்களாக இருந்தன. இலங்கை வங்கியினால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுவந்த, அதாவது சாதாரண வர்த்தக ரீதியிலான வங்கி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கும் மக்கள் வங்கிக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. உண்மையில் இலங்கை வங்கிக்கு, அதன் அடிப்படைச் செயற்பாடுகளேன அடையாளங் காணப்பட்டவைகளைவிட, வேறு விரிவாக்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கும் சக்தி இருந்தது. ஆரம்பத்திலிருந்தே, கூட்டுறவுத் துறைக்கு வழங்கப்பட்ட முற்பணங்களின் அளவிலும் பார்க்க தனியார் துறைக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்களினதும், மேலதிகப் பற்றுக்களினதும் அளவு வீதம் கூடவாக இருந்ததென, கடந்தகால அநுபவங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சமீப காலமாக, விவசாயத்துறைக்கு வழங்கப்பட்ட முற்பணங்களின் அளவு, வங்கியினால் வழங்கப்பட்ட முற்பணங்களின் மொத்த அளவுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, மிகவும் சிறியது எனக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. உண்மையில், வங்கிக் கிளை

களின் விரிவாக்கம், அவற்றினை நடைமுறைப்படுத்தும் அளவில் வளர்ச்சி என்பனவற்றில் அடைந்த வெற்றியானது, கிராமியத் துறைப்பகுதிக்கு வழங்கப்பட்ட கடன் வழங்கலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அபிவிருத்திகளுடன் ஒத்துப் போகாமை ஒரு துரதிருஷ்டமேயாகும். பொதுவில் இலாபகரமான நடைமுறைகள் குறைவாக இருக்கும் கிராமியத் துறையில் மேலதிகமாக கவனத்தைச் செலுத்துவது மேலும் சில முக்கிய பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துமாயினும், கடந்த சில வருடங்களில், வங்கியானது தனது அடிப்படை குறிக்கோள்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தினை ஏற்படுத்திய தென்ற உண்மை அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். வங்கியானது சட்டமூலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, அதன் அடிப்படை குறிக்கோள்களை அடையக் கூடிய வழியில் செல்லமாட்டாது என்றே, உண்மையில் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதை உணர்ந்து, மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு 4 வருடங்களின் பின்பு 1965 ம் ஆண்டில் மக்கள் வங்கி ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டு, அது பின்வரும் கருத்தினைத் தெரிவித்தது. "சட்ட மூலத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ஏற்றுமதி/இறக்குமதி நடவடிக்கை போன்ற வர்த்தக ரீதியிலான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது சட்டபூர்வமானதும், இலாபகரமானதுமென நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் அதேசமயம், இதன் துரித விரிவாக்கமானது அபாயகரமானதும், மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டதற்கான உண்மையான நோக்கம் புறக்கணிக்கவும்படலாம். இந்த நோக்கங்களை அடைவதற்காக கொள்ளப்பட்ட காரணிகள், வங்கியின் முக்கிய குறிக்கோளாக மாற்றமடையலாம். வேறுவார்த்தையில், கிராமியப் பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்திக்கென முக்கியமாக அமைக்கப்பட்ட மக்கள் வங்கியானது, வழக்காற்று வடிவமைப்பினைக் கொண்ட இன்னொரு வர்த்தக வங்கியாக தன்னை மாற்றி அமை

த்துக் கொள்ளமுடியும்” எனக் கருத்துக் தெரிவித்தது. ஆணைக் குழுவினால் இவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்ட சந்தேகமானது, ஓரளவிற்கு உண்மையானது போலத் தோன்றுகிறது.

வங்கி அதன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களில் இருந்து விலகிச் செல்வதற்கு வழிவகுத்த காரணிகள் பற்றி இனி ஆராய்வோம். முதலாவதாக, வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு ஒரு குறுகிய காலத்திற்குள்ளேயே, கூட்டுறவுத் துறைக்கும், கிராமியத் துறைக்கும் வேண்டிய கடன் தொகையை வழங்குவதற்கு, இந்த இரு துறைகளிலிருந்தும் பெறக்கூடிய வைப்புக்களினது மொத்த அளவுத் தொகையானது மட்டுப்படுத்தப்பட்டதென்பதை உணர்ந்து கொண்டது என்று அறியக்கூடியதாக உள்ளது. கூட்டுறவுத் துறையினது மொத்த வைப்புக்களை ஒப்பிடுமிடத்து அதன் முற்பணங்களின் நூற்றுவிதமானது மிகவும் சிறிதாக இருந்தபோதிலும், இது மொத்த வைப்புக்களில் கூட்டுறவுத்துறையினது வைப்புக்களினது நூற்றுவிதத்திலும் பார்க்க கணிசமான அளவு அதிகமானதாகும். அதாவது, வங்கியானது கூட்டுறவுத் துறையினது நிதித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஏனைய மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட வைப்புக்களை உபயோகிக்க வேண்டியிருந்தது என்பதே அதன் கருத்தாகும். வேறுவார்த்தையில், கூட்டுறவுத் துறை தனது தேவைகளுக்கு வேண்டிய நிதிவளத்தினை உருவாக்குவதில் போதியவல்லமை அற்று இருந்ததினால், இதன் நிதித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு வர்த்தக ரீதியாகப் பெறப்படும் நிதியினை உபயோகிக்க வேண்டிய அவசியம் வங்கிக்கு உண்டானது. கூட்டுறவுத் துறையின் மீதான நடவடிக்கைகளில் அளவு கடந்த ஈடுபாடு இடம் பெற்றிருக்குமாயின், அது, வங்கியின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களை எய்துவதற்கு ஒரு முக்கிய மூலவளத்தடையாக இருந்

திருக்கும். எனவே, குறிக்கோள்களை எய்துவதற்கு தேவைப்பட்ட மிகச் சாதாரணச் செயற்பாடுகள் தம்முடன் வங்கியானது தனது அடிப்படைக் குறிக்கோள்களிலிருந்து இலகுவில் விலகக்கூடிய அபாயத்தினையும் கொண்டிருந்தன.

இரண்டாவதாக, கூட்டுறவுத்துறையில் திறமையற்ற முகாமைத்துவமும், துஷ்பிரயோகமும் காரணமாக பாரிய இழப்புகளை ஏற்படுத்தும் இயல்பான பலவீனங்களைக் கூட்டுறவுத்துறை கொண்டிருந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில், கூட்டுறவுத் துறைக்கு கடன் வழங்குவதில் கவனம் செலுத்துவது என்பது, கொடுத்த கடன்களை மீள்பெறுவதில் பாரிய பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்றும், இது பின்னர் சங்கத்தினைக் குலைக்கும் பிரச்சினைகளை உருவாக்கியிருக்கும் என்றும், சங்கம் ஸ்திரமாக நிற்பதில் பல பிரச்சினைகளை பின்னர் ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்றும் கருதப்பட்டது.

மூன்றாவதாக, சமீபகாலத்தில் கூட்டுறவுத்துறையும் அதன் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் பாரிய வீழ்ச்சிக்குள்ளானது. 1977ற்கு முன்பு சில அத்தியாவசியப் பொருட்களை வழங்குவதில் ஏகபோக உரிமைகளை அநுபவித்துவந்த கூட்டுறவுத் துறை, அதன்பின்பு திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை காரணமாக தனியார் துறையினருடன் போட்டி வியாபாரத்திற்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. மேலும், இதற்குப் பின்னுள்ள காலத்தில் அரசாங்க உணவு மானியத் திட்டங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதன் காரணமாக மானியத்திட்ட உதவிக்கு தகுதியான மக்களின் எண்ணிக்கையில் பாரிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இம்மானியத் திட்டத்தினை அமுல்படுத்தும் முக்கிய கருவியாக கூட்டுறவுத்துறை செயற்பட்டது. இப்பாரிய கொள்கை மாற்றங்கள், கூட்டுறவுத் துறை

யின்மீது அதிக எதிர்த்தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியதோடு, ஒரு பொருளாதார அம்சமாக திகழ்வதற்கான முக்கியத்துவத்தினையும், மக்களின் பங்களிப்பினையும் வெகுவாகக் குறைத்தது.

நாலாவதாக, இலங்கையில் விவசாயக் கடனுதவிகளை வழங்குவதை மட்டுப்படுத்துவதற்கு மிக முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றான, கொடுக்கப்பட்ட விவசாயக் கடன்களை மீள்பெறுவதில் வங்கியானது அநேக இடர்ப்பாடுகளை அநுபவிக்க வேண்டியிருந்ததும் ஒரு காரணமாகும். கூட்டுறவுத் துறைக்கும், கிராமிய விவசாயத்துக்குமாக கடன் திட்டங்கள் அரசாங்கத்தினால் அமுல்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து, இத்துறைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன்களை மீள்பெறுவதில் அதன் வீதம் பொதுவாக மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. விரிவாக்கப்பட்ட கிராமிய கொடுகடன் திட்டம் போன்ற வர்த்தக ரீதியிலான வங்கித் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கூறிய கடன் திட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டபின், நிலைமை ஓரளவு சீரடைந்தபோதிலும் கடனை மீள்பெறும் வீதமானது தொடர்ந்தும் குறைவாகவே இருந்தது. எழுபதுக்களின் ஆரம்பத்தில் விரிவாக்கப்பட்ட கிராமிய கொடுகடன் திட்டத்தின் கீழ் வர்த்தக வங்கிகளினால் வழங்கப்பட்ட விவசாயக் கடன்களை மீள்பெறுவதில், அதன் வீதமானது, 50 வீதத்திற்கு சிறிது உயர்வான மட்டமாகவே இருந்தது. அதன்பின்பு, கடன் மீள்பெற்றுக் கொள்ளும் வீதத்தில் பாரிய வீழ்ச்சி காணப்பட்டு, 1977/78ற்கான விவசாயக்கடன் களின் மீள்பெறும் வீதமானது 29 வீதத்திற்கு கீழாக குறைவடைந்தது.

75 வீத அரசாங்க உத்தரவாத நடைமுறை வங்கிகளில் இருந்து வந்ததால், கொடுக்கப்பட்ட விவசாயக்கடன்களை மீள்பெற்றுக்கொள்வதில் வர்த்தக வங்கிகள் காட்டிய அதிக அளவிலான மந்தப் போக்கு காரண

மாக, இத்தகைய குறைந்த அற வீட்டு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. குற்றச்சாட்டிற்கு வர்த்தக வங்கிகளும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். 1977/78 ம் ஆண்டின் சீர்குலை விற்குப் பின்பு அரசாங்கத்தின் உத்தரவாதத்திட்டம் வர்பஸ் பெறப்பட்டதால், கடன்களை மீளப்பெறும் வீதங்களில் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. எனினும், வர்த்தக வங்கிகள் முற்பணங்களை மீள அறவிடும் வீதங்களிலும் பார்க்க விவசாயக் கடன்களை மீளப்பெறும் வீதமானது தொடர்ந்தும் குறைவாகவே இருந்தது. எந்த ஒரு வர்த்தக வங்கியும் முற்றுமுழுதாக கூட்டுறவுத் துறையிலும், கிராமிய விவசாயத் துறையிலும் கடன் வழங்கும் கடமைரீதியில் கவனம் செலுத்துமாயின் அவை பாரிய பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியிருக்கும் என்றும், அதன் மூலம் அவற்றின் வர்த்தக ஸ்திரத்தன்மைக்கும் இழுக்கினை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்றும் இவ்வனுபவத்தின் முடிவு தெரிவிக்கிறது. மக்கள் வங்கி, விவசாயத்துறையில் அதன் சரியான பங்கினை அளிப்பதற்கு, கொடுத்த விவசாயக் கடன்களை மீளப்பெறுவதில் உருவாகிய பிரச்சினைகள் மிக முக்கிய தடைக்காரணிகளாக இருக்க திருக்கும் என்பதில் சிறிதளவும் சந்தேகம் இல்லை.

இறுதியாக, வங்கியானது அதன் ஆரம்ப நோக்கங்களில் மிக்க குறைந்த ஆர்வம் காட்டுவதற்கு, பெரிய ஊக்கியாக இருந்தது, 1977 இலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட திறந்து விடப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கைகளாகும். இக் கொள்கைகள், பொருளாதாரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுத்தன. இதில் விவசாயத்துறையானது, அதிகளவு சந்தைவாய்ப்புள்ள துறையாக மாறியது ஒரு முக்கிய மாற்றமாகும். இதன் மூலம் விவசாய விளை பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதில், அரசாங்கத்தின் உதவி

புடனான விற்பனைத் திட்டங்கள் குறைக்கப்படக்கூடியதாக இருந்தது. பின்பு, உற்பத்தித் துறையில் அதிகரித்த ஈடுபாடு, சேவைத் துறையின் துரித வளர்ச்சி, மொத்த, சில்லறை வர்த்தகத்தில் உயர் பெறுமதி சேர்க்கப்பட்டமை போன்ற சில முக்கிய காரணிகள், 1977 ம் ஆண்டிற்குப் பின்பு ஏற்பட்ட பொருளாதார மாற்றத்திற்கு காரணமாக இருந்தன. அத்துடன் வர்த்தக கொடுப்பனவுக் கொள்கைகளின் தாராளமயமாக்கலுடன் அந்நியச் செலாவணிக் கொடுக்கல் வாங்கல்களும் விரிவடைந்தன. இந்த நிலைமைகள் வங்கி முறைமையில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியதால், இத்துறைகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாக மக்கள் வங்கியினது மூலவளங்களின் பெரும் பங்கு இத்துறைகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. உண்மையில் இவ் அபிவிருத்தியினதும், வங்கித் தொழிலினதும் புதிய அணுகு முறைகளின் பொதுவான தன்மையிலிருந்து வங்கியானது தன்னை மீட்டுக் கொள்வதற்குரிய வழிவேறு ஏதும் இருக்கவில்லை.

முடிவுரை

மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவுள்ள காலப்பகுதியில், கிராமிய வங்கித் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் இலங்கை, வங்கி வசதிகளற்ற பொருளாதார அமைப்பினைக் கொண்டிருந்தது. கிராமியத் துறையினது வங்கித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நோக்கத்தில் 1961 ஜூலையில் மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மேலும் திட்டவட்டமாக கூறுவதாயின், கிராமியப் பொருளாதாரத்தின் எழுச்சிக்கு ஒரு மூலகமாக அமையக் கூடிய வகையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தினை விருத்தி செய்வதும், கிராமிய வங்கித் தொழிலை ஊக்கப்படுத்துவதும், விவசாயக் கடனுதவியினை வழங்குவதுமே மக்கள் வங்கியினது முக்கிய குறிக்கோள்களாக இருந்தன. வங்கியினது விசேட

செயற்பாடுகளுக்கு உதவியளிக்கும் முகமாக, சாதாரண வர்த்தக வங்கி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கும் மக்கள் வங்கிக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது.

வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, மிகவும் குறுகிய காலத்திலேயே மிகத் துரித வளர்ச்சியடைந்து, 1970 களின் நடுப்பகுதியில் நாட்டின் பிரதான வங்கி நிறுவனங்களில் ஒன்றாக அது முன்னணிக்கு வந்தது. வைப்புக்களின் சுழற்சி, முற்பணங்கள் வழங்குதல், கிளை விரிவாக்கம் என்பவற்றில் இத்துரித வளர்ச்சியினை அவதானிக்க முடிந்தது. முற்பணங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றின் முழுதளந்த பருமன்களைவிட, அதன் பகிர்வு அமைப்பானது வளர்ச்சி நோக்கம் கொண்டதாகவும், முற்பணங்களின் பெரும் பகுதியானது, அதன் முழுதளந்த வங்கித்திட்டத்தின் சராசரியிலும் பார்க்க நேரடி உற்பத்தித் துறைகளான விவசாயம், கைத் தொழில் போன்ற துறைகளுக்கே வழங்கப்பட்டது என்பதே இங்கு முக்கியமானதாகும். வங்கிகளை அமைப்புகளைப் பொறுத்த வரையில் நாட்டில் அநேக எண்ணிக்கையான கிளைகளைக் கொண்ட நிதி நிறுவனமாக முன்னணியில் திகழ்ந்ததோடு மாத்திரமல்லாது, வங்கிகளை விஸ்தரிப்பானது அதிக கிராமிய அமைப்பு நோக்கத்தினைக் கொண்டதாகவும், அநேகமான கிளைகள் கிராமியப் புறங்களிலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகவும் இருந்தது. இத்தகைய நேரடியான ஈடுபாட்டினைவிடவும், மக்கள் வங்கி கூட்டுறவு கிராமிய வங்கித் திட்டத்தின் அபிவிருத்தி மூலமும் கிராமிய வங்கித் தொழிலை முன்னேற்றுவதற்கு கணிசமான பங்களிப்பினை வழங்கியது.

மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆரம்ப வருடங்களில் அதன் அடிப்படைக் குறிக்கோள்களை எய்துவதற்கான வங்கியின் செயற்பாடுகளில், மக்கள் வங்கி ஓரளவிற்கு வெற்றிகண்டது.

(50 - ம் பக்கம் பார்க்க)

மக்கள் வங்கி

அதன் ஆரம்பமும் 25 வருட முன்னேற்றமும்

கிளாரென்ஸ் பெர்னாண்டோ

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கொழும்பு கோட்டையில் வை.எம்.பீ.ஏ. கட்டடத்திலும், டியூக் வீதியிலுமுள்ள படாடோபமற்ற "கவரில் ஓட்டைவிழுந்த" காரியாலயங்களில் வங்கித் தொழிலை ஆரம்பித்த மக்கள் வங்கி நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய, மிகுந்த செல்வாக்குள்ள வங்கியாகப் பெரும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளதைக் குறித்து அடக்கமாகப் பெருமிதங் கொள்ளலாம். இலங்கையின் வர்த்தக வங்கி வாடிக்கையாளர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், கைத்தொழில்துறையினர் ஆகிய எல்லோரிலும் 60 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்டோருடனும், தனியார் துறையையும் அரசு துறையையும் சேர்ந்த ஸ்தாபனங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் 60 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்டவற்றோடும் மக்கள் வங்கி இன்று அலுவல் நடத்தி வருகிறது.

தன்னைச் சுற்றிக் காளான் போல முனைத்தெழும் லானளா விய கட்டடங்களில் சில வெட்சித்தலைகுனியும் படியாக, சிறும்பலம் கார்டினர் மாவத்தையில் பேரையாற்றங்கரையிலே சிங்கார வடிவத்தில் அமைந்துள்ள அதன் 15 மாடிக் கட்டடத்திலிருந்து இன்று மக்கள் வங்கி அதன் வணிக அலுவல்களை நாட்டின் சகல பகுதிகளுக்கும் எடுத்துச் செல்கின்றது. சங்கிலித் தொடர் போல் அமைந்துள்ள 300 வங்கிக் கிளைகள், கிராமிய வங்கிகளின் 900 க்கு மேற்பட்ட கிளைகள் வாயிலாக இப்பணி நிறைவேற்றப்படுகிறது. இந்தச் சங்கிலித் தொடரமைப்பு நாட்டிலேயே எந்த வங்கியும் செயற்படுத்தும் மிகப்பெரிய அமைப்பாகும்.

1977ம் ஆண்டில் சேர் சிறும்பலம் கார்டினர் மாவத்தை

யிலுள்ள வங்கியின் தலைமையகக் கட்டடத்துக்குப் போய்ச் சேருவதற்கான இந்த யாத்திரை வை.எம்.பீ.ஏ. கட்டடத்திலும்; டியூக் வீதியிலுமுள்ள இடநெருக்கடியுள்ள காரியாலயங்களில் ஆரம்பமாகி, 1962ம் ஆண்டிலிருந்து யூனியன்பிளேஸிலுள்ள ரட்னம் கட்டடத்திலுள்ள அதன் காரியாலயங்களுக்கும் 1965ம் ஆண்டிலிருந்து சர். சிறும்பலம் கார்டினர் மாவத்தையிலுள்ள ஜி.சி.எஸ்.யூ. கட்டடத்திலுள்ள அதன் காரியாலயங்களுக்கும் சென்றது. இது நீண்ட, கஷ்ட சாத்தியமான யாத்திரையாக இருந்துள்ளது. ஏனென்றால், வங்கி உருப்பெறும் வருடங்களில் அது சுட்டுப் பொசுக்கிப் பவித்திரமாக்கும் (பரிசுத்தமாக்கும்) ஆக்கினைத் தீக்குள் செல்ல வேண்டியிருந்தது; அதன் முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் வங்கி தொழிற்பட்ட விதம், நிர்வகிக்கப்பட்ட விதம்பற்றி விசாரணை செய்வதற்காகத் தேசாதிபதி வில்லியம் கொபல்லாவ நியமித்த ஒரு பகிரங்க விசாரணை ஆணைக் குழுவை அது எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. ஆணையாளரின் முதலாவது முடிவு இப்படி இருந்தது: "வங்கியின் வணிக அலுவல்கள் கூட்டுறவுத் துறைக்கு நிதியளிப்பதற்குரிய ஒரு மூலமாக உபயோகிக்கப்பட வேண்டுமெனச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் தெரிவித்த நோக்கத்தை மக்கள் வங்கி நிறைவேற்றியுள்ளது."

எனினும், ஆணைக்குழு அதன் முதல் பரிசீலனை எல்லைக் குறிப்பின்படி நிலைமையை அதாவது வங்கி அதன் முதல் நாலு வருடங்களில் அது ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் நோக்கங்களை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றியுள்ளது அல்லது நிறைவேற்றத்தவறியுள்ளதென்பதைச் சவிஸ்தாரமாக மீளாய்வு செய்தபின் எடுத்த பொதுப்படையான முடிவு இப்படி அமைந்தது: "மக்கள் வங்

கியின் நோக்கங்கள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன வென்பதைக் கணித முறைப்படி திட்ட வட்டமாக நிர்ணயிக்க முடியாதெனினும், அதேவேளை முதல் இரு வருடங்களில், இந்நோக்கங்கள் பணிப்பாளர் சபையாலும் பொது முகாமையாளராலும் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டன; ஆனால் அதன்பின், விஸ்தரிப்பு நிகழ்வுப் போக்கில் அவை கவனத்திற்கொள்ளப்படவில்லை: நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக வணிக வங்கித் தொழிலில் ஈடுபட வங்கிக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களே நோக்கங்களை விட முதன்மையான குறிக்கோளாகி விட்டன வென்பது தெளிவு. வங்கியின் வாய்ப்புகள், அதிகாரங்கள் குறித்து அதிகளவுக்குச் சமநிலையடைந்த நோக்கம் இப்பொழுது நிலவுவதாகத் தோன்றுகிறது."

ஆணைக்குழு இப்படியும் வலியுறுத்தியது: "1963 செப்டம்பர் 30ந் திகதி முடிவுறும் ஆண்டுக்கான பணிப்பாளர்களின் இரண்டாவது வருடாந்த அறிக்கையில், சிறு கைத்தொழில்களுக்கு, குறிப்பாகக் காலான்றத் தொடங்குவனவற்றிற்கு, பொருளாதாரத்தில் அவை ஆற்ற வேண்டிய பங்கை மனத்திற் கொண்டு, வசதிகள் வழங்கப்பட்டன. 1963ம் ஆண்டின் பிற்பாதியிலிருந்து இந்தக் குறிக்கோள், பாரிய கைத் தொழிலுக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதன் மூலம் பெருத்த இலாபங்களை ஈட்டும் பேராசையுள்ள நோக்கத்தினால் பெயர்க்கப்பட்டு விட்டதாகத் தோன்றுகிறது."

மீளாய்வுள்ள காலத்தில், வங்கி எந்த அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கத்துக்கோ அல்லது பயிர்ச் செய்கைக் குழுவுக்கோ எத்தகைய நிதி உதவியோ அல்லது பிற உதவியோ வழங்கவில்லை யென்பதையும் ஆணைக்குழு குறிப்

பிட்டது. வங்கியின் அதிகாரிகள் ஆணைக்குழுவின் முன்பு சமர்ப்பித்த சாட்சியங்களின்படி, மெய்யாகவே, சட்ட ஏற்பாடுகளின் கீழ் இத்தகைய உதவிபெற அமைச்சரின் உத்தியோக பூர்வமான உத்தரவு மூலம் எந்தச் சங்கமும் அங்கீகரிக்கப்படவுமில்லை; எந்த உதவியும் பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்களுக்கு வங்கியால் அளிக்கப்படவுமில்லை.

“அந்த அளவுக்கேனும், சட்டத்தின் பிரிவு 4 ல் விளக்கப்பட்ட நோக்கங்களை, அதாவது, இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விருத்தி செய்வதற்காகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதி உதவியும் பிற உதவியும் வழங்குதல்; கிராமப் பகுதிகளில் கொடுகடன் வசதிகளை, குறிப்பாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களுக்கும் பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்களுக்கும் இத்தகைய பகுதிகளில் சிறு அளவிலான விவசாய, கைத்தொழில் அல்லது வியாபார முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள அல்லது ஈடுபடும் நோக்கமுள்ள பிற ஆட்களுக்கும் நிதிஉதவியும் மற்றும் உதவியும் வழங்குதல்; பொதுவாகக் கிராமப்பகுதிகளில் பொருளாதார அபிவிருத்தியை ஊக்குவித்தல் ஆகிய நோக்கங்களைப் பூரணமாக நிறைவேற்ற வங்கி தவறி விட்டதென்றே கருதப்படவேண்டும்.”

1,99,994 சதுர அடி தளப்பரப்பைக்கொண்ட தற்போதைய தலைமையகக் கட்டடத்துக்கான அடிக்கல் 1969 ஜூலையில் அப்போதிருந்த பிரதமர் ட்விசேனநாயக்கா அவர்களால் நாட்டப்பட்டதென்பது சுவாரஸ்யமாகும். எனினும், திருமதிசிறிமா பண்டாரநாயக்கா தான், 1977 ஜனவரியில் அவர் பிரதமராயிருந்தபோது அதைத் திறந்து வைத்தார்.

கட்டடச் சிற்பி பிராங்க் எஸ். பீரிஸ் அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டதும், அரசு எந்திரவியல் கூட்டுத்தாபனத்தினால் கட்டப்பட்டதுமான மக்கள் வங்கித் தலைமையகக் கட்டடத்தின்

நடப்பு நிர்ப்பந்த விற்பனைப் பெறுமதியும் காப்புறுதிப் பெறுமதியும் 30 கோடி ரூபாவாகும்.

மக்கள் வங்கி 1961 ஜூலை மாதத்தில் தொழிற்படத் தொடங்கியது. கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியின் சொத்துக்களையும் பொறுப்புக்களையும் கலைப்பதன் மூலம் 1961ம் வருட 29ம் இலக்க மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தின் கீழ் அது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. புதிய வங்கிபற்றி மேலும் பேசுவதற்கு முன்பு, கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி ஏன் கலைக்கப்பட்டதென்று ஒருவர் கேட்பதவசியமே.

பிரதமர் சொலமன் டயஸ் பண்டாரநாயக்காவின் அமைச்சரவையில் விவசாய அமைச்சராயிருந்த மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியின் தலைவர் பிலிப் குணவர்தன 1959 ஏப்ரல் மாதத்தில் அரசாங்கத்துக்குச் சமர்ப்பித்த கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி நகல் மசோதாவில் இக்கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கிறார்

“விவசாய அமைச்சுப் பொறுப்பை நான் ஏற்றபோது எனது கவனத்தை ஈர்த்த முதலாவது, மிகமுக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்று கிராமக் கடன் வசதிப் பிரச்சினையாகும். கிராமப் பகுதிகளில் போதிய கொடுகடன் வசதிகளை நாம் வழங்கி னாலன்றி மற்றப்படி கிராம விவசாயத்தின் உற்பத்தியைக் கணிசமான அளவுக்கு அதிகரிக்க முடியவே முடியாதென்று எனக்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே தெளிவாகி விட்டது. உரங்களை மிகத்தாராளமாகப் பிரயோகிக்கும்படியோ அல்லது விருத்தி செய்யப்பட்ட விவசாய உபகரணங்களை வாங்கும்படியோ கிராம விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை கூறும் அதே சமயத்தில் அப்படிச் செய்வதற்கான பண வசதியை நாம் அவர்களுக்கு வழங்காவிட்டால், அந்த ஆலோசனையால் எந்த நோக்கமும் நிறைவேறாது.”

கிராமக்கடன் வசதிப் பிரச்சினை குறித்து அமைச்சு பல ஆய்

வுகளை நடத்தியது. விவசாய அமைச்சு கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் குடிஜன மதிப்பு - புள்ளி விவரத் திணைக்களம் இன்னோர் ஆய்வை நடத்தியது. அது கிராமக் கடன் சமை பற்றிய பரிசீலனை:

இப்பரிசீலனையில் வெளியான விஷயங்கள் வருமாறு:

(1) கிராமக் குடும்பங்களில் பூரணமாக 54 சதவிகிதமானவை கடன்பட்ட நிலையில் உள்ளன. (2) கிராம மக்களின் மொத்தக் கடன் தொகை 50 கோடி ரூபாவுக்கு மேலாகும்.

இப்பரிசீலனை மற்றொரு திடுக்கிடத்தக்க உண்மையையும் வெளிப்படுத்தியது. அதாவது, இக்கடனில் 2.6 சதவிகிதம் மட்டுமே அரசாங்கத்துக்குச் செலுத்தப்படவேண்டியிருந்தது; 3.9 சதவிகிதம் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. எஞ்சிய படுகடன் தொகை தனிப்பட்ட நபர்களுக்குக் கொடுபட வேண்டியிருந்தது. இவர்களில் பெரும்பாலோர் நிலச்சுவான் தார்களும் பெட்டிக்கடைக்காரர்களும் இடத்துக்கிடம் செல்லும் வியாபாரிகளும் கடன் கொடுப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்களுமாவர்.

சுருங்கச் சொல்வின், இந்தப் பரிசீலனை மனதைக் குழப்பும் ஒருண்மையை எடுத்துக் காட்டியது. அதாவது, நாட்டில் இப்போதிருந்து வரும் கூட்டுறவுக் கொடுகடன் அமைப்பு, இப்பிரச்சினையின் விளிம்பைக் கூட தொடவில்லை என்பதே. சாகுபடி செய்வதற்காகவோ, தனது உற்பத்தியைச் சந்தைப்படுத்துவதற்காகவோ, அறுவடைகளுக்கிடையே நுகர்வுச் செலவுகளுக்காகவோ அல்லது வேறெந்த நோக்கங்களுக்கும் விவசாயிக்குக் கடன் தேவைப்பட்டால், அவன் பேராசை பிடித்த நிலச்சுவான்

தார்கள், பெட்டிக்கடைக்காரர்கள், கடன் கொடுப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் ஆகியோரின் தயவை நாட வேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்படுகிறதென்பதை அப்பரிசீலனை எடுத்துக்காட்டியது.

விவசாயியை இந்தச் சுரண்டல்காரர்களின் பிடியிலிருந்து விடுவித்தாலொழிய மற்றப்புகிராம உயர்வுக்கான சகல திட்டங்களும் விவசாய அபிவிருத்திக்குரிய சகல திட்டங்களும் நிச்சயமாகத் தோல்வியடையுமென்பதையும் அப்பரிசீலனை எடுத்துக்காட்டியது.

கிராம விவசாயிகளின் கடன் தேவைகளைப் பலம் பொருந்திய, வினைத்திறன்படைத்த கூட்டுறவுக் கடன் வசதி இயக்கமொன்றின் மூலம் கிறப்பாகப் பூர்த்தி செய்யலாமென்பதை ஜப்பான், இந்தியா ஆகிய நாடுகளின் அனுபவம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. இந்த இயக்கம் திறமையாகவும் பயனுறுதிவாய்ந்த முறையிலும் நடத்தப்படவேண்டும்.

நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இறுதியில் ஒரு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்படவிருக்கிறது. நாடெங்கும் சங்கிலித் தொடர் போல் அமைக்க உத்தேசிக்கப்படும் புதிய பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் புதிய கூட்டுறவுக் கொடுகடன் கட்டுக்கோப்புக்கு ஓர் உறுதியான "அத்திவாரமாக" அமையும். அதன் உச்சியில் வலுவான, செயல் திறனுள்ள புதிய கூட்டுறவு வங்கியொன்று அமைந்திருக்க வேண்டியதவசியமாகும்.

இத்தகைய ஒரு வங்கியை ஸ்தாபிக்கும் நோக்கத்துக்காகவே, 1959ம் ஆண்டில் அமைச்சரவை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி மசோதா தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

விவசாய அமைச்சர் சார்ந்திராது முற்றிலும் சுதந்திரமாக இயங்கும் மத்திய வங்கி அதே முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது - அதாவது, இலங்கையில் தற்போதிருந்துவரும் கூட்டுறவுக் கொடுகடன் அமைப்புகள் திறமையற்றனவாகவும் போதாதனவாகவும் இருக்கின்றன; அவற்றை முற்றாகத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். உண்மையில், 1956 மே 29ந்திகதி மத்திய வங்கியின் ஆளுநர் சர். ஆர்தர் ரணசிங்க விவசாய அமைச்சர் திரு. குணவர்த்தனவுக்கு எழுதிய சொந்தக் குறிப்பொன்றில் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தார்:

"கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி, இப்பொழுது அமைக்கப்பட்டுள்ளபடி, கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கோ அல்லது பொது மக்களுக்கோ அவ்வளவாகப் பயன்படுவதாகத் தோன்றவில்லை. ஆதலால், வைப்புகளை ஈர்ப்பதற்கு மட்டுமன்றி அவர்களுடைய கடன் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் இந்த வங்கி திருத்தியமைக்கப்படுவதைக் காண விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு வங்கித் தொழில் முறைக்குப் புத்துயிரளிக்கப்பட வேண்டிய தவசியமென்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டால், அப்பொழுது கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியையும் கூட்டுறவு மாகாண வங்கிகளையும் கூட்டுறவு மாவட்ட வங்கிகளையும் பொறுப்பேற்பதற்கான ஒரு புதிய வங்கியின் சட்ட திட்டங்களை வகுக்க மத்திய வங்கியின் அதிகாரிகள் உங்கள் அமைச்சின் அதிகாரிகளைச் சந்திக்கலாம்."

1956 அக்டோபரில் மத்திய வங்கி அதிகாரிகளும் அமைச்சு அதிகாரிகளும் கூட்டுறவு வங்கியின் உத்தேச சட்ட திட்டங்களையும் அத்துடன் அதன் குறிக்கோள்களையும் அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் விளக்கிக் கூட்டாக ஒரு நினைவுக் குறிப்புப் பத்திரத்தைத் தயாரித்தனர். 1957 அக்டோபரில் அது அமைச்சரவையால் ஆலோசிக்கப்பட்டு, ஓச

மனதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இதிலுள்ள ஒரு மிக முக்கியமான அம்சம் என்வென்றால், அமைச்சரவைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த நினைவுக் குறிப்புப் பத்திரத்தில் மத்தியவங்கி பலமாக வலியுறுத்திய அம்சமாகும். அதாவது, புதிய வங்கி ஒரு "கவன் வங்கி"யாக அமையவேண்டும் என்றும், அது கூட்டுறவு வங்கித் தொழில் பணிகளை மட்டுமன்றி ஒரு வர்த்தக வங்கியின் அதிக இலாபகரமான பணிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் மத்திய வங்கி வலியுறுத்தியது.

ஆனால், இந்தக் கட்டத்தில் தான் புதிய கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியை அமைப்பதற்கான நகல் யோசனைகள் நிதி அமைச்சினாலும் காணி அமைச்சினாலும் சில பத்திரிகைகளினாலும் பலமாக எதிர்க்கப்பட்டன. கொடுகடன் வழங்குவது தமது பணியென்றும் அது விவசாய அமைச்சின் வேலையல்லவென்றும், ஒரு கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியை ஸ்தாபிப்பது முற்றாக அநாவசியமான காரியமென்றும் விவசாய, கைத்தொழில் கொடுகடன் கூட்டுத்தாபனம் போன்ற தற்போதிருந்துவரும் ஸ்தாபனங்களால் கிராமத்துறையின் கடன் தேவைகள் அனைத்தையும் போதிய அளவுக்குப் பூர்த்தி செய்ய முடியுமென்றும் நிதியமைச்சர் கருத்துக் கொண்டிருந்தார்.

உத்தேசிக்கப்படும் புதிய வங்கியின் அதிகாரங்களும் பணிகளும் அளவுமீறி விரிந்துள்ளனவென்றும், அந்த அதிகாரங்களும் பணிகளும் ஏனைய அமைச்சர்களின் ஆளுகை எல்லைகளுக்குள் குறிப்பாகப் பிரதமரால் வர்த்தக வங்கித் தொழில் இலாகா ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியமைச்சரின் ஆளுகை பிராந்தியத்துக்குள் ஆக்கிரமிக்கின்றதென்றும் பலர்கண்டனம் தெரிவித்தனர்.

சுருக்கமாக அந்த அதிகாரங்கள் வருமாறு:

கட்டடங்கட்டும் நோக்கங்

களுக்கான கடன்கள், சிறிய அளவிலான விவசாய, கைத்தொழில், வியாபார முயற்சிகளுக்கு நிதியளிப்பதற்குரிய கடன்கள், அத்துடன் நுகர்வுக்கான கடன்கள் (உதாரணமாக, அறுவடைகளுக்கிடையே விவசாயிகளுக்கு) உட்படக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் தனிநபர்களுக்கும் கடன்கள் வழங்கும் அதிகாரம்; நகை அடகு பிடிப்போரின் வியாபாரத்தை நடத்தும் அதிகாரம்.

மசோதாவைக் கண்டித்தவர்கள் உத்தேசிக்கப்படும் புதிய வங்கி விவசாய, சந்தைப்படுத்தல் நோக்கங்களுக்காக, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சிறு கடன்களை வழங்குவதுடன் நின்றுவிட வேண்டுமென்று வாதாடினர்.

அந்த யோசனை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால், உத்தேச புதிய வங்கியின் துரிதமான குலைப்பை உறுதிப்படுத்தியிருக்குமென்பது நிச்சயம். ஏனென்றால், கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியின் தோல்வி, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சிறிய அளவிலான கடன்களை வழங்குதல் கொடுகடன் முறையில் பேராபத்தானதென்பதை ஏற்கெனவே நிரூபித்து விட்டது.

கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி தோல்வியடைந்ததன் காரணம், அது இத்தகைய கடன்கள் வழங்குவதுடன் நின்று கொண்டது மட்டுமன்றி, அதிக ஆதாயமும் இலாபமுள்ள வர்த்தக வங்கித் தொழில் துறையில் அதன் நடவடிக்கைகளை விஸ்தரிக்காததுமாகும். அதனூற்றின்மத்திய வங்கி அமைச்சரவைக்குச் சமர்ப்பித்த அதன் குறிப்புப் பத்திரத்தில், புதிய வங்கி ஒரு கவவன் வங்கியாக இருக்க வேண்டும் என்றும், அது கூட்டுறவு வங்கித் தொழில் பணிகளை மட்டுமன்றி ஒரு வர்த்தக வங்கியின் இலாபகரமான வேலைகளையும் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் பலமாக வற்புறுத்தியது.

புதிய வங்கி வர்த்தக வங்கித் தொழிலில் இறங்குவதானால், அது தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வரவேண்டும்; விவசாய அமைச்சின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் போகக் கூடாதென்று நிதியமைச்சர் வாதித்தார்.

காணியமைச்சர் “புதிய கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியொன்றை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய அவசியமேயில்லை; இப்போதிருந்துவரும் வங்கி கிராமத்துறையின் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முற்றிலும் போதுமானது” என்று சுட்டிக் காட்டினார். அத்துடன், கூட்டுறவுச் சங்கங்களினதும் அவற்றின் அங்கத்தினர்களினதும் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய, கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி போதிய விரிவான அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளதென்று காணியமைச்சர் மேலும் சாதித்தார். இப்போதுள்ள வங்கி முந்திய எட்டு வருடங்களில் அரசாங்கம் தன்னிடம் ஒப்படைத்த நிதிகளைக்கொண்டு தனது கடமைகளைத் திறமையாக நிறைவேற்றியுள்ளது. காணியமைச்சரின் அறிக்கை கூட்டுறவு வங்கி வேலை செய்யும் விதத்தை ஒவ்வொரு வருடமும் முற்றாக ஆராய்ந்துள்ள மத்திய வங்கி மேற்கொண்ட நிலைக்கு முற்றிலும் மாறாக உள்ளது.

“கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியின் விவகாரங்கள் குழப்ப நிலையிலுள்ளன; வங்கி திறமைக்குறைவாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது; அது என்ன நோக்கங்களுக்காக அமைக்கப்பட்டதோ அந்நோக்கங்களை அது அடையவில்லை” என்று வருடந்தவருது மத்திய வங்கியின் அறிக்கைகள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன.

கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி ஏன் தோல்வியடைந்தது என்பதற்கு விவசாய அமைச்சர் திரு. குணவர்த்தன தந்த காரணங்கள் வருமாறு:

(1) கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியின் நடவடிக்கைகள் கூட்டு

றவு வங்கித் தொழிலுடன் வரையறுக்கப்பட்டுவிட்டன; மிக இலாபகரமான வணிக வங்கித் தொழிலுக்கு விஸ்தரிக்கக்கூடாது;

(2) வங்கிக்கு நாட்டில் எந்தக் கிளை ஸ்தாபனமுமில்லை. அது கூட்டுறவு மாகாண வங்கிகளின் சேவையைப் பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்த மாகாணவங்கிகள் சமஷ்டி வங்கியின் கிளைகளல்ல; அவை சமஷ்டி வங்கியிலிருந்து வேறுபட்ட தனி அமைப்புகள்;

(3) சமஷ்டி வங்கி மாகாண வங்கிகளுக்குப் பணத்தை மட்டுமே கடன் கொடுத்தது; இந்த இடைப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இறுதியில் கடன் பெற்றவரின் வட்டி விகிதத்தையே அதிகரித்தன;

(4) சில அரசாங்க விவசாயக் கொள்கைகளை அனுசரித்து, சற்றே நஷ்ட அபாயமுள்ள கடன் நிபந்தனைகள் மீது முற்பணங்கள் வழங்கும் நிர்ப்பந்தம் சமஷ்டிவங்கிக்கு ஏற்பட்டது, இந்த முற்பணங்கள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் எந்த உத்தரவாதமும் அளிக்கவில்லை.

(5) அரசாங்க உத்தரவாதமுள்ள கடனீட்டுப் பத்திரங்களை வெளியிடுவதன் மூலம் வங்கியால் அதன் செயற்பாடுகளுக்குத் தேவையான மூலதனத்தைப் பொதுமக்களிடமிருந்து திரட்ட முடியவில்லை.

கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியின் தோல்விக்கு இக்காரணிகளெல்லாம் உதவின. ஆனால், கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி தோல்வியுற்றதற்கு அதன் பணிப்பாளர் சபையின் அமைப்பே பிரதான காரணமென்று திரு. பிலிப்குணவர்த்தன கூறினார்.

இதற்கு ஆதரவாக இரு காரணங்கள் உள்ளன:

(1) பணிப்பாளர் சபையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினதும் ஸ்தாபனங்களினதும் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் பெருந்தொகையில் அடங்கியிருந்தனர். கடன்களை அனுமதிக்க வேண்டிய சபை அங்கத்தினர்கள், பல சந்தர்ப்பங்களில், இந்தக் கடன்களுக்கு விண்ணப்பித்த கூட்டுறவு நலன்களின் பிரதிநிதிகளாயிருந்தனர்.

(2) இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தற்போதைய அபிவிருத்திக் கட்டத்தில், ஒரு பெரிய வங்கியின் சிக்கலான விவகாரங்களைத் திறமையாக நடத்துவதற்குத் தேவையான நானாவித அனுபவமுள்ள போதிய தொகையான பணிப்பாளர்களை இத்தெரிவு முறை மூலம் பெறுவது சாத்தியமல்ல. இக்காரணத்துக்காகவே, பணிப்பாளர் சபையில் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படும் பணிப்பாளர்கள் பெரும்பான்மையாயிருக்க மசோதா வகை செய்தது.

1959 ஏப்ரல் மாதத்தில் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி அமைச்சரவையில் இன்னும் இருந்துவந்த போது, திரு. பிலிப் குணவர்தன கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி மசோதா சம்பந்தமாகத் தாம் மேற்கொண்ட நிலைக்கு ஆதரவாகப் பலத்த நியாயங்களை எடுத்துக் கூறினர். அப்போது அவர் தமது சொந்த முறையில் அவ்வங்கி அமைக்கப்படுவதன் அவசியத்தை மட்டுமன்றித் தமது இலட்சியங்களையும், அவ்வங்கி ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்குப் பின்னாலுள்ள தத்துவங்களையும் விளக்கியதுடன், சரித்திர இயனோக்கில் இந்த ஸ்தாபனத்தின் ஸ்தானத்தையும் விவரித்தார். அவர் கூறியது வருமாறு: "தபாற் கந்தோர் சேமிப்பு வங்கியைத் தவிர, நாட்டில் இப்போதிருந்து வரும் வங்கித் தொழில் ஸ்தாபனங்கள் அவற்றின் நடவடிக்கை

களை பிரதான நகரமையங்களுக்கு அப்பால் விஸ்தரிக்கவில்லை. தபாற் கந்தோர் சேமிப்பு வங்கி சில கிராமப் பகுதிகளில் செயற்பட்ட போதிலும் கிராமச்சேமிப்புகளின் ஒரு காப்பகமாக மட்டுமே செயலாற்றியுள்ளது. தேசிய அபிவிருத்திக்காகக் கிராமச்சேமிப்புகளைத் திரட்ட அது செயலாக்கமுள்ள முயற்சியொன்றையும் எடுக்கவில்லை; அப்படிச் செய்யவும் அதற்குத் திராணியில்லை. நான் மனக்கண்ணால் பார்க்கும் வகையான புத்துயிர் பெற்ற கூட்டுறவு இயக்கமொன்றினால் மட்டுமே இத்தகைய ஒரு முயற்சியைச் செய்ய முடியும் - இந்த இயக்கத்தில் கிராம பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அடித்தளத்திலும் புதிய கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி அதன் உச்சியிலும் அமைந்திருக்கும். எனவே, புதிய கூட்டுறவு வங்கியை ஸ்தாபிப்பதற்கு இது இன்னொரு காரணமாகும். இவ்விடத்தைக்காண்பதற்கு வங்கித் தொழில் வசதிகளைக் கொண்டுபோகும் பாதையில் இது முதலாவது நடவடிக்கையாக இருக்கும்.

"புதிய கூட்டுறவு மசோதா (நெற்காணிகள் சட்டத்தைப் போல) இலங்கையிலுள்ள கிராமங்களில் இன்னும் நிலவிரும் ஓரளவு நிலமானியக் கொடுகடன் முறையைத் துடைத்தெறியும் நோக்கத்தைக் கொண்டது; அதன் மூலம் இலங்கை விவசாயிகளைக் கிராமப் பெட்டிக் கடைக்காரர், கடன் கொடுப்பதையே தொழிலாகக் கொண்ட வேலாதேவிக்காரர் ஆகியோரின் பிடியிலிருந்து விடுவித்து விடும்."

பிரதமர் சொலமன் டயஸ் பண்டார நாயக்காவின் அரசாங்கத்தில் விவசாய அமைச்சராயிருந்த திரு. பிலிப் குணவர்த்தனவே அமைச்சரவையிலிருந்த தமது சகாக்களிடமிருந்து, குறிப்பாக நிதியமைச்சரிடமிருந்தும் காணியமைச்சரிடமிருந்தும், சில பத்திரிகைகளிடமிருந்தும் கிளம்பிய கரும் எதிர்ப்புக்கு முன்

ஒரு புதிய வங்கியை அமைப்பதற்கு வழி செய்தாரெனினும், பிரதமர் சிறிமா பண்டாரநாயக்காவின் அமைச்சரவையில் வணிக, வர்த்தக, உணவு, கப்பற்றுறை அமைச்சராயிருந்த ரி. பி. இலங்கரத்தன்தான் 1961 ஜூலை 1ந் திகதி மக்கள் வங்கி அமைக்கப்படுவதற்கு அடிகோலிய 1961 ம் வருட மக்கள் வங்கி மசோதாவென்ற அம்மசோதாவைக் கொண்டு வந்தது விதியின் ஒரு விளையாட்டாகும்.

கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியைக் கலைத்தபின் ஒரு கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியை அமைப்பதற்கான தமது நகல் மசோதாவில் ஆதியோசனையைக் கூறியவர் திரு. பிலிப் குணவர்த்தன. எனினும், கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியைக் கலைத்து, திரு. இலங்கரத்தன அமைத்த புதிய வங்கிக்கு 'மக்கள் வங்கி' எனப் பெயரிடப்பட்டது.

கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி கலைக்கப்பட்ட சமயத்தில், 17 கூட்டுறவு மாகாண வங்கிகளும் மாவட்ட வங்கிகளும் இருந்தன. பெருந்தொகையான கூட்டுறவு வங்கிகள் தங்கள் சொந்த விருப்பத்தின்மீது மக்கள் வங்கியுடன் இணைந்து கொண்டன. பின்னர், மக்கள் வங்கி பல கூட்டுறவு மாகாண வங்கிகளையும் மாவட்ட வங்கிகளையும் பொறுப்பேற்றது.

அமைச்சர் ரி. பி. இலங்கரத்தன பாராளுமன்றத்தில் மசோதாவைக் கொண்டுவந்து பேசுகையில், மக்கள் வங்கி மசோதா இந்நாட்டு மக்களில் மிகப்பெரும் பாலோருக்குப் பேருதவியாயிருக்கக் கூடிய ஒரு ஸ்தாபனத்தை அமைக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள தென்றும் அது கிராமப் பொருளாதாரத்தை உருமாற்றுவதில் முக்கிய பங்காற்றும்மென்றும் வற்புறுத்திச் சொன்னார்.

மக்கள் வங்கி 1961 ஜூலை பில் அலுவல்களைத் தொடங்கிய

போது, அதன் முதலாவது தலைவராக திரு. வினசென்ட் சுபசிங்காவைத் திரு. இலங்கரத்ன தெரிவு செய்தார். சந்தலங்காவில் புகழ்பெற்ற திரு. சுபசிங்ககூட்டுறவுப் பணிகளில் பரந்த அனுபவமுள்ளவர். பொது முகாமையாளராக திரு. சொலமன்ஸ் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

“பின்னோக்கில் ஒரு தசாப்தம் - 1961 - 1971” என்னும் தலைப்பில் 1971 டிசம்பர் மாதம் மக்கள் வங்கி பிரசுரித்த ஒரு வெளியீட்டில் “ஸ்ரீ யானந்த” எழுதிய கட்டுரையொன்றில், இருவருக்கும் இதய பூர்வமான புகழ்மாலை சூட்டப்பட்டது.

“அவர்களிருவரும் தீரர்கள்; தீர்க்க திருஷ்டியுள்ளவர்கள்; பின்னால் வருவோரின் பணியை எளிதாக்கும் புதுமைகளைச் செய்தவர்கள்; வங்கி என்ன பங்காற்ற வேண்டுமென்பதைக் குறித்துத் தங்கள் சொந்தத் தூரநோக்கு எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்தனர். இவ்விரு பெரியார்களும் முறையே ஆற்றிய பங்கைச் சுருக்கிச் சொல்வதெனில், வினசென்ட் சுபசிங்க இப்புதிய படைப்பின் ஆன்மாவாக விளங்கிய அதேசமயத்தில், சொலமன்ஸ் அதன் மூலையாகவும் மெய்த்தசைகளாகவும் திகழ்ந்தார்.”

“திரு. சொலமன்ஸ் விரைவாகவும் சுலபமாகவும் மக்கள் வங்கியை வெற்றிகரமாக ஆரம்பித்து வைத்து, அதன்பின், வங்கி துரிதமாக வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி பெறச் செய்ததால், வங்கியொன்றை வெற்றிகரமாக ஸ்தாபிப்பதென்பது எவரும் அளவு மீறிய பிரயாசமின்றிச் செய்யக் கூடிய ஒரு காரியந்தான் என்ற எண்ணம், வர்த்தக வங்கித் தொழில் சிக்கல்களை அறியாத சிலரின் மனத்தில் பதிந்துள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. இக்கருத்து எவ்வளவு தவறானதென்பதையும், குறிப்பாக வங்கி அதன் ஆரம்ப வருடங்களில் பெற்ற வெற்றிக்குத் திரு. சொல

மன்ஸின் அறிவுடைமையும், சமர்த்தும் ஒரு வங்கியாளர் என்ற முறையில் அவர் வகித்த உயர் நிலையும் எந்த அளவுக்குக் காரணமாயிருந்தனவென்பதையும், வங்கியின் பல்வேறு ஆரம்பகால தஸ்தாவேஜுகளையும் ஆவணங்களையும் போய்ப் பார்க்கக் கூடியவர்கள் மட்டுமே பூரணமாகக் கண்டுகொள்ள முடியும். ஒரு பக்கத்தில், மிகுந்த பெறுமதியுள்ள வியாபாரத்தின் சில பகுதிகளை ஈர்ப்பதற்கு எந்த அளவுக்குத் திரு. சொலமன்ஸ் தானே பொறுப்பாயிருந்தாரென்பதை அவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த வியாபாரம் இன்றுங் கூட வங்கியின் திரண்ட செல்வவளத்துக்குத் தனியோர் ஆதாரமாக அமைகின்றன; மறுபக்கத்தில், சர்வதேச வங்கித் தொழில் சமூகத்தில் வங்கி வகிக்கும் உயர்ஸ்தானத்தின் பயனாக, சர்வதேச துறையில் எவ்வாறு வங்கி கிட்டத்தட்ட உடனடியாக வரவேற்கப்பட்டதென்பதையும், வெளிநாடுகளில் எவ்வாறு வங்கிக்கு எண்ணற்ற வங்கித் தொழில் வசதிகள் வழங்கப்பட்டனவென்பதையும் அந்த ஆவணங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த வசதிகளைக் குறித்து நெடுங்காலமாக ஸ்தாபிதமாகியுள்ள ஸ்தாபனங்கள் சில கூட பொருமைப்படும்”

இதையெல்லாம் கேட்க, காதுக்கு வெகு இனிமையாகத் தான் இருக்கிறது. அமைச்சர் இலங்கரத்ன மக்கள் வங்கியை அமைப்பதற்கான மசோதாவைக் கொண்டு வந்தபோது பாராளுமன்றத்தில் கூறியவையும் இதேபோலத்தான் இருக்கின்றன. எனினும், வங்கியின் முதலாவது தலைவர் சுபசிங்காவுக்கும் முதலாவது பொது முகாமையாளர் சொலமன்சுக்கும் சூட்டப்பட்ட புகழ் மாலைகளை, 1965 அக்டோபரில் தேசாதிபதி வில்லியம் கொபல்லாவ அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட மூவரைக் கொண்ட விசாரணை ஆணைக்குழு வங்கியின் நிர்வாகம் பற்றியும் வங்கியின் முகாமையும்

பணிப்பாளர்கள் சபையும் நடந்துகொண்ட விதம்பற்றியும் தெரிவித்த கரும் கண்டனங்களுடன் இணக்குவது சற்றுக் கடினமாயிருந்தது. 1961 ஜூலை 1 ந்திகதி தொடங்கி 1965 அக்டோபர் 5 ந்திகதி முடிவடையும் காலத்தில் மக்கள் வங்கி தொழிற்பட்ட விதம் பற்றியும் நிர்வகிக்கப்பட்ட விதம்பற்றியும், விஷயங்கள்பற்றி விசேஷமாகவும் விசாரணைசெய்து, அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்காக இந்த ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது.

சேர். ஆர்தர் ரணசிங்கா ஆணைக்குழுவின் தலைவராக இருந்தார். ஆணைக் குழுவின் பிற அங்கத்தவர்கள் மதுசூதன் லக்ஸ்மன் கொக்தே, நியூட்டன் எதிரிசிங்கா ஆகியோராவர். அவர்களுடைய அறிக்கை 1966 ஏப்ரல் மாதத்தில் ஒரு பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிக் குறிப்புப் பத்திரமாக வெளியிடப்பட்டது.

ஆணைக் குழுவின் சிபார்சுகளில் சில:

- (1) பணிப்பாளர்கள் சபை ஒரு நல்ல வர்த்தகவங்கி கடைப்பிடிக்கும் சம்பிரதாயங்களுடனும் நியாயமான விவேகம், சுறுசுறுப்போடும் அலுவல்களை நிர்வகிக்க வேண்டும்.
- (2) உத்தியோக பற்றற்ற பணிப்பாளர்களைத் தெரிவுசெய்யும்போது, வங்கித் தொழிலுடன் இணைந்த வியாபாரச் செயற்பாடுகளைச் சற்று அறிந்திருப்பவர்களையும் நாணயத்துக்கும் நேர்மையான கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கும் நற்பெயர் எடுத்தவர்களையும் பொதுமக்களிடையேயிருந்து தெரிவு செய்யவேண்டும்.
- (3) பொது முகாமையாளர் டபிள்யூ. எச். கொலன்ஸை நீக்கிவிட்டு, அவருக்குப் பதிலாக, கிராமத் துறையின் தேவைகளைப் புரிந்து கொள்ளும் ஒருவர் நியமிக்கப்பட

வேண்டும். அவருடைய பிரதான நோக்கம் வங்கியின் விவகாரங்களை அதன் குறிக்கோள்கள் நிறைவேறும்படியாக நெறிப்படுவதாயிருக்க வேண்டும்.

இப்புதிய ஸ்தாபனத்தின் ஓர் அடிப்படைக் குறிக்கோள் என்னவென்றால், கிராமப் பொருளாதாரத்தின் தேவைகளை அது பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். இக் குறிக்கோளைப் பின்பற்றியதில், வங்கிகாட்டியுள்ள திடசங்கற்பம்; கிராமப்புறங்களின் மையப் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்ட கிளைகளின் வாயிலாக அது தனது நடவடிக்கைகளைப் பரப்பியுள்ள விதத்தில் சிறப்பாகத் தெரிகிறது. வங்கி தொழிற்படத் தொடங்கிய முதல் ஆறு மாதங்களில் பொலநறுவை, ஹிங்குராக்கொடை, அம்பாந்தோட்டை, அனுராதபுரம், புத்தளம், மாத்தளை, கண்டி ஆகியவற்றில் ஏழு கிளைகள் திறக்கப்பட்டன. அடுத்த ஆண்டுமேலும் 17 கிளைகள் அம்பாறை, அம்பலாங்கொடை, பதுளை, பிபிலே, சிலாபம், கம்பஹா, கம்பளை, காலி, ஹங்குராங்கெத்தை, கல்முனை, காங்கேசன்துறை, குளியாப்பிட்டியா, குருநாகல், மினுவாங்கொடை, மாத்தளை, முல்லைத்தீவு, நீர்கொழும்பு, வெலிமடை ஆகிய இடங்களில் திறக்கப்பட்டன. இதனால் 1962 ம் ஆண்டு முடிவில் வெளியூர்களில் வங்கிக் கிளைகளின் மொத்தத் தொகை 24 க்கு உயர்ந்தது. இதில் பொறுப்பேற்கப்பட்ட 9 கூட்டுறவு மாகாண வங்கிகளும் அடங்கும்.

1965 ம் ஆண்டு முதலில் வங்கி மொத்தம் 50 அலுவலகங்களைத் கொண்டிருந்தது. 1965ம் ஆண்டில் புதிய கிளைகள் ஹொரணை, கெக்கிராவை, பதவியா, மன்னார், எம்பிலிப்பிட்டியா, எட்டியாந்தோட்டை, கிளிநொச்சி ஆகிய இடங்களில் திறக்கப்பட்டுவிட்டன.

ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்ட கிளைகள் ஒரு புறமிருக்க,

1963 ம் ஆண்டிலும் 1964 ம் ஆண்டிலும் அவிசாவளை, பலாங்கொடை, பண்டாரவளை, தெஹிவளை, எம்பிலிப்பிட்டியா, ஹொமகம, யாழ்ப்பாணம், களுத்துறை, கஹட்டகஸ்திகிலியா, கேகாலை, ராகலை, தலவாக்கொல்லை, வவுனியா ஆகிய இடங்களில் கிளைகள் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றில் வெகுதூரத்திலுள்ள கிராமப் பிரதேசங்களும் அத்துடன் வங்கித் தொழில் சேவைகளுக்கான தேவை வளர்ந்துவரும் பட்டினப்பிரதேசங்களும், நகர்ப்புறங்களும் அடங்கும். கொழும்பில் பிறிஸ்டல் வீதியிலும் இராணிவீதியிலும் மெயின்வீதியிலும் யூனியன் பிளேஸிலும் அரசாங்க செயலக வளவிலும் கூட கிளைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றைத் தொடர்ந்து விரைவில் பொரளை, களனி, மாஹொ, நாவலப்பிட்டி, வறகாப்பொலை, பேராதனை, மஹியங்களை, பொல்காவலை, மொரவாக்கை, திஸ்ஸமஹராமை, வெள்ளவாயா, அக்கரைப்பற்று, சம்பாந்துறை, காத்தான்குடி, திருகோணமலை, தங்காலை, மொனராகலை, மாவனல்லை, அம்பலாந்தோட்டை, எல்பிட்டியா, வத்தேகம, மத்துகம ஆகிய இடங்களிலும் கிளைகள் அமைக்கப்பட்டன. கம்பஹாமாவட்டத்திலுள்ள மரண்டகஹமுல்லையில் 1971 ஆகஸ்ட் 16 ந்திகதி வங்கியின் நூருவது கிளை திறக்கப்படும்வரை இந்தக் கிளைகளின் பரம்பல் நீடித்தது. ஆறு வருடங்களுக்குப்பிறகு 1977 மே 1 ந்திகதி இருநூருவது கிளை திறக்கப்பட்டது. இதற்கு ஐந்தே ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் வங்கியின் முந்நூருவது கிளை 1982 ஆகஸ்ட் 6 ந்திகதி இங்கிரியாவில் திறக்கப்பட்டது.

இதற்கிடையில், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வாயிலாகக் கிராமக் கடன் வசதிகளை வழங்குவதற்காக, கிராமச் சேமிப்புகளைத் திரட்டும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, 1964 ம் ஆண்டில் மக்கள் வங்கி கிராம வங்கிகளை

அமைக்கும் திட்டமொன்றை ஆரம்பித்தது. பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வங்கித் தொழில் - கொடுகடன் பகுதிகளாயிருந்த இந்த வங்கிகள் கூட்டுறவுச்சங்க அங்கத்தினர்கள் அங்கத்தினர்களல்லாதார் ஆகிய இரு சாராரிடமிருந்தும் சேமிப்பு வைப்புகளை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் சேமிப்புகளைத் திரட்டின. 1965 ம் ஆண்டில் இத்தகைய வங்கிகள் 8 இருந்தன. 1971 ம் ஆண்டளவில் இவற்றின் தொகை 100 க்கு உயர்ந்து விட்டது. இன்று இந்தக் கிராம வங்கிகளுக்கு 900 க்கு மேற்பட்ட கிளைகள் உள்ளன. இவை நாடெங்கும் பரவியுள்ள 300 மக்கள் வங்கிக்கிளைகளின் சேவைகளை நிறைவு செய்கின்றன.

வங்கியின் முதல் இருபது வருடங்களின் முடிவில், அதாவது 1981 ம் ஆண்டில், வங்கி 290 கிளைகளைக் கொண்ட கிளைவங்கித் தொழில் முறையை நடத்தி வந்தது. அத்துடன், ஓர் அரசு துறை வர்த்தக வங்கியாக உறுதியாக ஸ்தாபிதமாகியும் விட்டது. அச்சமயத்தில் 290 கிளைகளுக்கூரிய வங்கியின் குடிஜனத் தொகை விகிதம் 52,000 ஆக இருந்தது.

வங்கியின் ஆராய்ச்சிப் பகுதியைச் சேர்ந்த எஸ். எல். திலகசிறி 1981 அக்டோபர் மாதத்தில் தயாரித்த ஒரு குறிப்பின்படி, கிளைகளின் பரம்பல் பல மாவட்டங்களில் கொழும்பிலுள்ளதை விட நன்றாயிருந்ததாகத் தோன்றுகிறது. பொலநறுவை 37,600 குடிமக்களுக்கு ஒரு கிளையையும், பதுளை 37,800 குடிமக்களுக்கு ஒரு கிளையையும் கொண்டிருந்தன.

1980 ம் ஆண்டில் தொழிற்பட்ட 271 கிளைகளில் நூற்று எண்பத்து மூன்று (அதாவது 68 சதவிகிதம்) முந்திய பத்து வருடங்களில் வியாபார அலுவல்களைத் தொடங்கியிருந்தன. அவற்றில் 117 வரை 1975 ம் ஆண்டுக்கும் 1980 ம் ஆண்டுக்குமிடையே

	1962	1965	1970	1972	1974	1976	1980	1981	1982	1983	1984	1985
1. மொத்த இலாபம்	1.1	5.0	9.6	18.0	45.0	65.1	276.6	210.7	212.6	319.7	236.7	247.4
2. வரி ஆறவிட்டுக்கு முன் இலாபம்	1.1	3.6	6.8	14.6	40.2	44.2	190.4	149.7	117.2	133.8	125.8	119.2
3. வரி ஆறவிட்டுக்குப்பின் இலாபம்	0.5	1.4	3.3	7.4	22.9	14.2	87.4	73.7	60.0	64.3	70.4	67.0
4. சொத்துக்கள்-நடைமுறை	179.4	376.9	822.5	1753.1	2372.6	2744.0	9135.4	11615.8	11898.6	15659.8	16535.5	19395.2
5. சொத்துக்கள்-நிதியான்	1.4	2.9	10.1	16.9	30.1	49.8	68.2	78.9	97.9	129.8	153.4	178.0

திறக்கப்பட்டவையாகும். 1978ம் ஆண்டில் சகல கிளைகளிலும் முப்பத்தெட்டுச் சதவிகிதம் கிராமத்துறையிலிருந்தன. அடுத்தடுத்த வருடங்களில் வங்கிக் கிளைகள் விரிவடைந்ததன் காரணமாக, 1979 ம் ஆண்டிலும் 1980 ம் ஆண்டிலும் திறக்கப்பட்ட கிளைகளில் முறையே 72 சதவிகிதமும் 83 சதவிகிதமும் கிராமப் பகுதிகளிலிருந்தன.

சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் வங்கிக்கிளைகளில் மூன்றில் இரு பங்கு கிராமப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவையாயிருந்தன. பதுளையில் 71 சதவிகிதமும் அனூராதபுரத்தில் 61 சதவிகிதமும் கிராமப் பகுதிகளிலிருந்தன.

இந்த 25 வருடகாலத்தில் வங்கியின் விரிவாக்கத்திலுள்ள ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காரணி, திறக்கப்பட்ட வங்கிக் கிளைகளில் பெரும்பாலானவை வெகு தூரத்தில் வங்கித்தொழில் சேவை இல்லாத இடங்களில் அமைக்கப்பட்டதாகும். வங்கியில் பணம் போடும் பழக்கத்தைப் பரப்பி, கிராமப்பகுதிகளில் நாணயத்தின் இயல்பை அறிமுகப்படுத்தும் கொள்கைக்கு ஏற்பவே இப்படிச் செய்யப்பட்டது.

வங்கியின் வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் அளவிடப் பல காட்டிகள் உள்ளன. ஆனால், பொதுமக்களுக்கு மிகத் தெளிவாகத் தெரியக் கூடியதென்னவென்றால், ஆண்டுக்காண்டு வியாபாரம் வளர வளர வங்கி அதன் கிளைகளை விரிவாக்கி வந்ததும், மிக விசாலமான அலுவலகங்களை வங்கி தொடர்ந்து பெற்று வந்ததுமாகும். 1965 ம் ஆண்டளவில் வங்கியின் தலைமையகத்தை யூனியன் பிளேஸிலிருந்து சேர் சிற்றம்பலம் கார்டினர் மாவத்தையில் உள்ள புதிய ஜி. சி. எஸ். யூ. கட்டடத்துக்கு மாற்றும் அவசியம் எழுந்தது. இதன் பின்னர், வங்கியின் பிற பணிகளுக்குரிய ஆதார சக்தியில் பெரும்பகுதியை வழங்கிவந்த வெளிநாட்டுக் கிளை பிறிஸ்டல்

வீதியிலுள்ள மிக விசாலமான வளவுக்கு மாற்றப்பட்டது. இதற்கிடையில், வங்கியின் தலைமையகத்தை அமைப்பதற்கு ஒரு கட்டடத்தைக் கட்டுவதற்கான காணித் துண்டொன்றைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கத்துடன் நடத்தப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகள் 1966 ம் ஆண்டில் வெற்றிபெற்றன. அதன் பயனாக, தலைமையகம் தற்போது அமைந்துள்ள காணி வங்கிக்கு வழங்கப்பட்டது; எனினும், இக்கட்டடம் கட்டி முடிந்து, தலைமையகம் அங்கு அமைவதற்குக் கிட்டத்தட்ட பத்து வருடங்கள் பிடித்தன.

வங்கியின் நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து விரிவடைந்து வந்ததன் விளைவாக, இட வசதிக்கான தேவை அதிகரித்ததுமட்டுமன்றி, புதிய, நவீன கிளையலுவலகங்களைக் கட்டுவதன் மூலம் வங்கியின் பெளதிக விம்பத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டிய அவசியமும் அதிகரித்தது. 1972 ம் ஆண்டு முடிவில் வங்கி வெலிமடை, அம்பாந்தோட்டை, பலாங்கொடை, கல்முனை, வவுனியா, மாஹோ போன்ற இடங்களில் அதன் சொந்த அலுவலகங்களில் 13 ஐக் கட்டிவிட்டது. வியாபார அலுவல்கள் நடைபெறுவதற்கும் வாடிக்கையாளர்களின் தேவைகள் கவனிக்கப்படுவதற்கும் வசதியளிக்கும் நவீன, போதிய தளவாடங்கள் அமைந்த நல்ல கிளைக் கட்டடங்களையும் ஊழியர்களுக்கு மிக மகிழ்ச்சியாக வேலை செய்வதற்கான சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்துவதன் முக்கியத்துவம் நன்குணரப்பட்டதுடன், கிளையலுவலகங்களை அமைப்பதற்காக மேலும் சுமார் 100 கட்டடங்கள் பல ஆண்டுகளில் கட்டப்பட்டன. இன்று கிளையலுவலகங்களில் சுமார் மூன்றிலொரு பங்கு வங்கியின் சொந்தக் கட்டடங்களில் அமைந்துள்ளன. வளர்ச்சியினதும் விரிவாக்கத்தினதும் இந்த அம்சத்தை வங்கியின் நிலையான சொத்துக்களின் பெறுமதியில் ஏற்பட்டுள்ள துரிதமான அதிகரிப்பில் அதாவது அளவில்

சிறப்பாகக் காணலாம். இந்த நிலையான சொத்துக்களில் பெரும்பகுதி வளவுகளை. 1962ம் ஆண்டில் 14 இலட்சம் ரூபாவாகவும் 1965ம் ஆண்டில் 29 இலட்சம் ரூபாவாக மட்டுமே இருந்த நிலையான சொத்துக்களின் பெறுமதி 1970ம் ஆண்டில் 1 கோடி 1 இலட்சம் ரூபாவுக்கும் 1972ம் ஆண்டில் 3 கோடி 1 இலட்சம் ரூபாவுக்கும் அதிகரித்தது. 1982ம் ஆண்டளவில் நிலையான சொத்துக்களின் பெறுமதி மும்மடங்குக்குமேல் அதிகரித்து, 9 கோடி 79 இலட்சம் ரூபாவையும் 1985ம் ஆண்டளவில் 17 கோடி 90 இலட்சம் ரூபாவையும் எட்டிவிட்டது.

இந்த அலுவலகங்களுக்கு இடமளிப்பதற்காகக் கிளைகளினதும் கட்டடங்களினதும் அதிகரித்து வரும் தொகை, வங்கிக்குத் திடமாக வளர்ந்து வரும் ஒரு சொத்தை வழங்கியது; வங்கியின் முதல் 25 வருடங்களில் அது அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தை அது தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆனால், வங்கியின் வளர்ந்து வரும் ஊழியர்படையில் இன்னுமொரு பயனுள்ள காட்டி தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த அலுவலகங்களில் பணியாற்றும் இவர்களே இந்த இரண்டரை தசாப்த காலத்தில் நாட்டின் மீது வங்கி பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்குப் பொறுப்பாயிருந்தவர்கள். 1961ம் ஆண்டில் 149 ஊழியர்கள் மட்டுமே இருந்தனர். ஆனால், இவ்ஊழியர்படை 1965ம் ஆண்டில் 1,347 க்கும், 1975ம் ஆண்டளவில் 3,845 க்கும் வளர்ந்து விட்டது. 1985ம் ஆண்டளவில் ஊழியர்களின் மொத்தத் தொகை 10,041 ஆக இருந்தது. இங்கே மீண்டும் இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் வங்கியின் வளர்ச்சியை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஆனால், 1978ம் ஆண்டளவிலிருந்து ஊழியர்களின் தொகையில் அசாதாரண வளர்ச்சி விகிதம் காணப்படுகிறது இதற்கு நாட்டில் மோசமாகிவரும் பாதுகாப்பு நிலைமையே காரணம்.

எளிய நாணய அடிப்படையில் கூறுவதாயின், 1962ம் ஆண்டில் 31 இலட்சம் ரூபாவாக இருந்த மொத்தச் செலவுகள் 1972ம் ஆண்டில் 6 கோடி 36 இலட்சம் ரூபாவாகவும், 1982ம் ஆண்டில் 110 கோடி 16 இலட்சம் ரூபாவாகவும், அதிகரித்தன; இதேவேளை, 1962ம் ஆண்டில் 11 இலட்சம் ரூபாவாக இருந்த மொத்த இலாபங்கள் 1972ம் ஆண்டில் 1 கோடி 80 இலட்சம் ரூபாவுக்கும், 1982ம் ஆண்டில் 21 கோடி 26 இலட்சம் ரூபாவுக்கும் அதிகரித்தன. 1985ம் ஆண்டில் வங்கியின் மொத்த இலாபம் 24 கோடி 74 இலட்சம் ரூபா; மொத்தச் சம்பாத்தியம் 209 கோடி 85 இலட்சம் ரூபா; மொத்தச் செலவுகள் 185 கோடி 11 இலட்சம் ரூபா.

குறிப்பாக, ஆரம்பத்தில் மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தைப்பற்றிச் சிந்தித்தவர்கள் முதலில் எழுப்பிய பிரச்சினையை, பின்னர் 1965ம் ஆண்டில் ஆணைக்குழுவால் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினையை, அதற்குப்பின், வங்கி அதன் அடிப்படை நோக்கங்களிலிருந்து வழுவிக் கொண்டிருக்கிறதென்று சுட்டிக்காட்டியவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினையை ஒருவர் கவனிக்குமிடத்து, ஒரு வங்கியின் வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க பதிவேடுகள் இருக்கின்றன. இரு அரச வங்கிகளும், அவற்றின் வருடாந்த ஐந்தொகைகள் பிரதிபலிக்கும் இலாபநிலையால் சர்வதேச வட்டாரங்களில் தீர்மானிக்கப்படும் நிச்சயமற்ற நிலையை எதிர்நோக்கும்போது, அவற்றினால், வங்கித் தொழிலையும் கடன் வழங்கலையும் உத்வேகத்துடன் நடத்த வேண்டுமென்ற அரசாங்க, பொதுக் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்ற முடியுமா?

“பதினான்காவது மாடியிலிருந்து களத்து மேட்டுக்கு” என்னும் தலைப்புள்ள குறிப்பொன்றில் மக்கள் வங்கியின் தலைவர்கலாநிதி எஸ். ரி. ஜி. பெர்னாண்டோ (மக்கள் வங்கியின் தலை

வராகக் கடமைகளை ஏற்குமுன் அவர் மத்திய வங்கியிலுள்ள பொருளாதார ஆராய்ச்சிப் பகுதியின் பணிப்பாளராயிருந்தார்) கூறுகிறார்: “பலவந்த” கடனளிப்பு கிராம வங்கியாளருக்கும் கிராம வாடிக்கையாளருக்குமிடையேயும், கடன் வாங்குபவருக்கும் கடன் கொடுப்பவருக்குமிடையேயும் வளர்க்கப்பட வேண்டிய உறவுகளைப் பாதிக்கலாம். அவர் இந்த விஷயங்களையும் வலியுறுத்துகிறார்:

தற்போதைய அரசாங்கம் 1977ம் ஆண்டில் அதிகாரத்துக்கு வந்தபொழுது, கடன் பெறத் தகுதியுடைய பற்றிய அளவுகோல் தளர்த்தப்பட்டு, கடன்கள் தாராளமாக வழங்கப்பட்டன. விவசாய சமூகத்தையும் விவசாயம் செய்யாத சமூகத்தையும் சேர்ந்த சில பிரிவினர் தளர்த்தப்பட்ட அளவுகோலைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, கிராம மட்ட ஸ்தாபனங்களின் (பெரும்பாலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்) உள்ளதரவுடன் இந்தக்கடன் வசதிகளைத் துஷ்பிரயோகஞ்செய்ததன் விளைவாக, 42 கோடி ரூபா வரை கடன் வழங்கப்பட்டது. 1977-78 பெரும் போகத்தில் மட்டும் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறிய விகிதம் ஏறக்குறைய 80 சதவிகிதமாயிருந்தது.

1978 சிறு போகத்துக்கு முன்பு வழங்கப்பட்டகடன்களில், 1978 செப்டம்பர் 30ந் திகதியன்று உள்ளவாறு, 60 கோடி 24 இலட்சம் ரூபா திருப்பிக் கொடுபடாதிருந்தது. அதேவேளை, 1981 ஜூன் 30ந் திகதியளவில், இக்கடன் தொகையில் 4 கோடி 18 இலட்சம் ரூபாவை அதாவது 7 சதவிகிதத்தை வசூலிப்பதில் வங்கி வெற்றிபெற்று விட்டது.

இரு அரசவங்கிகளும் தங்களுக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கிப்பணங்களை மீளப் பெறுவதில் எதிர்நோக்கும் மிகக் கஷ்ட சாத்தியமான வேலையைத் தரவுகள்

காட்டுகின்றனவென்று கூறும் கலாநிதி பெர்னாண்டோ கேட்கிறார்.

தங்களுடைய கடன் பாக்கிகளை வசூலிப்பதற்காகக் கிராமப் புறங்களில் உள்ள படுகடனாளிகளைத் தேடியலைய வெளிக்களை உத்தியோகத்தர்கள் பட்டாள மொன்றை வைத்திருப்பது வங்கிகளுக்குக் கட்டுபடியாகுமா? கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் கடமையும் பொறுப்பும் விவசாயிகள் மீது சுமத்தப்பட வேண்டாமா? வேண்டுமென்றே கடனைக் கட்டத் தவறியவர்கள் அரசியல் அல்லது பிற ஆதரவில் பாதுகாப்புத் தேடினால், அவர்கள் மீது எவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும்?

இக்கேள்விகள் எழுப்பப்படும்போது பதில் கிடைப்பதேயில்லை; கீழ்க்கண்டபடி கருத்துத் தெரிவிப்பதுடன், “கடன் பாக்கிகளை வசூலிப்பது கடன் கொடுத்த வங்கியின் பொறுப்பு.” வங்கி கடனிறுக்கக் கூடிய விவசாயிகளைப் பார்த்தே கடன் வழங்க வேண்டும் - என அக்கேள்விகள் சுழல்கின்றன.

தர்க்கத்தின் பொல்லாத சக்கரம் - கடன் கொடுக்க, என்ன நெருக்குதல்களின் கீழ் யார் யாரைத் தூண்டினார்கள் என்று அவர் கூறுகிறார்.

பிரதிபலன் தரக்கூடிய விவசாயத் திட்டங்களையும் கடன் பெறத் தகுதியுள்ள கடனாளிகளையும் பார்த்து ஒரு வர்த்தக வங்கி கடன் கொடுத்தால், இலாபம் ஈட்டுவதில் மிதமிஞ்சிய சிரத்தை காட்டும் குறுகிய கண்ணோட்டத்துடன் நடந்து கொள்வதாகவும், அபிவிருத்தி முயற்சியில் ஒரு தன்னாக்கியாக இருக்கும் சட்ட நியதிப்படியான பங்களிப்பைப் புறக்கணிப்பதாகவும் வங்கிமீது குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது”

வங்கிக்கடன்கள் அரசியல் அன்பளிப்புகள் அல்ல. முற்பணங்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பது ஓர் ஒப்பந்தப்படியான கடமை என்ற உண்மை கடன் வாங்குபவருக்கு உணர்த்தப்பட்டால் மட்டுமே

இலங்கையில் வங்கியில் பணம் போடும் பழக்கத்தைப் பரப்புவதற்கும், நிறுவன முறையில் கடன் கொடுப்பதிலும் கடன் வாங்குவதிலும் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் சரியான சூழ்நிலையை வளர்க்க முடியுமென்று அவர் இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார்.

வங்கி மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்த பலவந்த கடனளிப்பிலுள்ள வலுக்கொடுக்கும் குறைபாடுகளிருந்த போதிலும், வங்கியின் ஆரம்ப வருடங்களில், கிராமப் பொருளாதாரத்தை உருமாற்றுவதற்கும், பாமர மக்க

ளின் மறுவாழ்வுக்கும் அது ஒரு கருவியாகப் பயன்படவேண்டுமென்று போடப்பட்ட “பெருந்திட்டம்” சிறிதளவுக்குச் சீர்துடன், வர்த்தக வங்கித் தொழில் துரிதமாக விரிவடைந்த போது, வங்கி அதன் உண்மையான நோக்கங்களைப் புறக்கணக்கும் அபாயம் ஏற்பட்ட போதிலும், மக்கள் வங்கி அதன் முதல் 25 வருடங்களில் நிறைவேற்றியுள்ள பணிகளைக் குறித்துப் பெருமிதமடையலாம். இதற்கு 1985 ஆண்டுக்கான இலாப, நஷ்டக்கணக்குகள் சார்பாக விளங்குகின்றன:

இலாப, நஷ்டம் பற்றிய சுருக்கிய கூற்று-காலம் 1985 ஜனவரி 1 லிருந்து - டிசம்பர் 31 வரை-இலங்கை ரூபா ('000)	
கணக்காய்வுக்கு முன்பு	
மொத்தச் சம்பாத்தியம்	20,98,495
மொத்தச் செலவுகள்	18,51,061
மொத்த இலாபம்	2,47,434
வரிக்கு முன் இலாபம்	1,19,244
வரிக்குப்பின் இலாபம்	67,044
பிரிக்கப்படா இலாபம்	67,044
வழங்கப்பட்டது	
பங்கு இலாபம் 15 சதவிகிதம்	7,500
ஒதுக்கீடுகளும் மற்றும் நிதிகளும்	59,544
	67,044
1985 இலங்கை ரூபா ('000)	
நடப்புச் சொத்துக்கள்	
ரொக்கமும் குறுங்கால நிதிகளும்	35,46,176
வர்த்தக உண்டியல்கள்	13,85,862
வாடிக்கையாளருக்கு முற்பணங்களும் மற்றும் கணக்குகளும்	1,34,51,984
அரச பிணைப்பத்திரங்கள்	5,64,722
மத்திய வங்கி பிணைப்பத்திரங்கள்	4,46,505
முதலீடுகள்	1,93,95,249
நிலையான சொத்துக்கள்	2,04,853
கட்டட வளவுகளும் தளவாடங்களும்	1,79,042
ஒப்பந்தங்கள் சம்பந்தமாக வாடிக்கையாளரின் பொறுப்புகள்	1,23,43,995
	3,21,23,139
பொறுப்புகள்	
நடப்புவைப்புகளும் மற்றும் கணக்குகளும்	1,93,56,869
இறுதிப் பங்கு இலாபத் தொகை	7,500
மூலதன ஒதுக்கீடுகள்	
பங்கு மூலதனம்	49,998
விசேஷ, பொது, மற்றும் ஒதுக்கீடுகள்	3,64,777
	4,14,775
வாடிக்கையாளர்களின் சார்பாக ஒப்பந்தங்கள்	1,21,23,139
	3,21,23,139

மக்கள் வங்கியும் கூட்டுறவுத் துறையும்

இக்கட்டுரை மக்கள் வங்கிக்கும் கூட்டுறவுத் துறைக்கும் இடையிலான உறவை மீள்பார்வை செய்து, மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தைச் சென்ற 25 ஆண்டுகளில் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றியுள்ளது என்பதை ஆராய்வதாகும்.

கூட்டுறவு அமைப்பாக உருவான வங்கி

'கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கியின் சொத்துக்களையும் பொறுப்புக்களையும்' கையேற்று மக்கள் வங்கி 1961 யூலை முதல் திகதி அலுவல்களைத் தொடங்கியது. இவ்வங்கியைத் தாபித்த அதே சட்டம் (1961 இன் 29 ம் இல.) கூட்டுறவு வங்கியை ஒழித்து, 'வரையறுத்த இலங்கை கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கியின் சொத்துக்களும் பொறுப்புகளும் இவ்வங்கியின் சொத்துக்களாகவும் பொறுப்புகளாகவும் இருக்கும்' என்று கூறியது.

இவ்வங்கி தாபிக்கப்பட்ட காலத்தில், கூட்டுறவு வங்கி அமைப்பில் 1949 ல் தாபிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கியும் நான்கு மகாண வங்கிகளும் (கொழும்பு, கண்டி, காலி, ஊவா) பதினொரு மாவட்ட வங்கிகளும் (யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மட்டக்களப்பு, கல்லோயா, திருக்கோணமலை, குருகைல், சிலாபம், அநுராதபுரம், பொலன்னறுவை, இரத்தினபுரி, கேகாலை) அங்கம் வகித்தன. இவற்றில் 9394 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அங்கம் வகித்தன. இவற்றுக்கு செலுத்திய மூலதனம், பணவைப்புக்கள், சேர்ந்த இலாபம் ஆகிய வகைகளில் 45 இலட்சம் ரூபா இருந்தது. 1947 ன் 39 ம் இல. கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி (நியுதவி) சட்டம், அரசாங்கத்தால் வட்டியில்லாக் கடனாக வங்கிக்கு 20 இலட்சம் ரூபா வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தது. அவசியமானபோது

மேலும் கடன்கள் வழங்கவும் சட்டம் ஏற்பாடு செய்தது. 1953 ல் இரண்டாம் முறையாக 40 இலட்சம் ரூபா கடன் வழங்கப்பட்டது. 1958 அளவில் வங்கி அரசாங்கத்திற்குத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியிருந்த தொகை 20 இலட்சம் ரூபாவாகும். கூட்டுறவு வங்கி முறையை மீளமைப்புச் செய்வது அவசியமென கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளர் தம் ஆண்டறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்: 'அவர் பின்வருமாறு கூறியிருந்தார்:

"நல்ல பாதைகளும் தொலைத் தொடர்பு வசதிகளும் இருப்பதனால் எமது தீவின் பல பகுதிகளும் நெருங்கிய தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றன. இதனை நாம் பயன்படுத்தினால் கூட்டுறவு நிதித்துறையில் நாம் சிறந்த பெறுபேறுகளை அடையலாம் என்பது சில காலமாக எமது கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆராய்ந்து வருபவர்கள் கொண்டுள்ள கருத்தாகும். எனவே கூட்டுறவு அபிவிருத்திக்குப் பொறுப்பான அமைச்சு, நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் சேர்ந்து கொள்ளக் கூடியதான முழு நாட்டுக்கு முரிய கூட்டுறவு வங்கி ஒன்றை அமைப்பது பற்றி ஆராய்ந்து வருகிறது. இதன் மூலம் அவை இப்பொழுதை விட மிகக்குறைந்த வட்டிக்கு கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த வங்கி அவசியமான இடங்களில் - விசேடமாகக் கிராமப்புறங்களில் கிளைகளை அமைக்கும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இலகுவாகக் கடன்களைப் பெற முடியும். அரசு இவ்வங்கியின் பங்கு மூலதனத்தில் பங்குபற்றி தொகுதிக் கடன்களுக்கு உத்தரவாத

ஒல்கொட்குணசேகரா

(முன்னைய கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளர், கூட்டுறவு முகாமைச் சேவையலையத் தலைவர், ஐ.நா. உணவு, விவசாய அமைப்பின் கூட்டுறவு முகாமை உதவித் தலைவர்)

மளிக்கும். இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் பல்வேறு திணைக்களங்கள், மாகாண அல்லது மாவட்ட வங்கிகளுக்கு அளிக்கும் நிதிகளை இவ்வுத்தேச வங்கியினூடாக நெறிப்படுத்தலாம். அத்தகைய தொருவங்கி, சுவீட்சர்லாந்தின் ரெயிபேஸன் சங்கங்களுக்கென அமைக்கப்பட்டுள்ள மத்திய வங்கியை ஒத்திருக்கும். உள்ளூரில் இதுபற்றிய அறிவைப் பரப்புவதற்கு ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு ஆலோசனை மன்றத்தை அமைக்கலாம்."

அதே ஆண்டறிக்கையில் வங்கி பின்வருமாறு புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டது.

"தற்போதைய மாகாண, மாவட்ட வங்கிகள் விரும்பினால் அவையும் உத்தேச வங்கியின் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்து கொள்ளலாம். அத்தகைய வங்கியொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டால் அதன் வளர்ச்சிக்கு அரசாங்கம் எல்லா ஊக்கப்பாட்டும் அளிக்க வேண்டும். கரீந்தாடு முழுவதையும் அளாவிய ஒரு வங்கிதான் கூட்டுறவு அபிவிருத்திக்கான ஒரு சீரான கொள்கை ஒன்றைப் பின்பற்றவும் பொதுமக்களிடமிருந்தும் அரசாங்கத்திடமிருந்தும் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்குக் மிகிடைக்கும் நிதிகளை மிகச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தவும் வங்கி முறையையும் கடன் வழங்குதலையும் பயனுள்ள வகையில் கிராமப்புறந்

களுக்கு எடுத்துச் செல்லவும் முடியும். இவ்வாறு ஒரு முனைப்படுத்திய முறை ஒன்றினால் ஏற்படத்தக்க அனுசூலம் அது இலவாக ஒரு சீரான அமைப்புக்கு உட்படும் என்பதும் இயக்கத்திற்கான நிதி உதவியைத் துரிதப்படுத்தும் என்பதுமாகும். நாடு முழுவதும் எந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தினதும் பயனை ஒரே அளவிலும் விரைவாகவும் பெற்றுக் கொள்ளவும் முடியும்”

1957 ம் ஆண்டின் ஆண்டறிக்கையில் ஆணையாளர், கூட்டுறவு அபிவிருத்திக்கு உதவுவதற்காக “கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கி” எனப்படும் வங்கி ஒன்றை அமைக்க அமைச்சு தீர்மானித்திருப்பதாகச் சருக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இது பாராளுமன்றச் சட்டமொன்றினால் தாபிக்கப்படும் எனவும் இதற்கு ஏற்கனவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கிக்குப் பதிலாக வலுவள்ள செயல் திறமைமிக்க ஒரு வங்கி அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி மத்திய வங்கி ஆளுனர் சேர் ஆர்தர் ரணசிங்கா, உணவு, விவசாய அமைச்சர் திரு. பிலிப் குணவர்தனவுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் வலியுறுத்தியிருந்தார்.

“இப்பொழுது அமைக்கப்படும் வகையில் கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கி பொது மக்களுக்கு அல்லது கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு அவ்வளவு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று தோன்றவில்லை. ஆதலால், இவ்வங்கி, கிராம மக்களிடமிருந்து வைப்புப்பணத்தை ஈர்க்கக் கூடியதும், அவர்களின் கடன் தேவைகளை நிறைவேற்றத் தக்கதுமான வலுவள்ள ஒரு நிறுவனமாக மீளமைப்புச் செய்யப்படுவதை விரும்புகிறேன்.”

உணவு, விவசாய அமைச்சினால் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியொன்று அமைப்பது பற்றி தெரிவிக்கப்பட்ட யோசனை நிதியமைச்சரது அங்கீகாரத்தைப் பெற்றதோடு 1957 அக்டோபர் 28 ல் நடைபெற்ற அமைச்சரவைக் கூட்டத்தின் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றிருந்தது. இதற்கான சட்டமூலம் ஒன்றை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதற்குத் தயாரிக்கவும் அமைச்சரவை தீர்மானித்திருந்தது.

இவ்வாலோசனையை அமைச்சரவை ஏற்றுக் கொண்டு, சட்டமூலம் தயாரிக்கப்பட்டு 1959 ல் அமைச்சரவைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் வரையான இடைக்காலத்தில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று, சட்டமூலம் பல்வேறு எதிர்ப்புகளை முன்னோக்க வேண்டியிருந்தது. உணவு, விவசாய அமைச்சர் கையொப்பமிட்டு அமைச்சு வெளியிட்ட ஒரு பிரகரத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருந்தது.

“நெற்காணிச் சட்டத்துக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவர்களே இச்சட்டமூலத்துக்கும் கண்டனம் தெரிவித்துள்ளனர். இது தற்செயலாக நிகழ்ந்ததல்ல. மிக நீண்டகாலமாக கிராமிய கமக்காரர்களை அடக்கி அடிமைப்படுத்திவந்த அரைகுறை மானிய முறையை ஒழித்துக் கட்டுவதையே நெற்காணிச் சட்டம் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இவங்கைக் கிராமங்களில் இன்றும் நிலவிவரும் அரைகுறை மானியமுறை கடன் முறையை ஒழித்து, கிராமக்கடைக்காரர்களாகும் வட்டிக்காரர்களாகும் பிடியிலிருந்து விவசாயிகளை விடுவிப்பதையே புதிய கூட்டுறவு வங்கிச் சட்டமூலம் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது”

இதையடுத்த காலக் கட்டம் அதிர்ச்சிமிக்கதாக இருந்தது.

1961 ல் புதிய சட்டமூலம் பாராளுமன்றத்திற் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போது அதன் சுருக்கத் தலைப்பு “கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கிச் சட்டம்” என்பதிலிருந்து “மக்கள் வங்கிச் சட்டம்” என மாற்றப்பட்டிருந்தது. இதுவே மக்கள் வங்கிக்கும் கூட்டுறவுத் துறைக்கு மிடையிலிருந்த உரவில் ஏற்பட்ட முதலாவது உருமாற்றமாகும்.

எவ்வாறாயினும், வங்கியின் நோக்கம் மாறு திருந்தது. அதாவது, “கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதியுதவியும் பிற உதவிகளும் வழங்குவதன் மூலம் இலங்கையின் கூட்டுறவு இயக்கத்தையும் கிராம வங்கித் தொழிலையும் விவசாயக்கடனையும் அபிவிருத்தி செய்தல்.” மூல வரைவுச் சட்டமூலத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட ஒரே விடயம், நெற்காணிச் சட்டத்தின்கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்ட பயிர்ச்செய்கைக் குழுக்களைச் சேர்த்துக் கொண்டமையாகும்.

பணிப்பாளர் சபையில் பிரதிநிதித்துவமும் கட்டுப்பாடும்

உண்மையான பிரச்சினை வங்கியின் நோக்கங்களோ அல்லது அதன் விரிவான அதிகாரங்களும் பணிகளுமோ அல்ல. பணிப்பாளர் சபையின் உறுப்பினர் பற்றியதும் அதன் மூலம் வங்கியைக் கட்டுப்படுத்துவது பற்றியதுமாகும். கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கிச் சட்டமூலத்தின் பிரகாரம், பணிப்பாளர் சபை, பின்வரும் பணிப்பாளர்களைக் கொண்டு அமைதல் வேண்டும்.

(அ) கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளர் - பதவி வழிப் பணிப்பாளர்;

(ஆ) அமைச்சர் நியமிக்கும் மூன்று பணிப்பாளர்கள்;

(இ) கூட்டுறவு அபிவிருத்தி உதவி ஆணையாளர்களுக்கு

ஒப்படைக்கப்பட்ட பிரதேசங்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட தேர்தல் தொகுதி ஒன்றினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஐந்து பேரிலிருந்து அமைச்சர் நியமிக்கும் இரு பணிப்பாளர்கள். அப் பிரதேசங்களில் கூட்டுறவு வங்கியில் பங்குதாரர்களான கூட்டுறவுச் சங்கங்களிருப்பதுடன், அவற்றின் பிரதிநிதிகளது எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் இரண்டு பிரதிநிதிகள் இருக்கத்தக்கதாக அமைதலும் வேண்டும்.

மக்கள் வங்கிச் சட்டம், பணிப்பாளர்களின் எண்ணிக்கையைப் பின்வருமாறு எட்டாக அதிகரித்தது.

(அ) பதவிவழிப் பணிப்பாளராக கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளர்;

(ஆ) அமைச்சர் நியமிக்கும் இரு பணிப்பாளர்கள்;

(இ) கிராம அபிவிருத்திக்கு அப்போதைக்குப் பொறுப்பாக இருப்பதற்காக அமைச்சரால் நியமிக்கப்படும் பணிப்பாளர் ஒருவர்;

(ஈ) நிதி அமைச்சர் நியமிக்கும் பணிப்பாளர் ஒருவர்;

(உ) உப பிரிவு 2 ல் கண்டவாறு நியமிக்கப்படும் அல்லது தெரிவு செய்யப்படும் இரு பணிப்பாளர்கள்.

பணிப்பாளர்கள் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படுவதற்குக் கூட்டுறவுத் தலைமையிலிருந்து பலத்த எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பெரும்பான்மையாக அரசாங்கப் பணிப்பாளர்கள் நியமிக்கப்படுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறப்பட்டன; முதலாவதாக, பெரிய கடன்களை அங்கீகரிக்கும் பொறுப்புடைய சபையின் உறுப்பினர்கள், கடன்கோரி விண்ணப்பிக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதிப்படுத்துவோராவர். இரண்டாவதாக - இதுவே மிக முக்கியமானது - இது துரதிர்ஷ்டவசமானதாயினும் உண்மை நிலை இதுதான். இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் இன்றைய அபிவிருத்திக் கட்டத்தில், தேர்தல் முறைமூலம் பலவித அனுபவத்தையும், ஒரு பாரிய வங்கியின் சிக்கலான அலுவல்களை நடத்துவதற்கேற்ற திறமையும் கொண்டவர்களைப் போதியளவில் தேர்ந்தெடுப்பதென்பது இயலாத காரியமாகும். மக்கள் வங்கி பணிப்பாளர் சபை அங்கத்துவத்தில், மூல யோசனைப்படியன்றி சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டாலும், அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படும் பணிப்பாளர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இது, வங்கிக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத் தலைமைப் பீடத்துக்கும் இடையில் சிக்கலான பிரச்சினையாக இருந்தது. இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கம் பற்றி 1968 ல் அரசு ஆணைக்குழு முன்னிலையில் சாட்சியமளித்தவர்கள், (அதாவது மக்கள் வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏழு வருடங்களுக்குப்பின்) ஆணைக்குழுவினால் நான்கு வகையினராகப் பிரிக்கப்பட்டனர்:-

(அ) கூட்டுறவு சமஷ்டி வங்கியை மையமாகக் கொண்டு, சுதந்திரமான மாவட்ட வங்கிகளுடன் அப்பொழுதிருந்த நிலை தொடர்வதை விரும்பியவர்கள்.

(ஆ) மக்கள் வங்கியை ஒரு கூட்டுறவு வங்கியாக மட்டுமே இயங்கச் செய்ய விரும்பியவர்கள். அதில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மட்டுமே பங்குகளை உடையனவாக இருக்கும். அதன் கிளைகளுடாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மட்டுமே கடன்கள் வழங்கப்படும்;

(இ) மக்கள் வங்கி, கூட்டுறவுப் பிரிவாகவும் வர்த்தக வங்கிப் பிரிவாகவும் இரு பிரிவாக இயங்குவதை விரும்பியவர்கள்;

(ஈ) கூட்டுறவு, வர்த்தக வங்கித் தொழிலை ஒரே வங்கி நடாத்துவதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவிக்காதோர். இவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அச்சாணியாக மக்கள் வங்கி விளங்குவதையும் அங்கீகரிக்கத் தயாராக இருந்தனர். பங்குள்ளவைத்திருத்தல், பணிப்பாளர் சபை அங்கத்துவம் ஆகியவற்றில் மாற்றமும் மக்கள் வங்கி ஊழியருக்கு கூட்டுறவு முறையில் அறிவூட்டப்படவும் வேண்டுமென்றனர்.

ஆணைக்குழு நான்காம் வகையினரை ஆதரித்த அதே வேளையில், குறிப்பாகக் கூட்டுறவு வங்கி முறை இணைத்துக் கொள்ளப்படவிருந்தமையாலும் ஒரு கூட்டுறவு அபிவிருத்தி வங்கியைத் தாபிக்க அக்காலத்தில் அரசாங்கம் உத்தேசித்திருந்தமையாலும், அப்போதை விட அதிகமான பணிப்பாளர்களை அமர்த்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கிருந்த உரிமைப்பாத்தியதையும் ஆணைக்குழு ஏற்றுக் கொண்டது. ஆகையால் அது பின்வருவனவற்றை ஏற்றுக் கொண்டது:-

(அ) மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும்;

(ஆ) வங்கி உரித்துடைமையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அதிக பங்கிருத்தல் வேண்டும்; தற்போதை விடக் கூடுதலான கூட்டுறவுப் பணிப்பாளர்கள் பணிப்பாளர் சபையில் இருத்தல் வேண்டும்;

(இ) கூட்டுறவு இயக்கத்தைச் சார்ந்த பிற ஆளணியின

ரோடு பல்வேறு அறிவூட்டல் திட்டங்களில் வங்கி ஊழியர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்;

இம்மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டால், மக்கள் வங்கி பற்றிக் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்குள்ள ஐயப்பாடுகள் விரைவிலேயே மறைந்துவிடும்; மீதியாகவுள்ள கூட்டுறவு வங்கிகள் பின்னர் தாமாகவே இணைந்து கொள்ளும் என்று ஆணைக்குழு திட்ட வட்டமாக நம்பியது.

ஆணைக்குழுவின் திட்ட வட்டமான விதந்துரைகள் வருமாறு:-

(1) பங்குகளில் மூன்றில் இரண்டு பகுதிக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உரித்துடையனவாக ஆகும்வரை அரசாங்கத் திடம் பங்குகளைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அனுமதியளிக்கும் வகையில் சட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

(2) பங்குகளை வைத்துள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எட்டுப் பணிப்பாளர்களில் நால்வரைத் தெரிவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். ஏனைய நான்கு பணிப்பாளர்களுள் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளர் பதவிவழிப் பணிப்பாளராக இருத்தல் வேண்டும். மீதியுள்ள மூவரும் நிதி அமைச்சரினால் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும். அவர், குறிப்பாக விவசாய, உணவு, கிராம அபிவிருத்தி ஆகியவற்றுக்குப் பொறுப்பான தம் அமைச்சரவைச் சகாக்களைக் கலந்தாலோசிப்பார் என்று கொள்ளப்பட்டது. மேலும், மக்கள் வங்கிப் பணிப்பாளர் சபை ஒன்பது பேரைக் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். பங்குகளில் 2/3 பகுதிகளைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெற்றிருந்தால்

அவை இப்பணிப்பாளர்களில் அறுவரைத் தெரிவு செய்யும். நிதி அமைச்சர் மூவரைத் தெரிவு செய்வார்.

(3) வங்கிக்கும் இயக்கத்தின் பிற பகுதிகளுக்கு மிடையே நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்துமுகமாக மக்கள் வங்கிக்களை ஒவ்வொன்றிலும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். குறித்த கிளையின் பிரதிநிதிகளும் இக்குழுவில் இடம் பெறவேண்டும். இக்குழுகளை முகாமையாளர்களுடன் கிராமமான கலந்துரையாடல்களை நடாத்தும். ஆனால் கடன் விண்ணப்பங்களைப் புரிசீலனை செய்ய மாட்டாது. வங்கி ஊழியர்களுக்கான அறிவூட்டல் திட்டங்கள், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பொதுவான அறிவூட்டல் திட்டத்துடன் இணைந்ததாக ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.

(4) கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மகுடமாகவுள்ள மக்கள் வங்கி அதன் ஊழியர்களுக்கு அறிவூட்டும் பொறுப்பை மட்டுமன்றி கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பொதுவான அறிவூட்டல் திட்டத்திற்கும் ஆதரவளிக்க வேண்டும். அது, அதற்கு முன்னமைந்த கூட்டுறவு வங்கி ஒன்றாக இருந்தால், கூட்டுறவு நிதியத்துக்கும் இலங்கைக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனத்தின் அறிவூட்டல் நிதியங்களுக்கும் அதன் இலாபத்தில் 10 சதவீதத்தை உதவுவதற்குக் கடப்பாடுடையதாக இருந்திருக்கும். மக்கள் வங்கி, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடன் நடாத்தும் கொடுக்கல், வாங்கல்களிலிருந்து கிடைக்கும் இலாபத்தில் 10 சதவீதத்தை நடாத்தற் செலவாகக் கொள்வதற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அத்தொகையை கூட்டுறவு அறிவூட்டலுக்கு

ஆதரவாக இலங்கை கூட்டுறவு யூனியனுக்குச் செலுத்த வேண்டுமென்றும் நாம் சிபாரிசு செய்கிறோம்.

மக்கள் வங்கியின் தலைவர்திரு. ரி. பீ. பாணபொக்கெ, ஆணைக்குழுவின் ஓர் உறுப்பினராக இருந்தார் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும். கருத்து வேறுபாடு எதுவும் தெரிவிக்கப்படாமையால் அவரும் இச்சிபாரிசுகளை ஆதரித்தார் எனக் கொள்ளலாம்.

பணிப்பாளர் சபையில் கூட்டுறவு இயக்கப் பணிப்பாளர் அதிகமானோர் இருக்க வேண்டும் என்ற சிபார்சை நிதி அமைச்சர், முகாமையோ ஆதரிக்கவில்லை. மாறாக, 1970 ம் ஆண்டுகளில் கூட 'கூட்டுறவுப் பணிப்பாளர்களை' அகற்றுவதற்கு முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு, இதனை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் தடுக்க வேண்டியதாயிற்று. பின்னர் பணிப்பாளர் சபைக்குள் ஏற்பட்ட உட்பூசல் உக்கிர நிலையடைந்து, அதன் காரணமாக 1978 ன் 25 இல. மக்கள் வங்கி (சிறப்பு ஏற்பாடுகள்) சட்டம் ஆக்கப்பட்டது. இச்சட்டத்தால், மக்கள் வங்கிப் பணிப்பாளர் சபையின் உறுப்பினராகப் பதவி வகிக்கும் எவரும், இச்சட்டம் தொடங்கும் தினத்துக்கு முந்திய தினத்தில், "அத்தகையவர் அப்பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அல்லது பதவி வழியாகப் பதவி வகித்தாலும், பிரதான சட்டத்தில் உள்ள எதையும் பொருட்படுத்தாது இச்சட்டம் தொடங்கும் நாளன்று அவரது பதவி நிலை ஒழியும்."

1978 ஜூலை 3 ம் திகதி சான்றுபடுத்தப்பட்ட இச்சட்டமானது அரசுக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு மிடையிலான குழப்பமிக்க "விவாகத்தின்" உச்சக்கட்டமாகும். தீர்ப்பு, பலம்வாய்ந்த பங்காளியான

அரசுக்குச் சார்பானது. திருத்தச் சட்டத்தின் 3 ம் பிரிவின்படி பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினர் அனைவரும் அமைச்சரால் நியமிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. பங்கு மூலதனத்தில் 50 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டது கூட்டுறவுத்துறைக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தும், கூட்டுறவுப் பங்குதாரர்களின் பிரதிநிதியாக ஒருவர் கூட நியமிக்கப்படவில்லை. வங்கி தொடங்கப்பட்டதிலிருந்துபதவி வழிப் பணிப்பாளராக இடம் பெற்று வந்த கூட்டுறவு ஆணையாளர் கூட நியமிக்கப்படவில்லை. பணிப்பாளர் சபையைப் பொறுத்தவரை, அமைச்சரது அதிகாரங்களை, ஏனைய கூட்டுத் தாபனங்களிற் போலவே இருக்கத்தக்கதாக ஆக்குவதற்கு அவசியமான திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

இப்புதிய நிலைமை காரணமாக, கூட்டுறவுத்துறை அதற்கே உரிய வங்கி ஒன்றைத் தாழ்ப்பதற்குக் கோரிக்கை விடுத்தது. உணவு, கூட்டுறவு அமைச்சு, கூட்டுறவு வங்கி ஒன்றைத் தாழ்ப்பதற்குச் சமர்ப்பித்த யோசனை நிதி அமைச்சின் ஆதரவைப் பெறவில்லை. எவ்வாறாயினும் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்பட்டது. 1980 ன் 11 ம் இல. மக்கள் வங்கித் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் பணிப்பாளர் சபையின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை எட்டிவிருந்து பத்தாக அதிகரிக்கப்பட்டது. இவர்களில் இருவர் கூட்டுறவுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சரால் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தனர்.

அதிகாரமளிக்கப்பட்ட மூலதனத்தில் 50 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டது கூட்டுறவுத்துறைக்குச் சொந்தமானது' என்ற வாதம், ஒவ்வொன்றும் 50 ரூபா பெறுமதியான 140,000 பங்குகளைக் கொண்ட 70 இலட்சம் ரூபா மூலதனம், ஒவ்வொன்றும் 50 ரூபா பெறுமதியான இரண்டு கோடிப் பங்குகளைக் கொண்ட 10 கோடி ரூபா மூலதனமாக

அதிகரிக்கப்பட்டு, செல்லுபடியாகாததாகச் செய்யப்பட்டது. பெரும்பான்மையான பங்குகளைக் கொண்ட பங்குதாரர் என்ற நிலையிலிருந்து ஒரே நாளில் கூட்டுறவுத்துறை சிறு அளவு பங்குகளைக் கொண்ட ஒருதாபனமாக மாற்றப்பட்டது.

மக்கள் வங்கி கூட்டுறவுத் துறையின் பிரதம நிதியளிப்புத்தாபனம்

அமைப்பு ரீதியான தொடர்புகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டபோதிலும், மக்கள் வங்கி தொடர்ந்து கூட்டுறவுத்துறைக்கு நிதியளிக்கும் பிரதம தாபனமாக விளங்கிற்று. மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தின் 25 ம் பிரிவு, கூட்டுறவு அலுவல்களின் ஏகபோக உரிமையை மக்கள் வங்கிக்கு அளித்தது:

(அ) எந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கமும், கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளர் விலக்கு அளித்தாலன்றி, (மக்கள்) வங்கியல்லாத வேறு எவ்வங்கியிலும் அதன் நிதிகளை வைக்கவோ, நடைமுறை அல்லது வைப்புக் கணக்குகளை வைக்கவோ கூடாது; அத்துடன்.

(ஆ) எந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கமும், கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளரின் எழுத்து மூலமான அங்கிகாரமின்றி, (மக்கள்) வங்கியிடமல்லாது, வேறு எந்த வர்த்தக வங்கியிடமும் நடுத்தர அல்லது

நீள்தவணைக் கடன் பெறக் கூடாது.

இப்பிரிவு இன்றும் நீக்கப்படாவிடிலும், இப்பொழுது மக்கள் வங்கியின் ஏகபோக உரிமை பொதுவான நிலையில் மட்டும் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பிற அரசுவர்த்தக வங்கிகளுடனும் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுகின்றன. இது 1970 முதல் ஏற்பட்ட படிப் படியான ஒரு மாற்றமாகும். மக்கள் வங்கியின் ஆண்டறிக்கையிலும் இம்மாற்றம் பிரதிபலிக்கக் காணப்படுகிறது.

ஏழாவது ஆண்டறிக்கை (1968) வரை, கொடுகடன்கள் துறை வாரியாகப் படங்கள் மூலம் காண்பிக்கப்பட்டன. மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டதனால் கூட்டுறவுத் துறையே அதிக பயனடைகிறது என்பதைக் காட்டுவதற்காகவே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. கூட்டுறவுத் தலைமையைச் சமாதானப்படுத்துவதற்கு உண்மையான முயற்சி செய்யப்பட்டமையும் அறியத்தக்கதாக இருந்தது. உதாரணமாக, திரு. ரி. பி. பானபொக்கே தலைவராக இருந்த பொழுது வெளியிடப்பட்ட முதலாவது அறிக்கையான மூன்றாவது ஆண்டறிக்கை நிகரற்றது. ஏனெனில் வெளிடப்பட்ட அவ் வறிக்கை 'அன்பார்ந்த கூட்டுறவாளர்களே' என்று தொடங்குகிறது. பொருட்படுத்தப்பட வேண்டிய

துறைவாரியாக வழங்கப்பட்ட கடன்

	கூட்டுறவுத்துறை	தனியார் துறை
1961 - 1962	61%	39%
1961 - 1963	47%	53%
1961 - 1964	53%	47%
1961 - 1965	59%	41%
1961 - 1966	56%	44%
1961 - 1967	60%	40%
1961 - 1968	53%	47%

பங்குதாரர்களாக இருந்த கூட்டுறவாளர்களுக்காகவே இவ்வங்கி பிரதானமாகத் தாபிக்கப்பட்டதனால் வங்கி முகாமைக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கிருந்த பொறுப்பை நன்கு உணர்ந்திருந்தது.

எனினும், 1968ன்பின் வெளியிடப்பட்ட ஆண்டறிக்கைகளில் இவ்வேறுபாடு காணப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும் 1973ம் ஆண்டறிக்கையில் 43.92 கோடி ரூபாவாக கூட்டுறவுத் துறைக்கு அளிக்கப்பட்ட முற்பணம் அதிகரித்தமை பற்றிக் கூறப்பட்டிருந்தது. இது எல்லாத்துறைகளுக்கும் அளிக்கப்பட்ட கடன்களில் 40% மாகும். கிடைக்கத்தக்கதாகவுள்ள பதிவுச்சுவடிகளின்படி கொடுக்கப்பட்ட முற்பணத்தொகை 1984 அளவில் இருமடங்காக அதிகரித்தது. ஆனால் மொத்த முற்பணத்தொகையில் இது இது 7.2 சதவீதமேயாகும்.

1977ம் ஆண்டின்பின் ஏற்பட்ட புதிய சூழ்நிலையில் வங்கி துரிதமாக விரிவடைந்தமையால், மொத்த முற்பணத்தொகையில் கூட்டுறவுத் துறைக்கு அளிக்கப்பட்ட முற்பணத்தொகையின் சதவீதம் வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது என்று விவாதிக்கப்படலாம். 1978ல் செய்யப்பட்ட சட்ட ரீதியான மாற்றங்கள் வங்கி சம்பந்தமான தற்போதைய சிந்தனையைப் பிரதிபலித்தன. வங்கி அபிவிருத்தியில் பங்குபற்றுவதை வலியுறுத்தியது. அதற்கமைய வங்கியின் முற்பணக் கொடுப்பனவுகள் 1976ல் 220 கோடி ரூபாவாக விருந்து 1984ல் 1185 கோடியாக அதிகரித்தது. இது 400 சதவீதத்துக்கு மேலான அதிகரிப்பாகும். கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரை, மொத்த முற்பணக் கொடுப்பனவு 1976ல் 49.4 கோடி ரூபாவாக இருந்து, 1984ல் 85.06 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்தது. இது 27 சதவீத அதிகரிப்பாகும். 1977ல் கூட்டுறவுத் துறைக்கான

முற்பணத்தில் ஒரு திடீர் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டு 83.55 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்தது. இதற்குக் காரணம் 1977ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தல்களுக்குப் பின் கூட்டுறவுத் துறைக்கு கமத்தொழிலுக்காகத் தொகையான கடன் கொடுக்கப்பட்டமையாகும். அதன்பின்னர் 1977-1984 வரையான காலப்பிரிவில் 1.8 சதவீத அதிகரிப்பே ஏற்பட்டது.

அழுத்தத்திலும், அபிவிருத்தியில் ஒரு பங்காளியாக மக்கள் வங்கியின் பங்களிப்பிலும் ஏற்பட்ட மாற்றம் கமத்தொழில் போன்ற பாரம்பரியத் துறைகளுக்குக் கடன் வழங்குவதிலும் பிரதிபலிக்கக் காணப்பட்டது. 1978/79 முதல் 1985/86 வரையான காலப்பிரிவில் நெற்செய்கைக்கு அளிக்கப்பட்ட மொத்த முற்பணம் 38.7 கோடி ரூபாவாகும். இதில் 13.12 கோடி ரூபாமட்டுமே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வழங்கப்பட்டன. இது 33.9 சதவீதமேயாகும். வங்கி நேரடியாக குறிப்புாக மகாவலிப் பிரதேசத்துக்கு 66.1 சதவீதத்தை வழங்கியது. கமத்தொழிலுக்குக் கடன் வழங்குதல் தொடர்பாக மகாவலி அதிகார சபை கடைப்பிடித்த கொள்கையின் செல்வாக்கும் இந்நிலைக்கு ஒரு காரணமாகும். உப உணவுப் பயிர்களிலும் கூட்டுறவுத் துறையின் பங்கு வெறுமனே 31.6 சதவீதமாக இருந்தது. அளவீட்டைப் பொறுத்தவரை கூட்டுறவுத் துறையில் நெல்லுக்கும் உப உணவுப் பயிர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களில் முறையே 78.1 சதவீதமும், நேரடிக்கடன்களில் முறையே 73.9 சதவீதமும் 64.1 சதவீதமும் அறவிடப்பட்டது. 1984ல் மக்கள் வங்கி கொடுத்த கடன் தொகையில், கமத்தொழில் நோக்கங்களுக்காக வழங்கப்பட்ட கடன் 15.6 சதவீதம் மட்டுமாகும்.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரை அதன் நிதித்

தேவைகளுக்கு மக்கள் வங்கியில் தங்கியிருக்கும் நிலை அருகி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கூட்டுறவுத் துறையின் நிதித் தேவையில் 61 வீதத்தையே மக்கள் வங்கி நிறைவேற்றியது. இது 1977ல் 79.8 சதவீதமாக இருந்தது. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை 6.9 சதவீதத்திலிருந்து 17.2 சதவீதமாகவும் கூட்டுத் தாபனத்துறை உட்பட பிற மூலங்களிலிருந்து பெற்ற நிதி 13 சதவீதத்திலிருந்து 21.8 சதவீதமாகவும் அதிகரித்தது. அரசாங்கம் பிரதானமாக உணவு முத்திரைத் திட்டத்திற்காக நிதியளித்தது.

கிராமிய வங்கித்தொழில்

கிராமிய வங்கித் தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மக்கள் வங்கி அளித்துள்ள பங்கு முக்கியமானது. தொடக்கத்தில், கிராமிய வங்கித் திட்டம் வெற்றி பெறாமா என்பது பற்றி முகாமை யாளரிடையே பெரும் சந்தேகம் நிலவியது. கிராமிய வங்கித் திட்டம் பற்றிய கருத்துக்கும் மேம்பாட்டுக்குமுரிய பெருமை, வங்கியின் முதலாவது தலைவர் திரு. வி. சுபசிங்காவையே கூரும்.

வங்கியின் மூன்றுவது ஆண்டறிக்கையில் வர்ணிக்கப்பட்டிருப்பது போல, 'கிராமிய வங்கி என்பது, பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் வங்கித்தொழில் பகுதியாகும். அது உறுப்பினர்களிடமும் பிறரிடமுமிருந்தும் சேமிப்பு வைப்புப் பணங்களை ஏற்று, உள்ளூர் சேமிப்பைத் திரட்டுகிறது. 1964 செப்டெம்பர் 30ல் மொத்தம் 129,968 ரூபாவை சேமிப்பு வைப்புத் தொகையாகக் கொண்ட மூன்று கிராமிய வங்கிகள் இருந்தன. அதே திகதியில் இருந்தவாறு அவ்வங்கிகள், 11,75,000 ரூபாகடன் கொடுத்திருந்தன. வைப்புத் தொகைக்கும் கடன் தொகைக்குமிடையிலான வித்தியாசத் தொகைக்கு வங்கி ஏற்பாடு செய்திருந்தது. கிராமிய வங்கித் திட்டமானது, மக்கள்

வங்கியின், கூட்டுறவு இயக்கத் தின் மூலம் கிராமியக் கடன் வழங்கலுக்காக கிராமியச் சேமிப் பைத் திரட்டும் திட்டத்தின் ஒரு படியாகும்.

தொடக்கத்தில் மெதுவாகவே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. 1971 ல், ஒரு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் செயலாற்றுகையையும் உருப்படியாகும் தன்மையையும் பொறுத்துத் தெரிவு செய்யும் அடிப்படையிலேயே இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. 1970 ல் 90 கிராமிய வங்கிகளிருந்தன. அவ்வாண்டில்

முதல் தடவையாக வைப்புக்கள், முற்பணத் தொகைகளை மிஞ்சின.

பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க புனரமைப்புத் திட்டத்தின் முக்கிய தீர்மானங்களில் ஒன்று, ஒவ்வொரு பாரிய பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலும் ஒரு கிராமிய வங்கி அமைதல் வேண்டும் என்பதாகும். கூட்டுறவு இயக்கத்துடன் இனங்காட்டும் பொருட்டு பெயர் 'கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கி' என மாற்றப்பட்டது. புதிய திட்டத்தின் கீழ் ஒரு கிராமிய வங்கி, தலைமை அலுவலகத்தினூடாகவும் பலநோக்

க் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தெரிவு செய்யப்பட்ட கிளைகள் மூலமாகவும் இயங்க முடியும். 1976 ல் கிராமிய வங்கிகளின் எண்ணிக்கை 503 ஆகவும், 1984 ல் 888 ஆகவும் அதிகரித்தது. 1966 ல் 7 இலட்சம் ரூபாவாக இருந்த வைப்புப் பணத்தொகை 1976 ல் 11.63 கோடி ரூபாவாகவும், 1984 ல் 90.55 கோடி ரூபாவாகவும் அதிகரித்தது. 1985 ல் இத்தொகை 108.75 கோடி ரூபாவாக உயர்ந்தது. இம் முன்னேற்றப்படிக்கள் மக்கள் வங்கி ஊழியர்களாலும் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தாலும் நுணுக்கமாக மேற்பார்வை செய்யப்பட்டன.

கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிகள்-வைப்புக்களும் முற்பணங்களும்

வருடம்	வங்கிகள்	வைப்புக்கள் (ரூ. பத்துலட்சம்)	முற்பணங்கள் (ரூ. பத்துலட்சம்)	வைப்புக்களின் வீதமாக முற்பணங்கள்.
1965	8	0.5	1.2	240%
1966	13	0.7	1.7	242.0%
1967	27	1.4	2.6	185.7%
1968	44	3.3	4.7	142.4%
1969	68	6.2	7.1	114.5%
1970	90	16.9	9.1	53.8%
1971	111	17.9	9.3	52.0%
1972	242	23.3	15.2	65.2%
1973	341	45.2	38.9	86.1%
1974	403	62.7	67.4	107.5%
1975	447	74.2	87.3	117.7%
1976	503	116.3	101.8	87.7%
1977	544	175.5	110.9	63.2%
1978	558	222.1	125.1	56.2%
1979	586	271.0	129.3	47.7%
1980	641	334.7	176.8	52.8%
1981	746	434.0	271.6	62.6%
1982	804	541.5	329.3	60.8%
1983	843	718.0	391.6	54.5%
1984	888	905.5	508.2	56.1%
1965 - 1984	888	3,970.9	2,389.0	60.2%

ஆதாரம்: மக்கள்வங்கி, கூட்டுறவு கிராமியக்கடன் பிரிவு.

1970 முதல் (1974 ம் 75 ஆம் ஆண்டுகளைத் தவிர) கொடுக்கப்பட்ட முற்பணங்களைவிட வைப்புத்தொகை அதிகமாகவே இருந்தது. 1984 மொத்த வைப்புத் தொகையில், கடன் தொகை 56.1 சதவீதமாக இருந்தது. இப்போக்கினை, கமநல சீர்திருத்த, கிராம அபிவிருத்தி உலக மாநாட்டின் தொடர் நடவடிக்கைக்கான உயர்மட்டத் தூதுக்குழு கண்டித்திருந்து:-

“கிராமப்புறங்களின் வளங்களை கிராமப்புறங்களுக்காகத் திரட்டுவதற்கு சிறந்த முயற்சி ஒன்று 1961 ல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது மக்கள் வங்கியைத் தாபிப்பதன் மூலம் செய்யப்பட்டது. மக்கள் வங்கியானது, கிராமிய வங்கித் தொகுப்பின் அச்சாணியாகத் திகழ்விருந்தது. இது, வங்கிக் கூறுகள், வங்கிக் கிளைகளின் வங்கித் தொழிலின் அனுகூலங்களைக் கொண்ட அமைப்பின் ஓர் அங்கமாகும். இவ்வமைப்பின் நோக்கம், கிராமிய வளர்ச்சியின் பிரதான இயந்திரமாக இயங்குவதாகும். 1964 முதல் மக்கள் வங்கியின் உதவியுடன் 600 கிராமிய வங்கிகள் தாபிக்கப்பட்டன. இவை கணிசமான அளவு கிராமியச் சேமிப்புக்களைத் திரட்டியிருந்தன. ஆனால், தூதுக்குழு இவ்வத்தியாயத்தில் காட்ட முனைந்திருப்பதுபோல,

- (1) உள்ளூர் கிராம அபிவிருத்திக்காக மேலதிக உள்ளூர் வளங்களைப் பயன்படுத்தும் அளவுக்கு வங்கிக் கூறுகளின் பணிகள் விருத்தி செய்யப்படவில்லை. இது, தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்துள்ள கிராமக் கடனை மிகைத்த வைப்புத்தொகைகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது.
- (2) மக்கள் வங்கி முதனிலையில் ஒரு வர்த்தக வங்கி

யாக ஆகியுள்ளது. அது, கிராமிய சேமிப்புக்களைத் திரட்டி பிரதானமாக நகர்ப்புறங்களில் பாரம்பரியமாக வங்கிகள் பங்குபற்றும் வகைத் தொழில் வர்த்தகத்திட்டங்களிலும் சேவைகளிலும் பயன்படுத்துகிறது.”

இக்கண்டனத்தை 1984 ம் ஆண்டுக்கான மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கையும் ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொள்கிறது. 1984 ல் அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களும் கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் முறையே 175.2 கோடி ரூபாவையும், 33.1 கோடி ரூபாவையும் வர்த்தக வங்கிகளின் வளங்களை அதிகரிப்பதற்காக உதவின என மத்திய வங்கி அறிக்கை கூறுகிறது. அதேவேளையில் ஏனைய தனியார் துறை, 1983 ன் 101.83 கோடி ரூபாவுடன் ஒப்பிடுகையில் 1984 ல் 89.52 கோடி ரூபாவை உபயோகித்தன.

1985 ன் 15 ம் இல. பிராந்திய கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கிச் சட்டத்தின் கீழ் பிராந்தியக் கிராமிய வங்கிகள் தாபிக்கப்பட்டமை ஒரு புதிய முன்னேற்றப் படியாகும். இவை வர்த்தக வங்கிகளாகவும் அபிவிருத்தி வங்கிகளாகவும் செயல்படும். அவை மாவட்ட மட்டத்தில் வங்கிக் கூறுகளாகச் செயல்படும். இச்சட்டத்தின் பிரகாரம், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஒரு வங்கியின் வழங்கப்பட்ட பங்குகளில் ஆகக் கூடியது 10 சதவீதத்தை வைத்திருக்கலாம். அத்துடன் ஒரு வங்கியின் பொதுச் சபைக்குப் பிரதிநிதிகளையும் தெரிவுசெய்ய முடியும். 1985 டிசம்பர் 31 ல் இருந்தவாறு களுத்துறை, குருணாகல், மாத்தறை, அநுராதபுரம் ஆகிய மாவட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் இத்தகைய வங்கிகள் நான்கு இருந்தன. இவை, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு கிளையைத் திறக்கத் தீர்மானித்து ஏற்கனவே 21 கிளைகளைத் தாபித்துள்ளன. இந் நடவடிக்கை,

திரட்டப்பட்ட கிராமியச் சேமிப்புக்களுக்கு ஈடாக விவசாயம், சிறு கைத்தொழில்கள், மீன்பிடித்தொழில், வர்த்தகம் ஆகிய கிராமிய அபிவிருத்தித் துறைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை என்ற கண்டனத்துக்கு பதிலாக அமைவதாகும்.

எனவே, கிராமிய வங்கித் தொழில், கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலம் கிராமிய சேமிப்பைத் திரட்டலைப்பொறுத்தவரை வெற்றி பெற்றுள்ளது எனக் கூறலாம். ஆனால், எல்லா மடங்கிய கிராமிய பொருளாதார அபிவிருத்தியில் வங்கித் தொழில் போதிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

மக்கள் வங்கியும் கூட்டுறவு இயக்க அபிவிருத்தியும்

மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டதன் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்று, கூட்டுறவு இயக்கத்தை விருத்தி செய்வதாகும். இப்பொறுப்பானது, அவசியமான நிதியளித்து, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (அ) பொருளாதார ரீதியில் உருப்படியான கூறுகளாக இயங்குவதையும் (ஆ) அரசாங்கக் கொள்கைக்கமைய முன்னேறுவதையும் உறுதிப்படுத்துவதாகும் என வங்கியினால் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசியப் பிராந்தியத்திலுள்ள சில நாடுகளின் கூட்டுறவு இயக்கம் நிதியைப் பேணுவதில் எதிர்நோக்கும் சிரமங்களுடன் ஒப்புநோக்குகையில், மக்கள் வங்கி ஒரு கொடையாளியாக அமைந்திருப்பது இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். இலங்கையின் கூட்டுறவு இயக்கம் தொடர்பான அரசு ஆணைக்குழு, எல்லாத்துறைகளிலிருந்தும் மூலதனத்தை ஈர்ப்பதற்கு மக்கள் வங்கிக்குள்ள ஆற்றலினால் கூட்டுறவு இயக்கம் அடைந்துள்ள நன்மைகளை வெகுவாகச் சிலாகித்துக் கூறியுள்ளது. உதாரணமாக, 1968 ல் கூட்டுறவுத்துறை

பணவைப்புகளில் 7.4 சதவீதத் தையே கொணர, மொத்தப் பண வைப்பில் 27 சதவீதம் வரை நிதியளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1984 ம் ஆண்டளவில் நிலைமை சிறிது வித்தியாசமாக இருந்தது. 1984 ல் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணவைப்பு 5.54 சதவீதமாகும். மொத்தப் பண வைப்பில், கொடுக்கப்பட்ட முற்பணம் 6.7 சதவீதமாகும். இது வைப்புப் பணத்தை விட சுமார் 1 சதவீதம் அதிகமானது. இதற்குக் காரணம், கூட்டுறவுக் கிராம வங்கிகளின் மேலதிக வைப்புப்பணம், உயர்ந்த வட்டி வீதங்களை வழங்கிய தேசிய சேமிப்பு வங்கியில் முதலீடு செய்யப்பட்டிருந்தமையாகும். எனவே கூட்டுறவு இயக்கத்தை முழுமையாகவும் வர்த்தக வங்கிகளையும் ஒப்புநோக்குகையில், இவ்வியக்கம் சுயமாக நிதியளிக்கத்தக்க நிலையிலிருப்பதாகக் கூறலாம்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தின் இவ்வளர்ச்சிக்கு மக்கள் வங்கி பல வழிகளில் உதவியுள்ளது. இதில் கூட்டுறவுக் கிராம வங்கித் திட்டம் மிக முக்கியமானது. மக்கள் வங்கியின் நிதி தொடர் பாண ஒழுக்கலாறும் இதற்கு உதவியது. மேலும், தனியார் துறைக்கு அளிப்பதை விட சாதகமான நியதிகளில் தாராளமாகக் கடன் வழங்கியமையும் ஒரு காரணியாகும். கூட்டுறவு அபிவிருத்தித் திணைக்களத்தின் ஒத்துழைப்புடன் மக்கள் வங்கி, கூட்டுறவு ஊழியருக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காகக் கருத்தரங்குகளையும் பயிற்சி நெறிகளையும் நடாத்தியது.

எவ்வாறாயினும், மக்கள் வங்கி, பிணையுணர்வுள்ள பாரம்பரிய வங்கித் தொழில் முறைகளுக்கு அப்பால் செல்லவில்லை. வர்த்தக முயற்சிகள், பயிர்ச் செய்கைக்கடன், பொருட்கள் கொள்வனவு, முதலியவற்றுக்காகவே கடனில் பெருந்தொகை வழங்கப்பட்டது. பொருட்

களைப் பிணையாக வைத்து அல்லது அரசாங்க உத்தரவாதம் பெற்றே இக்கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. கூட்டுறவு வர்த்தக முயற்சிகளுக்கும் முதலீட்டுக்கும் உற்சாகமளித்து, ஆதரவளிக்கும் அபிவிருத்தி வங்கியாளரின் பணியை நிறைவேற்றவே மக்கள் வங்கி எதிர்பார்க்கப்பட்டது. துரதிர்ஷ்டவசமாக மனப்பாங்கிலும் அமைப்பிலும் மக்கள் வங்கி இந்நோக்கத்திற்கேற்பத் தொழிற்பட இயலவில்லை.

முதலீட்டு யோசனைகள் பற்றி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உசாத்துணைச் சேவைகளும் முகாமை அறிவுரையும் வழங்குவதற்காக 1973 ல் கூட்டுறவு முகாமைச் சேவை நிலையம் தாபிக்கப்பட்டமை, கூட்டுறவுத் துறையின் அபிவிருத்தித் தேவைகளை நிறைவேற்ற மக்கள் வங்கி தவறியமையின் விளைவாகும். இந்நிலையம் தாபிக்கப்பட்டபோது, இதனை வங்கியின் உபதாபனமாக நிறுவுவது பற்றிய ஆலோசனையும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த யோசனைக்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. ஆதலால் ஆராய்ச்சிக்கும் அபிவிருத்தி, நிதியளிப்பு ஆகியவற்றுக்கு மிடையே ஒரு தொடர்பை வளர்ப்பதற்காக மக்கள் வங்கியின் பொது முகாமையாளர் கூட்டுறவு முகாமைச் சேவைகள் நிலையத்தின் பணிப்பாளர் சபையின் ஓர் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். இப்பொழுது இந்நிலையம் இலங்கைக் கூட்டுறவு முகாமை நிறுவனம் என அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் மேலே குறிப்பிட்ட தொடர்பு இப்பொழுது அற்று விட்டது.

ஐ.நா.வின் உணவு, விவசாய அமைப்பினதும் இலங்கை அரசாங்கத்தினதும் ஆதரவில் 1984 செப்டெம்பரில் நடாத்தப்பட்ட விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கான ஒன்றிணைந்த முகாமை முறைமைகள் பற்றிய கொள்கை மட்டத்திலான பயிற்சி மூலம்

அபிவிருத்தி நிதியளிப்பு தொடர்பாகப் பின்வரும் கருத்துரைகளை வழங்கிற்று:

“கமக் கைத்தொழில் துறையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஈடுபடுவதற்கு, கணிசமான அளவு முதலீட்டு மூலதனம் அவசியம் என்பதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. கமக் கைத்தொழில் துறையில் ஈடுபடுவதற்கு அவசியமான நிதியை தற்போதுள்ள மக்கள் வங்கி, உத்தேச கிராம அபிவிருத்தி வங்கிகள், தேசிய அபிவிருத்தி வங்கி ஆகியவை வழங்க முடியுமா, அல்லது அதற்கென மக்கள் வங்கியின் பிரத்தியேக பகுதியொன்று தாபிக்கப்பட வேண்டுமா? பாரம்பரியமாகக் கூட்டுறவுத் துறைக்கு நிதியளித்து வந்த மக்கள் வங்கி, வர்த்தக வங்கித் தொழில் மீது கூடிய அக்கறை செலுத்தி வருகிறது. தனியார் துறைக்கு நிதியளிக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு தேசிய அபிவிருத்தி வங்கிக்கு இருக்கின்ற வேளையில் உத்தேச பிராந்திய அபிவிருத்தி வங்கிகள், மக்கள் துறை எனப்படும் துறைக்கு அல்லது சிலு உற்பத்தியாளருக்கு உற்பத்திக்கடன் வழங்குவதற்காகத் தாபிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகையால் அது கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு முதலீட்டுக்கடன் அளிக்கத்தக்க நிலையிலில்லை.”

“இதற்கமைய, தொடக்கத்தில் அரசாங்கத்தால் நிதியளிக்கப்படும் தேசிய மட்டத்திலான ஒரு கூட்டுறவு நிதியளிப்பு நிறுவனம் அல்லது வங்கி அமைக்கப்பட வேண்டிய அவசரத் தேவை இருப்பதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனத்தின் முக்கிய நோக்கம், கூட்டுறவுச் சந்தைப்படுத்தலுக்கான உள்ளமைப்பு அபிவிருத்தி

க்கு ஏற்பாடு செய்வதும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கீழ் கம் - பதனீட்டுக் கூறுகளை அமைப்பதற்கு முதலீட்டு மூலதனத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தலுமாகும்.”

கூட்டுறவுத் துறையின் அபிவிருத்தித் தேவைகளை மக்கள் வங்கி போதியளவு நிறைவேற்றவில்லை என்பது தெளிவு. இவ்விடைவெளி இன்னும் நிரப்பப்படாதிருக்கிறது.

எதிர்காலம்

சென்ற 25 ஆண்டுகளில், மக்கள் வங்கிக்கும் கூட்டுறவுத் துறைக்குமிடையிலான உறவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் பங்களி என்னும் நிலையிலிருந்து விருப்புக்குரிய ஒரு வாடிக்கைக்காரராக ஏற்பட்டமாற்றமே முக்கியமான மாற்றமாகும். கூட்டிணைக்கும் சட்டத்தின்படி வங்கியின் முக்கிய நோக்கம் கூட்டுறவு இயக்கத்தையும் கிராமியப் பொருளாதாரத்தையும் அபிவிருத்தி செய்வதாகும். இது இன்னும் திருத்தப்படவில்லை. ஆனால், உண்மையில் வங்கியின் பிற வர்த்தக முயற்சிகள் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. மக்கள் வங்கி எல்லா தகைமைகளும் பெற்ற வர்த்தக வங்கியாக வளர்ந்துள்ளது. அதன் அளவுகோல்களும் தொடக்கத்திலிருந்த குறிக்கோள்களிலிருந்து மாறுபட்டுவிட்டது. இவை, மூலதன அமைப்பில் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்களிலும் மூலச் சட்டத்தைத் திருத்தி பணிப்பாளர் சபையின் உறுப்பினர் அமைப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களிலும் பிரதிபலிக்கின்றன.

கூட்டுறவுத் துறையும், சென்ற 25 ஆண்டுகளில் நிதியைப் பொறுத்தவரை சொந்தக்காலில் நிற்கத்தக்க நிலையை அடைந்துள்ளது. பணவைப்பு, முற்பணங்களின் நூற்று வீதங்களைப் பொறுத்தவரை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பணவைப்பும், முற்பணங்

களும் மக்கள் வங்கியின் பணவைப்பு, முற்பணங்களில் 10 சதவீதத்தும் குறைந்ததாக இருப்பினும் கூட்டுறவு இயக்கமானது, விருப்புக்குரிய ஒரு வாடிக்கையாளராக ஆகியுள்ளது. “நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுறவுக் கிராம வங்கிகளும் அவை திரட்டக் கூடியதாக இருந்த சேமிப்புமே மிகக் கூடிய கவர்ச்சிக்குரிய அம்சமாக விளங்கியுள்ளது. கூட்டுறவு கடன், சிக்கனச் சங்கங்களும் அவற்றின் உள்ளார்ந்த வளமும் மற்றொரு கவர்ச்சி அம்சமாகும். 1977 முதல் அறிமுகமான தாராளப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் மக்கள் வங்கியைப்பாதித்துள்ளது. ஏனெனில், மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தின் 25 ம் பிரிவின் அதிகாரத்தைக் கொண்டு கூட்டுறவு வியாபாரத்தில் இனியும் மக்கள் வங்கி ஏகபோக உரிமை கோரமுடியாது. உதாரணமாக, பிராந்திய கிராம அபிவிருத்தி வங்கிகள், கிராமப்புறங்களில் வியாபாரத்தின் ஒரு பெரும் பங்கைப் பெறுவதற்கு மக்கள் வங்கியுடன் போட்டியிடும். எனவே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை மக்கள் வங்கி அதன் விருப்புக்குரிய பட்டியலில் வைத்திருக்க விரும்பும். இதற்குக் காரணம், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவேண்டும் என்ற நோக்கத்தை விட, அதன் தற்போதைய நிலையையும் கிராமப்புறங்களில் அதன் சாயலையும் பேணிக்காப்பதாகும்.

அண்மைக் காலப் போக்குகளை மக்கள் வங்கி நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது என்பது தெளிவு. 1985 ல் மக்கள் வங்கியின் இலாபங்களிலிருந்து 2.5 கோடி ரூபா, கூட்டுறவு அபிவிருத்தி நிதியத்துக்கு உதவப்பட்டது. 1963 ன் 11 ஆம் இல. நிதிச்சட்டத்தின் கீழ் இந்நிதியம் தொடங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து அது செயல்படாதிருந்தது. மக்கள் வங்கியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழிருக்கும் இந்நிதியத்தில், மேற்கூறிய 2.5 கோடி ரூபா உட்படவுள்ள மொத்தத்தொகை 2.9 கோடி ரூபாவாகும்.

உறுப்பினர் அறிவூட்டல் திட்டங்களுக்கான யோசனைகளைத் தெரிவிக்குமாறு மக்கள் வங்கி, கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கேட்டிருக்கிறது. இதற்கு, நிதியத்தின் வட்டி வருமானத்தைப் பயன்படுத்துமாறும் கேட்டிருக்கிறது. அங்கம்வகிக்கும் சங்கங்களின் உருப்படியாகத்தக்க திட்டங்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் முதலீடு செய்வதற்காக குறைந்த வட்டியில் நீண்ட காலக் கடன்களையும் ஒரு மாற்று வழியாக வங்கி வழங்கலாம்.

மக்கள் வங்கி, எதிர்காலத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரை கூடியளவு அபிவிருத்திப் பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும். கூட்டுறவு இயக்க அபிவிருத்தியின் இக்கட்டத்தில் இதுவே உடனடியான தேவையாகத் தோன்றுகிறது. பயனுள்ள வகையில் இப்பங்களிப்பைச் செய்வதற்குத் தேவையான நிதிவளமும் உள்ளமைப்பும் மக்கள் வங்கிக்குண்டு. தேவைப்படுவது இதைச் செய்வதற்கான சித்தமும், நெறிப்பாடும் உந்து சக்தியுமாகும்.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அமுல் செய்யப்பட்ட காலகட்டத்தையடுத்து கூட்டுறவுத்துறை நிலவடையத்தொடங்கியுள்ளது. சந்தைச் சக்திகளின் உக்கிரமான போட்டியின் விளைவாக பலவீனமான முகாமைக் கட்டுக் கோப்பைக் கொண்ட பல கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் பல சிக்கலான பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளன. அவற்றின் பிரச்சினைகள் நிதிகளைப்பெறுவது மட்டுமல்ல. சிறந்த முகாமைமும், கண்காணிப்பும், நெறிப்படுத்தலும் கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கு இப்பொழுது தேவை. இச்சகல தேவைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டிய, நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரே தாபனம் மக்கள் வங்கியாகும். கூட்டுறவு இயக்கம் மீதான ஒரு தார்மிக கடப்பாடும் இவ்வங்கிக்குண்டு. வங்கி இதற்கான சகல திறன்களையும் தன்னைத்தே கொண்டிருக்கிறது.

மக்கள் வங்கியும் கிராமியக்கடன் விஸ்தரிப்பும்

நிமல் சந்திரன் .

(ஆராய்ச்சி பணிப்பாளர்,
இலங்கை மத்திய வங்கி)

இலங்கையில் கிராமியக் கடன் பட்டுவாடா இதுவரையில் பல கட்டங்களைக் கடந்து சென்றுள்ளது. முதற் கட்டமான 1947ம் ஆண்டுக்கு முந்திய காலத்தில் கடன் தேவைகள் அனைத்தும் முறைசாரா வழிகளிலேயே நிறைவேற்றப்பட்டன. நிறுவனரீதியாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மட்டுமே கடன் வழங்கின. நாடு சுதந்திரமடைந்ததும் இரண்டாம் கட்டம் ஆரம்பமாயிற்று. அரசாங்கம், பல திணைக்களங்கள் மூலம் கிராமப்புறங்களுக்கு அதிக கடன் வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. கிராம மட்டத்தில் நிதிகளைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் பணி கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இத்திட்டங்களின் வாயிலாக வழங்கப்பட்ட கடன் படிப்படியாக விரிவடைந்தது. ஆனால், இக்கடன்களை அறிவிடுவதில் 1960ம் ஆண்டுத் தொடரில் மோசமான ஒரு நிலை தோன்றியது. இதன் விளைவாக 1967 முதல், கிராமக் கடன் வழங்கல் திட்டம் மக்கள் வங்கிக்குக் கையளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக வர்த்தக வங்கிகள் கிராமப்புறங்களுக்குக் கடன் வழங்கும் பிரதான நிறுவனங்களானபோது மூன்றாம் கட்டம் தொடங்கிற்று. 1961ல் மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டதோடு இதற்கான அத்திவாரம் இடப்பட்டது.

வர்த்தக வங்கிகள் முன்னணியில் நின்று பங்களிப்புச் செய்த மூன்றாம் கட்டமானது, 1967ல் தொடங்கப்பட்ட புதிய விவசாயக் கடன் திட்டத்தின் கீழ் கடன் வழங்குவதோடு நின்று விடவில்லை. இக்கட்டத்திற்கு வேறு இரு முக்கிய அம்சங்களும் உண்டு. முதலாவது அம்சம், வங்கியின் கிளைகளை எண்ணிக்கையை அதிகரித்து, கிராமப்புறங்களுக்கு வங்கித்தொழில் வசதியை விரிவுபடுத்தியமையாகும். இரண்டாவது அம்சம், கிராமியத் தேவை

களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்ற புதிய கடன் வழங்கல் முறைகளை உருவாக்கியமையாகும். இவற்றில் மிகப் புதுமையானது, மக்கள் வங்கியின் ஆதரவுடன் 1964ல் தொடங்கப்பட்ட கிராமிய வங்கித் திட்டமாகும்.

இம் மூன்றாம் கட்டத்தில் உண்மையிலேயே மக்கள் வங்கி மிக முக்கியமான பங்கினை அளித்தது. கிராமப்புறங்களில் பரவலாக வங்கிக்கிளைகள் திறக்கப்படுவதற்கு மக்கள் வங்கி பொறுப்பாக இருந்தது. அதன் கிராமிய வங்கிகள், கிராமியப் பணக் கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்குரிய ஒரு முக்கிய ஊடகமாகவும், விசேடமாக கிராம சேமிப்புக்களை திரட்டுவதில் ஒரு முக்கிய சாதனமாகவும் திகழ்ந்தது. அத்துடன் மக்கள் வங்கியானது, புதிய விவசாயக் கடன் திட்டத்திலும் விரிவான கிராமியக் கடன் திட்டத்திலும் முக்கிய பங்கினை வகித்துள்ளது.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை கிராமப்புறங்களுக்குக் கடன் வழங்குவதை அதிகரிப்பதிலும், கிராமியச் சேமிப்புக்களைத் திரட்டுவதிலும் மக்கள் வங்கி ஆற்றிய பங்கினை விளக்கி, ஆராய்ந்து மதிப்பிடுகிறது. ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று திட்டங்களும் இங்கு ஓரளவு விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.

(1) கிராமப்புறங்களுக்கு வர்த்தக வங்கித் தொழிலை விரிவாக்கல்

இலங்கையில் தொடக்கத்தில் தாபிக்கப்பட்ட வங்கித் தொழில் நகர்ப்புறம் சார்ந்த ஏற்றுமதியை நோக்கமாகக் கொண்டதாகும். அதற்குக் கிராமப்புறத்துடன் எவ்விதத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை. 1934ல் 16 வங்கி அலுவலகங்கள் மட்டுமே இருந்தன. வெளிநாட்டு வங்கிகளின் உள்ளூர் கிளைகளும் இருந்தன. அவை முற்றாக

வெளிநாட்டாரின் பெருந்தொட்டத் துறைக்கும் வர்த்தக முயற்சிகளுக்கும் மட்டுமே சேவையளித்தன. இவ்வங்கிகள் பிரதானமாக கொழும்பில் அமைந்து சில முக்கிய பட்டினங்களில் கிளைகளைக் கொண்டிருந்தன.

இப்பாங்கினை மாற்றுவதற்கான முயற்சி 1939ல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாண்டில் அரசு உதவி பெற்ற இலங்கை வங்கி முதன் முதலாகத் தாபிக்கப்பட்டது. 1961 வரை அது ஒன்று மட்டுமே இலங்கையரால் நடாத்தப்படும் வங்கியாக விளங்கியது. அதன் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் கூட பாரம்பரிய முறைகளைச் சார்ந்திருந்தன. அதனால் அவை கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் எவ்வித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. எனினும் அது, வெளிநாட்டு வங்கிகளை விட, உள்நாட்டு வர்த்தக நோக்கங்களை அதிக திருப்திகரமாக நிறைவேற்றியது. 1961 அளவில், அதாவது அவ்வங்கி தாபிக்கப்பட்டு 22 ஆண்டுகளுக்குப்பின் இலங்கை வங்கி 28 அலுவலகங்களை திறந்திருந்தது. ஆனால், இவற்றில் 10 மட்டுமே தலை நகருக்கும் பிரதான பட்டினங்களுக்கும் வெளியே அமைந்திருந்தன.

“இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தையும், கிராமப்புற வங்கித்தொழில், விவசாயக் கடன் வசதி என்பவற்றையும்” அபிவிருத்தி செய்யும் ஒரே நோக்கத்துடன் 1961ல் மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டது. வங்கிக்கான மூலதனம் அரசாங்கத்தாலும் கூட்டுறவு இயக்கத்தாலும் இடப்பட்டது. அது, இலங்கை கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியின் சொத்துக்களையும் கடன் பொறுப்புகளையும் கையேற்று, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அச்சாணியாக இயங்கியது. அதுவரை கூட்டுறவு இயக்கமே கிராமப்புறங்களில் விதி

முறை சார்ந்த கடன் வழங்கல் நிறுவனமாக விளங்கியது.

மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டமை, தலைநகருக்கும் நகர்ப்புறங்களுக்கும் மட்டும் சேவையளித்த முன்னைய போக்கிலிருந்து வங்கித் தொழிலில் ஒரு புதிய மாற்றத்தைக் குறித்தது. கிளை விஸ்தரிப்பில் காணப்பட்ட முன்னேற்றம் மக்கள் வங்கியானது, இலங்கையில் வர்த்தக வங்கித் தொழிலைப் பரவலாக்குவதிலும் கிராமப் புறங்களுக்கு வங்கி வசதிகளை அளிப்பதிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்தது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்படுவதற்கு முன், 45 பிரதான வங்கிக் கிளைகளிருந்தன. இவற்றில் 10 மட்டுமே வெளியூர்க் கிளைகளாகவிருந்தன. மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் கிளை வங்கிகளின் எண்ணிக்கை 105 ஆகப் பெருகியது. இவற்றில் 52 வெளியூர்க் கிளைகள்; இவற்றில் 40 மக்கள் வங்கிக் கிளைகள். 1971 அளவில், அதாவது மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டு 10 ஆண்டுகளில், கிளைகளின் எண்ணிக்கை 189 ஆக அதிகரித்தது. இவற்றில் 117 கிளைகள் மாநகரசபை எல்லைகளுக்கு வெளியே அமைந்திருந்தன. 1971 ல் 86 மக்கள் வங்கிக் கிளைகள் வெளியூர்களில் இருந்தன. எனவே மக்கள் வங்கி தொழில்படத் தொடங்கிய முதலாவது தசாப்தத்திற்குள்ளேயே அது கிராமிய வங்கித் தொழிலிலின்பெரும் முன்னேற்றம் கண்டு விட்டது. வங்கியின் கிளைகளில் முக்கால் வாடுக்கிளைகள் கிராமப் புறங்களில் அமைந்தன.

தற்போது நாட்டில் 600 வங்கிக் கிளைகள் உள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை மாநகரசபை எல்லைகளுக்கு அப்பால் உள்ளன. வர்த்தக வங்கிகளின் மொத்தம் 444 கிளைகளில் 256 கிளைகள் மக்கள் வங்கிக் கிளைகளாகும். அத்துடன், வரைய

றுக்கப்பட்ட வங்கிவசதிகளை அளிக்கும் 900 கிராம வங்கிகள், விசேட வங்கிகள் என்பவற்றின் மூலமும் மக்கள் வங்கி கிராமப் புறங்களுக்குச் சேவை அளிக்கிறது.

(2) கிராமிய வங்கிகள்

மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டு சிறிது காலத்திலேயே, சிறிதளவு வங்கி வியாபாரத்துடனும் நேரடியான வங்கியாளர் - கடன் பெறுபவர் அடிப்படையில் பெருந்தொகையான சிறு கமக்காரர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்கும் அறிவிடுவதற்குமாகத் தூரப்பிரதேசங்களிலுள்ள கிராமப்புறங்களுக்கு கிளை வங்கி அமைப்பினை விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்படும் பெருந்தெலவுபற்றி அது உணர்ந்தது.

எனவே கிராமப் புறங்களுக்குக் கடன் வசதிகளை விஸ்தரிப்பதற்கும் சேமிப்புக்களைத் திரட்டுவதற்குமாக விஸ்தரிக்கப்பட்ட கிராமிய கடன் திட்டத்தை 1963 ல் மக்கள் வங்கி அங்கு ரார்ப்பணஞ் செய்தது. இத்திட்டத்தின் கீழ், அங்கீகரிக்கப்பட்ட நோக்கங்களுக்காக அங்கத்தவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மேலதிகப் பற்று வசதிகளை அளித்தது. மேலதிகப் பற்றுக்கான வரம்பு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் அங்கத்துவத்துடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்டிருந்தது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்திய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சேமிப்புகளைத் திரட்டுவதற்கு ஊக்குவிக்கப்பட்ட போதும் அவை இத்துறையில் முன்னேற்றம் காணவில்லை. இதன் விளைவாக கமக்காரர்களுக்கு அவர்களது சங்கங்களுடாக கடன் வழங்குவதற்கான இம்முதல் நடவடிக்கை, கிராம வங்கித் திட்டத்திற்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. எனவே, நடுவர்களையும் வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்போரையும் இல்லாது ஒழிக்குமுகமாக கூட்டுறவுச் சங்க உறுப்பினர்களின் கடன் தேவைகள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்

வதற்கான கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் திறனை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்தை அடைவதற்குரிய மற்றொரு வழியாக இத்தனைக் கொள்ளமுடியும்.

பரந்த அடிப்படையில் நோக்குகையில் வங்கிக்கிளைகளைத் திறப்பதற்கு ஏற்ற பொருளாதார நிலைமைகளற்று பிரதேசங்களுக்கு, கிராமிய வங்கிக்கிளைகளை மக்கள் வங்கி அறிமுகப்படுத்தியது. கிராமப் புறங்களிற்காணப்படும் வங்கித் தொழிலுக்கான வளங்கள், ஒரு வங்கிக்கிளையை நடத்துவதற்கு ஏற்படும் செலவைவிடக் குறைந்த செலவில் வங்கி வசதிகளை அளிப்பதற்கான ஒரு மாற்றுத் திட்டம் அவசியம் என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஒரு கிளை வங்கியை நடாத்துவதற்கு ஏற்படும் அதிக செலவு காரணமாக கிராமவங்கிகள் தொழிற்படும் பிரதேசங்களில் வர்த்தக வங்கிக்கிளைகள் ஏற்படுத்தப்படாது போகலாம். இப்பிரதேசங்கள் வரையறுத்த வங்கி வசதிகள் அல்லது வங்கி வசதிகள் அற்ற நிலை - இவ்விரண்டால் ஒன்றைத் தேர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

கிராமியப் பொருளாதாரம் முற்றாக விவசாய முயற்சிகளில் தங்கியிருப்பதனால் அங்கு கிராமிய வங்கிகள் தாபிப்பது அவசியமாகிறது. அறுவடைக் காலங்களில் வருமானம் கிடைப்பதும், உற்பத்திக்கும் நுகர்வோர் தேவைகளுக்குமான செலவினங்கள் தொடர்ந்தும், கிராமமாகவும் ஏற்படுவதும் கிராமியப் பொருளாதாரத்தின் சிறப்பியல்புகளாகும். எனவே, அறுவடைக் காலங்களிற்கிடைக்கும் மேலதிக நிதி திரட்டப்பட்டு வேறு துறைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படலாம். மறுதலையாக, கிராமத்துறை முதலீட்டுக்காக நிதி தேவைப்படும் வேளைகளில், நகர்ப்புறங்களிலிருந்து திரட்டப்படும் நிதி பயன்படுத்தப்படலாம். இத்தகைய நிதி மாற்ற முறை கிராமப் புறங்களுக்கும் நகர்ப்புறங்களுக்கும் பயனுள்ளதாகும். ஒரு

துறையின் மேலதிக நிதிமற்றைய தன் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் பயன்படுத்தப்படலாம். கிராமிய வங்கிகள், அவற்றுக்கு மக்கள் வங்கியுடனுள்ள தொடர்பைக் கொண்டு இப்பணியை நிறைவேற்ற எதிர்பார்க்கப்பட்டன. அத்துடன், கிராமப்புறங்களின் அபிவிருத்திக்கு நிதி தேவை என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், மக்கள் வங்கியுடனான தொடர்பு, கிராமப்புற அபிவிருத்திக்கு அதிக நிதிவளம் அளிக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

ஒரு கிராமிய வங்கியின் இலட்சணம் - அதன் சிறிய அளவும் படாடோபமற்ற தோற்றமும் - கிராமியத்துறைக்கு வரையறுத்த வங்கிச் சேவைகளை அளிப்பதற்குப் பேருதவியாக அமையுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்பதும் உணரப்படவேண்டும். கிராமிய வங்கிகள் அனேகமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கட்டிடங்களிலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் அவற்றின் ஊழியருக்கு மக்கள் வங்கி ஊழியருக்கு அளிக்கப்படும் சம்பளத்தை விடக் குறைந்த சம்பளமே வழங்கப்படுகிறது. சாதாரண கிராமமக்கள் அவர்களுக்குப் பரிச்சயமான கூட்டுறவுச் சங்க உத்தியோகத்தர்களுடன் தட்டுத் தடங்கலின்றிக் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யலாம். அத்தகைய வசதிகள் வரையறுக்கப்பட்டவையாயிருப்பினும் கிராம மக்களுக்குப் பழக்கமில்லாத நடமுறைகளைக் கொண்ட முழு வங்கிச் சேவையைவிட விரும்பத்தக்கனவாகும். அத்துடன் உள்ளூர் வாடிக்கைக் காரர்களுக்கு வசதியான நேரத்தில் அவ்வங்கிகள் தொழிற்படவும், கடன் பெறுவோரின் கடன்பெறு தகைமைகள் பற்றி நன்கு அறிந்திருப்பதால் கடன் கொடுப்பதில் அதிக நெகிழ்ந்தன்மையோடு நடந்து கொள்ளவும் முடியும்.

கிராமிய வங்கிகள், தம் வாடிக்கையாளர் பற்றியும் உள்

வருடம்	கிராமிய வங்கிகளின் எண்ணிக்கை	விசேஷ கிளைகளின் எண்ணிக்கை	மொத்தம்
1964	3	-	3
1965	8	-	8
1966	13	-	13
1967	27	-	27
1968	44	-	44
1969	68	-	68
1970	70	-	70
1971	111	-	111
1972	242	-	242
1973	341	-	341
1974	332	71	403
1975	338	109	447
1976	345	158	503
1977	285	259	544
1978	284	275	559
1979	284	302	586
1980	284	357	641
1981	287	459	746
1982	286	518	804
1983	288	555	843
1984	286	602	888
1985 டி.செம்பர்	286	628	914

னூர் நிலைமைகள் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருக்கின்றன. ஆகையால் இத்தகைய அனுகூலங்களை, பல்வேறு பிரதேசங்களிடையே வளங்களை இடமாற்றஞ் செய்வதை இயலுமாக்கி, நிதிகளுக்கு அதிக பாதுகாப்பும் உறுதியும் அளிக்கத் தக்க கிளை வங்கி முறைமையுடன் ஒன்றிணைப்பதற்குக் கிராமிய வங்கிகள் ஒரு சாதனமாக விளங்குகின்றன. மத்திய வங்கியின் 1965 ம் ஆண்டுக்குரிய ஆண்டறிக்கை, "இலங்கையில் தொழிற்படும் கிராமிய வங்கிகள், வங்கிக் கூறுகளும் வங்கிக் கிளைகளும்

அனுகூலங்களை ஒன்றிணைக்கின்றன" என்று கூறியது. கிராமிய வங்கிகளின் அனுகூலங்களை அவ்வறிக்கை பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறியது:

(1) ஒவ்வொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தினதும் முகாமைக் குழுவுக்குள்ள உள்ளூர் நிலைமைகள் பற்றிய அறிவைப் பயன்படுத்தி, கடன் வழங்குவது பற்றிய தீர்மானத்தைப் பன்முகப்படுத்தல். இத்தகைய அறிவானது, கிராமப் பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ள

கிளை அலுவலகங்கள் மூலமாக வர்த்தக வங்கிகள் கடன் வழங்குவதற்குத் தடையாகவுள்ள பிணை பற்றிய பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குப் பயனுள்ளதாகக் காணப்பட்டுள்ளது.

(2) கிளை முறைமை வாயிலாக மேலதிக வளமுள்ள பிரதேசங்களிலிருந்து வளங்களைத் திரட்டும் மக்கள் வங்கியிடம் மேலதிகப்பற்று வசதிகளைப் பெறும் சாத்தியம்.

(3) ஒரு முகப்படுத்திய முகாமை யைக் குறைப்பதனாலும் உள்ளூரிலிருந்து பதவியினரைத் தெரிவு செய்வதாலும் ஏற்படும் சிக்கனத்தைக் கொண்டு செலவைக் குறைத்தல்.

தொடக்கத்தில் பல கிராமிய வங்கிகள் 'பற்றாக்குறை' அலகுகளாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், நீண்டகால நோக்கம் அவற்றை சுய நிதியளிக்கும் அல்லது மேலதிக வளமுள்ள பகுதிகளாக்கி, ஏனைய பற்றாக்குறைப் பகுதிகளுக்கும் நிதியளிக்கத்தக்கவையாக மாற்றுவதாகும். ஒரு வங்கியைப் பற்றாக்குறையான நிலையிலிருந்து மேலதிகமான நிலைக்கு மாற்றுவது என்பது சம்பந்தப்பட்ட பிரதேசத்தின் நிதிவளம், சிறந்த கடன் வசதிகளின் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்குதல், கிராமிய வங்கியின் கடன் கொள்கையின் செயற்றிறன் என்பவற்றைப் பொறுத்ததாகும். உற்பத்திக்கு ஏதுவான வளங்கள் இல்லாமையால் பல பிரதேசங்கள் நீண்டகாலத்துக்கு பற்றாக்குறைப் பிரதேசங்களாக இருக்க எதிர்பார்க்கப்பட்டபோதும், கிராமிய வங்கிகளின் செயல்திறன், பற்றாக்குறைப்பகுதிகளை மேலதிகப்பகுதிகளாக மாற்றுவதற்கு அவற்றுக்குள்ள ஆற்றலைக் கொண்டே மதிப்பிடப்படவிருந்தது. போதியளவு கடன் வழங்காமல் சேமிப்புக்களை திரட்டுவதால், கிராமிய வங்கிகள் தாபி

கப்பட்டதன் பரந்த நோக்கம் நிறைவேறமாட்டாது. என்பது வலியுறுத்தப்படவேண்டும். கிராமிய வங்கிகளின் கடன் வழங்குதல்கொள்கை, குறைந்த செலவில் நிதிக்கிடைக்கத்தக்கதாகச் செய்து அதன் மூலம் அதிக விளைச்சல்தரும் உருப்படி உள்ளிடுகைகளின் செலவைக் குறைக்கவும், அத்தகைய உள்ளிடுகைகளின் தொகையைப் பெருக்கி ஏற்கனவேயுள்ள விவசாய முயற்சிகளின் உற்பத்தித் தொழிற்பாட்டை அதிகரிக்கவும் புதிய பொருளாதார முயற்சிகளைச் சாத்தியமாக்கவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

முதலாவது கிராமிய வங்கி, 1964 மார்ச்சில் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக ஒரு கிராமச் சங்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதே ஆண்டு ஏப்ரலிலும் மேலும் மேலும் இரு சங்கங்களுக்கு அத்திட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் படிப்படியாக ஏனைய சங்கங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

கிராமிய வங்கிகளின் முன்னேற்றத்தை இரு கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) முதலாவது கட்டம் 1964 முதல் 1971 வரையான எச்சரிக்கையுடன் கூடிய தொடக்கக் கட்டம்;

(2) 1972 முதல் துரித விஸ்தரிப்புக் கட்டம்.

தொடக்கப்பீட்சார்த்தக் கட்டத்தின்போது, தெரிவு செய்யப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் மட்டும் கிராமிய வங்கிகள் தாபிக்கப்பட்டன. ஒரு வங்கி ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் முன்னுணுகள் தொழிற்பட்டிருக்க வேண்டும்; பங்கு மூல தனத்தைக் கிராமமாகச் செலுத்திய உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; அரசாங்கத்திடமும் பிற வழிகளில் பெற்ற கடன்களை ஒழுங்காகத் திருப்பிச் செலுத்தியிருக்க வேண்டும்; சங்கம் இலாபகரமாக நடாத்தப்

பட்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. கிராமிய வங்கிகளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பல சங்கங்கள் மக்கள் வங்கியின் நீடித்த கடன் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தியிருந்தன. நுகர்வோர் பிரிவொன்றை வைத்து, கமநலச் சேவைத் திணைக்களத்தின் உத்தரவாத விலைத் திட்டத்தின் கீழ் விளை பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்து வந்த சங்கங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது.

1966 இறுதியில் கிராமிய வங்கிகளின் எண்ணிக்கை 13 ஆக மட்டுமே அதிகரித்திருந்தது. ஆனால், 1971 டிசம்பரில் இது 117 ஆக அதிகரித்திருந்தது. முதலாவது காலப்பிரிவில் கிராமிய வங்கிகள் நெல்லுற்பத்தி தவிர்ந்த ஏனைய நோக்கங்களுக்கு மட்டுமே கடன் வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டன. விவசாயத் தேவைகளுக்கான கடன்கள், நெற் செய்கைக்குப் பிரதானமாகக் கடன் வழங்கிய வங்கிகளால் மட்டுமே வழங்கப்பட்டன.

1972க்குப் பின்னர், பல நோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மீளமைப்புச் செய்யப்பட்டமையாலும், அவ்வாறு மீளமைப்புச் செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு சங்கத்துடனும் ஒரு கிராமிய வங்கியை இணைக்க அரசாங்கம் தீர்மானித்தமையாலும் கிராமிய வங்கிகளின் எண்ணிக்கை துரிதமாக அதிகரித்தது. பெருந்தொகையான சிக்கனமற்ற பல நோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு பெரும் பொருளாதாரக் கூறுகளாக ஆக்கப்பட்டன. இவ்வாறு சங்கங்களின் தொகை சிறிதாக்கப்பட்டமையால் முகாமை மட்டத்தையும் திருத்த முடிந்தது. 1972க்குப் பின் கிராமிய வங்கிகள் "கூட்டுறவுச் கிராமிய வங்கிகள்" என வழங்கப்படலாயின.

1972ல் மட்டும் 131 புதிய கிராமிய வங்கிகள் தாபிக்கப்பட்டன. இவற்றில் 111 அவ்வாண்டின் முதல் முன்று மாதங்

களில் உருவாக்கப்பட்டன. விரிவான கிராமியக் கடன் வசதித் திட்டத்தின் கீழான கடன்களைக் கிராமிய வங்கிகளுடே செலுத்த அரசாங்கம் மேற்கொண்ட தீர்மானத்தைச் செயற்படுத்தும் பொருட்டு, 1972 டிசம்பர் இறுதியில் 242 ஆக இருந்த கிராமிய வங்கிகளின் தொகை அடுத்த ஓராண்டுக்குள் 341 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது.

இத்தொகை 1974 இறுதியில் 332 ஆகக் குறைந்தது. இதற்குக் காரணம் சில பலநோக்குச் சங்கங்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டமையாகும். எனினும், அதே ஆண்டில் பல நோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பிரதேசங்களில் கிராமிய வங்கிகளின் விசேடக் கிளைகள் திறக்கப்பட்டமையால் கிராமிய வங்கி அமைப்பு மேலும் விரிவடைந்தது. 1974 இறுதியில் 50 கிராமிய வங்கிகளுடன் இணைக்கப்பட்ட விசேடக் கிளைகளாக 71 அலுவலகங்கள் இயங்கின. இவை, கிராமிய வங்கிகளின் அதே பணியை நிறைவேற்றுகின்றன. 1985 இறுதியில் கூட்டுறவு வங்கித் தொழில் திட்டத்தின் கீழ் கூட்டுமொத்தமாக 907 நிறுவனங்கள் செயற்பட்டன. அதாவது 286 கிராமிய வங்கிகளும் 621 விசேட கிளைகளும் இயங்கின. தொடக்க கால முதல் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகளின் விரிவாக்கலும் விசேடக் கிளைகளும் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட இரு விரிவாக்கக் கட்டங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. கிராமிய வங்கிகள், மாவட்ட குடிசனத் தொகை, பிரதேசம், ஏனைவங்கி வசதிகள் என்ற அடிப்படைகளில் நன்கு பகிர்ந்து தாபிக்கப்பட்டிருந்தன.

1964 ல் முதலாவது கிராமிய வங்கி தாபிக்கப்பட்டபோது, முறை சாராத கடன் வழிகள் கிராமப்புறங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தன. ஓரளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கடன் வழங்

கும் ஒரே நிறுவனம் கூட்டுறவுச் சங்கமாகவே இருந்தது. அஞ்சலக சேமிப்புக் கணக்குகளில் ஓரளவு சேமிப்புப் பணவைப்புகள் இடப்பட்டிருந்ததைத் தவிர, கிராமப் புறச் சேமிப்புகள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன; அல்லது முறைசாராத வகையில் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. பெரும்பாலான கிராமிய வாடிக்கையாளர்களுக்கு வர்த்தக வங்கிக்கிளைகள் எட்டக் கூடியனவாக இருக்கவில்லை. அடகுவைத்தல் கடன் பெறுவதற்குரிய முக்கியமான தொரு பாரம்பரிய வழியாக இருந்த போதிலும் அது வங்கித் தொழிலுக்குரிய ஒரு பணியன்று.

எனவே கிராமிய வங்கிகளை அபிவிருத்தி செய்தல், சேமிப்புக்கும் கிராமப்புறக் கடன் வழங்கலுக்கும் ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையாகும். கிராமிய வங்கிகள், வங்கிக் கூறுகளும் வங்கிக்கிளைகளும் அளித்த பல அனுகூலங்களை ஒன்றிணைய அளிக்கத்தக்கனவாக அமைந்தன. இச்சேவை மக்களுக்கு அறிமுகமான ஒரு நிறுவனமான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வாயிலாக அளிக்கப்பட்டது. அடகுவைத்தல் போன்ற முறைகளைக் கையாண்டு கடன் வழங்கியுள்ளது. சில கிராமிய வங்கிகள் கிராமியச் சேமிப்புகளைத் திரட்டுவதற்குப் புது வழிகளைக் கையாண்டுள்ளன.

கிராமிய வங்கிகளின் கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் நடவடிக்கைகள் அவை தொழிற்பட்டு வந்துள்ள காலத்தின் பிற்பகுதியில் துரிதமாக அதிகரித்துள்ளன. பயிர்ச் செய்கைக் கடன்கள் விரிவான கிராமியக் கடன் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டமையால் இவ்வங்கிகளின் வாடிக்கையாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது.

இவ்வங்கிகள் செயல்படத் தொடங்கிய காலத்தின் பிற்பகுதியில் சேமிப்புக்களின் தொகை அதிகமானதாக இருந்

தது. அக்காலத்தில் விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்குக் கூடிய விலை கிடைத்தமையால் கிராமியத் துறையில் அதிக பணப்புழக்கம் இருந்தமையே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். அக்காலப் பிரிவில் நிலவிய கூடிய பணவீக்க வீதமும் கிராமியத்துறையின் வருமானம் அதிகரித்தமையும் கிராமிய வங்கிகள் மேலதிக பண வருவாய்ச் சேமிப்புக்களைத் திரட்டுவதற்கு உதவின.

எல்லாக் கிராமிய வங்கிகளும் நிலையான வைப்புக்களை ஈர்க்கவில்லை. அவற்றை, சேமிப்பு வைப்புகளுடன் ஒப்புநோக்குகையில் அவற்றின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவானதாகும். சராசரி நிலையான வைப்பின் அளவு, சராசரி சேமிப்பு வைப்பைவிடப் பெரியதாகும். பிந்திய ஆண்டுகளில் முற்பணங்களின் (குறுந்தவணைக் கடன்களும் அடகுவைத்தலும்) மட்டும் உயர்ந்து காணப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் கூடிய உற்பத்திச் செலவும், அதிகரித்த பணவீக்க வீதமுமாகும். கிராமிய வங்கி கடன் வழங்கலில் அடகு வைத்தல் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. 1985 ல் ஏறத்தாழ 60 சதவீதமான கடன் வழங்கல் அடைமானம் வைக்கும் பகுதியிலேயே நடைபெற்றது. முற்பணங்களையும் கடன்களையும் திருப்பிச் செலுத்துவதில் பிணையாக வைக்கப்பட்ட பொருளின் தன்மை முக்கிய பங்கினை வகித்தது என்பது முன்னைய ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. வீடமைப்புக் கடன்களிலேயே மீளச் செலுத்தல் தவறுகை வீதம் மிகக்குறைவாகக் காணப்பட்டது.

தேறிய வைப்புத் தொகைகளின் நிலைமை மிக உற்சாகமூட்டுவதாகவுள்ளது. பல ஆண்டுகளில் கடன்களைவிட வைப்புக்கள் மிகைத்து நின்றன. 1985 இறுதியில் கிராமிய வங்கிகளிலிருந்த பணவைப்புக்கள், கடன்களை 51.27 கோடி ரூபாவால் மிஞ்சியிருந்தது. கிராமிய வங்கிகள் பிரிக்கப்பட்டுள்ள 16 பிராந்

கிராமிய வங்கிகளின் வைப்புக்களும் முற்பணைகளும்

வாடகம்	வைப்புக்கள்				முற்பணைகள்			வைப்புக்களுக்கு முற்பணைகளுக்கு இடையிலான வித்தியாசம்
	சேமிப்பு	நிகையான	மொத்தம்	(ஒழுங்காலை கட்டிகள்)	அடகுக் கட்டிகள்	மொத்தம்		
1965	491,626	4,734	496,360	914,669	252,596	1,167,295	- 670,935	
1966	703,011	22,737	725,748	1,326,475	427,129	1,733,586	-1,027,836	
1967	1,305,846	65,381	1,377,227	2,029,476	633,213	2,662,689	-1,291,462	
1968	3,110,576	222,614	3,333,196	3,360,731	1,085,613	4,716,344	-1,383,134	
1969	5,712,893	460,168	6,173,061	3,572,281	1,823,646	7,095,927	- 922,836	
1970	16,109,287	799,117	16,908,406	7,122,213	1,980,066	9,102,279	+7,806,126	
1971	17,188,297	676,106	17,864,403	7,144,913	2,171,734	9,316,647	+8,547,756	
1972	22,703,136	617,150	23,320,586	8,226,663	6,958,250	15,184,913	+8,135,673	
1973	44,281,601	872,935	45,154,536	16,177,708	22,734,438	38,912,146	+8,242,390	
1974	61,549,118	1,185,243	62,734,361	29,008,262	38,398,508	67,406,770	-4,671,409	
1975	72,833,887	1,380,104	74,213,971	37,387,369	49,898,203	87,285,412	-19,071,601	
1976	114,495,097	1,793,923	116,289,020	47,624,595	54,167,951	101,792,546	+14,496,474	
1977	170,314,871	4,947,329	175,460,200	55,034,180	55,849,120	110,883,300	+64,576,900	
1978	209,608,000	12,538,000	222,146,000	63,763,000	61,315,000	125,078,000	+97,068,000	
1979	250,043,000	20,960,000	271,018,000	62,558,000	66,693,000	129,251,000	+141,767,000	
1980	309,184,000	59,170,000	368,354,000	79,677,000	97,022,000	176,699,000	+191,655,000	
1981	356,798,000	77,250,000	434,048,000	100,899,000	170,697,000	271,596,000	+162,452,000	
1982	441,997,000	99,486,000	541,483,000	122,470,000	206,807,000	329,271,000	+212,212,000	
1983	589,787,063	128,194,349	717,981,412	147,703,669	243,908,150	391,611,819	+326,369,593	
1984	752,078,989	153,411,236	905,490,225	185,160,574	323,085,519	508,246,093	+397,244,132	
1985	927,056,112	160,480,327	1,087,536,439	234,135,823	340,675,556	574,811,379	+512,725,060	

(47 - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தியங்களில் 1985 ல் மட்டக்களப் புப் பிராந்தியத்தில் மட்டுமே கடன்கள், வைப்புக்களை மிகைத் திருந்தன. 1985 லும் அதற்கு முந்திய பல ஆண்டுகளிலும் பல கிராமிய வங்கிகள் தன்னிறைவு டையனவாகக் காணப்பட்டன. இந்த அனுபவம், கிராமியத் துறை சேமிப்பு வளமற்ற வறிய துறை என்ற கருத்தை ஓரளவு பொய்யாக்கியுள்ளது.

கிராமிய வங்கித் திட்டமா னது, கிராமியத்துறைக்குச் சேவை அளிப்பதற்கு நிறுவன ரீதியான அமைப்பு அவசியம் என்பதையும், அதற்குரிய வளம் உண்டு என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது எனலாம். அது, சிக்கலான வழிமுறைகளை கிராமி யத் துறைக்கான எளிமையான முறைகளாக மாற்றுவதிலும் ஒரு பரிட்சையாக அமைந்துள்ளது. மேலும், கிராமியத்துறையில் நிதி நிறுவனங்களை அபிவிருத்தி செய்வதில், புது வழிகளைக் கையாளுதல் மிக முக்கியமான தொரு உபாயமாகும்.

நிறுவன நிதி முறைகளைக் கொண்டு கிராமியத் துறையில் சேவையாற்றுவதற்கு, ஒழுங்குற அமைக்கப்படாத, முறைசாராத பணச் சந்தையின் இயல்பும் தொழிற்பாடும் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இவை இன்னும் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு செயல்படுகின்றன. இச்சந்தை களின் இயல்பையும் முறைகளையும் ஆராய்ந்து அறிவது, கிராமத் துறைக்கு நிதிவழங்குவதற்கான கொள்கைகளையும், முறைகளையும், செய்முறைகளையும் வகுப்பதற்குப் பேருதவியாக அமையும். கிராமிய சேமிப்புக்களைத் திரட்டுவதற்கும் இது உதவும். இந்நோக்கத்திற்கு இப்போதுள்ள கிராமிய வங்கிகளையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையுமே பயன்படுத்த முடியும்.

(3) புதிய விவசாயக் கடன் திட்டமும் விரிவான கிராமியக் கடன் திட்டமும்

1967 செப்டம்பரில் அறி

முகப்படுத்தப்பட்ட புதிய விவசாயக் கடன் திட்டமானது, கிராமியக் கடன் வழங்கல் துறையில் முக்கியமான தொரு கட்டத்தைக் குறித்தது. முதன் முறையாக வர்த்தக வங்கித் தொழில் துறை, சிறு கமத்தொழில் துறைக்குக் கடன் வழங்கும் பிரதான அமைப்பாக ஆகியது. இத்திட்டத்தைத் தொடங்கிய மக்கள் வங்கியே ஏழு ஆண்டுகளாக இதனைச் செயல்படுத்தி வந்தது. 1973/74 பெரும் போக காலத்திலிருந்து இலங்கை வங்கியும் இத்திட்டத்தில் பங்குபற்றியது. ஹட்டன் நஷனல் வங்கி, 1974/75 பெரும் போக காலத்தில் சிறிய அளவில் கடன் வழங்கத் தொடங்கி 1981/82 முதல் கணிசமான அளவு கடன் தொகையை அதிகரித்தது.

மத்திய வங்கி நிதி மீளாளிப் பின்மீது இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. இதற்காக வருடத்திற்கு 1½ சதவீத வட்டிக்கு வர்த்தக வங்கிகளுக்கு மத்திய வங்கி நிதி வழங்கியது. மக்கள் வங்கி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 5 சதவீத வட்டிக்கு நிதி வழங்குகிறது. அவை தம் உறுப்பினர்களுக்கு 9 சதவீதவட்டிக்கு நிதி வழங்குகின்றன. இலங்கை வங்கி இவ்வட்டி வீதத்தில் அதன் கமநலச் சேவை நிலையங்கள் மூலம் கமக்காரருக்கு நேரடியாகக் கடன் வழங்குகிறது. குறித்தகாலத்தில் கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படாதவிடத்து தண்டமாக மேலும் 3 சதவீதம் அறிவிடப்படுகிறது. நெல்லுக்கும் மிளகாய், வெங்காயம், உருளைக் கிழங்கு, மரக்கறி பம்பாய் வெங்காயம், நிலக்கடலை, கரும்பு, பருத்தி, சோளம் ஆகிய பயிர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. 1970 வரை கமக்காரரின் குடும்பத்தவர்களது அரிசிப் பங்கீட்டுப் புத்தகங்கள் வங்கியிடம் பிணையாக வைக்கப்பட்டன. ஒரு கமக்காரர் கடன் கட்டத்தவறினால் அரிசிக் கூப்பன்கள் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபா பெறுமானத்தில் கடன்கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டது.

1978 வரை, திருப்பிச் செலுத்தத் தவறிய தொகையில் 75 சதவீதம் வரையான கடன்களுக்கு மத்திய வங்கி உத்தரவாதமளித்தது. இவ்வுத்தரவாதத்திற்கு அரை வீதக் கட்டணத்தை மத்திய வங்கி அறவிட்டது. இவ்வுத்தரவாதம் வாபஸ் பெறப்பட்டால், வர்த்தக வங்கிகள் கடன் வழங்குவதையும் அறவிடுவதையும் சிறந்த முறையில் செய்ய ஏதுவாகும் என்ற எண்ணத்தில் உத்தரவாதமளிப்பதை மத்திய வங்கி 1978 அக்டோபரில் நிறுத்திக் கொண்டது. 1977 ல் விவசாயக் கடன் வழங்கல் சடுதியாகத் தாராளமா மாக்கப்பட்டதோடு, கடன் தொகை 1977/78 பெரும் போக காலத்தில் 53.41 கோடியாக அதிகரிக்க, அறவிடு 25 சதவீதமாக வீழ்ச்சியுற்றது. இத்தாழ்ந்த அறவிடு காரணமாகவும், 1978 அக்டோபரில் மத்திய வங்கி உத்தரவாதம் நிறுத்தப்பட்டமையாலும் பயிர்ச் செய்கைக்காகக் கடன் வழங்குதல் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குச் சுருங்கியது.

1973 ல், பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த கிராமிய வங்கிகள் மூலம் வருடம் முழுவதும் வழங்கும் அடிப்படையில் உற்பத்திக்கும் நுகர்வுக்கும் கடன் வழங்கும் பொருட்டு விரிவான கடன் திட்டம் என்ற பெயரில் ஒரு புதிய திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. கடன் வழங்குவதற்கான கட்டுப்பாடுகள் மேலும் தளர்த்தப்பட்டிருந்தன. பல்வேறு பிராந்தியங்களின் தேவைகள் சம்பந்தமாகத் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் பொறுப்பும் பன்முகப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. சேமிப்புகளை அதிகமாகத் திரட்டி இத்திட்டத்தைச் சுய நிதியளிக்கத்தக்க திட்டமாக ஆக்கவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. உண்மையில் மூலத்திட்டத்தின் ஒரு சில ஏற்பாடுகள் மட்டுமே செயல்படுத்தப்பட்டன. ஆனால், 1973 ல் இப்புதிய திட்டம், விரிவான கிராமியக் கடன் திட்டம் எனப் பெயரிடப்பட்டது.

மக்கள் வங்கியே புதிய விவசாயக் கடன் திட்டத்தில் (1967-1973) பிரதானப் பங்குபற்றியது. விரிவான கிராமியக் கடன் திட்டத்திலும் மக்கள் வங்கியே முக்கிய பங்கு கொண்டது. 1967-1985 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கிடையிட்ட காலத்தில் வழங்கப்பட்ட மொத்தக் கடன் தொகையான 185 கோடி 10 இலட்சம் ரூபாவில் 69 சதவீதத்தை மக்கள் வங்கியே வழங்கியது.

சமீப ஆண்டுகளில் மக்கள் வங்கி ஆற்றிய பங்கு அவ்வளவு குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லை. 1978/79, 1979/80 ம் ஆண்டுகளில் மக்கள் வங்கியின் விடச் சிறிது கூடுதலான தொகையை இலங்கை வங்கி வழங்கியது. இதற்குக் காரணம், 1977/78 பெரும் போகத்தில் மொத்த நிதியில் (53.4 கோடி ரூபாவில் 40 கோடி ரூபா) 80 சதவீதத்தை மக்கள் வங்கிகடனாக வழங்கி 6.2 கோடி ரூபாவை மட்டுமே அறவிட முடிந்தது. அப்பருவத்தில் ஏறத்தாழ 34 கோடி ரூபா திருப்பிச் செலுத்தப்படாதிருந்தமையால், வங்கிக் கணக்கு ஏடுகளில் கடன் கொடுக்க முடியாதவர்களின் எண்ணிக்கை பெருந்தொகையாக இருந்தது. இருந்தும் 1980/81 பெரும் போகத்திலிருந்து, மக்கள் வங்கியே இத்திட்டத்தின் கடன் வழங்கும் முன்னணி வங்கியாகத் திகழ்ந்தது.

எனினும், 1977/78 ம் ஆண்டுக்கு முந்திய காலத்திற் போல இத்திட்டத்தின் கீழ் கடன் வழங்கும் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்தவில்லை. 1980/81 ம் ஆண்டுக்கும் 1984/1985 ம் ஆண்டுக்குமிடையில் இத்திட்டத்தில் மக்கள் வங்கியின் பங்கு 45 சதவீதமாகவும், இலங்கை வங்கியின் பங்கு 40 சதவீதமாகவும், ஹட்டன் நஷனல் வங்கியின் பங்கு 5 சதவீதமாகவும் இருந்தது.

இக்கடன் திட்டம், உலகெங்கணும் அரசாங்க ஆதரவில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள கடன் திட்டங்களின் பொதுப் பாங்கினைக் காட்டுகிறது. இத்திட்டங்களுள் தொடக்கத்தில் கடன் வழங்கல் விரிவாக்கப்படுவதும், பின்னர் கடன் பெற அருகதையுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவதால் வழங்கப்படும் கடன் தொகை குறைக்கப்படுவதும் வழக்கமாகவுள்ளது.

மக்கள் வங்கி தாபிக்கப்பட்டதன் முக்கிய நோக்கம், கிராமப் புறங்களுக்குக் கடன் பிரித்தளிப்பதும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சேவையளிப்பதுமாகும். இப்பொழுது மக்கள் வங்கி நிறைவு செய்துள்ள 25 ஆண்டுகளில் கிராமியத் துறைக்குக் கடன் வழங்குவதை விரிவாக்குவதில் மிக முக்கிய பங்கினை வகித்துள்ளது. கிராமத் துறையில் அதன் பங்கானது, பிற வர்த்தக வங்கிகள் கிராமிய கடன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரை எடுத்துக் காட்டியிருப்பது போல மக்கள் வங்கியே, கிராமியக் கடன் வழங்கல் நடவடிக்கைகளில் மிக முக்கியமான பங்கை வகித்துள்ளது. இருப்பினும், அண்மைக் காலங்களில் மக்கள் வங்கியின் நடவடிக்கைகள் ஏனைய பொருளாதாரத் துறைகளுக்கு விரிவு படுத்தப்பட்டிருப்பதால், பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட மக்கள் வங்கியின் பங்கு கிராமியத் துறையில் முக்கியமற்றதாகத் தோன்றுகிறது. எவ்வாறாயினும், வேறு எவ்வங்கியையும் விட, மக்கள் வங்கியே கிராமியத் துறைக்கு கடன் வழங்குவதில் முன்னணியில் திகழ்கிறது. எத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தாலும் மக்கள் வங்கி தொடர்ந்து கிராமியத் துறைக்குச் சேவையாற்றி, கிராமிய நிதிச் சந்தையில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் என நம்பலாம்.

(22 - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

எனினும், சமீப காலமாக வங்கி தனது ஆரம்ப குறிக்கோள்களிலிருந்து விலகிச் சென்றதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. அதாவது சாதாரண வர்த்தக வங்கி நடவடிக்கைகளில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய நிலைமைக்கு காரணமாக இருந்த பல காரணிகள், வங்கியானது தனது ஆரம்பக் குறிக்கோள்களிலிருந்து விலகிச் சென்றது தவிர்க்கமுடியாதது என்று தெரிவிக்கின்றன. கிராமியத் துறையிலிருந்து போதியளவு நிதியினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமையே காரணமாக, வங்கியின் ஸ்திர நிலையைப் பேணுவதற்காக ஏனைய மூலங்களிலிருந்து நிதியைப் பெறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம், இலங்கைக் கூட்டுறவுத் திட்டத்தின் செயற்பாட்டில் காணப்பட்ட இயல்பான பலவீனம், அரசாங்கத்தின் சேமநலக் கொள்கைகளின் மட்டுப்படுத்துதல் காரணமாக, சமீப காலமாக கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு பின்தங்கிய வீழ்ச்சி, விவசாயக் கடன் கொடுப்பதை மட்டுப்படுத்துவதற்குக் காரணமாய்மைந்த, கொடுத்த கடன்களை மீள அறவிடுவதில் ஏற்பட்ட பாரிய பிரச்சினை, பொருளாதாரக் கொள்கையில் ஏற்பட்ட துரித மாற்றத்தின் விளைவாக, மாற்றமடைந்த சூழ்நிலையின் கீழ், மிகவும் உற்சாகமூட்டுகின்ற பகுதிகளிலும், நடவடிக்கைகளிலும் வங்கியினது கவனம் திரும்பியமை ஆகியன இவ்வாறான சில காரணிகளாகும். நிதி வெகுமதிகள் மிகவும் உற்சாகமாயுள்ள பகுதிகளிலும், நடவடிக்கைகளிலும் மக்கள் வங்கியை புனரமைப்பதற்கான பொதுவான ஆவலிலிருந்து மக்கள் வங்கி தப்பிச் செல்வதில் பல கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கியிருக்கும் என்று காணத்தோன்றுகின்றது.

சமீப காலத்தில் நாட்டில் நிலவியும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் வங்கியின் இத்தகைய போக்கு ஒரு விதத்தில் தவிர்க்க முடியாததே.

இலங்கையின் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் மக்கள் வங்கி

பிப்ரவரி

1961 ம் ஆண்டு வரை, கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியே இலங்கையிலுள்ள கூட்டுறவு இயக்கத்தின் உச்சி வங்கியாக விளங்கியது. அதற்குப் பல வருடங்களுக்கு முன்பு, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முன்னேற்றத்துக்குக் கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி போதிய பங்களிப்புச் செய்து வரவில்லையென்று கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அபிவிருத்தியுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடையே ஒரு பொதுவான கருத்து இருந்து வந்தது. இதனால் விரிவான ஆய்வொன்றை மேற்கொண்ட மத்திய வங்கி, கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியில் இயல்பான குறைகள் உண்டென்றும், முற்றிலும் வித்தியாசமான அடிப்படையில் அமைந்த அதிக செயலூக்கமுள்ள ஒரு வங்கியே கூட்டுறவு இயக்கத்துக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்றும் முடிவு செய்தது. இதன் விளைவாக, கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி ஒழிக்கப்பட்டு, அதற்குப்பதிலாக அதிக செயலூக்கமுள்ள ஒரு வாரிசாக மக்கள் வங்கி 1961 ம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

புதிய வங்கி அதனிடத்தில் முன்பிருந்த வங்கியின் முன்னேற்ற வழியை அடைத்துக் கொண்டிருந்த குறைகள் பல வற்றிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட அதேவேளையில், அதன் சாசனமான 1961 ம் வருட 29 ம் இலக்கமுள்ள மக்கள் வங்கிச் சட்டம் அதன் நோக்கங்களைத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறியது. நிதி உதவியும் பிற உதவியும் வழங்குவதன் மூலம் கூட்டுறவு இயக்கத்தையும், கிராமிய வங்கித் தொழிலையும், விவசாயக் கடன் வசதிகளையும் மக்கள் வங்கி விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதே அந்நோக்கங்கள்.

1961 ம் ஆண்டில் மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சமயத்

தில், (பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையைத் தவிர) அது விருத்தி செய்யவேண்டுமென விதிக்கப்பட்ட மூன்று துறைகளின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் முற்றாக உள்நாட்டுச் சந்தைக்குள் அடக்கப்பட்டிருந்தன. அப்படியிருந்தபோதிலும், மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒரு சில வருடங்களுக்குள் அது வெளிநாட்டு வர்த்தகம் தொடர்பான வங்கி வியாபாரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைப் பெறும் ஆற்றலுடையதாகிவிட்டது. அதன் ஆயுட் காலத்தின் முதல் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளின் போது இலங்கையின் சர்வதேச வாணிபத்தில் அது உண்மையில் ஆற்றிய பங்கை ஆராயப் புகுமுன், பார்ப்பதற்கு சுவாரஸ்யமாகத் தோன்றும் இந்த விருத்தி எந்தச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளில் நடைபெற்றதென்பதை ஆராய்வது பயனுள்ளதாக மட்டுமன்றிச் சுவாரஸ்யமாகவுமிருக்குமென்பது நிச்சயம்.

முன்பு குறிப்பிடப்பட்டது போல் மக்கள் வங்கியின் சட்டபூர்வமான நோக்கங்கள் பின்வருமாறு மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தின் 4 ம் பிரிவில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன:

“கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களுக்கும் பயிர்ச் செய்கைக் குழுக்களுக்கும் (கமிட்டிகள்), மற்றும் நபர்களுக்கும் நிதி உதவியும் பிற உதவியும் வழங்குவதன் மூலம் இலங்கையின் கூட்டுறவு இயக்கத்தையும், கிராமிய வங்கித் தொழிலையும், விவசாயக் கடன் வசதிகளையும் அபிவிருத்தி செய்வதே வங்கியின் நோக்கமாயிருத்தல் வேண்டும்.”

அதே சமயத்தில், இந்தக் குறிக்கோள்களை அடைவதற்காக, இலங்கை வங்கி அதன் சொந்த நிதிச்சட்டத்தின் கீழ்

எஸ். டி. எஸ். குணதிலக முன்னாள் மேலதிக பொது முளாமையாளர், மக்கள் வங்கி

நடத்தி வந்ததைப் போன்ற வியாபாரவகையில் 'ஈடுபட' அச்சட்டத்தின் 5 (1) (பி) பிரிவு மக்கள் வங்கிக்கு அதிகாரம் வழங்கியது.

மக்கள் வங்கியின் நோக்கங்கள், அதிகாரங்கள் தொடர்பான இந்த நிதிச்சட்ட ஏற்பாடுகள் 1986 ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வரை கணிசமான அளவுக்கு மாறாமலே இருந்து வந்தன. எனினும், 1986 ஜூன் மாதத்தில் நிதி-திட்டமிடல் அமைச்சர்திரு. ரெனீ டி. மெல் வங்கியின் நோக்கங்களை விளக்கும் 4 ம் பிரிவுக்கு ஒரு திருத்தம் உட்படச் சட்டத்தில் பல பாரதூரமான திருத்தங்களைப் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவந்தார். அவை பின்வருமாறு:

- (1) (அ) இலங்கையின் கூட்டுறவு இயக்கத்தையும்
- (ஆ) கிராமிய வங்கித் தொழிலையும்
- (இ) விவசாயத்தையும்
- (ஈ) கைத்தொழிலையும்

அபிவிருத்தி செய்வதும் அவற்றிற்கு உதவி செய்வதும்

- (2) (அ) வர்த்தக வங்கியைப் போல்
- (ஆ) அடகு பிடிப்போரைப் போல்
- (இ) வணிக வங்கியைப் போல்

வியாபாரம் நடத்துவதுமாகும்.

பல்லாண்டுகளாக, நோக்கங்கள் அல்லது குறிக்கோள்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்குமிடையேயுள்ள வேறுபாட்டை நடைமுறையில் மறந்துவிடும் ஒரு போக்கு தெளிவாகக் கவனிக்கக்

கூடியதாக இருந்து வந்துள்ளது. இது சில சமயங்களில், அதிகாரங்களிலிருந்து தோன்றும் வியாபாரத்துக்கு, குறிக்கோள்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரத்தை விட அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுவந்துள்ளதென்ற குற்றச் சாட்டுக்கு அடிகோலியது. அதேசமயத்தில், வங்கி உண்மையில் ஒரு வர்த்தக வங்கியாகி விட்டது; எனவே, சட்டத்தின் 4 ம் பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள படி வங்கி அதன் ஆரம்ப நோக்கங்களுடன் அதன் நடவடிக்கைகளை அடக்கிக்கொள்வது விரும்பத்தக்கதோ அல்லது சாத்தியமோ அல்லவென்ற கருத்து அரசாங்க வாட்டாரங்களில் வளர்ந்து விட்டது. அரசாங்கத்தின் அக்கருத்தை அனுசரித்தே அமைச்சர் 1986 ஜூன் 6 ந்திகதி சட்டத்துக்குப் பாரதாரமான திருத்தங்களைப் பாநாருமன்றத்தில் கொண்டு வந்தார்.

வெளிநாட்டு வர்த்தகத்துக்கான நிதியளிப்பு வெளிநாட்டு நாணயத்தை வாங்கி விற்கும் இலாபகரமான வியாபாரத்தை உள்ளடக்குவதால், அது, வங்கி ஈடுபடுவதற்கு அதிகாரம் பெற்ற மிகுந்த பிரதிபலனங்கள் வர்த்தக வங்கித் தொழில் நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகும். மறுபக்கத்தில், வங்கியின் நிதிச்சட்ட நோக்கங்களாக அமைந்த நடவடிக்கைகளில் பெரும்பாலானவை ஒன்றில் சிறிதளவு ஆதாயம் அளிப்பனவாக மட்டும் அல்லது ஆதாயமே அளிக்காதனவாக இருந்தன. வங்கியின் முதலாவது பொது முகாமையாளரான திரு. வில்மிர் சொலமன்ஸ், இதைப் பூரணமாக உணர்ந்தவராய், வங்கியின் வருவாயீட்டும் ஆற்றலைப் பலப்படுத்துவதற்காக, கிட்டத்தட்ட வங்கி தொடங்கிய காலத்திலேயே வங்கியின் வெளிநாட்டுக் கிளையொன்றை அமைக்க முற்பட்டார். எனினும், இந்த நடவடிக்கைக்கு வங்கியின் முதலாவது தலைவர் திரு. வின் சென்ட் சுபசிங்காவின் ஆதரவைப்பெறுவது அவருக்குக் கடினமாயிருந்தது. திரு. சுபசிங்கா

பழுத்த அனுபவமுள்ள ஒரு கூட்டுறவாளர். கூட்டுறவே வறிய மக்களின் பொருளாதார விருத்திக்கான பாதை என்பதை நன் குணர்ந்த அவர் தமது சொந்த ஊரான சந்தலங்காவில் கூட்டுறவின் நிகரற்ற வெற்றிகளுக்குப் பொறுப்பாயிருந்தவர். அவரைப் பொறுத்தவரை, கூட்டுறவு என்பது ஒரு வாழ்க்கை முறையாக மட்டுமன்றி நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு கோட்பாடாகவுமிருந்தது. வர்த்தக வங்கித் தொழில் நடவடிக்கைகள், குறிப்பாக வெளிநாட்டு வங்கித் தொழில் "ஊழல்களுக்கு" இடங்கொடுக்கும் சாத்தியக் கூறுகள் மற்றி அவர் மிகவும் எச்சரிக்கையுடனிருந்தார். மக்கள் வங்கி இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் அக்கறை கொண்டு, இலாபமீட்டுவதில் முழுக்கவனம் செலுத்தத் தொடங்கிவிட்டால், வங்கி எந்த நோக்கங்களுக்காக அமைக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கங்களில் - அதாவது கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கும் கிராம, விவசாயத்துறைகளுக்கும் நிதியளிப்புச் செய்து, அவற்றை அபிவிருத்தி செய்வது - அது விரைவில் அக்கறை இழந்துவிடும் அல்லது அந்நோக்கங்களை இரண்டாவது இடத்துக்குத் தள்ளி விட்டு விடுமென்ற அச்சம் அவருக்கு நிலையாக இருந்து வந்தது.

திரு. சுபசிங்காவின் இந்த ஐயப்பாடுகளை அவருக்குச் சில முக்கியமான செல்வாக்குள்ள மனிதர்கள் ஊக்குவித்தனர். இலங்கை வங்கியின் அப்போதைய பொது முகாமையாளராயிருந்த திரு. சி.லோகநாதனும் இவர்களில் ஒருவராவார். திரு. சொலமன்ஸ் இலங்கை வங்கியில் ஒரு சிரேஷ்ட நிறைவேற்று அதிகாரியாயிருந்துள்ளார். இலங்கை வங்கிக்குப் போட்டியாக புதிய மக்கள் வங்கியை ஒரு வர்த்தக வங்கியாகக் கட்டியெழுப்ப அவர் செய்துவரும் முயற்சிகளைக் குறித்து திரு. லோகநாதன் திகிலடைந்தார். இத்தகைய ஒரு நிலைமை தோன்றுது தடுப்பதற்குரிய ஒரு தெளிவான முறை, புதிதாகத் தோன்றிய வங்கி

வெளி நாட்டு வர்த்தகத்துக்கு நிதியளிப்புச் செய்வதில் அல்லது வெளிநாட்டு நாணயமாற்று வியாபாரத்தில் ஈடுபடாதிருக்கும் ஏற்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவதாகும். இவ்விஷயம் சம்பந்தமாக, மக்கள் வங்கியின் பணிப்பாளர் சபைக்கும் குறிப்பாக திரு. சுபசிங்காவுக்கும் சில சந்தேகங்களிருப்பதை உணர்ந்த திரு. லோகநாதன் திரு. சொலமன்ஸ் அமைத்த பாதைக்கெதிராக நேரடியாகத் தமது செல்வாகத்தைப் பிரயோகிப்பதன் மூலம் தமது குறிக்கோளைச் சாதிக்க முயன்றார். அதன் மிகப்பெரிய வாடிக்கையாளராயிருந்த கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையத்தின் வெளிநாட்டு வங்கி விவகாரங்கள் வேலையைத் தானே மேற்கொள்ளமுடியாத நிலையில் கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி அதன் முகவராக அவ் வியாபாரத்தைக் கவனிக்க ஒரு நிறுவனத்துடன் (ஈஸ்டன் வங்கி) ஏற்பாடு செய்தது.

மக்கள் வங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டதற்குப்பின் திரு. சொலமன்ஸ் இந்த ஏற்பாட்டை நீக்கி விட்டார். பதிலாக, அவர் கூ.மொ.வி. நிலையத்தின் வெளிநாட்டு வங்கித் தொழில் வியாபாரத்தை வங்கியின் சொந்த வெளிநாட்டு அலகுக்கூடாக நெறிப்படுத்தினார். இதுவே வங்கி வெளிநாட்டுக் கிளையின் கருவாக இருந்தது. இந்த வெளிநாட்டுக் கிளையை அவர் வங்கி வியாபாரத்தைத் தொடங்கிய ஒரு சில மாதங்களுக்குள் அமைத்திருந்தார். கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கி ஈஸ்டன் வங்கியுடன் செய்த ஏற்பாட்டை அறிந்திருந்த திரு. லோகநாதன் அந்த ஏற்பாட்டைத் திரு. சொலமன்ஸ் நீக்கிவிட்டாரென்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. ஈஸ்டன் வங்கியுடன் செய்யப்பட்ட ஏற்பாட்டைப் போன்ற அடிப்படையில் ஆனால் மிக அனுகூலமான நிபந்தனைகளின் பேரில், மக்கள் வங்கியின் முகவராக வெளிநாட்டு வியாபாரத்தை மேற்கொள்ள இலங்கை வங்கியின் சேவைகளை

அளிப்பதன் மூலம் மக்கள் வங்கி வெளிநாட்டு வங்கித் தொழிலில் இறங்குவதைத் தடுக்க அவர் முயன்றார். ஆதரவுதேடும் சில பூர்வாங்க முயற்சிகளுக்குப்பின், திரு. லோகநாதன் மக்கள் வங்கியின் பணிப்பாளர் சபைக்கு அளித்த வெளிக்குச் சாதாரணமானது போற்றோன்றிய ஒரு மதிய போசன விருந்தில் இறுதியில் இந்த யோசனை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இவ் விருந்தில் திரு. சொலமன்சும் பிரசன்னமாயிருந்தார். இந்த யோசனை, மக்கள் வங்கிக்குப் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துமெனக் கண்ட திரு. சொலமன்ஸ் வங்கியின் பணிப்பாளர் சபையால் அனுதாபத்துடன் வரவேற்கப்பட்டதைக் குறித்துத்திகிலடைந்தார். திரு. லோகநாதனின் யோசனையிலுள்ள பாதகமான உட்கிடக்கைகளையும், தவறான அநுமானங்களின் மீது அந்த யோசனை உருவாக்கப்பட்டிருப்பதையும் விளக்கி அவர் பணிப்பாளர் சபைக்கு ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார். இவ்வறிக்கைவிளக்கிக் கூறப்பட்டவாறு திரு. சொலமன்ஸின் கருத்துக்களைப் பணிப்பாளர் சபை ஏற்றுக் கொண்டதனால் வங்கியின் வெளிநாட்டு வியாபாரத்தை விருத்தி செய்வதற்கான அனுமதி கிடைத்தது. அதற்குப்பின் இது மாற்றப்படவில்லை.

2. வெளிநாட்டு வியாபார நடவடிக்கைகளின் அடிப்படைக் கோட்பாடு

மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தின் (5) (1) (பீ) பிரிவு வழங்கிய அதிகாரங்களின் அடிப்படையில் வங்கி அதன் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதில் வெளிநாட்டு வங்கித் தொழில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவும், இலங்கை வங்கி நடத்தும் வியாபாரம் போன்ற வியாபார வகைகளில் ஈடுபடவும் வங்கி தொடங்கியதென ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டது.

தனது செயற்பாடுகளைக் கூட்டுறவுத் துறையுடன் நிறுத்

திக் கொள்ளும் ஒரு வங்கி அதன் நோக்கங்களை அடையப் போதிய வலுவுள்ள ஒரு நிதி அடிப்படையைக் கட்டியெழுப்ப முடியாது; ஏனென்றால் அதன் அமைப்பே பொருளாதார பலவீனமுடைய தென்பதைக் கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியினதும் சுற்றெல்லை மாகாண, மாவட்ட வங்கிகளினதும் அனுபவம் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

கூட்டுறவுச் சமஷ்டி வங்கியின் வாரிசாக மக்கள் வங்கியை அமைக்கக் கருதியவர்கள் இப்பலவீனத்தை அகற்ற விரும்பிய அதே சமயத்தில், வங்கியின் நடவடிக்கைகளுக்கு கூட்டுறவு, விவசாய, கிராமியத்துறைகள் மையமாக இருப்பதையும் அவற்றின் அபிவிருத்தியே அதன் குறிக்கோளாயிருப்பதையும் உறுதிப்படுத்தினர். அதன் நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் அடைவதற்காகச் சகலவிதமான வர்த்தக வங்கித் தொழில் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட வங்கிக்கு அதிகாரம் வழங்குவதே பிரச்சினைக்கு ஏற்ற பரிகாரமெனக் கருதப்பட்டது.

3. சர்வதேச வர்த்தகத்தில் சாதனைகள்

வங்கியின் வெளிநாட்டு வங்கித் தொழில் நடவடிக்கைகள் நாட்டின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தின் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை நான்கு வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் சிறப்பாக ஆராயலாம்.

1961 - 1965

இக்கால கட்டங்களில் முதலாவது காலகட்டம்பருமட்டாக வங்கி தொடங்கிய முதல் ஐந்து ஆண்டுகளை - அதாவது 1961 ம் ஆண்டிலிருந்து 1965 ம் ஆண்டு வரையான காலத்தை - உள்ளடக்குகிறது. இக்காலத்தில் வங்கி அது செல்லவேண்டிய பாதையை அறிந்து கொண்டு, பரீட்சார்த்தமாகச் செயலாற்றிக் கொண்டும், ஒரு பக்கத்தில்

வியாபாரத்தைப் பெறுவதற்கு முயன்று கொண்டும், மறுபக்கத்தில் சர்வதேச வங்கித் தொழில் சமூகத்தின் அங்கீகரிப்பைப் பெற முயன்று கொண்டிருந்தது.

கூ.மொ.வி. நிலையம் இயற்கையாகவே வங்கியின் ஒரு வாடிக்கையாளராக இருந்தது. வங்கியின் வெளிநாட்டுக்களை கூ.மொ.வி. நிலையத்தின் கணிசமான இறக்குமதி வியாபாரத்தையும் அதன் சற்றே வரையறுத்த எற்றுமதி வியாபாரத்தையும் கையாள்வதன் மூலம் விருத்தியடைந்தது. இதையடுத்து விரைவிலேயே, (அண்மையில் அமைக்கப்பட்ட) பெற்றோலியம் கூட்டுத்தாபனத்தின் இறக்குமதி வியாபாரத்தைக் கையாண்டது. இக்கூட்டுத்தாபனத்தின் பணிப்பாளர் சபையில் திரு. வின்சென்ட் சுபசிங்க இடம்பெற்றிருந்தார்.

இவ்விரு அரசு கூட்டுத்தாபனங்களிடையே வங்கியின் வெளிநாட்டுக்களை அதன் போட்டியாளர்கள் பொறுமைப்படும் படியான கன அளவு வெளிநாட்டு வியாபாரத்தைப் பெற்றது. இதையடுத்து விரைவிலேயே மற்றும் அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள், ஏராளமான தனியார்துறை வர்த்தக நிலையங்கள் தனிநபர்கள் ஆகியோரிடமிருந்தும் வியாபாரத்தைப் பெற்றது.

திரு. ரி.பி. இலங்கரத்லு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் என்ற முறையில் மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் வெற்றிகரமாகக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியதற்குச் சிறிது காலத்துக்குப்பின் நிதியமைச்சரானார். அதே சமயத்தில் மக்கள் வங்கி நிதியமைச்சின் பொறுப்புக்கு மாற்றப்பட்டது. அப்பொழுதிருந்து மக்கள் வங்கி இந்த அமைச்சின் பொறுப்பிலேயே இருந்து வந்துள்ளது. வங்கியின் வியாபாரக்கோணத்திலிருந்து மிகமுக்கியமானதென்னவென்றால், உணவுத் திணைக்களத்தின் இறக்குமதி

களைத் தவிர மற்றெல்லா அரசாங்கத் திணைக்களங்களின் சகல இறக்குமதிகளும் மக்கள் வங்கியின் வாயிலாக ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டதாகும். இதுவும் வங்கியின் வெளிநாட்டுக் கிளைக்குச் சில சமயங்களில் தொந்தரவாயிருந்த போதிலும் நல்லபெறுமதியான வியாபாரத்தை வழங்கியது.

இக்காலத்தில் வெளிநாட்டுக்கிளை வங்கியின் வளர்ந்துவரும் கிளைகளின் தொகையில் ஒன்றாக இருந்தது; தலைமையகத்தினால் பிரதம கணக்காளர் வாயிலாக நிர்வகிக்கப்பட்டது. 1964 ம் ஆண்டு முடிவில் வெளிநாட்டுக்கிளைக்குத் தலைமைவகிக்க ஒரு பிரதம முகாமையாளர் நியமிக்கப்பட்டதுடன் இந் நிலைமை மாறிவிட்டது.

1960 ஆண்டில் அதிகாரத்துக்கு வந்த அரசாங்கம் இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில்கள் என்னும் ஈட்டி முனையில் ஓர் ஆக்கிரமிப்பான கைத்தொழில் மயக் கொள்கையைப் பின்பற்றியது. அந்த அரசாங்கத்தின் சவிஸ்தரமான கொள்கைக்கிணங்க, கைத்தொழில்மயமும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, அங்கீகாரங்களுக்கு உட்பட்டதாயிருந்தது. இதன் விளைவாக, மொத்த வியாபாரத்திலும் சில்லறை வியாபாரத்திலும் நல்ல இலாபம் பெற்றுக்கொண்டிருந்த இலங்கையர்கள் கைத்தொழிலுக்கு மாறினர். இது பெருமளவு வெளிநாட்டு வங்கி வியாபாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. ஆரம்பத்தில் அவர்கள் தேவையான தொழிற்சாலை இயந்திரங்களையும் மற்றும் சாதனங்களையும் இறக்குமதி செய்யவேண்டியிருந்ததாலும், அடுத்து மூலப் பொருள்களையும், துணைக்கருவிகளையும், பிரதியீட்டு உபகரணங்களையும் அவர்கள் தொடர்ந்து இறக்குமதி செய்யவேண்டியிருந்ததாலும் வெளிநாட்டு வங்கிக்கிளையின் வியாபாரம் அதிகரித்தது.

வெளிநாட்டுக்கிளை இந்த வியாபாரத்தில் சுறுசுறுப்பாக ஈடுபட்டுவந்தது. புதிய தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு வங்கித் தொழில் சேவைகளை மட்டுமன்றித் தொழில்நுட்ப, நிதிசார், முகாமைத்துவ அம்சங்களில் ஆலோசனையும் வழிகாட்டுதலும் வழங்கிவந்தது. அத்துடன், அவர்கள் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்கியபோது அவர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆதரவும் அளித்துவந்தது. அவர்களில் ஏராளமானோருக்கு இவ்விதம் உதவியளிக்கப்பட்டது. இன்றைய பெரிய கைத்தொழில்துறைகளிடையே அவர்களைக் காணலாம்.

1965 - 1970

மேற்சொன்ன இரண்டாவது காலகட்டம் 1965 ம் ஆண்டிலிருந்து 1970 ம் ஆண்டு மத்திவரையாகும். 1965 ம் ஆண்டில் அரசாங்கம் மாறியதுடன் பொருளாதாரக் கொள்கையில் சில பாரதூரமான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. முந்திய அரசாங்க காலத்தில் அமுலிலிருந்து கண்டிப்பான இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகள் பகிரங்க பொது லைசென்ஸ் முறை தாராளமயமாக்கப்பட்டதனாலும், நாணயப்பரிவர்த்தனைக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதனாலும், அந்நிய நாணய மாற்று உரிமைச் சான்றிதழ் திட்டத்தின் வாயிலாக இரட்டை நாணய மாற்று விகிதம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதனாலும் தளர்த்தப்பட்டன. இவ்விரு மாற்றங்களின் ஓர் இடைநேர் விளைவாக, நாட்டின் இறக்குமதி வர்த்தகம் புதியவர்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டது.

இதுவரை இறக்குமதிகள் ஓர் கட்டுப்பாடான லைசென்ஸ்திட்டத்தின் கீழிருந்துவந்தன. நுகர் பொருள்களுக்கும் மற்றும் வர்த்தக சரக்குகளுக்கும் தனியார் துறைக்கான இறக்குமதி லைசென்சுகள் கடந்தகால இறக்குமதிகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே வழங்கப்பட்டுவந்தன. இதனால் 1950 களில் இறக்குமதி

கட்டுப்பாடுகள் இறுக்கப்படுவதற்கு முன்பு இறக்குமதித்துறையில் ஸ்தாபிதமாகிவிட்டவரையறுத்த தொகையான வியாபார நிறுவனங்கள் இடையறாது குறைந்து வந்த இறக்குமதிகளின் கன அளவு சம்பந்தமாக உண்மையில் ஏகபோக உரிமையை அனுபவித்தன. இதனால் இன்னொரு விளைவும் ஏற்பட்டது. அதாவது, நடைமுறையில், தேச சுதந்திரத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் வியாபாரத்தில் இறங்கிய பெருந்தொகையான இலங்கையர்களுக்கு இறக்குமதி வர்த்தகம் மூடப்பட்டுவிட்டது.

1965 ம் ஆண்டில் அமுலுக்கு வந்த தாராளமயமான பகிரங்க பொது லைசென்ஸ் திட்டம் இதையெல்லாம் மாற்றுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்நிலைமையை அனுகூலப்படுத்திக் கொள்ளவும் முதல் முறையாக இறக்குமதி வியாபாரத்தில் இறங்கவும் வங்கியின் வெளிநாட்டுக் கிளை இலங்கையரான வியாபாரிகளுக்கு உதவிசெய்தது. இக்கால அளவில், வங்கி சாதாரண மனிதனுக்கான வங்கியென அதன் விம்பத்தை உறுதியாக ஸ்தாபித்துவிட்டது. இதன்பின், சிறிய அளவிலும் நடுத்தர அளவிலும் வியாபாரம் செய்து வந்த இலங்கையர்கள் வெளிநாட்டுக்கிளையின் உதவிபுரியும் அக்கறையை அனுகூலப்படுத்திக் கொண்டு, இறக்குமதி வியாபாரத்தில் இறங்க நெடுங்காலம் ஆகவில்லை.

இவ்விதமாக, இலங்கையின் சர்வதேச வர்த்தகத்துறையில் வங்கியின் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளில் ஒன்று நிலைநாட்டப்பட்டது - அதாவது, சிறிய அளவிலும் நடுத்தர அளவிலும் வியாபாரம் செய்து வந்த இலங்கையர்களுக்கு அதுவரை இறக்கி மூடப்பட்டிருந்த இறக்குமதி வியாபாரத்துறையில் பிரவேசிக்க உதவி செய்ததாகும். இவ்விதம் சர்வதேச வர்த்தகத்துக்கு அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டவர்களில் ஏராளமானோர்

மொத்த இறக்குமதி வியாபாரத்தில் மிகப்பெரிய கன அளவுக்குப் பொறுப்பாயிருக்கும் பெரிய வியாபாரிகளாக மலர்ந்துள்ளதைக் குறித்து வங்கி பெரும் மனத் திருப்தி கொள்கின்றது.

1970 - 1977

1970 ம் ஆண்டில் அரசியல் பென்டுலம் பின்னால் திரும்பி விட்டது. அவ்வருடம் பதவியேற்ற அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் முந்திய அரசாங்க காலத்துக் கொள்கைகளிலிருந்து அடியோடு விலகி விட்டன. அரசாங்கக் கொள்கைகளை அனுசரித்து எப்பொழுதும் நடந்து கொள்ளும் வங்கி புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் திட்டங்களும் அமுல் செய்யப்படுவதற்கு எல்லா ஆதரவும் அளித்தது. இவ்விதமாக 1970 ம் ஆண்டிலிருந்து 1977 ம் ஆண்டு வரையான காலம், நாட்டின் சர்வதேச வர்த்தகத்தின் மீது வங்கி ஏற்படுத்திய தாக்கத்தில் மூன்றாவது தெளிவான காலகட்டமாகியது.

இந்தக் காலத்தில் அரசாங்கத்தால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, நெறிப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மீண்டும் அதிக அழுத்தம் பெற்றன. இத்தகைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளே 1960 ம் ஆண்டிலிருந்து 1965 ம் ஆண்டுவரையான காலத்தை எடுத்துக்காட்டின. இதனால் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்கத்துறை மீதே அதிக நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டதால் கைத்தொழிலிலும் வர்த்தகத்திலும் அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்கள் விரிவான அளவில் ஈடுபட்டன.

மக்கள் வங்கியின் வெளிநாட்டுக்களை வெளிநாட்டு வங்கி வியாபாரத்தில் விரிவான அளவையும் அதிக கன அளவையும் பெற இந்த மாற்றம் ஏற்படுத்திய சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தியது. புதிய கொள்கையின் ஒரு பாகமாக இறக்குமதிகளில் தனி

யார்துறையின் பங்கு கடுமையாகக் குறைக்கப்பட்டு, புதிதாக அமைக்கப்பட்ட அரசு கூட்டுத்தாபனங்களின் பங்கு அதிகரிக்கப்பட்டது. இக் கூட்டுத்தாபனங்களில் பெரும் பாலானவை மக்கள் வங்கியின் வெளிநாட்டுக்களையே தங்கள் வங்கியாளர்களாகத் தெரிவுசெய்தன. இறக்குமதி வர்த்தகம் இவ்விதம் அரசாங்கத்துறைக்குத் திசைநிரப்பப்பட்டதன் ஓர் இடைநேர் விளைவாக வெளிநாட்டுக் கிளையின் வியாபாரம் பெரும் பெருக்கம் கண்டது.

அரசாங்கத்துறைக்கு மாறும் அரசாங்கத்தின் புதிய கொள்கையை அமுல் செய்வதற்காக நிறுவப்பட்ட கூட்டுத்தாபனங்களில் பெரும்பாலானவை, வியாபாரத்தில் தத்தம் துறைகளில் அனுபவம்பெற்ற சில நிறைவேற்று அதிகாரிகளின் சேவைகளைப் பெறுவதில் வெற்றிபெற்ற போதிலும், இறக்குமதித்துறை அவற்றிற்குப் புதியதாகவே இருந்தது. இந்நிலைமையில், இந்தக் கூட்டுத்தாபனங்கள் தங்களுடைய நிபுணத்துவ அறிவைத் தரமுயர்த்திக் கொள்வதற்கும், சர்வதேச வர்த்தகத்தின் சிக்கல்களில் தங்கள் அனுபவத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் உதவி செய்யும் பொருட்டு வெளிநாட்டுக் கிளை விசேஷ சிரமங்களை எடுத்துக்கொண்டது. அந்த ஆண்டுகளிலே, வழங்குநர்களை இனங்காணல், ஒப்பந்த நிபந்தனைகளை முடிவுசெய்தல் போன்றவங்கித் தொழிலுடன் அறவே தொடர்பில்லாத விஷயங்களில் கூட கூட்டுத்தாபனங்களின் சிரேஷ்ட நிறைவேற்று அதிகாரிகள் வெளிநாட்டுக்கிளையின் சிரேஷ்ட நிறைவேற்று அதிகாரிகளுடன் கலந்தாலோசிப்பது சர்வசாதாரணமாக நடந்தது. வெளிநாட்டுக் கிளை இத்தகைய உதவி செய்ய எப்பொழுதும் தயாராக இருந்தது. கூட்டுத்தாபனமொன்றின் சார்பில் ஒரு மிகமுக்கியமான டெலக்ஸ் செய்தியை அனுப்புவதற்காக விடுமுறை நாளில் வெளிநாட்டுக்

கிளை விசேஷமாகத் திறக்கப்பட்ட திருஷ்டாந்தங்களும் உண்டு. அரசு கூட்டுத்தாபனங்களுக்கும் மக்கள் வங்கியின் வெளிநாட்டுக் கிளைக்குமிடையே இருந்துவந்த இந்த மிகநெடுக்கமான உறவு பரஸ்பரம் நன்மையளிப்பதாயிருந்தது. இதனால் வங்கிக்கு மட்டுமன்றிச் சம்பந்தப்பட்ட கூட்டுத்தாபனங்களுக்கும் நிறைய இலாபம் கிடைத்தது.

இந்தக் காலத்தில், நாட்டின் வர்த்தக மாற்று வீதங்களும் வெளிநாட்டு நாணய நிதிகளும் இடையறாது தொடர்ந்தும் சீர்தவிர்த்து வந்தன. இந்நிலைமையினாலும் சர்வதேச வங்கித் தொழில் சமூகம் புதிய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை மௌனமாக ஆட்சேபித்ததாலும் இலங்கையிலுள்ள வங்கிகள் சர்வதேச வங்கிகளிலிருந்து கடன் வசதிகளைப் பெறுவதில் கஷ்டம் அதிகரித்துவந்தது. சர்வதேச வங்கிகளின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் கிடைக்கும் அளவுக்கு மட்டுமே ஒரு வங்கி வெளிநாட்டு வங்கி வியாபாரத்தில் வெற்றிகரமாக ஈடுபட முடியும் என்பது யாவருமறிந்த விஷயம். அந்த ஒரு மிக முக்கியமான மூலகம் என்னவென்றால், நாணயக் கடிதங்கள் (கடன் சிபாரிசுப் பத்திரங்கள்) பேரிலான வியாபாரம் நடத்துவதற்குத் தேவையான கடன் வசதிகளாகும்.

இக்காலத்தின் பெரும் பகுதியில் நாட்டின் வெளிநாட்டு நாணயமாற்று நிலைமையில் கஷ்டம் அதிகரித்துவந்ததால், மக்கள் வங்கியின் வெளிநாட்டுக் கிளை சர்வதேச வங்கித் தொழில் சமூகத்துடன் அது கட்டியெழுப்பியிருந்த (நெருங்கிய நேரடி உறவுகள் உட்பட) தொடர்புகளை உபயோகித்தது. அதன் வெளிநாட்டு வங்கி வியாபாரத்தை நடத்துவதற்கு அவர்களிடமிருந்து தேவையான ஆதரவைப் பெறுவதற்காக இத் தொடர்புகளைப் பயன்படுத்தியது. இந்த வெளிநாட்டு வங்கி வியாபாரத்தில் நாட்டின் மிக முக்கியமான

இறக்குமதிகளில் சிலவும் அடங்கியிருந்தன. சில ஜீவாதாரமான இறக்குமதிகளை உள்ளடக்கும் ஒரு நாணயக் கடிதத்தை நிலைநிறுத்த அந்தத் தொடர்புகளும் நேரடி உறவுகளும் மட்டுமே உதவிய திருஷ்டாந்தங்களும் உண்டு.

இந்தக் காலத்தில் தான், முந்திய வருடங்களில் வியாபாரத்தில் இறங்குவதற்கு வெளிநாட்டு வங்கிக் கிளைகைகொடுத்துதவிய சுதேச கைத்தொழில்திபர்களும் வர்த்தகர்களும் படிப்படியாக வலுவடைந்து வளர்ச்சிகண்டனர். எனினும், இறக்குமதி வர்த்தகத்தில் விரிவாக்கத்துக்கான வாய்ப்பு இயற்கையாகவே மிகவும் வரையறுக்கப்பட்டதாயிருந்தது.

1978 - 1986

இலங்கையின் சர்வதேச வர்த்தகத்துக்கு மக்கள் வங்கியின் பங்களிப்பை நாம் ஆராய்ந்துவரும் கால கட்டங்களில் நாலாவதும் கடைசியானதுமாகிய சமகால கட்டத்தைப்பற்றி இப்பொழுது கவனிப்போம்.

1977 ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் அரசியல் ஊசல் மீண்டும் பின்னூக்குத் திரும்பியது. ஆனால் இம்முறை, முந்திய அரசாங்க மாற்றங்களின்போது நடந்ததைப்போலன்றி, புதிய அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைச் சீர்திருத்தங்கள் கடந்த காலத்துக் கொள்கைகளுடன் தொடர்புகளை முற்றாகவும் அடியோடும் முறிக்கும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது. பொருளாதார முயற்சிகள் தொடர்பான புதிய கொள்கைத் திருத்தங்கள் உருவாக்கப்பட்ட அதே சமயத்தில், புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் தடையின்றி அமுல் செய்யப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக தீவிரத்தன்மை வாய்ந்த அரசியல், அரசியலமைப்பு மாற்றங்களும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் சாரம், ஒழுங்குபடுத்தும் கட்டுப்பாடுகளை நீக்கிவிட்டு, பொருளாதார நடவடிக்கைகளைச் சந்தைச் சக்திகளின் இயக்கத்துக்கு உட்படுத்துவதாகும். இதன் விளைவாக, தேச சுதந்திரத்துக்கு முன்பிருந்தே பல்வேறு அளவிடாத கடுமையுடன் இருந்துவந்த இறக்குமதி, ஏற்றுமதிக் கட்டுப்பாடுகள் கிட்டத்தட்ட அடியோடு அகற்றப்பட்டன. இந்தத் தாராளமயமாக்கும் நடவடிக்கைகள் சர்வதேச நாணய நிதியம், உலக வங்கி போன்ற சர்வதேச நிதி முகவர்களிடமிருந்து நடைமுறை ஆதரவைப் பெற்றதுடன் சர்வதேச நிதியியல், வங்கித் தொழில் சமூகங்களாலும் பலமாக ஆதரிக்கப்பட்டன.

இதன் பயனாக கொழும்பிலே பெருந்தொகையான வெளிநாட்டு வங்கிகள் திறக்கப்பட்டன; வெளிநாட்டு நாணயத்தில் கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திர சந்தை தோன்றியது; வர்த்தகம், கைத்தொழில் சம்பந்தமான கொடுக்கப் வாங்கல்களில் நடுணயப்பரிவர்த்தனைக் கட்டுப்பாடு உண்மையிலேயே ஒழிக்கப்பட்டது. மூலதன மாற்றங்கள் துறையில் கூட நாணயப்பரிவர்த்தனைக் கட்டுப்பாடு ஆகக் குறைந்த அளவிலேயே அமுல் செய்யப்பட்டது.

மக்கள் வங்கியின் வெளிநாட்டுக்கிளை (இதற்கிடையில் ஒரு சர்வதேச பிரிவாக மாற்றப்பட்டு விட்டது) இந் நிலைமையைச் சமாளிக்க முழு ஆயத்தத்துடன் இருக்கவில்லை. மற்றும் மூன்று தேசிய வங்கிகளின் வெளிநாட்டுக் கிளைகளைப் பொறுத்த வரையிலும் இதே நிலைமையே வேறுபட்ட அளவுகளில் நிலவிய தென்று கூறலாம்.

இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கொன்றுமில்லை. ஏனென்றால், முந்திய காலத்திலிருந்த, பொருளாதாரத்துறையில் அதிக கட்டுப்பாடுகளை அமுல் செய்த அரசாங்கத்தின் கீழ், உள்நாட்டு

வங்கிகளுக்கு, அடுத்துவந்த, அதிக போட்டி நிலவும், தாராளமய நடவடிக்கைகளை அமுல் செய்த அரசாங்கத்துக்கு ஆயத்தமாயிருக்கச் சந்தர்ப்பமோ அல்லது வாய்ப்போ கிடைக்கவில்லை. எனவே, 1977 ம் ஆண்டின் பெரும்பகுதி புதிய சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்வதிலும் அதைப் பழகிக்கொள்வதிலும் கழிக்கப்பட்டது. எனினும், 1978 ம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில், மக்கள் வங்கியின் சர்வதேச பிரிவு புதிய நிலைமைக் கொப்ப, சீராகத் தொழிற்படும் ஏற்பாடுகளைச் செய்துவிட்டது. இது குறிப்பிடத்தக்கது மட்டுமன்று; மெச்சத்தக்கதுமாகும். வங்கி நாட்டுப்புறங்களை நோக்கத் திசைவழிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதையும், இத்தகைய திசைவழியில் செயற்படுவதற்கே அதன் அலுவலர்கள் திரட்டப்படுவதையும் கவனிக்குமிடத்து, இது சர்வதேச பிரிவின் கூட்டுச் செயற்பாட்டுக்கும், ஆளணியின் திறமைக்கும் ஒருபாராட்டாகும்.

இக்கால கட்டத்தின் ஆரம்ப வருடங்களில், கொழும்பிலே புதிதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு வங்கிகள் அதிக ஆக்கிரமிப்புத்தன்மையோடும் மிக நவீன முறைகளைக் கையாண்டும் சந்தை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. அவற்றில் சில, குறிப்பாகப் பெரிய சர்வதேச வங்கிகளின் கிளைகள் தங்கள் சந்தை நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்பலமாக வங்கித்தொழில் நுட்பவியலில் மிகப் புதுமையான உத்திகளைப் பகட்டாகத் தூக்கிக்காட்டின. வங்கித் தொழில் நுட்பவியலில் அவற்றில் சில உலகுக்கே தலைமை வகிக்கின்றன. இந்நிலைமையில், மக்கள் வங்கியிலும் மற்றும் தேசிய வங்கிகளிலும் மன உறுதியும் செயலுக்கமும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு குன்றியமை தவிர்க்க முடியாததாகும். ஏனென்றால், செயற்பாட்டிலும் சந்தைப்படுத்தலிலும் புதிய வங்கிகள் கையாண்ட தொழில் நுட்ப உத்திகளுக்கும், சாதாரணமான உபாயங்களுக்கும் அவற்றினால் ஈடு

கொடுக்கமுடியவில்லை. ஆனால், இதுவும் ஓர் இடைநேர் நிகழ் வாக மட்டுமே இருந்தது. ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குள் மக்கள் வங்கி அதன் தன்னம்பிக்கையை மீண்டும் பெற்றுவிட்டது. எனவே, 80களில், நிலைமாரும் காலகட்டத்தில் தாங்கள் இழந்துவிட்ட செல்வாக்கை மீட்கவும், தங்களை விட்டுப் போய்விட்ட வாடிக்கையாளர்களின் விசுவாசத்தை மீண்டும் கோரிப் பெறவும் அவர்கள் (மக்கள் வங்கி) ஆக்கிரமிப்புத் துணிவுடன் மீண்டும் வர முடிந்தது. நாட்டின் மண்ணில் உறுதியாக வேருன்றியுள்ள தேசிய வங்கிகளுடன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வதில் தான் தங்களுடைய நீண்டகால நலன்கள் தங்கியுள்ளனவென்று வியாபாரிகளிடையே அதிகரித்துவந்த உணர்வு இந்த நிகழ்வுப் போக்குக்கு உதவியாயிருந்தது.

அரசாங்கத்தின் தாராளமயக் கொள்கைகளால் அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்கள் அரசவங்கிகளை ஆதரிக்கவேண்டிய தங்கள் முந்திய கடப்பாட்டிலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டன. உயர் அமுக்க சந்தைப்படுத்தலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாலும் புதிய வங்கிகள் முன் வைத்த மிகப் புதிய தொழில் நுட்பமுறைகளின் புகட்டினாலும் பல கூட்டுத்தாபனங்கள் கூட அவற்றை ஆதரிக்கத் தொடங்கின. ஆனால் தனியார்துறை வியாபாரிகளைப் போல மக்கள் வங்கியும் ஏனைய சேத வங்கிகளும் தங்களுடைய செயற்பாட்டு உத்திகளையும் ஒப்படைப்பு முறைகளையும் நவீனமாக்கி, தரமுயர்த்தியதனால், கூட்டுத்தாபனங்கள் கூட தங்கள் முன்னைய வங்கியாளர்களுடன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வதில் உள்ள அனுகூலங்களைக்கண்டு, அதிகரித்த அளவில் அவ்வாறு செய்யமுற்பட்டன.

கொழும்பிலுள்ள வங்கிக் கைத்தொழிலுக்குள் சந்தைச் சக்திகளும் போட்டியும் புகுத்தப்பட்டு எட்டுவருடங்களுக்குப் பிறகு கூட, இங்கு செயற்பட்டு

வரும் மிகுந்த செயலூக்கமுள்ள சர்வதேச வங்கிகளின் சீரான செயற்பாட்டு முறைக்கும், தொழில் நுட்ப உத்திகளுக்கும் மிகத் திறமையான ஒப்படைப்பு முறைகளுக்கும் மக்கள் வங்கியால் ஈடுகொடுக்க முடிந்துள்ள தெனக் கூறமுடியாது, எனினும், முழுமையாக நோக்குமிடத்து, மக்கள் வங்கி அதன் வாடிக்கையாளர்களுக்கு அதிக போட்டி நயமுள்ள ஒருசேவையை நிச்சயமாக வழங்கி வருகிறதென்று உறுதியாகச் சொல்லலாம். இதிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால், அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான ஒரு வங்கி என்ற காரணத்தினால் அதன் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள கட்டாயக் கட்டுப்பாடுகள் இருந்து வந்த போதிலும் இதற்கு மாறாகத் தோன்றியுள்ள சகல நிலைமைகளிலும் அது இன்னும் கூட்டுறவு இயக்கத்தையும் கிராமியத்துறையையும் நோக்கிக் கனத்த அளவுக்குத் திசை வழிப்படுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும், அது சுயமரியாதையுடன் தலைநிமிர்ந்து நிற்க முடிந்துள்ளதாகும்.

ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டது போல, வங்கி சர்வதேச வங்கி வியாபாரத்தில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளமை அதன் நியதிச் சட்ட குறிக்கோள்களைப் பின்பற்றுவதில் ஓர் இடைநேர் நிகழ்வேயாகும். ஆதலால், சர்வதேச பிரிவு அதன் வியாபாரத்தைத் திறமையாகக் கையாளத் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்ட போது, சர்வதேச வங்கியில் சங்கத்தில் சேர அது ஒரு போதும் ஆசைப்படவில்லை. உண்மையில், அப்படிச் செய்ய அது எந்த முயற்சிகளையும் எடுத்திருந்தால், வங்கியின் கொள்கைகளை நிர்ணயிப்பதற்குப் பொறுப்பானவர்களால் அம்முயற்சிகள் உடனடியாக நிராகரிக்கப்பட்டு, அதன் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்கும் கடமைப் பொறுப்புள்ளவர்களால் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கும்.

வங்கி செயற்பட்ட சூழ்நிலையைக் கவனிக்குமிடத்து, இக்காலகட்டத்தில் அது நிலைநாட்டிய மிகப்பெரிய சாதனை அதன் சர்வதேச பிரிவு 1977ம் ஆண்டுக்குப் பின் அது எதிர்நோக்கிய போட்டி நிறைந்த வனத்தில் கௌரவமாகத் தப்பிப் பிழைத்ததாகும் எனக் கூறலாம்.

4. எதிர்கால வாய்ப்புகள்

1977ம் ஆண்டுக்குப்பின் வங்கித் தொழில், நிதிசார்துறைகளில் தாராளமயக் கொள்கைகள் பிரயோகிக்கப்பட்டு, அதன் விளைவாகச் சேத வங்கிகள் போட்டிக்கு உட்படுத்தப்பட்டதால், சம்பந்தப்பட்ட வங்கிகள் மிகச் சிறந்த பயனடைந்தன. மக்கள் வங்கியின் சர்வதேச பிரிவைப் பொறுத்த வரை, நிச்சயமாக அவ்வாறே இருந்தது.

எதிர்காலத்தில் வங்கி முன்னேறிச் செல்வதற்கான பாதை, போட்டி நிறைந்த சூழலில் உயிர் பிழைத்திருப்பதற்காக இதுவரை செய்யப்பட்டுள்ள செயற்பாட்டு, தொழில் நுட்ப விருத்திகளை ஒன்று திரட்டிப்பலப்படுத்துவதில் தங்கியிருக்கிறது. அது அந்த விருத்திகளையும் அதனுள் செல்லும் நவீனமய முறைகளையும் கூட முன் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்டிருப்பதும், வழங்கப்படவிருப்பதுமான தன்னியக்க செயற்பாட்டுச் சாதன அமைப்புகள், வங்கி அதன் வாடிக்கையாளர் சேவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் போட்டியைச் சமாளிப்பதற்குமான ஒரு வழியாக தொழில் நுட்ப நவீனமயத்தை மேற்கொள்ளும் கடப்பாட்டைப் பூரணமாக ஏற்றுள்ளது.

இந்த நடவடிக்கைகள் சரியான திசையில் எடுக்கப்பட்டுள்ளன; போற்றுதற்குரியவையாயினும், அடுத்த சில ஆண்டுகளில் எழக் கூடிய சவால்களை வெற்றிகரமாகச் சமாளிக்க அறவே

போதா. மற்றும் அவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படா விட்டால், தொழில்நுட்ப நவீன மய முயற்சி எதிர்ப்பலனை உண்டாக்கி, அதன் விளைவாக, வங்கியின் போட்டியிடும் நிலை பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்பட்டு விடும்.

அவசரமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டிய மிகப்பெரிய குறை அலுவலர் நியமனம் பற்றியது. கடந்த 25 ஆண்டுகளில் வங்கியில் பிரமாண்டமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் ஆள்பலம் சம்பந்தமாக எந்தத் திட்டமும் தயாரிக்கப்படவில்லை. வங்கியின் செயற்பாடுகளில் அவ்விதம் ஏற்பட்டுள்ள திட்டமிடப்படாத வளர்ச்சியும் அலுவலர்களில் ஏற்பட்டுள்ள விரிவும் சகிக்கக்கூடிய தாயிருந்திருக்கலாம்; வங்கி தொடங்கி அதன் முதல் தசாப்தத்தில் நாட்டின் பெரும் பாலான பகுதிகளில் அது இருந்த கிட்டத்தட்ட ஏகபோக உரிமையுள்ள சூழ்நிலையில் அதற்குப் பாரதூரமான பாதிப்பு ஏற்படா திருந்திருக்கலாம். எனினும், குறிப்பாக வளர்ச்சி சம்பந்தமாகவும், அவ்வளர்ச்சியை ஆதரிக்கவும், நிலைப்படுத்தவும் ஆள்பலம் சம்பந்தமாகவும் திட்டமிடா திருக்கும் நிலைமை வங்கியின் சர்வதேச பிரிவுக்குப் பேராபத்தை உண்டாக்கலாம். சுதந்திர சந்தை நிலைமைகளில் சர்வதேச பிரிவு மிகக்கடுமையான போட்டியை எதிர்நோக்குகிறது என்பதும், இந்தப் போட்டி அடுத்த சில வருடங்களுக்காவது தொடர்ந்து நிலவிவரும் என்பதும் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும்.

ஆள்பலம் சம்பந்தமாகத் திட்டமிடுவதென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு அலுவலர் தேவைகள் - அதாவது ஊழியர்களின் தொகை, தேர்ச்சித் திறன்கள், பொறுப்பின் மட்டங்கள் - முன் கூட்டியே அறியப்படவேண்டும். அதன்பின், தேவையான தேர்ச்சித் திறன்களைப் பொறுத்து, கிடைக்கக் கூடியதாயுள்ள

சிறந்த அலுவலர்களைப்பெற, திடசங்கற்பத்துடன், தக்க சமயத்தில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆட்கள் திரட்டப்பட்டதும், அவர்கள் எந்தெந்தப் பதவிகளில் அமர்த்தப்படவேண்டும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய பதவி உயர்வுகள் முதலியன வெல்லாவற்றுக்கும் திட்டமிடப்பட்டு, அது இறுதிவரை பின்பற்றப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான், காலத்துக்குக் காலம் தோன்றும் பதவிகளையும் வெற்றிடங்களையும் நிரப்ப, தேவையான சமயங்களில் தேவையான மட்டங்களில் தேவையான தேர்ச்சித்திறன்கள் உள்ளவர்கள் கிடைக்கக் கூடிய தாயிருப்பார்கள்.

ஆளனி தொடர்பாக இவ்வகையான திட்டமிடல்முறை நெடுங்காலமாகப் பிரபல சர்வதேச வங்கிகளினால் கைக்கொள்ளப்பட்டுவந்துள்ளது. இத்துறையில் தேவையான நிபுணத்துவ அறிவாற்றல் உள்ளவர்களைப் பெறுவதும், வங்கியின் சொந்தத் தேவைகளுக்கேற்பச் சீர்செய்யப்பட்ட திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதும் கடினமாயிருக்காது.

ஆனால், அவ்வாறு செய்வதற்குத் தேவையான சித்தத்தைப் பெறுவதுதான் மிகக் கடினமாயிருக்கும். இது வங்கி அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமாயிருப்பதன் ஒரு துரதிர்ஷ்டமான விளைவாகும். அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட, உயர்ந்த அதிகாரங்களைக் கொண்ட பணிப்பாளர்கள் சபையொன்று ஒரு வீசேஷ பாராளுமன்ற சட்டத்தின் எல்லைகளுக்குள் பணியாற்றி, வங்கியின் விவகாரங்களுக்குப் பொறுப்பாயிருந்து வந்தபோதிலும், வங்கி ஓர் அரசாங்க அமைச்சின் பராமரிப்பின் கீழிருந்து வருகிறது. இந்தக் கட்டாயக்கட்டுப்பாடு சர்வதேச பிரிவின் பயன்படுத்தினை எவ்வாறு பாதித்துப் பாழாக்கி வருகிறதென்பதை எடுத்துக்காட்ட இரு உதாரணங்கள் போதுமானவை. முதலாவதாக, ஆங்கிலத்தில் பணியாற்றும் தேர்ச்சி

யுள்ள ஊழியர்களைப் போதிய தொகையாக இப்பிரிவினால் பெற முடியாதுள்ளது. ஏனென்றால், ஆள் சேர்ப்பு பகிரங்க போட்டிப் பரீட்சை மூலமாக வங்கியினால் நடத்தப்படவில்லை. ஆனால், அரசியல் நடைமுறைகள் வாயிலாக அரசாங்கத்தால் குறிப்பிடப்படும் ஆட்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஊழியர் பதவியணிகளை நிரப்ப எங்களுடைய பாடசாலைகளிலிருந்தும் சர்வகலாசாலைகளில் படிப்புமுடிந்து வெளியேறும் சிறந்த தகைமையும் திறமையுமுள்ளவர்களைப் பெற வங்கி செய்து வரும் முயற்சிகளுக்கும் இந்த ஆள் திரட்டல் முறை பெருந்தடையாயிருந்து வந்துள்ளது.

இரண்டாவதாக, வங்கி இந்தச் சர்வதேச பிரிவுக்கு அதன் சொந்த இடவசதியை அமைக்க பணிப்பாளர் சபை முடிவு செய்து, அதற்கான கட்டடங்கட்டுமிடம் பெறப்பட்டு நான்கு வருடங்களாகிய பின்னர் கூட அம்முடிவு இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஏனென்றால், முழுவிவகாரமும் அரசாங்க நடைமுறைகளின் வலைப்பின்னலுக்குள் சிக்கியுள்ளது. இதன்படி கட்டடக்கலைஞர்கள், ஆலோசகர்கள், கட்டடங்கட்டுவோர் ஆகியோரைத் தெரிவு செய்தல் போன்ற முக்கியமுடிவுகள் வங்கியின் பணிப்பாளர் சபையினாலோ அல்லது நிறைவேற்று அதிகாரிகளாலோ செய்யப்படுவதில்லை; அரசாங்க கேள்விப்பத்திர சபைகளினால் செய்யப்படுகின்றன.

வங்கி வெற்றிகரமாகத் தொழிற்படுவதற்கு இந்தக் கட்டாயக் கட்டுப்பாடுகள் விரைவில் அகற்றப்படுவது ஓர் அத்தியாவசிய முன்தேவையாகும் குறிப்பாக, புதிய வங்கிகளிடமிருந்து வரும் போட்டியின் முழுத்தாக்கத்தையும் எதிர்நோக்கும் சர்வதேச பிரிவு வெற்றிகரமாகச் செயற்படுவதற்கு இக்கட்டுப்பாடுகள் கூடிய விரைவில் அகற்றிவிட வேண்டும்.

வெளிநாட்டுச் செய்தித்தொகுப்பு

**போர்ச் சாதனங்கள்
அபிவிருத்திக்குத் தடைக்கல்**

பெருநாட்டு ஜனாதிபதி அலன் கார்சியா தமது நாட்டின் படுகடன் மீது வட்டிக் கொடுப்பனவுகளை வரையறுத்தபோது, உலகின் கவனத்தைக் கவர்ந்தார். ஆனால், போர் விமானங்களின் கொள்வனவு இதே போலச் செய்யப்பட வேண்டுமென்று பெரு அரசாங்கம் பிறப்பித்த உத்தரவு குறைவான கவனத்தையே ஈர்த்தது. இது புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்ட தற்போதைய படுகடன் நெருக்கடியின் ஓர் அம்சத்தைத் திருஷ்டாந்தப் படுத்துகிறது.

ஆயுதங்கள், இராணுவத் தளபாடங்களின் இறக்குமதிகள் வெளிநாட்டுப் படுகடனை விரிவாக்குகின்றன; வரவு செலவுத்திட்டங்களில் பற்றுக் குறைகளை அதிகரிக்கின்றன; நிதிகள் விவசாயத்திலோ, பொருளுற்பத்தியிலோ அல்லது ஆரோக்கியப் பராமரிப்பிலோ முதலீடு செய்யப்படுவதிலிருந்து திசைதிருப்புகின்றன. படுகடனாளிகளும் கொடுகடனாளிகளும் ஆகிய இரு சாராரும் இராணுவச் செலவுகளுக்கும் உயர்ந்து வரும் வெளிநாட்டுக் கடன்களுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பை ஒத்துக்கொள்ளும் வரை, நாட்டப்பட்டபடுகடன் பிரச்சினைகளுக்கு, நிரந்தரப் பரிகாரங்கள் காண்பதென்பது கைநழுவிப் போய்க் கொண்டேயிருக்கும்.

1972 ம் ஆண்டிலிருந்து 1982 ம் ஆண்டுவரை வளர்முக நாடுகளின் இராணுவச் செலவுகள் 16,500 கோடி அமெரிக்க டொலர்களுக்குமேல் உயர்ந்தன - உண்மை அடிப்படையில் இரட்டித்தன. இதற்கிடையில், 30,000 கோடி அமெரிக்க டொலர்களுக்குக் குறைவாயிருந்த இந்நாடுகளின் வெளிநாட்டுப் படுகடன் 75,000 கோடி அமெரிக்க டொலர்களுக்கு மேல் உயர்ந்து விட்டது. இராணுவப் பொருள்களில் அதிக பணத்தைச் செலவிடும் சூடான், மொரிட்

டானியா, பெரு, வியட் - நாம் ஆகிய நாடுகளே தங்கள் கடன்களை அடைப்பதில் தவறிவிட்ட நாடுகளிடையே முதலாவதாக இருக்கின்றன.

பல வளர்முக நாடுகள் இப்பொழுது தங்கள் படுகடன் மீதான வட்டியை மட்டும் செலுத்துவதற்காகத் தங்கள் ஏற்றுமதி வருமானத்தில் 20 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட தொகையை உபயோகிக்கின்றன: சிலநாடுகள் 50 சதவிகிதத்துக்கு மேல் உபயோகிக்கின்றன. பெரும் ஆயுதச் செலவீடுகள் சில மூன்றாம் உலக நாடுகளின் கடனடைப்பு விகிதத்தை அவை முற்றாகக் கடனடைக்கத் தவறக் கூடிய முனைக்குத் தள்ளிவிட உதவியுள்ளன.

எகிப்தும் அர்ஜென்டினாவும் இதற்குப் பிரதம உதாரணங்கள். ஆண்டுதோறும் இராணுவச் செலவுகளின் பேரில் 80 கோடி அமெரிக்க டொலர் மதிப்புள்ள கடன்படும் எகிப்து அதன் படுகடன் மீதான வட்டியைச் செலுத்த அதன் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியத்தில் 75 சதவிகிதத்தை உபயோகிக்கின்றது. இரு நாடுகளும் தங்களுடைய வெளிநாட்டுக் கடனை ஒருபோதும் திருப்பிக் கொடுக்காதிருக்கலாம்.

இராணுவச் செலவுகள் நிதிகளை உற்பத்திக்குதவும் நடவடிக்கைகளிலிருந்து திசைதிருப்பி விடுவதன் காரணமாக, பொருளாதார வளர்ச்சி மந்தகதியை அடைகிறது. தேசிய வரவு செலவுத் திட்டங்கள் சிறியனவாகவும் அடிப்படைச் சமூக சேவைகளைக் கூட வழங்குவதே கடினமாயுள்ள நாடுகளில், இராணுவச் செலவீடுகள் சமூகத்தை அதிக அளவு பாதிக்கின்றன. விவசாயமும், கல்வியும், ஆராய்ச்சியும் பொதுவாகப் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

தாய்லாந்தில், சமீபவருடங்களில் கடனாகப் பெறப்பட்ட

நிதிகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு போன்ற சிறு தொகையே பொருளாதார அல்லது சமூக அபிவிருத்திக்காகச் சென்றுள்ளது. அதே வேளை மூன்றில் இரண்டுபங்கு அதிக விலையுள்ள ஆயுதங்கள்மீது செலவிடப்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பு சம்பந்தமான கடன்கள் 1977 ம் ஆண்டுக்கும் 1984 ம் ஆண்டுக்குமிடையே 15 மடங்கு அதிகரித்துள்ளன. 1984 ம் ஆண்டில் தாய்லாந்து வரவு செலவுத்திட்டத்தின் பெறுமதியில் அரைவாசித்தொகை வட்டி தாக்கல் களுக்கும், உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புப் படைகள் உட்பட இராணுவச் செலவீடுகளுக்கும் போயிற்று. அதே வரவு செலவுத்திட்டத்தின் பெறுமதியில் 4 சதவிகிதம் மட்டுமே பொதுச் சுகாதாரத்துக்காகச் செலவிடப்பட்டது.

மூன்றாம் உலக நாடுகளின் இராணுவச் செலவுகளில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு நேரடியாக வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றுக் குறைகளை அதிகரித்து, ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்துவது ஒருபுறமிருக்க, அது மிகச் சூக்குமமான வழிகளில் தற்போதைய படுகடன் நெருக்கடியை ஆழமாக்கியுள்ளது. ஆயுதங்களின் இறக்குமதிகள் தற்போதிருந்துவரும் கொந்தளிப்புகளுக்குத் தரபமிடுவதன் மூலம் மத்தியகிழக்கு, ஆபிரிக்கா போன்ற பிரதேசங்களின் ஸ்திரமற்ற நிலைமைகளைக் கூட்டுகின்றன. உள்நாட்டுச் சண்டைகளும் பிரதேசப் போர்களும் பொருளாதார அபிவிருத்தியைத் தடுக்கின்றன. இராணுவச் செலவீடுகள் பொருளாதாரத் தேக்கத்தைப் பலப்படுத்துவதுடன் படுகடன்களையும் விரிவடையச் செய்கின்றன.

கைத்தொழில் நாடுகள் ஆயுதங்களின் பேரில் பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவிட மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு உணக்க முட்டுகின்றன.

ஜே. ஜேக்கப்ஸன்

1985 இல் இலங்கையின் பொருளாதாரம்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

1984 இல் ரூபா 515.4 கோடியாக விருந்த (எஸ்.டி. ஆர். 19.8 கோடி) செய்திட்ட, பண்ட உதவிகளை உள்ளடக்கிய உத்தியோகபூர்வ மாற்றங்கள் 1985 இல் ரூபா 399.6 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 14.2 கோடி) விருந்தன. 1984 இல் ரூபா 270.1 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 10.4 கோடியாக) இலிருந்த செய்திட்ட உதவிகள் 1985 இல் ரூபா 262.0 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 9.4 கோடியாக) குறைவடைந்தன; எஸ்.டி. ஆர். வடிவில் இது 9.6 சதவீத வீழ்ச்சியாகும்.

ஏற்றுமதிகள், சேவைகள், தனியார் பண அனுப்பீடுகள் என்பவற்றின் மூலமான மொத்த வெளிநாட்டுச் செலாவணி வருமானம் எஸ்.டி. ஆர். வடிவில் 7.4 சதவீத வீழ்ச்சியைக் காட்டியது. இறக்குமதிகள், சேவைகள், தனியார் மாற்றல்கள், மூலதன மீள்ச் செலுத்தல்கள் என்பவற்றின் மூலமான மொத்த வெளிநாட்டுச் செலாவணி வெளிப்பாய்ச்சல்கள் எஸ்.டி. ஆர். வடிவில் எல்லைரீதியான வீழ்ச்சியைக் காட்டின. இதன் விளைவாக 1984 இல் ரூபா 2400.9 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 91.9 கோடியாக) இருந்த வெளிநாட்டு மூலவள இடைவெளி 1985 இல் ரூபா 2886.3 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 104.3 கோடியாக) அதிகரித்தது. வெளிநாட்டு மூலவள இடைவெளியில் 86 சதவீதம் வெளிநாட்டுக் கடன்களின் மூலமும், ஒதுக்குகளின் மூலமும் நிதிப்படுத்தப்பட்டது. மீதி கடனை உருவாக்காத மூலதனப் பாய்ச்சலின் மூலம் நிதிப்படுத்தப்பட்டது.

1985 இல் பாரிய கொழும்புப் பொருளாதார ஆணைக் குழுப் பிராந்தியத்திலும், அதற்கு வெளியிலும் நேரடி வெளிநாட்டு முதலீடுகள் ரூபா 81 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 2.9 கோடியாக) இருந்தன. 1984 இல் இது ரூபா 83 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 3.2 கோடியாக) விருந்தது. தனியார் துறைக்குரிய நீண்டகாலமூலதன வடிவிலான பணம் சாராத மூலதனம் 1985 இல் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அதிகரித்தது. 1984 இல் எயார் லங்கா லிமிட். தவிர்ந்த தனியார் துறையினரின் கடன் பெறல் ரூபா 36.2 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 1.4 கோடியாக) விருந்தது; 1985 இல் இது ரூபா 222.3 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 8.1 கோடி) அதிகரித்தது. இலங்கை கப்பற் கூட்டுத்தாபனம், ஹில்டன் ஹோட்டல், பெல்வத்த சீனிக் கம்பனி என்பன கூடுதலான வெளிநாட்டுக் கடன்களைப் பெற்றன. 1985 இல் இம் மூன்று நிறுவனங்களினதும் மொத்த வெளிநாட்டுக் கடன் ரூபா 177.5 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 6.5 கோடியாக) இருந்தது. 1985 இல் எயார் லங்கா நிறுவனம் 88.5 கோடி ரூபா (எஸ்.டி. ஆர். 3.3 கோடி) கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தியது. 1985 இல் தனியார் துறைக்கான குறுங்கால மூலதன உட்பாய்ச்சல் ரூபா 41.4 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 1.4 கோடி) இருந்தது. 1984 ஆம் வருடத்தை விடவும் இது குறைவடைந்திருப்பதனைக் காணலாம். 1984 இல் இது ரூபா 64.8 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 2.5 கோடி) இருந்தது. சென்ற வருடத்தில் போன்று இவ்வருடத்திலும் இலங்கைப் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம் பெறுகின்ற கடன் குறைவடைந்தது.

1985 இல் செய்திட்டக் கடன்களைப் பெறுவதில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, ஐரோப்பிய நாணயத்திட்ட மீள் பெறுதல்கள் இன்மை என்பவற்றின் விளைவாகப் பொதுத் துறைக்கான பணம் சாராத மூலதன உட்பாய்ச்சல் குறைவடைந்தது. 1985 இல் செய்திட்டக் கடன்கள் ரூபா 756.5 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 27.3 கோடியாக) இருந்தன; 1984 இல் இவை ரூபா 742.7 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 28.5 கோடியாக) இருந்தன. 1984 இல் ரூபா 110.3 கோடியாக இருந்த (எஸ்.டி. ஆர். 4.2 கோடி) பண்டக் கடன்கள் 1985 இல் ரூபா 126.9 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 4.7 கோடியாக) அதிகரித்தன. அமுலிலுள்ள அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான வர்த்தகக் கடன்களைப் பிரதானமாகக் கொண்ட ஏனைய கடன்கள் ரூபா 58.8 கோடியாக விருந்தன. 1984 இல் இவை ரூபா 185.7 கோடியாக இருந்தன. 1984 இல் ரூபா 169.4 கோடியாக விருந்த (எஸ்.டி. ஆர். 6.5 கோடி) பொதுத் துறையின் வெளிநாட்டுக் கடன்கள் மீதான கடனழிப்புச் செழுத்தல்கள் 1985 இல் ரூபா 199.2 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 7.2 கோடி) அதிகரித்தன.

வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள்

1984 இல் ரூபா 1894.2 கோடியாக விருந்த (எஸ்.டி. ஆர். 73.5 கோடி) இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் 1985 இல் ரூபா 1836.7 கோடியாக வீழ்ச்சியடைந்தன. எஸ்.டி. ஆர். வடிவில் இது 17 சதவீத வீழ்ச்சியாகும். 1985 இறுதியில் தேறிய வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் ரூபா 606.8 கோடியாக (எஸ்.டி. ஆர். 13.7 கோடி) இருந்தன; இது 39 சதவீத வீழ்ச்சியாகும்.

1985 இல் அரசாங்கத்தினதும் மத்திய வங்கியினதும் மொத்த வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் உட்பட்ட மொத்த உத்தியோகபூர்வ ஒதுக்கு ரூபா 1264.2

கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 42.1 கோடி) இருந்தன; 1984 இறுதியில் இது ரூபா 1372.4 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 53.3 கோடி) இருந்தது. எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் இது சென்ற வருடத்தை விடவும் 21 சதவீத வீழ்ச்சியாகும். மத்திய வங்கியின் வெளிநாட்டுத் திரவ மீதிகளிலும், வெளிநாட்டுப் பிணை முதலீடுகளிலுமே பிரதானமாக இந்த வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. வர்த்தக வங்கிகளின் மொத்த வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களும் எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் வீழ்ச்சியடைந்தன; 1984 இல் ரூபா 521.8 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 20.2 கோடி) இருந்த இச் சொத்துக்கள் 1985 இல் ரூபா 572.6 கோடியாக இருந்தன. 1985 இறுதியில் இருந்த வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் 1986 இற்குத் திட்டமிடப்பட்ட இறக்குமதிகளில் 3.8 மாதங்களுக்குரிய இறக்குமதிகளுக்கு மாத்திரமே போதுமானதாகவிருந்தன.

நாணயமாற்று விகிதாசார மாற்றங்கள்

1985 ஆம் வருடத்தில் இலங்கை ரூபாவின் பெறுமதி எல்லாப் பிரதான வெளிநாட்டு நாணய வடிவிலும் தேய்வடைந்துள்ளது. மார்க், பிராங் நாணயங்களுக்கு எதிராக 25 சதவீதத்தினாலும், யென், பவுண் நாணயங்களுக்கு எதிராக 23 சதவீதத்தினாலும் ரூபாவின் பெறுமதி வீழ்ச்சியடைந்தது. மேலும், இந்திய நாணயத்திற்கு எதிராக 6 சதவீதத்தினாலும் ரூபா வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. 1985 இல் ஐ.அ. டொலருக்கு எதிராக 4.1 சதவீதத்தினால் ரூபா தேய்வடைந்தது. எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் ஐ.அ. டொலர் வீழ்ச்சியடைந்ததனாலும், டொலரின் வடிவில் இலங்கை ரூபா வீழ்ச்சியடைந்ததனாலும், எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் இலங்கை ரூபா 14.1 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தது.

1977 நவம்பர் 16 இலிருந்து இடம்பெற்ற திரண்ட மாற்றங்களின் விளைவாக, இலங்கை

பொருளியல் நோக்கு, ஜூன்/ஜூலை 1986

அட்டவணை 4
வெளிநாட்டுக் கடன் 1984-1985

வகை	ரூ. பத்து லட்சம் எஸ். டி. ஆர். பத்து லட்சம்			
	1984(அ)	1985(ஆ)	1984(அ)	1985(ஆ)
அ: நீண்ட, நடுத்தர கால கடன்	64,649.4	80,744.7	2,509.7	2,682.1
1. அரசாங்கம்	54,191.8	68,315.3	2,103.7	2,269.2
2. அரச உத்தரவாதத்துடன் கூட்டுத்தாபனங்கள்	9,181.3	9,211.4	356.4	305.9
3. அரச உத்தரவாதத்துடன் தனியார் துறை	98.0	419.3	3.9	14.0
4. அரச உத்தரவாதமின்றி அரச கூட்டுத்தாபனங்கள்	—	—	—	—
5. அரச உத்தரவாதமின்றி தனியார் துறை	1,178.3	2,798.7	45.7	93.0
ஆ: குறுங்கால, ஏனையன	13,736.6	13,558.6	527.0	480.0
1. ச. நா. நி. பற்றுக்கள்	8,643.6	7,913.5	328.3	292.5
2. வங்கிக் கடன்கள்	3.3	6.0	0.1	0.2
3. ஏனையன (இ)	5,116.7	5,639.1	198.6	187.3
இ: மொத்த நிலுவை (அ+ஆ)	78,413.0	94,303.3	3,036.7	3,162.1

(அ) திருத்தப்பட்டது

(ஆ) உத்தேசம்

மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

ரூபா பின்வருமாறு தேய்வடைந்துள்ளது: ஐ. அ. டொலர் 41.6 சதவீதம்; ஸ்டர்லிங் பவுண் 26.6 சதவீதம்; டொயிஸ் மார்க் 36.0 சதவீதம்; யென் 52.1 சதவீதம்; பிராங் 9.1 சதவீதம்; இந்திய ரூபா 18.0 சதவீதம்; எஸ். டி. ஆர். 37.1 சதவீதம்.

வெளிநாட்டுக் கடன்

1984 இல் ரூபா 7841.3 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 303.7 கோடி) இலிருந்த இலங்கையின் குறுங்கால, வர்த்தகக் கடன்களை உள்ளடக்கிய மொத்த நிலுவைக் கடன் 1985 இறுதியில் ரூபா 9430.3 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 316.2 கோடி) விருந்தது. எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் இது 4 சதவீத அதிகரிப்பினைக் காட்டுகின்றது; மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் நிலுவைக் கடன் விகிதாசாரம் 52 சதவீதத்திலிருந்து 54 சதவீதமாக அதிகரித்தது.

வழங்குநர் கடன்கள் உட்பட்ட நீண்ட கால, இடைக்காலக் கடன்கள் ரூபா 5419.2 கோடியிலிருந்து (எஸ். டி. ஆர்.

210.4 கோடி) ரூபா 6871.5 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 226.9 கோடியாக) அதிகரித்தது. பல்பக்க, இருபக்கக் கடன்கள் ரூபா 338.1 கோடியிலிருந்து (எஸ்.டி.ஆர். 22 கோடி) ரூபா 998.4 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 16 கோடியாக) அதிகரித்தது. இவ்வருடத்தில் வெளிநாட்டு நிதிச் சந்தைகளிலிருந்து பெற்ற கடன்கள் எஸ். டி. ஆர். 1.4 கோடியால் வீழ்ச்சியடைந்தது. ச. நா. நி. நம்பிக்கை நிதியக் கடன்கள் தவிர்ந்த செய்திட்டக் கடன்களும், செய்திட்டம் சாராத கடன்களும் முறையே 53.7 சதவீதமாகவும், 42.5 சதவீதமாகவும் இருந்தன. 1984 இல் எஸ். டி. ஆர். 35.6 கோடியாக விருந்த பொதுக் கூட்டுத்தாபனங்களின் நிலுவைக் கடன்களும் இடைக்காலக் கடன்களும் 1985 இல் எஸ். டி. ஆர். 30.51 கோடியாக அதிகரித்தன.

கடன் சேவைச் செலுத்தல்கள்

1984 இல் ரூபா 802.6 கோடியாகவிருந்த (எஸ்.டி.ஆர். 33.8 கோடி) குறுங்காலக் கடன்களின் கடனழிப்புக்கள், எல்லா

வெளிநாட்டு வர்த்தகம் 1979-1985

வெளிநாட்டுக் கடன்கள் மீதான வட்டிச் செலுத்தல்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய கடன் சேவைச் செலுத்தல்கள் 1985 இல் ரூபா 992.1 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 36.0 கோடியாக) அதிகரித்தன. இவ்வருடத்தில் கொள்வனவுகளும் வட்டியும் ச. நா. நி.கொடுக்கல் வாங்கல்கள் மீதான சேவைச் செலுத்தல்கள் என்பன முறையே ரூபா 96.7 கோடியாகவும் (எஸ்.டி.ஆர். 3.6 கோடி) ரூபா 74.6 கோடியாகவும் (எஸ்.டி.ஆர். 2.7 கோடி) இருந்தன. 1984 இல் இவை முறையே ரூபா 59.3 கோடியாகவும் (எஸ்.டி.ஆர். 2.3 கோடி) 81.9 கோடியாகவும் (எஸ்.டி.ஆர். 3.1 கோடி) இருந்தன.

1984 இல் 17.5 சதவீதமாக விருந்த பண்டங்கள், சேவைகள் ஏற்றுமதி மூலமான கடன் சேவைச் செலுத்தல்கள் (எஸ்.டி.ஆர். வடிவில்) 1985 இல் 22.5 சதவீதமாக அதிகரித்தன. ஏற்றுமதி வருமான வீழ்ச்சி, கடன் சேவைச் செலுத்தல்களில் அதிகரிப்பு என்பவற்றின் ஒன்றிணைந்த தாக்கத்தின் விளைவாகவே இது தீவிரமாக அதிகரித்துள்ளது. 1984 இல் 14.5 சதவீதமாக விருந்த ந. நா. நி. தவிர்ந்த கடன் சேவை விகிதாசாரம் 1985 இல் 18.5 சதவீதமாக அதிகரித்தது. பண்ட ஏற்றுமதிகள், சேவைகள், தனியார் மாற்றல்கள் என்பவற்றின் வருமதிகள் மூலமான மொத்தக் கடன் சேவைச் செலுத்தல்கள் 15.0 சதவீதத்திலிருந்து 19.0 சதவீதமாக அதிகரித்தன.

வர்த்தகமும் சுற்றுலாத் துறையும்

1986 இல் இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகச் செயற்றிறன் சாதகமற்றதாக விருந்தது. ஏற்றுமதி வருமானம் எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் 8 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்த அதே வேளை, இறக்குமதிகள் மீதான

வருடம்	ரூ. பத்து லட்சம்			சுட்டெண்கள் 1981=100				
	ஏற்றுமதி	இறக்குமதி	வர்த்தக நிலுவை	அளவு		விலைகள்		வர்த்தக மாற்று
				சகல ஏற்றுமதிக்கும்	சகல இறக்குமதிகளும்	சகல ஏற்றுமதிக்கும்	சகல இறக்குமதிகளும்	
1979	15,273	22,560	- 7,287	85	85	87	76	116
1980	17,595	33,942	- 16,347	90	107	95	90	106
1981	21,043	36,582	- 15,539	100	100	100	100	100
1982	21,454	41,946	- 20,492	105	98	98	107	92
1983	25,096	45,558	- 20,461	104	108	126	110	114
1984	37,347	47,541	- 10,194	120	109	165	119	139
1985(அ)	36,207	52,917	- 16,710	126	102	141	132	107

(அ) உத்தேசம்-1980 இலிருந்து சரிக்கட்டப்பட்டது.

மூலம்; சங்கப் பகுதி இலங்கை மத்திய வங்கி

செலவு 5 சதவீதத்தால் அதிகரித்தன. இதன் விளைவாக வர்த்தகப் பற்றாக்குறை தீவிரமாக அதிகரித்தது. 1984 இல் ஏற்றுமதி வருமானம் 44 சதவீதத்தாலும் இறக்குமதிச் செலவு 0.6 சதவீதத்தினாலும் மாத்திரமே அதிகரித்தது.

தேயிலை, இறப்பர் விலைகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியின் விளைவாகவே 1985 இல் ஏற்றுமதி வருமானம் வீழ்ச்சியடைந்தது. கப்பல்கள், விமானங்கள் பாதுகாப்புக் கருவிகள், நுகர்வுப் பொருட்கள், கோதுமை, பசளை என்பவற்றின் மீதே கூடுதலான இறக்குமதிச் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஏற்றுமதி, இறக்குமதி விலைகளின் சாதகமற்ற தளம்பல்களின் விளைவாக, 1985 இல் இலங்கையின் வர்த்தக மாற்று வகிதம் மோசமடைந்துள்ளது; கடந்த இரு வருடங்களாக இது குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு நன்மையில் இருந்தது. ஏற்றுமதி விலைச் சுட்டெண்ணால் அளவிடப்பட்ட ஏற்றுமதி விலைகள் 1985 இல் 14 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தன. 1984 இல் இவை 31 சதவீதத்தால் அதிகரித்தன; இதற்கு மாறாக இறக்குமதி விலைகள் 11 சதவீதத்தால் அதிகரித்தன; 1984 இல் இவை 8 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருந்தன. இதன் விளைவாக இலங்கையின் வர்த்தக மாற்று வகிதம் 23 சத

வீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தது; 1984 இல் இது 22 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருந்தது.

ஏற்றுமதிகள்

சரிப்படுத்தப்பட்ட தரவுகளின்படி 1985 இல் ஏற்றுமதி வருமானம் ரூபா 3620.7 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 131.1 கோடி) இருந்தது. 1984 இல் இது ரூபா 3734.7 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 143.2 கோடி) இருந்தது. இது ரூபா வடிவில் 3 சதவீத வீழ்ச்சியையும், எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் 8 சதவீத வீழ்ச்சியையும் காட்டியது; 1984 இல் இது முறையே 49 சதவீதத்தாலும், 43 சதவீதத்தாலும் அதிகரித்திருந்தது. 1985 இல் ஏற்றுமதி வருமானம் வீழ்ச்சியடைந்தமைக்குரிய பிரதான காரணம் விவசாய ஏற்றுமதிகளிலிருந்து கிடைத்த குறைந்த வருமானமாகும். 1984 இல் ரூபா 2257.5 கோடியாகவிருந்த (எஸ்.டி.ஆர். 66.6 கோடி) விவசாய ஏற்றுமதிகள் 1985 இல் ரூபா 1902.6 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 68.9 கோடி) வீழ்ச்சியடைந்தது. இதன் விளைவாக 1984 இல் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் 60 சதவீதமாகவிருந்த விவசாய ஏற்றுமதிகள் 1985 இல் 52 சதவீதமாகக் குறைவடைந்தன. கனிய ஏற்றுமதிகள் மூலமான வருமானம் 27 சதவீதத்தினாலும் (எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் 20 சதவீதம்) கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகள் மூலமான வருமானம் 9

பிரதான இறக்குமதிகள்-1985

மெட்ரிக் தொன்

சதவீதத்தினாலும் அதிகரித்தன. 1984 இல் மொத்த ஏற்றுமதியில் 34 சதவீதமாக இருந்த கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகள் 1984 இல் 39 சதவீதமாக அதிகரித்தன. விவசாய ஏற்றுமதிகளின் பங்கில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியே இதற்குக் காரணமாகும்.

1984 இல் ரூபா 1281.5 கோடியாகவிருந்த (எஸ்.டி.ஆர். 49.1 கோடி) கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி, 1985 இல் 1398 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 49.1 கோடி) அதிகரித்தன. புடைவைகள், தயாரித்த ஆடைகள் ஏற்றுமதி வருமானம் எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் 1 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தது; 1984 இல் ரூபா 753.5 கோடியாக விருந்த (எஸ்.டி.ஆர். 28.9 கோடி) இவ்வருமானம் 1985 இல் ரூபா 789.9 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 28.5 கோடி) இருந்தது. 1985 இல் ஏனைய கைத்தொழிற் பொருட்கள் மூலமான வருமானம் 11 சதவீதத்தால் (எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் 4 சதவீதம்) அதிகரித்தது; ரூபா 199.3 கோடியாக விருந்த இவ்வருமானம் (எஸ்.டி.ஆர். 7.6 கோடி) ரூபா 220.4 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 8 கோடி) அதிகரித்தது. இந்த ஏற்றுமதிகளின் மெதுவான வளர்ச்சி பெற்றோலியப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி அதிகரிப்பின் மூலம் ஈடு செய்யப்பட்டது. பெற்றோலியப் பொருட்கள் இவ்வருடம் 18 சதவீதத்தால் அதிகரித்தன. (எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் 11 சதவீதம்); 1984 இல் ரூபா 328.8 கோடியாகவிருந்த (எஸ்.டி.ஆர். 12.6 கோடி) இவ்வருமானம் 1985 இல் 387.6 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 14 கோடி) அதிகரித்தது.

1985 இல் சிறு விவசாய ஏற்றுமதிகளும் இரத்தினக்கற்களும் தொடர்ந்தும் வீழ்ச்சியடைந்தன. 1984 உடன் ஒப்பிடுகையில் கைத்தொழிற் பொருட்களின் ஏற்றுமதி எல்லை ரீதியாக மாத்திரமே அதிகரித்தது.

மாதம்	அரிசி	கோதுமை	சீனி	பெட்ரோலியம் (மசகெண்டெய்)	உரம்
ஜனவரி	45	68,964	25,600	29,816	20,970
பெப்ரவரி	23,946	85,764	31,463	31,823	20,260
மார்ச்	20,126	35,069	33,300	237,591	18,380
ஏப்ரல்	20,227	52,500	45,079	157,201	33,125
மே	18,344	52,500	36,000	170,648	28,339
ஜூன்	6,860	52,500	16,420	124,424	32,387
ஜூலை	27,265	68,330	18,500	154,748	40,677
ஆகஸ்ட்	20,077	51,618	770	63,911	42,213
செப்டெம்பர்	20,525	35,945	25,322	187,224	28,600
அக்டோபர்	14,907	58,512	19,223	186,117	94,817
நவம்பர்	10,002	---	68,494	158,287	42,907
டிசம்பர்	29,004	103,444	67,448	155,679	31,100
மொத்தம் (அ) (ஆ)	211,367	571,146	387,621	1,657,469	433,865
மொத்தம் 1984	38,448	571,190	263,367	1,733,557	327,625

ஆதாரம்: இலங்கை சுங்கப்பகுதி, இலங்கை மத்திய வங்கி

இறக்குமதிகள்

1984 இல் ரூபா 4754.1 கோடியாகவிருந்த (எஸ்.டி.ஆர். 182.3 கோடி) மொத்த இறக்குமதிச் செலவு 1985 இல் ரூபா 5291.7 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 191.5 கோடி) அதிகரித்தது. இது ரூபா வடிவில் 11 சதவீத அதிகரிப்பாகவும், எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் 5 சதவீத அதிகரிப்பாகவும் இருந்தது. நுகர்வுப் பொருட்கள், விமானங்கள், பாதுகாப்புக் கருவிகள், கோதுமை, பசளை என்பன இறக்குமதி செய்யப்பட்டமையே இதற்குரிய பிரதான காரணமாகும்.

1985 இல் இறக்குமதியின் உள்ளடக்கம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வேறுபட்டது. 1984 இல் 23 சதவீதமாகவிருந்த நுகர்வுப் பொருட்களின் பங்கு 1985 இல் 27 சதவீதமாக அதிகரித்தன; இதேவேளை முதலீட்டுப் பொருட்களின் இறக்குமதி 28 சதவீதமாகக் குறைவடைந்தது. நடுத்தரப் பொருட்களின் பங்கு 50 சதவீதத்திலிருந்து 48 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. அரிசி, சீனி, மா, புடைவைகள், மோட்டார் வாகனங்கள், சைக்கிள்கள் என்பவற்றின் இறக்கு

மதி அதிகரித்ததாலேயே நுகர்வுப் பொருட்களின் பங்கு அதிகரித்தது.

1985 இல் முதலீட்டுப் பொருட்கள் மீதான இறக்குமதிச் செலவு ரூபா 1038.7 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 37.6 கோடி) இருந்தது. எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் இது சென்ற வருடத்தை விடவும் 19 சதவீத வீழ்ச்சியாகும். கப்பல்கள், விமானங்கள் என்பவற்றின் இறக்குமதியை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் முதலீட்டுப் பொருட்களின் இறக்குமதி வீழ்ச்சி அதிகமாகும். எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் முதலீட்டுப் பொருட்களின் இறக்குமதி குறைவடைந்தமைக்குரிய பிரதான காரணம் போக்குவரத்துக் கருவிகளினதும் (22 சதவீதம்) இயந்திர சாதனங்களினதும் (16 சதவீதம்) இறக்குமதி சென்ற வருடத்தை விடவும் குறைவாக இருந்தமையாகும். எனினும், 1984 இல் 40 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்த கட்டடப் பொருட்களின் இறக்குமதி 16 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. *

வெளிநாட்டு வர்த்தகக் கொள்கை

1977 நவம்பரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தாராள வர்த்தகக்

கொள்கைகள், அவற்றின் செயற் பாட்டை அதிகரிக்கக் கூடிய சிறு மாற்றங்களுடன் 1985 லும் தொடர்ந்து அமுலில் இருந்தன. குறிப்பாகப் புடைவை இறக்கு மதி மீதான கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. உள்ளூரில் அதிகரித்த உற்பத்தியைக் கொண்டிருந்த உணவுப் பண்டங் களின் இறக்குமதி மீதான தெரிவுசெய்யப்பட்ட இறக்கு மதிக் கொள்கைகள் தொடர்ந் தும் அமுலில் இருந்தன; சில பொருட்களின் தரத்தை உயர்த்தும் வகையில், அவற்றின் ஏற்றுமதிக்கு ஏற்றுமதி அனுமதிச் சீட்டுக்கள் வேண்டப்பட்டன; குறைந்த விலைகளால் பாதிக்கப் பட்ட உற்பத்தியாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் தேயிலை, தென்னை பின்பவற்றின் மீதான ஏற்றுமதித் தீர்வைகள் குறைக்கப்பட்டன.

பாரம்பரியமற்ற ஏற்றுமதித் துறைக்கு வரிச் சலுகை, இறக்கு மதித் தீர்வைக் கழிவு, சலுகை யான நிதிப்படுத்தல், ஏற்றுமதிக்கடன் காப்புறுதி போன்ற பல்வேறு ஊக்குவிப்புகள் அளிக்கப்பட்ட போதிலும், இத்துறை செயற்றிறன் உற் சாகமளிப்பதாக இல்லை. பெற் றோவியப் பொருட்களினதும் ஒரு சில கைத்தொழிற் பொருட் களினதும் ஏற்றுமதி மாத்திரம் சிறப்பாகவிருந்தது. சிறு விவ சாயப் பொருட்கள், இரத்தினக் கல் ஏற்றுமதி, விவசாயம் சார்ந்த கைத்தொழில்கள் என்பவற்றின் ஏற்றுமதி வீழ்ச்சிய டைந்தது. 1985 இன் இறுதிப் பாகத்தில் அமுலுக்கு வந்த குறைந்த வட்டி வீதமும் காரிய சாத்தியமுள்ள நாணயமாற்று விகிதாசாரமும் இத்துறைக்கு சிறிதளவு ஊக்கம் அளித்திருக் கலாம்.

சுற்றுலா துறை

1985 இல் சுற்றுலாத் தொழிலின் நடவடிக்கைமட்டம் மேலும் வீழ்ச்சியடைந்தது. இத்துறையின் மீட்சி குறித்து

பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்ட போதிலும், இதன் செயற்றிறன் வீழ்ச்சிய டைந்தது. பிரயாணிகள் வருகை, பிரயாணிகள் கழிக் கின்ற இரவுகள், அறைகளில் தங்கியிருத்தல், செலாவணி வழைப்பு போன்ற சுற்றுலா த்துறையின் குறிகாட்டிகள் குறைந்த செயற்றிறனைக் காட்டின. நாட்டின் பாதுகாப்பு தொடர்பாகப் பிரதான சந்தை களில் செய்யப்பட்டுள்ள பாதகமான பிரசாரம் இதற் குரிய பிரதான காரணம் எனலாம்.

1985 இல் நடுத்தரப் பொருட் களின் இறக்குமதி ரூபா 2533.2 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 92.4 கோடி) இருந்தது; 1984 இல் இது ரூபா 2374.9 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 91.1 கோடி) இருந்தது; இது சென்ற வரு டத்தை விடவும் 8 சதவீத (எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் 2 சதவீதம்) அதிகரிப்பாகும். கோதுமைத் தானியத்தின் மீதான இறக்கு மதிச் செலவு 12 சதவீதத்தி னாலும் (எஸ்.டி.ஆர். 6 சதவீதம்), பச்சை இறக்குமதிச் செலவு 43 சதவீதத்தாலும் (எஸ்.டி.ஆர். 35 சதவீதம்) அதிகரித்தன. சென்ற வருடம் 24 சதவீதத் தால் (எஸ்.டி.ஆர். 19 சதவீதம்) அதிகரித்த இரசாயனப் பொருட் கள், கலவைகள் மீதான இறக்குமதிச் செலவு 1985 இல் 12 சதவீதத்தால் (எஸ்.டி.ஆர். 17 சதவீதம்) வீழ்ச்சியடைந்தது. 1984 இல் ரூபா வடிவில் 3 சத வீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்த (எஸ்.டி.ஆர். 7 சதவீதம்) பெற் றோவிய இறக்குமதி, 1985 இல் எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் மேலும் 3 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந் தது. ரூபா வடிவில் இது 3 சதவீத அதிகரிப்பினைக் காட்டி யது. சர்வகேசச் சந்தையில் பெற்றோவியப் பொருட்களின் விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்ததால், மொத்த நடுத்தரப் பொருள் இறக்குமதியில் இதன் பங்கு சென்ற வருடத்தை விடவும் சிறிது குறைவாகவிருந்தது.

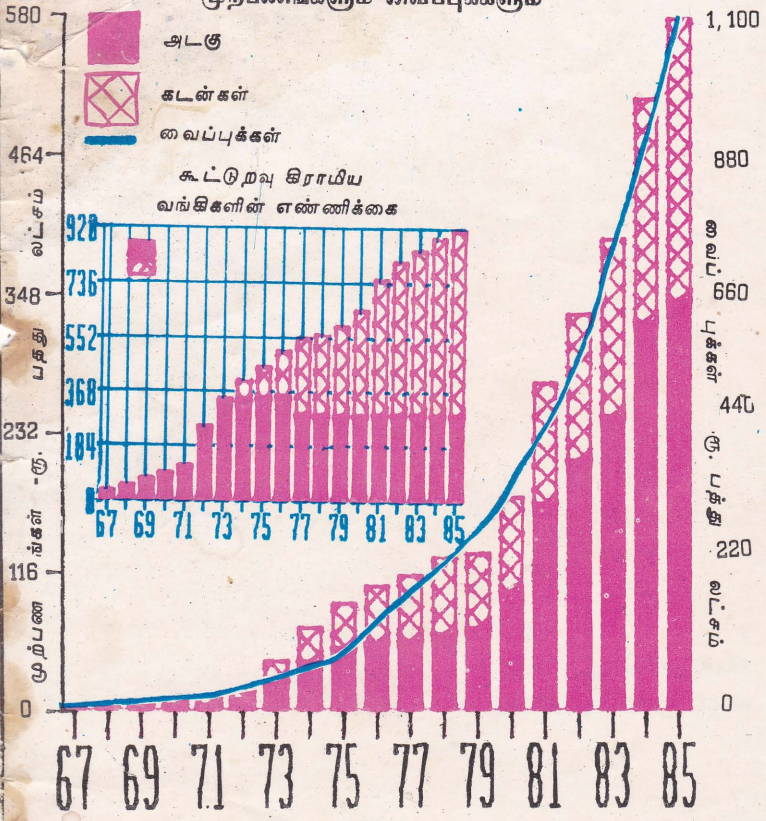
1984 இல் 5 சதவீதத்தால் (எஸ்.டி.ஆர். 8 சதவீதம்) வீழ்ச்சி யடைந்த நுகர்வுப் பொருட்கள் மீதான செலவு 1985 இல் 29 சத வீதத்தால் (எஸ்.டி.ஆர். 22 சத வீதம்) தீவிரமாக அதிகரித்தது. எல்லாவகையான நுகர்வுப் பொருட்களும் மொத்தரீதியாக அதிகரித்தன; உணவும் குடி வகைகளும் 12 சதவீதத்தாலும், புடைவை வகைகள் 12 சதவீதத் தாலும், ஏனையவை 39 சதவீதத் தாலும் அதிகரித்தன; இவை யாவும் எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் அளிக்கப்பட்டன. உணவு, குடி வகைகள் மீதான செலவில் அரிசி இறக்குமதிச் செலவு நான்கு மடங்காக அதிகரித்தது. 1984 இல் ரூபா 19.7 கோடியாக விருந்த இச் செலவு (எஸ்.டி.ஆர். 75 லட்சம்) 1985 இல் ரூபா 108.9 கோடியாக (எஸ்.டி.ஆர். 3.9 கோடி) அதிகரித்தது; சீனி மீதான இறக்குமதிச் செலவு 48 சதவீதத்தால் (எஸ்.டி.ஆர். 39 சதவீதம்) அதிகரித்தது.

ஏனைய வகை நுகர்வுப் பொருட் களில் மோட்டார் வாகனங்கள், சைக்கிள்கள் என்பவற்றின் இறக்குமதி குறிப்பிடத்தக்க அளவு அதிகரித்தது; வாடுஸூலி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் இறக்குமதி எஸ்.டி.ஆர். வடிவில் 18 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது.

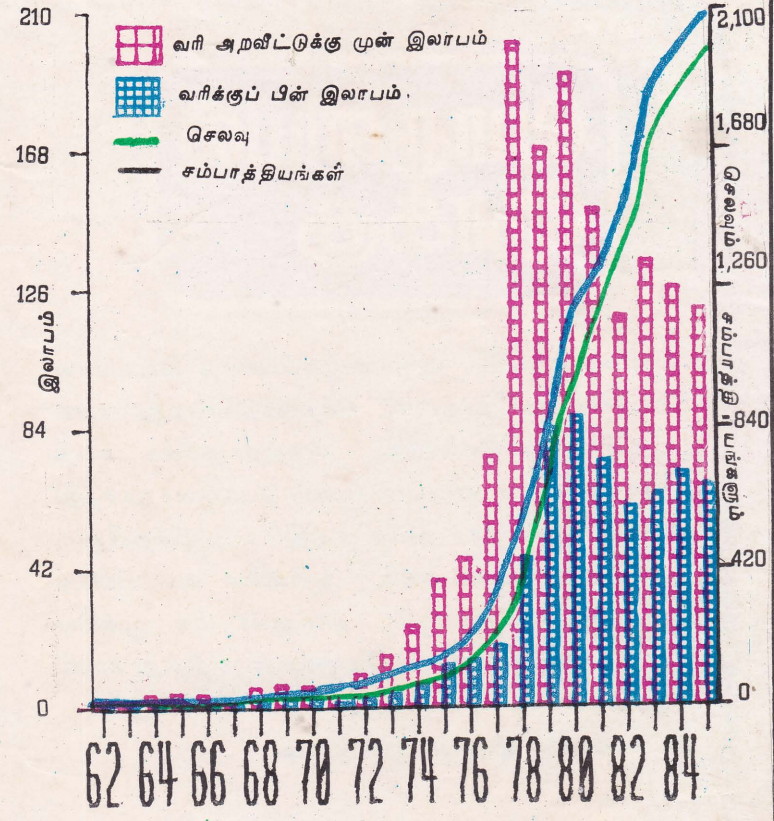
எமது பொருளாதாரம் இன்று எதிர்நோக்கும் எதிர் மறை காரணிகள் பலவாகும். தேயிலை, தென்னை போன்ற பண்டங்களின் விலை வீழ்ச்சி, உல்லா சப் பிரயாணத் துறையுடன் இணைந்த சேவைகளில் பாதிப்பு, அதிகரித்த பாதுகாப்புச் செலவு, குறைந்த வெளிநாட்டு முதலீடு, வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பொருளாதார நடவடிக்கை களின் முடக்கம் என்பனவே இவையாகும். மேலும், சென்மதி நிறுவையும் தொடர்ந்து சீர் குலைந்து வருகின்றது. இச்சிக்கல் கள் ஏற்படுத்தும் தடங்கல்களுட னேயே 1986 ல் பொருளாதாரம் முன்னேறிச் செல்லவேண்டியிருக் கின்றது.

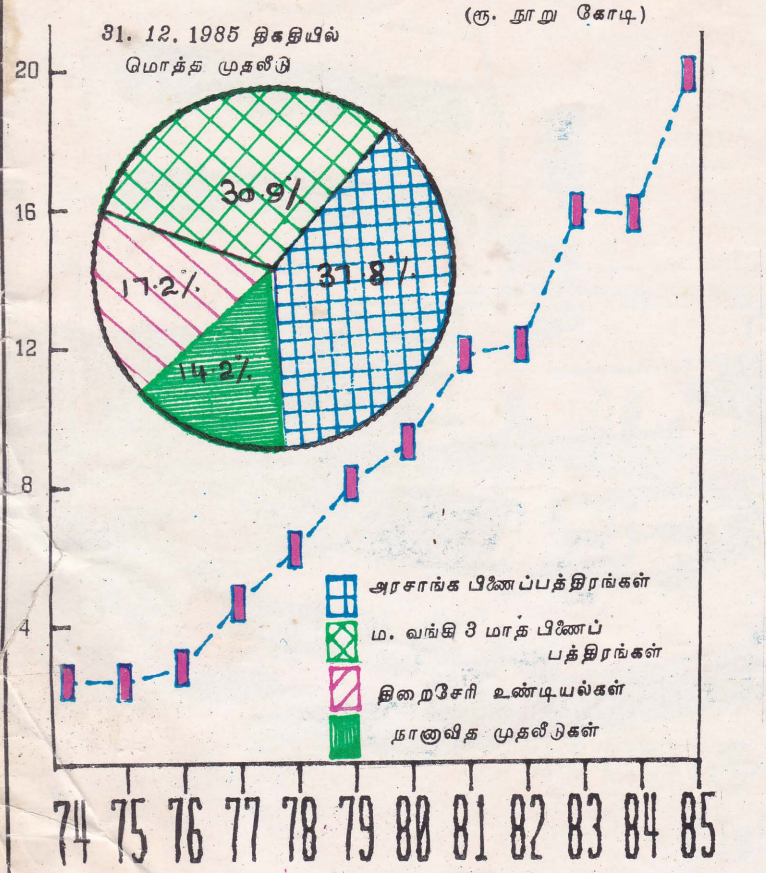
கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிகளின் முற்பணங்களும் வைப்புக்களும்

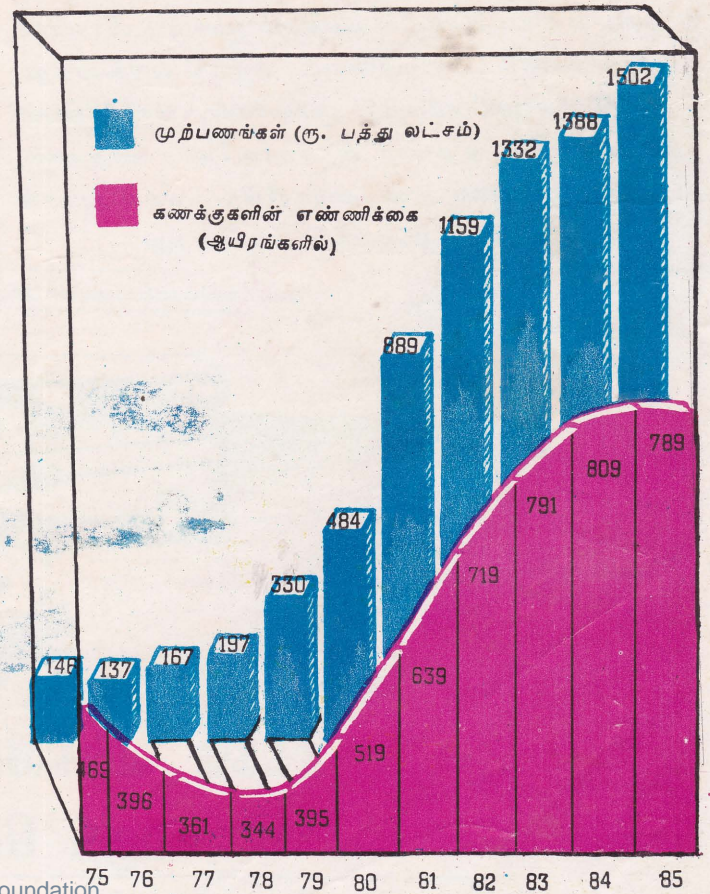
சம்பாத்தியங்களும் செலவும் இலாபங்களும் ரூ. பத்து லட்சம்

சொத்துக்களின் வளர்ச்சி

அடகு எடுத்தல்

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக "பொருளியல்-நோக்கை" வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

பிரதி விலை ரூ. 7.00

வருட சந்தா ரூ. 40.00

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சியு
பகுதி வெளியீடு